

Lieder-
Kranz

ndegouy

V

ddel-
voor
van

LIEDERENKRANS

VOOR HET MIDDELBAAR ONDERWIJS

SAMENGESTELD EN BEWERKT

DOOR

JOZEF GHESQUIERE

*Bestuurder van het
Sint-Jozefsgesticht te Torhout*

EN

PAUL FRANÇOIS

Kapelmeester van de Kathedraal te Brugge

3e DRUK

(Nieuwe Spelling)

DE KINKHOREN * BRUGGE-BRUSSEL
DESCLÉE DE BROUWER

tellen
vonden
e uit-
raadden
tekst ij
t name

AAN VADER

J. G. en P. F.

VERANTWOORDING

Liederenkrans is een liederenverzameling voor het middelbaar onderwijs. De samenstellers hebben dit voortdurend voor ogen gehad, zowel bij het uitkiezen als bij het bewerken van de 300 liederen die opgenomen werden.

De liederen moesten *geschikt zijn voor het onderwijs*: dus geschikt om in klassen aangeleerd en door groepen leerlingen uitgevoerd te worden. Daarom weinig solo-liederen, geen te moeilijke liederen, geen melodieën met te brede omvang voor een doorsneeklas. Zij moesten daarbij passen in het kader van het *middelbaar* onderwijs: wij bedoelen de zes klassen van de oude of moderne humaniora, de klassen van andere inrichtingen voor middelbaar onderwijs, de klassen van de normaal-school. Er moest derhalve keus zijn voor leerlingen van circa 12 tot circa 18 jaar. Dit is dus geen verzameling kinderliedertjes; er zijn wel enige liederen bij, voor de jongste leerlingen onzer middelbare klassen, maar wij vermeden opzettelijk alle teksten met te kinderlijke inslag. Wij hadden én jongens én meisjes op het oog. De meeste liederen kunnen evengoed door meisjes als door jongens gezongen worden; die, welke uitsluitend voor meisjes passen, staan aangeduid met een * naast de titel; uitsluitend voor jongens met ♦. Wij hebben de *oude volksliederen* opgenomen in de *oude spelling*¹. In een zangboekje voor de lagere school zou zulks wellicht moeilijk te verdedigen zijn, maar in het middelbaar onderwijs zijn de leerlingen toch gewoon zulke teksten te zien in hun bloemlezingen. De oude spelling biedt grote voordelen: zij eerbiedigt veel beter de oorspronkelijke, dikwijls eerbiedwaardige tekst met zijn eigen kleur en klank en woordenschat; zij laat toe onmiddellijk het oude volkslied als dusdanig te herkennen en zij geeft het een eigen aantrekkelijke schoonheid.

De liederen dezer verzameling werden ook speciaal *bewerkt voor het onderwijs*². De meeste verzamelingen stellen zich tevreden met het overdrukken van de liederen zonder meer,

1. Wij hebben deze spelling ongewijzigd gelaten, zoals wij ze vonden in de beste uitgaven onzer oude Nederl. liederen, met deze enige uitzondering: waar wij de Oud-Vl. uitspraak (zie verder) aanraadden schreven wij overal y, ook daar waar de oude lezingen van de tekst ij hadden.

2. Men versta niet verkeerd: de oorspronkelijke lezing, met name van moderne liederen, werd altijd nauwgezet geëerbiedigd.

zoals men die vindt in de oorspronkelijke uitgave, als het liederen van moderne toondichters geldt, of in bestaande verzamelingen, als het oude liederen geldt. Een vluchtige blik op onze uitgave zal toelaten vast te stellen, dat elk lied met grote zorg en ten koste van veel opzoekingen *bewerkt* werd met het oog op het onderwijs, in het voordeel én van de zangleraar én van de leerlingen. Er werd daarbij zoveel mogelijk gebruikt gemaakt van de oorspronkelijke uitgaven, of, waar het oude liederen gold, van de beste, door vakkundigen samengestelde en met nota's voorzien verzamelingen, in het bijzonder van Fl. van Duyse's standaardwerk, *Het Oude Nederlandsche Lied*. Verder konden de samenstellers steunen op een jarenlange ondervinding, opgedaan bij het aanleren van dergelijke liederen aan klassen of aan jeugdgroeperingen.

De *teksten* vooreerst werden niet alleen zo getrouw mogelijk weergegeven, maar ook uitgelegd en verklaard, overal waar moeilijke woorden voorkwamen; dit bleek vooral noodzakelijk in oude en Zuid-Afrikaanse liederen. Zoveel mogelijk werden al de strofen onder de melodie geplaatst: dit vergemakkelijkt aanzienlijk het zingen van de liederen op hun geheel; bij oude liederen was dit een noodzakelijkheid, omdat de aanpassing van de tekst op de melodie van strofe tot strofe verschilt. Van oude liederen werden niet altijd al de strofen opgenomen. Dit was practisch onmogelijk. De schoonste en best passende werden uitgekozen, zó echter dat de samenhang niet gebroken werd. De oorspronkelijke nummers werden bewaard.

Ook de *melodie* werd getrouw weergegeven. Om plaats te sparen werden de maten van de klavierpartij, vóór of na de eigenlijke melodie in het algemeen niet aangeduid. Daarentegen werden bij elk lied zoveel mogelijk aanwijzingen gegeven over tempo, dynamiek, rhytme, expressie, zelfs daar waar de toondichters dit geheel of gedeeltelijk verwaarloosd hadden. In liederen van bekende toondichters staat de tempo-aanduiding die van ons is, tussen vierkante haakjes, bijv. $\lfloor = 120$; andere aanduidingen zó: (?) (p) (   ) (cresc.). Ook in de oude liederen hebben wij het tempo, de dynamiek, enz. zo klaar en volledig mogelijk aangeduid. Wij maakten daarbij vaak gebruik van moderne uitgaven met klavierbegeleiding. Het spreekt van zelf, dat wij onze interpretatie niet willen opdringen, noch als de enige goede voorstellen: er is in veel gevallen meer dan één opvatting mogelijk; maar de ondervinding heeft ons geleerd, dat zowel

de zangleraars als de leerlingen dikwijls hulpeloos staan tegenover melodieën, waar die tekens ontbreken: vandaar slordige, nietszeggende uitvoeringen, zonder leven noch karakter, te traag of te vlug tempo... De *moeilijke plaatsen* — moeilijk hetzij op zichzelf, hetzij door ingeslopen, slordige gewoonten — werden aangeduid door een speciaal teken boven of onder de bedoelde noten of maten, nl. ~~~

Onderaan het lied zal men bij **T.** (tekst) en **M.** (melodie) de juiste naam vinden van dichter en toondichter. Waar het oude liederen of volksliederen geldt geven wij de oorsprong (ouderdom, verzameling waaraan ontleend, enz.) en soms, kort, de geschiedenis van het lied. Bij **K.** verwijzen wij naar de oorspronkelijke *klavieruitgave*, of — bij oude liederen — naar een of meer goede klavierbegeleidingen. Onnodig te steunen op het belang en het nut van die aanduiding: in veel gevallen is de klavierpartij onmisbaar en meest altijd is zij een sterke steun voor de zangers en verhoogt zij de schoonheid van het lied. *Elke onderwijsinrichting van enig belang behoorde de volledige collectie klavieruitgaven van al de liederen te bezitten.* Bij **G.** verwijzen wij naar een, ons bekende, goede *fonopname* van het lied: ook zeer nuttig bij het aanleren! — Daarna volgen nog andere aanwijzingen en raadgevingen van *methodologische* of *aesthetische* aard: speciale moeilijkheden of schoonheden, stemming, interpretatie, gebruik. Eindelijk, voor de oude liederen en volksliederen een vingerwijzing betreffend de *uitspraak*. Ziehier waarom:

Bij oude liederen en bij volksliederen kan men zich soms afvragen: hoe zou ik best de klanken uitspreken? Alhoewel het zeer moeilijk is om te bepalen, hoe deze uitgesproken werden toen het lied ontstond of toen het neergeschreven werd in de vorm, waarin het tot ons gekomen is, trachten wij een *practische oplossing* te geven. Wij tekenen dus aan: *Uitspr. Ned., Oud-Vl., dial.* — *Ned.* wil zeggen: de hedendaagse Nederlandse uitspraak, ook dan als de spelling van de hedendaagse Nederl. spelling afwijkt dus: ook *y* als Ned. *ij*, ook *uy* als Ned. *ui*. — *Oud-Vl.* wil zeggen: 1) *y* en *ij*¹ als Ned. *ie*, uitgenomen in de uitgangen — *lyck* of *lick*, waar men moet uitspreken als *i* (Fr. *e* in *avec*); 2) *ou* als Ned. *oe* (uitg. *ouw*); 3) *uy*, *ui* en *uu* als Ned. *u* in *nu*; 4) *ey* en *ei* als Ned. *ei*; 5) de

1. In de oude liederen waar wij de *Oud-Vl.* uitspr. aanbevelen, hebben wij overal waar ij stond y geplaatst. Het is de enige wijziging, die wij aan de teksten brachten.

a een beetje zwaarder dan de Ned. lange aa. — *Dial.* betekent : dialectische uitspraak, overeenkomend met de streektaal. Voor sommige volksliederen (vooral gezelschapsliederen), die uit het volk ontstaan zijn en nog in het volk leven schijnt het beter, niet te streng aan de Ned. uitspraak vast te houden : deze klinkt daar soms stijf en gemaakt.

Bij het vaststellen van de uitspraak werd gelet op de o u d e r d o m van het lied en op het k a r a k t e r van de tekst zelf. Lieder van vóór 1600, die in hun oude vorm tot ons gekomen zijn, eisen over het algemeen Oud-Vl. uitspraak. Evenzo liederen, die uit West- of Frans-Vlaanderen stammen : trouwens de hedendaagse West-Vl. uitspraak benadert tamelijk dicht die van het Middel-Nederlands tijdperk. Bij liederen van na 1600 of bij oudere liederen, waarvan slechts een jongere tekst bekend is, met uitgesproken modern karakter (in woorden en spelling) werd over het algemeen *Uitspr. Ned.* aangeduid, vooral dan, als zekere teksteigenaardigheden er op wezen (bijv. rijmen als *Majesteit* en *verblijdt*). De *spelling* van oude liederen is meestal zeer willekeurig en biedt geen houvast... Men vindt er in bonte mengeling — soms in één en hetzelfde lied — *wij en wi, ghi en gij, syn en zijn*. Toch wilden wij de oude spelling, om andere, boven aangehaalde redenen bewaren. Wij hebben het dan gewaagd de uitspraak te bepalen, echter *alleen met een practisch doel*, zonder ons een wetenschappelijke oplossing te willen aanmatigen.

Na deze inleiding en de inhoudstafel in de orde der nummers zal men nog een speciale tafel vinden met de liederen onzer verzameling verdeeld over de zes klassen onzer humaniora (of de vijf klassen onzer normaalscholen). Een *rangschikking* dus, *in de orde der moeilijkheid*, rekening houdend én met de tekst én met de melodie. Deze rangschikking is weeral niet bindend en sommige muziekleraars zullen bepaalde liederen gemakkelijker of moeilijker vinden dan wij ; maar het is weeral een practische vingerwijzing, een proeve van rangschikking.

De *staplieder*en, of liederen, die als dusdanig kunnen gebruikt worden, staan op de analytische inhoudstafel met een * vóór het nummer aangeduid.

* * *

*Liederenkran*s is echter meer dan een schoolboek : het is een **liederenschat voor het leven**. Men hoeft er geen « schoolliedjes » in te zoeken over de tucht, de bel, de lessen, het spel, enz.

maar men zal er wél een keuze liederen vinden, die ofwel het jeugdleven in zijn vele uitingen weerspiegelen, ofwel het latere, volle leven in al zijn aspecten bezingen en vertolken. Een blik op de inhoudstafel zal volstaan om dit in te zien. De liederen werden — met het oog op het practisch gebruik in het familie- en verenigingsleven — in vijf groepen ondergebracht.

1. *Lieder*en over natuur- en volksleven. Na een kleine, inleidende reeks over het lied zelf komen een vijftigtal liederen over de *natuur* : bloemen, planten en vogels, jaargetijden en natuurverschijnsels en over het *volksleven* : streekliederen, liederen in verband met volksfeesten, balladen, liederen over verschillende ambachten en bedrijven.

2. *Lieder*en over het familieleven. Een veertigtal liederen bezingen het familieleven, van de wieg tot het graf : kinderleven en kinderspel, liederen over en voor moeder (o. a. een tiental wiegelieder) liederen van reine, edele liefde.

3. *Lieder*en voor het gezelschaps- en verenigingsleven. Er werd aan deze reeks van ongeveer 40 liederen speciale aandacht gewijd : er is te weinig keuze op dat gebied en met het hoe langer hoe weelderiger groeiend verenigingsleven in onze jeugdorganisaties wordt er ook hoe langer hoe meer naar gevraagd. Hier zal men dus een aantal luimige, opgewekte gezelschapsliederen vinden : ook rondedansen, pandliederen, liederen met luimig refrein, canongezangen...

4. *Nationale lieder*en. Wij verstaan hier nationaal in zijn ruimste, schoonste zin : alles wat onze liefde en gehechtheid aan het Belgisch vaderland, de Vlaamse volksgemeenschap, de grotere Nederlandse kultuurgemeenschap uitdrukt en bezingt. Iedereen, die weet, hoezeer de Vlaming gehecht is aan zijn geboortegrond en die daarbij de geschiedenis kent van zijn lange, harde strijd voor eigen taal en cultuur en voor eigen volksbestaan, zal begrijpen dat de Vlaamse strijdliederen en de liefdezingen tot eigen land en volk en taal het leeuwenaandeel hebben in deze reeks van meer dan vijftig liederen. Daarbij komen dan een twintigtal *historische lieder*en, die in verband staan met de geschiedenis van de Nederlanden : Groeninge, Artevelde, de geuzentijd. Onze stambroeders uit Zuid-Afrika werden niet vergeten. Enige Waalse volksliederen hier en daar, ter vergelijking met gelijkaardige Vlaamse volksliederen geplaatst, leggen het verband met de Walen, onze landgenoten.

5. *Godsdienstige liederen.* Uit de lange reeks godsdienstige liederen, die getuigen van de diepe godsdienstzin én van onze voorvaderen én van onze hedendaagse dichters en toondichters hebben wij enkel die liederen gekozen, die bruikbaar zijn, *hetzij in de huiskring, hetzij in ons katholiek verenigingsleven.* Voor de kerk bestaan er genoeg bundels geestelijke liederen: denk aan *Sursum Corda, Volkszangboek, Godvruchtige Zanger, Geestelijke Liederkrans.* Toch kunnen een aantal onzer liederen ook in de kerk of bij uitgesproken godsdienstige plechtigheden gezongen worden. Eerst komen een dertigtal kerst- en driekoningenliederen, — vooral oude, maar ook nieuwe — en andere liederen in verband met het kerkelijk jaar; daarna Maria- en heiligenliederen en missieliederden. Tot slot een reeks katholieke actie liederen.

In een *aanhangsel* geven wij nog enige typische Franse, Duitse en Engelse volksliederen met hun originele tekst. Er is niets tegen, dat onze studenten eens een buitenlands lied zingen, en het is verkieslijker, menen wij, dat zij het doen in de oorspronkelijke taal, dan dat ze Nederlandse vertalingen of bewerkingen gebruiken.

*
* *

Bij het uitkiezen van al die liederen werden daarenboven nog volgende beginselen voor ogen gehouden:

Ten eerste: *enkel liederen uit de eigen nationale liederenschat*, dus van eigen dichters en toondichters. Slechts geheel bij uitzondering werden bewerkingen of aanpassingen van Nederlandse woorden op vreemde melodieën aanvaard. Wij hebben keus genoeg in onze eigen schat; wij kennen onze eigen rijkdom niet: tientallen mooie Vlaamse liederen worden nooit gezongen en men grijpt voortdurend naar de eerste de beste melodie, die ons uit de vreemde overwaait, met het resultaat, dat men « O Kruise den Vlaming » zingt op een Duits minnelied, « Ja, knapen, 't hoofd omhoog » op « God save the King » en « 't Lag ne man te slapen » op « Au clair de la lune! » Toch moet er uitzondering gemaakt worden voor sommige *oude* liederen, uit de tijd toen zekere melodieën gemeengoed waren van alle West-Europese volkeren: zij zijn intussen van ons geworden en gebleven door hun eeuwenoud gebruik, hun historische betekenis, hun innerlijke waarde.

Ten tweede: *enkel liederen, waarvan tekst en melodie wer-*

kelijk waarde hebben: hebben ze ook al geen hoge kunst-waarde, ze moeten toch aan de minimum-eisen van de goede smaak en de compositie-techniek voldoen. Dit was niet gemakkelijk. In zekere gevallen stonden wij voor een arme, of, naar onze moderne opvattingen, opgeschroefde tekst met een goede melodie, of met een door de traditie verkregen waarde. Wie echter aandachtig onze verzameling doorbladert zal vaststellen dat wij eerder streng geweest zijn. Hij zal er de namen vinden van al onze beste liederendichters en toondichters. Wat de *oude liederen* en *volksliederen* betreft — een 75tal op de 300 — enkel die werden opgenomen welke wezenlijk waarde hebben en waarvoor er kans bestaat en waarvoor het wenselijk is dat zij bewaard blijven en nog gezongen worden. Wij hebben er dan ook de nodige toelichting en overvloedige muzikale aanduidingen bijgevoegd.

Moge *Liederkrans* in de handen onzer studerende jeugd een bruikbaar en nuttig middel zijn tot muzikale ontwikkeling en kunstgenot; moge hij het jeugdleven helpen verblijden, bezielen en verheffen.

ANALYTISCHE INHOUDSTAFEL ¹

TER INLEIDING

Nr	Titel	Dichter	Toondichter	Blz.
1.	Het Lied	De la Montagne	Blockx	1
2.	Luidt op, gij Vlaamse Liederzang	Gezelle	Ghesquiere	2
3.	Kunst is de Kracht	De Clercq		3
4.	De Zanger	Rodenbach	Veremans	4
5.	Weemoed	Gezelle	Ryelandt	6
6.	Heden en immer	v. Fallersleben	Tinel	7

NATUUR EN VOLKSLEVEN

7.	Bloemen overal	De Kelper	De Boeck	8
8.	De Klapproos en de Koren- bloem (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	9
9.	Het Lied van het Vlas	De Clercq	Ghesquiere	10
10.	De Bremmebloemen (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	11
*11.	Als de brem bloeit	Simons	Preud'homme	12
12.	O! 't ruisen van het ranke riet	Gezelle	Brengier	13
13.	Bruine beuken (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	14
14.	Mijn kleine vogeltjes	Tulkens	Peeters	15
15.	Het Nestje	De Kelper	De Boeck	16
16.	Karreket	E. De Keyser	Jan Broeckx	17
17.	De Koekoek	Gijssels	Ghesquiere	19
18.	De noorderwind blaast	de Gheldere	Ghesquiere	20
19.	Het Lied van de Tortel	Mercelis	Van Durme	20
20.	Lentelied	Simons	Verhoeven	22
21.	Lentelied	De Kelper	De Boeck	23
22.	Van de meikevertjes	Tulkens	Peeters	24
23.	't Was in de blijde Mei	Gezelle	van Rennes	25
24.	Muggendans	Dautzenberg	De Coninck	25
25.	Die winter is vergangen			26
26.	De Herfstwind	Doumen	Ghesquiere	27

1. In deze inhoudstafel geven wij van elk lied de gebruikelijke titel, de dichter en de toondichter. Het * vóór een volgnummer betekent *staplied*, of ten minste als *staplied* bruikbaar. ♦ of * na de titel betekent resp. voor *jongens* en voor *meisjes*. Naast de titel staat ook aangeduid of het lied twee- of driestemmig is: (2 st.) (3 st.).

27.	Het regent!	De Kelper	De Boeck	28
28.	Hoe schoon de morgendauw Gezelle		Verhelst	29
29.	Het daget in den Oost	Gijssels	Meulemans	29
30.	Avondlied	De Kelper	De Boeck	30
31.	Avondlandschap	Christiaens	van Hoof	31
32.	De Kempen (2 st.)	Dumoulin	Hullebroeck	32
33.	Ieper-Tuyndaglieden			33
24.	't Ros Beyaert			34
*35.	Het « Vier-gebroeders-lied » van Mechelen			36
*36.	Reuzelied			37
37.	El Doudou			38
38.	Heer Halewyn			39
39.	Ick wil te lande ryden			42
40.	Naer Oostland			43
*41.	Wie gaat mee ♦	Loman		44
42.	Al die willen te kap'ren varen			45
43.	Het Lied van de Baren	Gijssels	Meulemans	46
44.	Zeejongensliedje ♦	Sabbe	Moulaert	47
45.	Van de Bootjes	Tulkens	Rubbens	48
46.	Speldeersterslied *	De Visschere	Hullebroeck	49
47.	Vóór 't kantkussen *	De Clercq	Hullebroeck	51
48.	Het Lied van den Land- man ♦	Sevens	Hullebroeck	52
49.	Laet ons den landtman loven			53
50.	Jochempe!	Fleerackers	Opsomer	54
51.	De wiegende Mijnwerker ♦	Lambrechts	Hullebroeck	55
52.	Van den Smeder ♦	Van Tichelen	Broeckx	56
53.	De Zeeldraaier	De Clercq	Lamy	57
54.	Het Liedje van den Beiaar- dier	Broeckaert	Hullebroeck	58
55.	De Klokkenman (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	60

FAMILIELEVEN

65.	Moederke Alleen (2 st.)	De Clercq	Hullebroeck	61
66.	Wiegelielje *	Boucherij	Keurvels	62
67.	Wiegelielje *	Mennekens	Broeckx	63
68.	Wiegelielje *	Antheunis	Sarly	64
69.	Wiegelielje *	Gezelle	Ryelandt	65
70.	Wees braaf nu, mijn kindje*	Tulkens	Peeters	66
71.	Slaap, kindeken, slaap			67
72.	Berceuse			68

73. Suze naanje (2 st. canon)			68
74. Afrikaans Wiegeliédjie	Langenhoven	Hullebroeck	69
75. Nu zal ik mijn poppekind wiegen *	Tomkins	Ghesquiere	70
76. Het Groetend Kindje	Lambrechts	De Boeck	71
77. Het Wafeleterke	De Clercq	Opsomer	72
78. Kindeken bidt	De Weert	Broeckx	73
79. Breiliedeken *	Van Rooy	Broeckx	74
80. Klein Moederken*	De Weert	Broeckx	75
81. Klein Moederke *	De Clercq	Opsomer	76
82. Sint-Niklaas	van Hooff	Meulemans	77
83. Een kind, en een kind			78
84. Broederken zit te schrij- ven *	van Daelen	Candael	79
85. En zaaien en maaien	De Geyter	Benoit	80
86. Ik ken een lied	Antheunis	De Mol	81
87. Het Liedje van den Smid	Liekens	Andelhof	82
88. Been over been gheslaghen	v. Fallersleben	Tinel	83
89. Sage van Koning Hagen	Rodenbach	Mortelmans	84
90. Het waren twee conincskinderen			85
91. Het daghet in den Oosten			87
92. Daer zat een sneeuw wit vogeltje			88
93. Ghequetst ben ic van binnen			89
94. Het strooien dak	Gezelle	Mortelmans	90
95. Hemel-huis ♦	De Clercq	Hullebroeck	91
96. Moeder	Lambrechts	Gilson	92
97. Moeder	Gijssels	Meulemans	93
98. Heil U, Moeder	Gezelle	Mortelmans	94
99. Daar zat een stokoud moe- derkijn.	de Gheldere	Ghesquiere	95
100. Dankliédje (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	95

GEZELSCHAPS- EN VERENIGINGSLEVEN

*110. Ik jeune mi daarin	Gezelle	Ghesquiere	97
111. Ik ben zo blij!	Lovendael	D'haeyer	98
112. Daar was ne keer	Lambrechts	Ghesquiere	99
113. We hadden een Harle- kijntje	Bruyning	Ghesquiere	101
*114. De Dijkgraaf van Cadzand	de Gheldere	Ghesquiere	102
115. Als Grave Jan	de Gheldere	Ghesquiere	103
116. De Huzaartjes	Doumen	Lamy	104

117. John Anderson	De Clercq	Lamy	105
118. Marcia Funebre	de Mont	Mestdagh	106
119. De dode Kregel (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	107
120. Rondedans *	Gijssels	Meulemans	108
*121. In de groene weide (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	109
122. Lentedans *	De Keyser	Broeckx	110
*123. De Stoet	Peeters	Broeckx	112
*124. Goedheil! ♦ (3 st.)	Fassotte	Hullebroeck	113
*125. Het Lied der Wandel- knapen	van Daelen	Candael	114
126. Gaudeamus (3 st.)	Kindleben		115
*127. Studenteliéd ♦	Visser	Hullebroeck	116
128. O eedle musica!	Geibel	Geibel	118
129. Die Kat kom weer		Weideman	119
*130. Bobbejaan klim die berg ♦			120
*131. Jan Hinnerk ♦			121
132. Het lose Visschertjen	van Duyse Pr.		123
133. 'k Kwam lestmael door een groene wei			124
134. De Scheresliép			125
135. Pierlala			126
136. De Koekoek en de Jager			128
137. Het Beiaardliéd van Duinkerke			128
138. La Bertrijote			129
139. Sa, laat ons vroolijk wezen			130
140. 't Haesken			131
141. Zeg, Kwezelken, wilde gij dansen?			133
142. Den uyl die op den pereboom zat			135
*143. Daar vaart ne man op zee			136
144. Jan myne man zou ruiter worden			137
145. Langs een nauw wegeltje			138
146. En de boom en de boom			139
147. We zijn nu de eerste maand			140
148. 'k Was zo lange schipman			141
149. Daar kwam een muis geloopen			142
150. De Zevensprong			144

CANONGEZANGEN

160. Laat liederen horen (3 st.)			145
161. De Lente komt (3 st.)			145
162. In Mei! (3 st.)	Heije	Keldermans	146
163. Het regent (3 st.)	Wauters	Zelter	146
164. Alles zwijgt nu (3 st.)		Mozart	147

*165. Ontwaakt gij luie slapers (3 st.)	Ferrari	147
*166. 't Zonnetje schijnt (5 st.)		148
*167. Als de kerels gaan op toer ♦ (4 st.)		148
168. Vrolijke musici (2 st.)		149
169. Brand in Mokum (4 st.)		149
170. Het Kloksken van Kafarnaom (4 st.)		150
*171. De Klokken van Haarlem (3 st.)		151
172. Grote Klokken (3 st.)		152
173. Het is slechts langs de rechte baan (3 st.)		152
174. Zie broeder 't spel der vlammen (3 st.)		153
183. Hijst de vlag! (3 st.)	Van Elslande	154
184. Avondgroet aan de vlag. Van Elslande	François	154
185. Vaarwel, mijn broeder (4 st.)	Waelrant	155
186. Ick seg adieu		157
187. Afscheidslied		158

VADERLAND EN VOLK

*200. Het Belgisch Volkslied.	v. Campenhout	159
201. Naar wijd en zijd	Antheunis	161
*202. Heil 't Vaderland	Gijssels	162
203. Koningsmarsch	Hiel	163
204. Vaderlands Gebed	De Clercq	164
205. Over de golven	Sevens	165
206. Ver over de golven	Allebrechts	166
*210. De Vlaamse Leeuw	Van Peene	168
*211. Strijdkreet!	Ledeganck-de Geyter	170
*212. Al zingen 't vrije lied ♦	Rodenbach	171
*213. Omdat ik Vlaming ben	Lambrechts	172
*214. De Blauwvoet	Rodenbach	173
215. Vliegt de blauwvoet.	Rodenbach	174
*216. De Trommel slaat ♦ (2 st.)	Ghesquiere	175
*217. Houdt u Fier	De Mont	176
*218. De Landsknechtstrommen dreunen (3 st.)	Peleman	177
*219. Wij zijn bereid ♦	Lammens	178
220. Het lied der Vlaamse Meisjes	Moens	179
221. Het lied der Vlaamse Meisjes	Lemeire	180
222. Het lied der Knapenschap ♦	Rodenbach	181

223. Het lied der Vlamingen	Hiel	Benoit	182
224. Ons Vaderland	Sevens	Blockx	183
225. De Schelde	Sevens	Mestdagh	184
226. Mijn Vlaanderen heb ik hartlijk lief	Coopman	Antheunis	185
227. Vlaanderen boven al.	v. Fallersleben	van Duyse	186
228. Vlaanderen	Gijssels	Veremans	188
229. Vlaanderen	Gijssels	Meulemans	189
230. Ik kan U niet vergeten	De Clercq	Veremans	190
231. Vlaanderen, dijn recht is out!	De Clercq	Mortelmans	192
232. Het Lied van Nele	De Maegt	Hullebroeck	193
233. Kerlingaland (2 st.)	Sevens	Mestdagh	194
234. Het Kerelskind	Rodenbach	van Zulte	195
235. Her Kærelslid	de Geyter	van Duyse	196
236. Mijn Moederspraak	Sabbe	Benoit	198
237. In Vlaanderen	Gezelle	De Hovre	201
238. O myn Dietsc! (3 st.)	Daems	Nees	202
239. Psalm	Rodenbach	De Graeve	203
245. Neemt my inder hand (4 st.)			205
*246. Groeninge	Gezelle	van Hoof	205
*247. Goedendag	Gezelle	van Hoof	207
*248. Willem van Saeftingen (2 st.)	Gijssels	Meulemans	208
*249. Het Blijheidslied	Sevens	Mestdagh	209
250. Strooit bloemen * (3 st.)	Sabbe	Tinel	210
*251. Arteveldelied	Destanberg	Gevaert	211
252. Wilhelmus			212
253. Wie dat sich selfs verheft.			214
254. Helpt nu u self.			215
255. O Nederland! Let op u saeck.			216
256. Wilt heden nu treden.			217
*257. Fred'rick Hendrick van Nassou.			218
*258. Een liedje van Koppelstok den Veerman	Schooleman	Schooleman	219
*259. Een triomfantelijk Lied van de Zilvervloot (2 st.)	Heije	Viotta	220
*260. Beiaardlied	de Geyter	Benoit	222
261. Van Rijswijkmarsch	de Geyter	Benoit	223
262. Consciencelied	De Cneudt	Roels	224
*265. In Transvaal	de Geyter	Benoit	226
266. Trouw	Celliers	Hullebroeck	227

GODSDIENST EN KERK

275. Gaudete (3 ^e Zondag, Advent)	Cuppens	de Vocht	229
276. Vigilie van Kerstmis.	Cuppens	de Vocht	230
277. Het was een maghet uutvercoren			231
278. Het viel eens hemels douwe.			232
279. Maria die zoude naar Bethlehem gaen.			234
280. Nu is die roe van Jesse ghebloeyt (2 st.).			235
281. O Kerstnacht, schooner dan de daegen	Vondel		236
282. Stille Nacht (3 st.)	Mohr	Gruber	237
283. Een seraphinsche tonghe.			238
284. Een kint gheboren in Bethlehem.			239
285. Ons is gheboren een kindekyn.			240
286. Er is een kindetje.			241
287. Een alre lieffelicken een *.			242
288. Hoe leit dit kindeken.			243
289. O herderkens, al soetjens.			244
290. Er kwam een kleine kindeke (2 st.)	Leonardus	Ghesquiere.	245
291. Herders hy is geboren.			246
292. Herders brengt melk en soetigheid.			248
293. De Herdertjes lagen bij nachte.			248
294. Nu sijt willecome.			250
295. De vlokkige sneeuw (2 st.)	Simons	Verhoeven.	251
296. Kerstvertelling	Simons	Verhoeven.	253
297. Kinderkerstlied	Fleerackers	Opsomer	254
298. In Jesus name.			256
299. Ons-Heren Besnijdenis *.	Cuppens	de Vocht	256
300. Een kindekyn is ons gheboren.			257
301. Daer kwamen dry koningen *.			260
302. Drie koningen met een ster			261
303. Er kwamen drie koningen.			262
304. Driekoningenlied			263
305. Sterrenliedje (3 st.)	Wauters	Dietrich	264
306. Driekoningenlied	Cuppens	de Vocht	264
307. Wij gaan er, de kleuterkoningskens (2 st.).	Leonardus	Ghesquiere.	265
308. Van Jezus en Sint Jannen	Poirters		266
309. Schoon boven alle schoone	de Harduyn		269
310. Palmenzondag.	Cuppens	de Vocht	270

311. Zaterdag voor Pasen *.	Cuppens	de Vocht	271
312. Lied van Maria Magdalena	Ghesquiere		271
313. Pasen	Cuppens	de Vocht	272
314. Beloken Pasen	Cuppens	de Vocht	273
315. 't Was op enen Maandag			274
316. Derde Zondag na Pasen	De Vogt	de Vocht	275
317. H. Sacramentsdag	De Vogt	de Vocht	276
318. Jesu, allerliefste kind	Gezelle	de Vocht	277
319. Zondag na O.L.H. Hemelvaart	De Vogt	de Vocht	278
320. Veertiende Zondag na Pinksteren	De Vogt	de Vocht	279
321. Heer Jesus heeft een hofken			280
322. Armoede lief	Gezelle	Ryelandt	281
330. Er was een maegdetje (2 st.).			282
331. Het was een maghet uutvercoren			285
332. Maria-visitatie	De Vogt	de Vocht	286
333. O. L. V. Hemelvaart	De Vogt	de Vocht	287
334. Ic sie die morghensterne.			288
335. Glorieuse violette			289
336. De Veldkapel (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere.	290
*337. Sakomt, 't is Meidagmorgen	Lambrechts		291
338. O. L. V. van Vlaanderen	Cuppens	de Vocht	292
339. Lieve Vrouwe van ons Land	Monden	Meulemans	293
340. Aenhoort, ick sal beghinnen.			294
341. De Wiedsters	De Clercq	Peeters	295
342. Marialiedeken (3 st.)	Ritschl	Van Hoof	295
343. Aan U, Koninginne			298
350. Sint Stephanus	Cuppens	de Vocht	299
351. Karel de Goede-choraal-marsch	de Gheldere	Reyns	300
352. Sinte-Lutgardislied	Cuppens	Meulemans	300
353. H.H. Petrus en Paulus	De Vogt	de Vocht	302
354. Sint Cecilia *.	De Vogt	de Vocht	303
355. Sint-Jan-Berchmanslied ♦	Fleerackers	Meulemans	304
356. De Kruisdagen	Lambrechts	Ghesquiere.	304
357. Allerheiligen	De Vogt	de Vocht	306
358. Kristus-Koning	De Vogt	de Vocht	307
359. Aan U, o Koning der eeuwen	Schaepman	Verhulst	308

360. O Kerk van twintig eeuwen	De Koninck . . .	Lemmens .	309
361. Missielied voor de Jeugd	Bloemen . . .	Meulemans	310
362. Hoe wijd het Land . . .	Janssens . . .	Meulemans	311
363. Lied van den Eucharis- tischen Kruistocht . . .	Devos	Devos . .	312
*370. Evviva Pio XII			313
*371. K.S.A.-Strijdlid ♦			314
*372. Jonge Gezalfden ♦	Lindemans . . .	De Boeck .	315
*373. Wie zijn de knapen ♦	Kerckelinck . .	Nees . . .	316
*374. Pinksterknapen ♦ (3 st.)	Lindemans . . .	Nees . . .	317
*375. Strijdzang ♦	Monden	De Sutter .	318
*376. Don, don, diridon (2 st.)	Cleymans		319
*377. Caritas-Lied	Zr Mar.-Jozefa .	Ghesquiere.	320
*378. Caritas Christi (3 st.)			321
*379. En hebt ge nog niet de Ka- jotters gezien ♦	Ven	Peeters . .	322
380. Over de glooiende landen *	Van Elslande . .	François .	323
*381. Trouw!	Aarts	Roosbroeckx	324
*382. Vlaggelied (2 st.)		Peeters . .	325

LIEDEREN UIT VREEMDE LANDEN

400. Allons, bergers			326
*401. En passant par la Lorraine			328
402. La Légende de Saint-Nicolas			329
405. Drink to me only	Jonson		330
406. The British Grenadiers			331
407. The Miller of the Dee			332
410. Der Lindenbaum	Müller	Schubert .	333
*411. Der gute Kamerad	Uhland		334
412. Sandmännchen	Goethe	Brahms . .	335

N. B. Men zal bemerken dat op het einde van bijna elke reeks liederen (zie witte ruimten) enige nummers overgeslagen werden... Dit werd gedaan met het oog op een *eventueel* bijvoegen van *nieuwe liederen*: deze zullen aldus hun plaats vinden bij de reeks waarbij ze thuis horen, zonder dat de volgnummers van de andere liederen hoeven te veranderen.

Proeve van VERDELING van de liederen dezer verzameling over de klassen onzer inrichtingen voor middelbaar onderwijs.

Wij hebben bij deze verdeling rekening gehouden én met de tekst én met de melodie.

1. Lieder met **moeilijke teksten** werden verschoven naar hogere klassen, zelfs dan als de melodie gemakkelijk was. Lieder met **gemakkelijke**, voor jongere leerlingen passende teksten, werden voor de laagste klassen voorbehouden, zelfs dan, als de melodie niet zo gemakkelijk was.

2. Wat de **melodieën** betreft, onze rangschikking volgt niet, zonder meer, de orde van de moeilijkheid. Deze immers is zeer **betrekkelijk**; ze hangt bijv. af van de wijze waarop men een lied aanleert: geheel op het gehoor, met de noten als «houvast», met de noten als middel. In dit laatste geval speelt de tonaliteit een grote rol; in het eerste geval niet. Wij hebben de liederen gegroepeerd per tonaliteit; in elke tonaliteit volgen wij de orde van de moeilijkheid, rekening houdend én met de intonatie- én met de rythme-moeilijkheden. **Gewoonlijk** geven wij eerst de melodieën in enkelvoudige maat; dan die in samengestelde maat; eerst zonder, dan met onderverdeelde tijden. De canongezangen komen telkens het laatst. Met de moeilijkheid van de tweede of derde stem werd geen rekening gehouden. De leraar zal zelf verder onderzoeken, welk lied hij met zijn klas en volgens zijn methode best eerst zal aanpakken. Overigens zal ook het verband van de tekst met de tijd van het jaar of andere omstandigheden een rol spelen.

3. De bedoeling is niet, dat in elkeen dezer klassen, al de opgegeven liederen zouden aangeleerd worden! Er is voor elke klas een **rijke keus**, zo voor meisjes als voor jongens en de leraar zal zijn gading vinden, hetzij hij voor een muzikaal flink ontwikkelde, of voor een muzikaal zwakke klas staat. Het vaststellen van een **liederenprogramma** voor elke klas, bij het begin van het schooljaar, dringt zich op.

REEKS A: voor de eerste en tweede klas der middelbare school, zesde en vijfde klas van oude of moderne humaniora, voorbereidende klas van de normaalschool.

Do gr. : 32, 304, 279, 307, 123, 41, 71, 172. La kl. : 92, 14. Sol gr. : 286, 288, 25, 216, 303, 36, 338, 136, 337, 293, 27, 17, 131, 150, 116, 133, 147, 16, 297, 204. Mi kl. : 284, 18. Fa gr. : 299, 321, 115, 148. Re gr. : 228, 113, Si b gr. : 2, 372. La gr. : 376, 146, 143, 318. Mi b gr. : 30, 28. La b gr. : 77, 145.

REEKS B: voor de derde mid. kl., vierde oude of mod. hum., eerste normaaljaar.

Do gr. : 282, 137, 301, 251, 201, 34, 114. La kl. : 290, 322, 312. Sol gr. : 394, 260, 83, 21, 213, 130, 15, 23, 9, 248, 75, 289, 370, 168, 163, 167, 169. Mi kl. : 311. Fa gr. : 68, 187, 382, 220, 247, 100. Re kl. : 119. Re gr. : 343, 141, 45, 7. Si b, gr. : 359, 214, 292, 302. Sol kl. : 375, 44. La gr. : 371, 218, 363. Mi b gr. : 78, 317, 110, 149. Mi gr. : 160. La b gr. : 341, 222. Fa kl. : 315, 112.

REEKS C : voor de vierde mid. kl., derde oude of mod. hum., tweede normaaljaar.

Do gr. : 300, 24. **La kl.** : 351, 356, 26, 275, 55, 118. **Sol gr.** : 378, 252, 361, 29, 380, 319, 353, 35, 121, 53, 20, 212, 11, 379, 258, 132, 210, 22, 291, 144, 206, 171. **Mi kl.** : 139, 4. **Fa gr.** : 283, 352, 185, 223, 219, 211, 50, 142, 65, 314, 166, 161, 162, 165. **Re gr.** : 70, 95, 339, 256, 124. **Si kl.** : 82. **Si b gr.** : 360, 200, 164. **Sol kl.** : 298. **Mi gr.** : 316. **Mi b gr.** : 308, 43. **La b gr.** : 85, 336, 261, 355.

REEKS D : voor poëzis of tweede mod. hum., derde normaaljaar.

Do gr. : 1, 3, 122, 234. **La kl.** : 278, 99, 42. **Sol gr.** : 285, 221, 377, 89, 184, 333, 46, 227, 229, 111. **Mi kl.** : 335, 265. **Fa gr.** : 186, 31, 72, 54, 215, 381, 374, 129, 90, 10, 51. **Re kl.** : 331, 287, 49, 340, 334, 91, 134. **Re gr.** : 249, 76, 203, 259, 125, 226. **Si b gr.** : 33, 330, 138, 174, 38. **Sol kl.** : 306, 280, 245, 255, 40, 205, 19. **La gr.** : 217, 79, 81. **Mi b gr.** : 87, 262, 8. **Mi gr.** : 80, 120, 276. **La b gr.** : 86, 97, 237, **Fa kl.** : 13.

REEKS E : voor rhetorica of eerste mod. hum., vierde normaaljaar.

Do gr. : 126, 238, 12. **La kl.** : 93, 235, 5, 170. **Sol gr.** : 313, 233, 128, 373, 224, 202, 358, 342, 37, 84, 239. **Mi kl.** : 39, 88, 354. **Fa gr.** : 250, 127, 48, 66, 69, 305. **Re kl.** : 135, 281. **Re gr.** : 296, 257, 253, 74, 232, 140. **Sol kl.** : 295, 254. **La gr.** : 310, 246, 73, 173. **Fa kruis kl.** : 332. **Mi b gr.** : 96, 350, 230, 231. **Mi gr.** : 47, 357, 52, 117, 6. **La b gr.** : 277, 362, 320, 183, 266, 67, 94, 225. **Fa kl.** : 309. **Re b gr.** : 236. **Sol b gr.** : 98.

LIJST VAN DE AFKORTINGEN

van liederenverzamelingen, aangehaald in « Liederenkranz »

- C.P.F.F. Chants populaires des Flamands de France, Edm. de Coussemaker, Gent, 1856. Nouvelle édition précédée d'un avant-propos de M. l'abbé Bayart. Lille, René Giard, rue Royale, 2, 1930.
- C.P.P.B. Chansons Populaires des Provinces Belges, anthologie, introduction, harmonisations et notes par Ernest Closson ; Schott Frères, Bruxelles.
- N.L.W. Nederlandsch Liederboek uitgegeven door het Willemsfonds, onder het toezicht van Fl. Van Duyse ; deel I en II. Van Rysselberghe en Rombaut, Kouter, 1, Gent.
- N.V. Nederlandsch Volksliederenboek, samengesteld door Daniël De Langhe, Jhr. Mr. J. C. M. Van Riemsdijk, Dr. G. Kalf ; twee delen. S. L. Van Looy, Amsterdam.
- O.N.L. Het Oude Nederlandsche Lied, wereldlijke en geestelijke liederen uit vroegere tijd, teksten en melodieën, verzameld en toegelicht door F. Van Duyse ; drie delen. Martinus Nijhoff, 's Gravenhage en Nederlandse Boekhandel, Antwerpen.
- O.N.L.D. Oud Nederlandsche Lieder en klavier, bewerkt door Kan. J. Van Nuffel en de HH. M. De Jong, H. Durieux, G. Nees en Fl. Peeters. Davidsfonds, Leuven.
- S.B. Dit is een suyerlijck Boeckken, inhoudende oude Nederl. geestelijke Lieder, met klaviergebel., door Fl. van Duyse. A. Siffer, Gent (Uitgave van het Davidsfonds).
- S.C. Sursum Corda, gebeden- en zangboek voor de bonden van het H. Hart (vijfde druk). Secretariaat voor de Bonden van het H. Hart, Mechelen.
- VI.Z. De Vlaamsche Zanger, zeven delen. Firma Cordie-Coune, Veulen (Heers), Limburg.
- Z.J. Zingende Jeugd! Zingend Volk! Deel I, II, III, IV. 24 oude Nederlandse volksliederen per deel, voor onze lagere scholen verzameld door Willem De Meyer (met klavierbegeleiding). De Nederlandse Boekhandel, Antwerpen.

UITGEVERS EN UITGAVEN¹.

Broeckx Jan, Phalesiusuitgave, Belgiëlei, 208, Antwerpen.
Kinderliederen, 10 reeksen.

de Vocht Lodewijk, Bode-Vinck, St-Jacobsmarkt, 12, Antwerpen. Jaar-
krans van geestelijke liederen rond den haard, 4 delen.

Ghesquiere Remi, Centrale Muziekhandel, Bijenlaan, 1, Brussel.
Gebarenliedjes, (4 deeltjes); Meezennestje, II A en B, III A en B;
Zingende Harten, I, II, III; Regenboog I en II; Zes Landlieders;
Kerstvreugde; Godvruchtige Zanger, I en II.

Hullebroeck Emiel,
De Notenleer door het Lied, «De Standaard», Brussel.
Zes Liederens, (20 reeksen), en Zes tweestemmige Liederens.
Uitgave G. Alsbach, Amsterdam. Algemeen depot voor België:
Standaard-Boekhandel, Antwerpen-Brussel.

Meulemans Arthur, De Hulst, Kruisdagenlaan, 75, Schaarbeek.
Kinderliederen; Geestelijke Liederens; Vier Volksliederens (4 gem.
st.); Suite oud-vlaamsche Liederens, (4 gem. st.).

Doedeljoe: A. De Boeck, Koninklijke straat, 265, Brussel: Kanons voor
de Jeugd, verzameld door Ir. Edgard Wauters.

Het Peter-Benoit-Fonds; secretariaat, De Bomstraat, 47, Antwerpen.

Het Vlaamsche Lied; uitgever, A. Wilford, Dalstraat, 11, Elsene.
Nog voorradige ex.: Standaard-Boekhandel.

Singhet ende weset vro; uitgever, K.S.A. Jong-Vlaanderen; secretariaat,
Henegouwstraat, 35, Gent.

Wij zingen 'n nieuw Lied; Caritas, Meir, 36, Antwerpen.

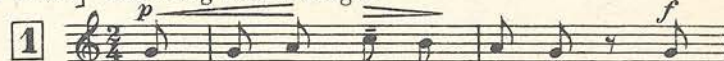
Studentenliederenboek, (2 delen), door Karel Heyndrickx.

1. Over het algemeen wordt de uitgever bij de liederens zelf opgegeven met naam en adres. Het geldt hier uitgevers en uitgaven waaraan veel liederens ontleend werden. Korthedshalve wordt alleen hier hun volledig adres opgegeven, met de titel van de bundel waaraan liederens ontleend werden.

HET LIED

[♩ = 108] Eenvoudig voor te dragen

1. In rei - nen een - voud klinkt het uit
2. 'tVindt kin - der - li - ke klan - ken voor
3. 'tStrooit op de le - vens - pa - den, een!

al - ler hart en mond; — in al - le ta - len
heil - ge moe - der - trouw; — 'tvindt woor - den als ge -
groen bekrans - te fee, — de mil - de, blij - de

zingt het de gan - se we - reld rond, — de
zan - gen voor de aan - ge - be - den vrouw, voor
za - den van ho - ger rust en vree, — van

gan - se we - reld rond. — 'tGalmt van der ber - gen
de aan - ge - be - den vrouw. Het brengt waar tra - nen
ho - ger rust en vree. — Het brengt met licht en

top - pen in groe - ne da - len voort, al -
vloei - en en in den zonn' gen woon, waar
klaarheid het lij - dend hart zijn groet; een -

om waar har - ten klop - pen, het
lief - de en vreug - de bloei - en, den
vou - dig als de waar - heid, rein

fris - se vol - ken - woord; — Al - om waar har - ten
e - nen rech - ten toon; — waar lief - de en vreug - de
als het volks - ge - moed; — een - vou - dig als de

(1) *ff* tegenhouden

klop - pen, het fris - se vol - ken - woord. —
bloei - en, den e - nen rech - ten toon. —
waar - heid, rein als het volks - ge - moed. —

T. V. A. DE LA MONTAGNE, M. JAN BLOCKX. K. Nummer één van den eersten jaargang van *Liederen voor ons Volk*, Excelsior, Sint-Jacobsmarkt, 12, Antwerpen. — Dit lied vraagt een natuurlijke, gebonden voordracht; de eindlettergreep van de vrouwelijke rijmen zacht neerzetten (klinkt het, zingt het, toppen, kloppen, enz.).

LUIDT OP, GIJ VLAAMSE LIEDERZANG

Geestdriftig

$\text{♩} = 69$

Luidt op, gij vlaam - se lie - der - zang, waar

blijft gij met 't schoon weer zo lang? De

wee! wordt groen, de stal breekt uit, het

1. Weide

klinkt en't belt al o - ver - luid, het

zingt en schelt al - hier al - daar, als

rit.

of heel 't land een - ker - ke waar!

T. GUIDO GEZELLE. M. REMI GHESQUIERE. K. *Meezennestje IIIA*. — Uit te voeren met een zekere plechtigheid, als een hymne aan de ontwakende natuur; goed gebonden!

KUNST IS DE KRACHT

$\text{♩} = 58$ Fier en opgewekt

3

1. Kunst is de kracht, het hoogste recht op le - ven,
Kunst is het Volk van Ne - der - land ge - ge - ven,
2. *Const gaet voor cracht, lijc d'ou dersons scho - lie - ren;*
Toogt vroom dyn vacht³ ende o - pent ts Leeusbannie - ren,

mf Kunst waar geen macht ter we - reld hand op legt. —
dies, wat ook val - le, Ne - der - land staat recht! —
steld u nu op, die ry - den noyt be - gan;²
let op tvir - tuyt,⁴ ons wel - vaert hang - ter an. —

mf Groot heerlijk volk, wat klinkt als een kla -
Elck e - del man int vech - ten valt zeer

1. Leren — 2. stijg nu te paard, die vroeger nooit gereden hebt — 3. trekt moedig uw uitrusting aan — 4. tracht dapper te zijn (Lat. virtus)

roe - ne, zo koe - ne, o - ver Noord en
coe - ne; int groe - ne recht dyn ten - ten

f
Zuid? t Vlaams lied voor - uit, met vroom ge - luid! Daar
gent.⁵ Maect u be - kent int Vrancs con - vent,⁶ daer

verbreden *nog verbreden*
is nog Recht te doe - ne.
is pro - fyt te doe - ne.

5. richt uw tenten op in de velden, o Gent! (?) — 6. in't Franse leger.

T. en M. De oorspronkelijke lezing (italiek) komt voor in *Diversche Liedekins* van MATTHIJS DE CASTELEYN, 1574; het lied wordt beschouwd als een krijgslid van het Nederl. leger, tijdens den veldtocht met het Engelse leger op de Franse grens (1522). (Zie volledigen tekst met uitleg in O. N. L., Nr. 418) RENE DE CLERCQ maakte een nieuwen tekst, die een geslaagde aanpassing is op de oude melodie. K. Vier oude Volksliederen. JEF VAN HOOFF. «De Crans» Antwerpen — Krachtig rhythmieren! Let op de maatveranderingen. De herhaling van den eersten zin niet vergeten. Bij het gebruik van de klavierbegeleiding van J. van Hoof een orgelpunt plaatsden boven «geluid!». Uitspr. van den ouden tekst Oud VI.

DE ZANGER

[♩. = 50] (Gevoelvol)

1. De ve - del aan de zij - de, het
2. Nog zwerft al hier de zan - ger en
3. Weer zong hij u de sa - gen van

lied in ziel en mond, — zoo zwierf de zan - ger
doolt stil zwij - gend rond, — doch, houdt hij zij - nen
uit den ou - den tijd, — der hel - den groot - sen

wat vertragen In tijdmaat

rond, al in den ouden tij - de. En riep hemstem - en
mond, zijn zie - le is liedrenzwanger. Zweeg vreemd gezang en
strijd en groot - ser neder - lagen: De lich - tesprook met

f *mf*
scha - len.klang te mid - den leu - tig feest - gedrang, daar
dor - per² lied, ver - stiet men zij - ne ta - le niet, nog
vroe - den³ zin, het lied der a - be - le⁴ dich - ter.min, het

deed hij't snaartuig ron - ken vol toov'rend' har - mo - nie, en
zou de zwer - ver komen en rij - zen in de zaal, vol
lied ons in - ge - schapen, dat nie - mand zin - gen dorst het

cresc. *f*

zong de zie - len dronken van klank en po - ë - zie, — en
beel - den en vol dromen en klank en bon - te taal, — vol
lied der Diet - se Kna - pen, dat smacht in ve - ler borst, het

p

zong de zie - len dronken van klank en po - ë - zie. —
beel - den en vol dromen en klank en bon - te taal. —
lied der Dietse Knapen dat smacht in ve - ler borst.

1. uitheems, bijv. Frans gezang — 2. gemeen straatlied — 3. wijzen
4. edele

T. ALBRECHT RODENBACH. M. RENAAT VEREMANS. Met toela-
ting van den uitgever: «De Ring» Laurierstraat, 17, Antwerpen. —
K. Ibidem. Uit te voeren met een diep-dromerig gevoel. goed gebon-
den; dus stipt de phraseringstekens onderhouden, speciaal bij de
woorden «En riep hem stem en schalenklank». Het is een typisch
lied uit den romantischen tijd van de Vlaamse studentenbeweging.

WEEMOED

[♩ = 54] Quasi adagio

espr.

5

1. Mijn hert is als een blom - ge - was, dat
o - pengaande of toe - ge - lo - ken, De stra - len van de
zon - nevangt, of kwijnt en pijnt en hangt ge - bro - ken!
Mijn hert ge - lijkt het jeug - dig groen, dat
appassionato
a - semt in den dauw des mor - gens Maar
zwakt des a - vonds moe ge - leefd, vol
stof, vol wee - moeds en vol zor - gens. Mijn
bitterlijk
hert... mijn herte is krank en broos, en
onstand - vas - tig in't ver - blij - den, Maar
als 't hem wel gaat - é - nen stond, 't kan
stijl
da - gen lang weer hon - ger - lij - den!

T. GUIDO GEZELLE. M. JOS. RYELANDT. K. Cnudde, Gent. — Goede oefening voor het zingen van chromatische toonafstanden. Zeer gevoelvol voor te dragen: tekst en melodie zijn met elkaar vergroeid. Klavierbegeleiding onontbeerlijk.

HEDEN EN IMMER

[♩ = 56]

Heel langzaam; met eerbied.

6

1. Tot allen ti - den sal mi ver - bli - den ghe -
sanc het hert, ghe - sanc sal mi lei - den door velt, door
hei - den, door lust, door smert. Die vogel - kenssinghen, die
cresc.
bloe - men ont - springhen bi haren ghe - clanc! Als ic
cresc.
sin - ghen be - ghin - ne, so bloei - jet die min - ne² bi
mi - nen ghe - sanc. Ghe - sanc myn stre - ven, myn
wenschen, myn le - ven, myn al - les ghe - sanc!
animato
God laet mi vol - brenghen met sanc eens te dringhen,
stretto *riten.*
God laet mi vol - bren - ghen met sanc eens te
Breed (Largo) *dimin.*
drin - ghen in — tan - de - re lant³

1. bij den klank van het gezang — 2. de liefde — 3. in den hemel

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN, een kenner en bewonderaar van het oud-Nederlandse volkslied. Zó dichte hij een reeks minneliederen in oud-Vlaamsen trant; onderhavig lied is er één van. M. EDGAR TINEL. K. Uit « Loverkens ». Met bijz. toel. van den uitg. Schott, Brussel. — Uit te voeren met bijna religieuze eerbied en heilige hartstocht, door een solo-stem, of een groep geschoolde tenoren of soprani. Best een kleine seconde lager nemen. Uitspr. Oud. VI.

BLOEMEN OVERAL

♩ = 84

Zacht maar tamelijk snel

1. Bloemen in de groe-ne wei-den Ophet veld en
2. Is het laat-ste blad ge-val-len En de he-mel

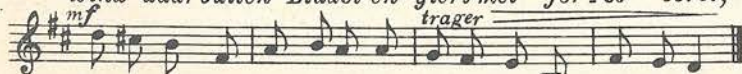
in het woud Gaan vol - op hun geur ver-sprei-den
grijs en grauw, Waar toch zijn dan al die bloe-men

Pron-ken als ko - raal en goud. Zie de ro - de
Wit en geel, en rood en blauw? Als de kou - de

kol - len pra-len Waar het mal-se ko-ren groeit;
wind daarbuiten Blaast en giert met for-se borst,

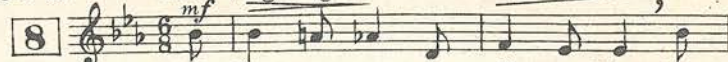
Zie de ge-le sleu-tel bloemen In de wei, waar't beekje vloeit.
Kijk dan maarens naar der ruiten, Bloementé-kent daar de vorst.

T. D. DE KELPER. M. AUG. DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes,
Vriamont, Brussel. — De zangerige melodie vraagt een lichte en toch
gebonden voordracht.

DE KLAPROOS EN DE KORENBLOEM

♩ = 48

Licht wiegewagend

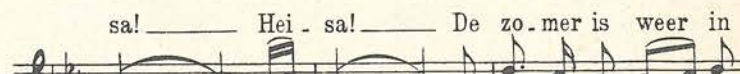
1. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem Ver -
2. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem Wie -
3. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem, Zij

schijnen weer in 't groe-ne veld. Ka - poentjes met uw
wa-gen in - den koe - len wind. Wat dar-tel spel van
wor-den dra weer weg - ge-maaid. Toch wed ik dat hun

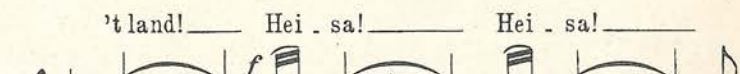
bleek ge-laait, Nu de en-ge ste - den uit - gesneld! Hei -
blauw en rood, Dat wijkt en wen-kend her - be-gint. Hei -
bon - te vlag Nog lang in on - ze dro-men waait. Hei -

sa! Hei - sa! De zo-mer is weer in

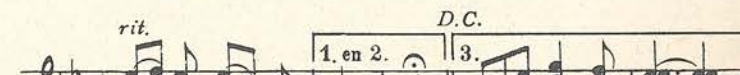
Hei - sa! Hei - sa! Hei - sa!

't land! Hei - sa! Hei - sa!

Hei - sa! Hei - sa! Hei - sa! Heel

Vlaandrenlijkten lustwarand! lust - wa - rand!

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende
Harten III.

HET LIED VAN HET VLAS

♩ = 66

Matig doch wel gerhythmeerd

9

1. Zaai-ers en wieds ters, slij- ters¹ en
 2. Sten- gel- kens goud- in groen- ge-
 3. Endt⁴ er een ar- beid, een an- der be-
 bo- ters², Al die hoe- ven en hek- kens³
 go- ten, Bloe- me- kens blauw ge- lijk de
 gint er; Zerp is het zweet, maar zoet de
 heeft, Ho- ge schel- vers en die- pe
 lucht, Bol- le- kens dik en dicht ge-
 loon. Weel- de in den zo- mer, weel- de in den
 ro- ters, Al die zwingelt en spint en weeft,
 slo- ten, Glanzen- de za- den, vro- me vrucht!
 win- ter! t Jaar is ge- sierd met een vlas- sen kroon.
f Zwaar
 Ju- belt en zingt en zwaait de han- den,
 Viert het e- del- ste veld- gewas! Leven de Lei- e en de
 Lei- e- lan- den, en 't vlas en
sf *D.C.* *sf*
 't vlas, en 't vlas! (of) en 't vlas!

1. die het vlas uittrekken — 2. die het zaad met een boothamer uitdorsen —
 3. houten bakken waarin het vlas in het Leiewater gelaten wordt door
 werklieden "roters" genoemd — 4 eindigt

T. RENE DE CLERCQ. M. R. GHESQUIERE. K. Centrale Muziek-
 handel. — De voordracht van den tekst (uitspraak, aanpassing aan de
 melodie) moet speciaal verzorgd worden. Refrein geestdriftig, maar
 eerder wat trager (zwaar!).

DE BREMMEBLOEMEN

♩ = 42

Met gevoel

10

1. Zie die mooi- e brem- me- bloe- men! Wat een
 2. Gaat het door een zee- van vlammen Naar den
 3. Bremmen- tak- jes aan- de paarden, Aan den
 gloed in veld en woud! Wat al ge- le reu- zen-
 Vlaamsen ho- ri- zon? Stui- ven wij door dui- zend
 Lie- ve- Vrouwen- boom! Daar, een trein, ge- tooid met
 tros- sen! Wat al ho- pen laaiend goud!
 ster- ren, Midden door de he- te zon? Kind, voor zul- keen
 bremmen! Wakend staan wij in een droom!
I-II *mf*
 bloe- men. o- ver- vloed, Dank den Mei en zwaaiden
 Jo- chei! Jo- chei!
 hoed! Jo- chei! Jo- chei! Dank den
 Mei en zwaaiden hoed!

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende
 Harten II. — De tweede stem is niet gemakkelijk: een uitstekende
 oefening!

ALS DE BREM BLOEIT

[♩ = 120]

Fluiten

mf

11

1. Als de brem bloeit
2. Als de brem bloeit
3. Als de brem bloeit

staat de hei - de, Dag en nacht in vlam en vuur
al - le vo - gel, Keert uit ver - re zui - der - vlucht
gaan wij stap - pen, Lon - gen o - pen, voe - ten vast;

En de kim gloeit al - ler - zij - den, Ge - le
En de leeu - werk rept den vlo - gel, Hangt te
En de zonschroeit, zer - pe sap - pen Bars - ten

brand op blauw a - zuur! Als de brem bloeit
veed'len in de lucht! Als de brem bloeit
uit den den - nen - bast! Als de brem bloeit

in de Kem - pen, Is de win - ter moe - ge
op de hei - de, Schal - teen lied uit haag en
op de hei - de, Rei - ken wij el - kaar de

sard;
kant;
hand;

Als de brem bloeit is de len - -
Als de brem bloeit is de

te Daar te - rug In het land van mijn hart.
len - te te - rug In mijn oud Kem - pen - land.
In ons oud Kem - pen - land.

T. JOZEF SIMONS. M. ARMAND PREUD'HOMME. K. Uitg. « De Brem » Veulen (Limb.). — Staplied! Dus kloek rhythmeren. De triolen op het einde duidelijk uitgalmen.

O! 'T RUISEN VAN HET RANKE RIET

[♩ = 69] Langzaam en stil

12

1. O! — 'trui - sen van het ran - ke
2. O! — 'trui - sen van het ran - ke

(¹) *cresc.* riet — O! wist ik toch uw droe - vig lied! Wan -
(¹) *pp* riet — Hoe dik - wijs, dik - wijs zat ik niet Na -

neer de wind voor - bij u voert En bui - gend u - we
bij den stil - len wa - ter - boord Al - leen en van geen

hal - men roert Gij buigt, oot - moe - dig nijgend, neer, -
p mens ge - stoord, En lonk - te 't rimplend wa - ter na -

— Staat op en buigt oot - moe - dig weer, En
— En sloeg uw zwak - ke staf - jes ga, En

zingt al bui - gen 't droe - vig - lied Dat
luis - ter - de op het lie - ve - lied Dat

ik be - min - ne, o ran - ke riet! Dat ik be - min - ne o
gij mij zongt, o rui - send riet! Dat gij - mij zongt, o

ran - ke riet — o ran - ke riet!
rui - send riet — o rui - send riet!

T. GUIDO GEZELLE. Oorspr. 6 str.; enkel de twee eerste passen op de melodie. M. ERNST BRENGIER. K. Studentenliederenboek I. K. HEYNDRICKX. — Voor soprano of tenor. Een goede oefening voor de kopstem. Zeer zacht en met veel gevoel voor te dragen!

BRUINE BEUKEN

♩ = 43

Geheimzinnig

1. Ze - ven brui - ne beu - ken spo - ken
 2. Nooit ver - mag de sche - mer - klaar - te
 3. Gan - se vrach - ten beu - ke - no - ten

Log en don - ker in het dal,
 Heen te bre - ken door den dom;
 Val - len uit hun zwa - re kruin,

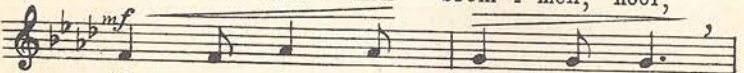
Sa - men - zui - lend, sa - men - wel - vend
 Zol - den kwet - tert in hun scha - duw
 Maar wij dur - ven nauw te na - dren,

Tot een wij - de reu - zen - hal.
 Ons een vo - gel wel - le - kom.
 Hoe zij lok - ken, glan - zend bruin.

1.2.3. Dof - fe stem - men brom - men, hoor,

Als een do - lend gees - ten koor:

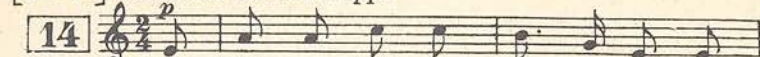

Oe! — Oe! — Oe! — Oe! —

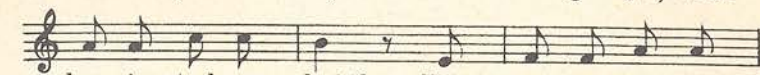
T. L. LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten III.
 — De voordracht weze enigszins gedramatiseerd.

MIJN KLEINE VOGELTJES

[♩ = 72] Andante ma non troppo

Mijn klei - ne, klei - ne vo - gel - tjes, Waar

ben je toch ge - vlucht? Het re - gent op ons

hui - ze - ken, Zo don - ker is de lucht! De

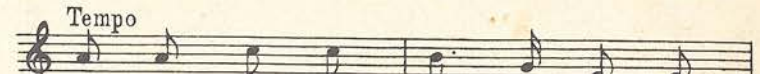
wind is luid aan't mop - pe - ren, Hij

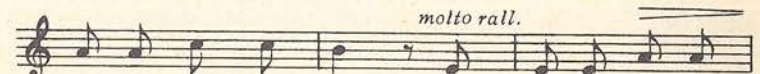
maakt me zo ver - vaard! Ik kruip in va - ders

ze - tel en Ga schui - len bij den haard! Maar

jij, mijn ban - ge vo - gel - tjes, Waar -

om zo schuch - ter zijn? Och, kon je bij me

ko - men in Ons war - me ka - mer - kij! Lento (fluisteren)

T. JULIA TULKENS. M. FLOR PEETERS. K. Veertien Kinderliederen,
 Davidsfonds, 1936. — Stipt de tempo- en nuance-aanduidingen in
 acht nemen. Het lied vraagt een fijne vertolking.

HET NESTJE

[♩ = 88] Vrolijk

15

1. Ziet gij 't lus - tig vink - je sprin - gen
2. De eit - jes lig - gen in de ve - ren

In de lin - de daar om - hoog;
Naast el - kaar zo warm en zacht;

't zoekt een plaats - je voor zijn nest - je
't Vink - je rus - tig is aan 't broe - den

Goed ver - scho - len voor het oog.
Aan het broe - den dag en nacht.

mf
Snel en zorg - zaam is 't aan 't bou - wen
Laat de bloe - men aan de twij - gen

Aan het ga - ren voor zijn kroost,
Komt ook aan de nest - jes niet:

p trager
On - op - houd - lijk is zijn zin - gen
Vrij heeft 't bloem - pje be - ter geu - ren

En zijn ar - beid on - ver - poosd.
En de vo - gel scho - ner lied.

T. D. DE KELPER. M. AUG. DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes.
Vriamont, Brussel. — De eerste versjes lichtjes, niet gebonden; vanaf
« snel en zorgzaam »: binden.

KARREKIET

♩ = 80 Licht en vrolijk

16 *mp*

1. In de scho - ne len - te -
2. Jan - tje Koek eet ga - ren
3. Jan - tje Koek kan 't niet meer

da - gen, Bij den oe - ver van - den
ei - ers, Vo - gel - ei - ers vindt - hij
ho - ren, Woe - dend loopt hij van - den

vliet, Hoort men vaak een vo - gel
goed En zo komt het dat hij
dijk, Maar, in plaats van 't nest te

zin - gen, Lus - tig zin - gen in - het
he - den In het bos zijn ron - de
vin - den, Schiet hij net - jes in - het

p
riet. En als gij zijn naam wilt
doet. Ei, wat hoort hij daar aan
slijk. En als Jan er nog niet

we - ten, O, ge - loof me vraag hem
't wa - ter? Wacht maar, klei - ne deu - ge -
uit is, Ja, dan steekt hij er nog

f

niet, Want hij zegt hem he - le
niet, Ha, ge durft mij ko - men
in, Maar nog zingt het kar - re -

da - gen In zijn lus - tig kwet - ter -
pla - gen Met uw aar - dig spot - ters -
kiet - je 't Lus - tig lied - je blij van

p

lied! _____
lied! _____ Kar-re - kiet! kiet - kiet, 'k Woon in
zin! _____

't riet riet riet, Kar - re - kiet, in het riet, Maar ge

vindt me toch niet! Kar - re - kiet - kiet - kiet, Ah, ge

f

vindt me niet! Om den - dui - vel niet!

1. rietvogel

T. EDWARD DE KEYSER. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 1° r.
— De grote sprongen in de melodie flink inoefenen. Refrein niet te rap: de noten op « in het riet », « we toch niet » moeten zuiver blijven! Het lied vraagt een lichte, fijn-verzorgde voordracht. Uitspraak van de vele ie-klanken verzorgen.

DE KOEKOEK

♩ = 60 Vlijtig

17 *f*

1. Zo - dra het ma - de - lief - je piept Met
2. Hij boodschapt ons de len - te - tijd, De
3. Ja in - der - daad de koe - koek gaat Steeds

't kop - je bo - ven 't gras, Be - gint de koe - koek
wel - ge - ko - men gast, En zo ge - re - geld
met de len - te mee. En heeft hij hier zijn

(2)

zijn ge - roep Als - of 't een uur - werk was. Koe -
als een klok Op tijd en juist ge - past. Koe -
taak ge - daan, Den trekt hij o - ver zee Koe -

f

koek! Koe - koek! 't Is geen gril Als hij
koek! Koe - koek! Wel - le - kom! Denk er -
koek! Koe - koek! On - ze guit Trekt er

(2) 1.2. >

wil ke - ren we - der in A - pril. Koe - koek!
om: Het is len - te waar ik kom! Koe - koek!
uit Te - gen Oogst met luit en fluit, Koe -

3. ,

koek! Koe - koek! _____ Koe - koek! _____

T. WILLEM GIJSSELS. M. REMI GHESQUIERE, K. Meezennestje III, A.
— Uitvoering van de drie strofen noodzakelijk; de klavierbegeleiding laat onophoudelijk het geroep van den koekoek weerklinken.

DE NOORDERWIND BLAAST

$\text{♩} = 63$

18

De noor - der - wind blaast, 't gaat
sneeu - wen wel haast, en wat zal het rood - borst - je
doen? . In 't hui - ze - ke des ar - men vliegt het
bin - nen om te warmen en on - der zijn vler - ke
met fat - soen, Steekt het zijn kop - ke:
dat zal het doen, — dat zal het doen!

T. KAREL DE GHELDERE. M. R. GHESQUIERE. K. Meezennestje II A.
— Ook in VI. Z. III. — Met meewarig gevoel te zingen. Stipt de
phraseringstekens onderhouden.

HET LIED VAN DE TORTEL

$\text{♩} = 66$

19

Lamento e con anima

1. Wie heeft er het lied van de
2. Wie kan er het kla - gen der

più rit. *a tempo*

tor - tel ge - hoord? — Wie
tor - tel ver - staan?... — Het

più animato

kan er dat zuch - ten, dat kla - gen ver - staan, Dat
spreekt ons van eeu - wi - ge on - breek - ba - re trouw, Van

un poco slargando *riten.* *Piano*

roe - ren - de, roe - ren - de gor - gel - ver - gaan?
die - nen en dan - ken, Van zon - de en be - rouw;

a tempo *a tempo*

Wie
Wie

rit. *animato*

heeft er het lied van de tor - tel gehoord? Dat
kon er het kla - gen der tor - tel ver - staan? Wie

(1)

klonk langs de wou - den hun fluis - tren - den boord, Door
zag er dat keel - tje harts - toch - te - lijk slaan, Wie

a tempo *riten.*

la - nen en twij - gen en kreu - pel - hout voort?...

Voor de laatste stroof

slargando *molto riten.*

hoorde er dien trou - we, dien rou - we - zang aan, En
voel - de zijn zie - le tot in - keer niet gaan?

T. L. MERCELIS. M. OSCAR VAN DURME. K. Vier Liederen, O. VAN
DURME. — Rhythme $\text{♩} \text{♪} \text{♩}$ voorafgaandelijk inoefenen; elken
tijd drieledig laten verdelen bij het maatslaan. Zeer gebonden, met
weemoedige stem, tamelijk maatvrij voordragen.

LENTELIED

[♩ = 63]

Opgeruimd

(9)

1. Hoor nu het vro . lijk vin . ken . lied, 't Ge .
2. In groe . nen tooi her . leeft het land, De

zang van — gans het voog . len . diet. Hoe
bo . men — wui . ven teal . len kant Hun

schalt hun mor . gen . groet der zon Wier
fris ont . bot . ten lo . ver . dos, En

stra . len . glans den nacht ver . won! Een
len . te . geur door . reukt het bos. En

len . te . licht zin . dert o . ver hei en
bloe . men ont . lui . ken langs de baan, waar

woud en wei, o zo heer . lijk blij! De
al . tijd aan kin . dren zin . gend gaan. De

klok . ke bromt haar tri . omf . lied uit, De —
klok . ke bromt haar tri . omf . lied uit, De —

len . te wordt — in . ge . luid! —
len . te wordt — in . ge . luid! —

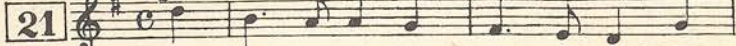
T. JOZEF SIMONS. M. ARTH. VERHOEVEN. K. VI. Z. III. — Rhythme verzorgen; let op de telkens weerkerende formule: , die aan het lied zijn eigen karakter geeft. Klavierbegeleiding onmisbaar, wil men het gewenste effect bereiken. Het lied is gemaakt « voor kinderen in koor ».

LENTELIED

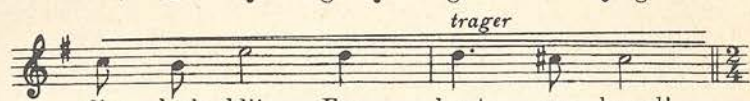
[♩ = 63]

Langzaam en zacht

(9)

Zoet jaar . ge . tij Breng aan de jeugd Een

glim . lach blij Een hart . ver . heugd!

Met meer beweging

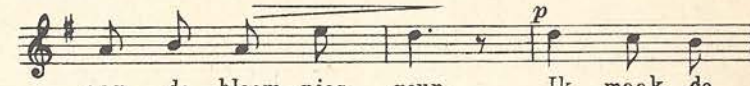
Ja 'k ben de Len . te blij

Ik maak de bloe . sems vrij

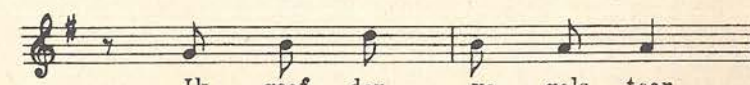
Ik geef aan 'twoud zijn kleur En

aan de bloem . pjes geur. Ik maak de

he . mel blauw En ook het wind . je lauw

Ik geef den vo . gels teer

Hun — schoon . ste lied . jes weer!

T. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes, Vriamont, Brussel. — Gebonden en gevoelvol zingen; stipt de tempo-aanwijzingen volgen!

VAN DE MEIKEVERTJES

[♩ = 63] Andante (niet vrag)
mf goed rhythmèren

22

Wan - neer in de len - te 't zon - neken schijnt, Dan
ko - men de ke - ver - tjes weer. Ze
kru - pen zo stil hun kót - te - ken uit En
juichen om 't lekk're weer. Ze vliègen al snorren - de,
snorren - de rond En schui - len zich dan in 't
groen. Ze den - ken: "De kin - de - ren
vin - den ons niet, Wij e - ten ge - rust on - zen
noen!" Maar slim - mer dan ke - vers zijn
kin - deren nog, Een ruk - je... en hals o - ver kop, De
ke - ver - tjes buit' len de bla - de - ren af En
han - de - kens van - gen ze op!

T. JULIA TULKENS. M. FLOR PEETERS. K. Veertien kinderliederen, Davidsfonds, 1936. — Vooraf de rhythmische moeilijkheid (afwisselend ♩ en ♩♩) overwinnen; de tijden tweeledig laten verdelen bij het maatslaan.

'T WAS IN DE BLIJDE MEI

[♩ = 92] Jolig

23

't Was in de blij - de Mei, ei, ei,
't Was in de blij - de Mei! — En ko - mend ach - ter het
land ge - gaan, 'k zag al die blij - de blom - kes staan:
blom - kes staan, blom - kes staan: 't Was in de blij - de
Mei, ei, ei, 't Was in de blij - de Mei! —

T. GUIDO GEZELLE. M. CATH. VAN RENNES. K. 15 Kleengedichtjes van G. Gezelle. Uitg. Wagenaar, J. — De woorden «Ei, ei» niet aan elkaar binden.

MUGGENDANS

♩ = 72 Opgewekt, vrag

24

1. Waar 't voed - pad langs de hei - ning' vlucht door
2. Zij draai - en, zwaaien blij ver - gaard in
3. En zingt enspringtin 't zoet ge - tij de
beemd en wei - de heen, daar zit ik soms in
't da - lend he - mel - licht zij rui - sen, kru - sen
kre - kel en de mug; kri - oelt en woelt de

1. haag, schutting

poco *p* *mf*

d'a - vond lucht gans stil le - kens al - leen. — De
 dicht ge - schaad voor mijn ver - rukt ge - zicht; — en
 schep - ping blij, dan blijf ik niet te - rug. — Dan

tempo

kre - kels zin - gen daar in 't gras hun
 blijd - schap hier en vreug - de — daar, men
 vest ik bui - ten mij - ne — woon in

al - ler - schel - sten toon — De mug - gen vin - den
 ziet het - ie - dren dag; — des stem ik - nim - mer
 's he - mels bloe - men - hal; — dan zing ik ook mijn

rit.

wis den bas dier zang - ren — won - der - schoon.
 d'ei - gen snaar op som - ber - wee en - ach.
 schel - sten toon door 'teen - zaam vreug - de - dal.

T. J. DAUTZENBERG. M. AUGUST DE CONINCK. K. Niet in druk
 verschenen. — Licht voordragen, als een echte «muggendans». De
 talrijke groepjes verzorgen!

DIE WINTER IS VERGANGHEN

mf

25 *mf*

1. Die win - ter is ver - gan - ghen, ic
 2. Die win - ter is ver - gan - ghen, ic

sie des mei - en schijn; ic sie die bloem - kens
 sie des meys vir - tuyt,² ic sie de loo - vers

han - ghen, des¹ is mijn hert ver - blijt So —
 han - ghen de bloemkens staen in 't cruyt Seer —

1. daarom — 2. kracht

mf

ver aen ghe - nen da - le daer ist ghenoechlic - sijn, daer
 wijt dat sy ont - luy - cken, sy staen in haer say - soen; de

rit.

sin - ghedie nach - te - ga - le, also manich wout vo - gel - kijnt.
 cruyden lus - tig ruy - cken, De mey staetschoon en groen.

1. daar is het aangenaam om te zijn

T. Eerste strofe, naar een handschrift van 1537; de oorspronkelijke
 tekst, in Niederl. Volksl. H. V. FALLERSLEBEN, heeft zes str. De
 tweede str. is een variatie van de eerste en komt voor in Veelderhande
 liedekens (Leyden) 1599. M. Horae Belgicae II; zie oorspr. wijze bij
 VAN DUYSE, O. N. L. n° 73. K. N. V. I; Z. J. IV. — Uitspr. Ned.

DE HERFSTWIND

mf

26 *mf*

1. Een vogel die vloog er door boom en door tak,
 2. De vogel die vloog toen langs wou - den en wei,
 3. De vogel die vloog door een joe - len - de schaar,

De lo - vers die ruis - ten een
 Roe - ze - la, roe - ze - la - rij! Hij stoof er de hui - zen en
 Hij bol - de d'r jas - jes en

tak - je dat brak, } Toen
 to - rens voor - bij } Roe - ze - la, roe - ze - la - rij! Hij
 streel - de d'r haar. } Hij

sto - ven de bla - ren naar al - len kant heen, Ze
 dreef er de vla - gen om - hoog op de vlucht, En
 vocht om zijn vrij - heid met 't joe - len - de kind, Dat

cresc. *f*

speel den ver-stop-per en - krij-ger met een, En
joeg er met wol-ken het stof in de lucht: Nooit
vocht met den vo-gel, dat vocht met den wind, En

vlo- gen den vo- gel voor - bij
vloog er een vo- gel zo vrij
won er z'n vro- lijk- heid bij

KOOR

Roe-ze-la roe-ze-la - rij!

T. N. DOUMEN, M. R. GHESQUIERE. K. Regenboog I. — Zie daar: aangepaste gebaren.

HET REGENT!

[♩ = 63] Tamelijk snel maar zacht

pp

27 Het re-gent! Het re-gent! En drop-je voor
(1) drop Is 't wa-ter ge-val-len En stort nu vol - op! Het
valt nu ge - du-rig Het valt op den grond En
bloe-men en bla-dren Her - le-ven ter - stond En
men-sen en die-ren En al-les wat leeft Ge -
niet nu de weel-de Die 'tre - ge-nen geeft.

T. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes, Vriamont, Brussel. — Goede, eenvoudige oefening in de $\frac{3}{8}$ maat; zeer duidelijke, klassieke modulatie naar de kwint in 't midden. Zeer fijn en licht uit te voeren, zonder ritardando's.

HOE SCHOON DE MORGENDAUW

[♩ = 60] Stil en zacht

28

Hoe schoon de mor-gen - dauw, hoe
schoon de ver - se blom-men, hoe schoon de zon - ne -
straal, die door dien dreu-pel beeft! Hoe schoon moet ginder!
zijn dat hier wijschoonheid nommen, en dat maar enen
glim - van - de op - per-schoon-heid heeft!

1. in den hemel — 2. hetgeen

T. GUIDO GEZELLE. M. F. VERHELST. K. VI, Z. III. — De breeknoten op het einde goed inoefenen maar zonder hardheid uitvoeren.

HET DAGET IN DEN OOST

[♩ = 58] Allegretto moderato

29

1. Des mor-gens ligt nog al - les Te
2. Wan - neer een klei - ne vo - gel Mij
3. Laat mij van uit de luch - ten Zijn

dro - men en te zwij - gen, Den leeuw-erk ziet men
komt ge-tuig-nis ge - ven Van 't won - der - ba - re
rei - ne vreug-de stro - men; Ik koos-ter fris - se
stij - gen Steeds ho - ger on - ver - poosd. — Hij
le - ven Nog voor de zon - ne bloost, — Zou
dro - men, Dat geeft me kracht en troost. — Naar

wil, uit rui - mer krin - gen, Het eerst den heil - groet
ik het niet - be - sef - fen, En mee de ziel ver
ho - ger wil - ik stre - ven, Lijk hij het waagt te

zin - gen: Het da - get, het da - get, het
hef - fen? Het da - get, het da - get, het
zwe - ven Als 't da - get, als 't da - get, als

da - get in den Oost! _____
da - get in den Oost! _____
't da - get in den Oost! _____

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
— Toonafstanden bereiden door intonatieoefeningen; zorgvuldig phra-
seren.

AVONDLIED

[d = 60] Langzaam

30

1. Vuurrood aan den wes - ter - kant Daalt de
2. 't Vo - ge - lijndat rust ge - niet In zijn
3. In de stil - te van den nacht Klinkt nu

zo. mer - zon - ne neer En de boer ver -
nest ver - scho - len zoet Denkt nu dro - mend
een be - koor - lijk lied 't Beek - je kab - belt,

laat het land Naar zijn stulp - je keert hij weer.
aan het lied Dat het mor - gen zin - gen moet.
ruist heel zacht 't Ma - ne - lichtspeelt in zijn vliet.

T. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes,
Vriamont. Brussel. — Goede oefening voor langzaam en gebonden
zingen. Elke noot haar volle waarde geven; den klank telkens « dra-
gen » naar de volgende noot.

AVONDLANDSCHAP

[d = 40] Poco lento (*simplice sostenuto*)

31

1. De Zon - ne daalt in 't Wes - ten neer En
2. Wel stil en een - zaam is 't in 't rond, Het
3. De vo - gel zwijgt van zin - gen moe, Ook

vre - dig valt nu de a - vond weer, Het -
vee der wei strekt zich ten grond. Al
't bloem - pje sluit zijn kel - kje toe. Ach,

har - te vol van zoe - te rust Wil
leen de wind in 't lo - ver suist Ter -
mocht een - ie - der zo vol - daan Met

al - les weer in slaap ge - sust..
wijl het beek - je kabb' - lend ruist...
vrede in 't hart ter rus - te gaan...

T. FONS CHRISTIAENS. M. JEF VAN HOOFF. K. Kinderliederen, « de
Crans » Antwerpen. — De moeilijke toonafstanden flink inoefenen...
Het is een stemmingslied: met berusting in de stem, zacht en toch
gevoelvol uit te voeren.

DE KEMPEN

[♩ = 69] Redelijk traag

1. Wat zijt gij schoon, o Kempen - land, Met
 2. Uw to.rens prij.ken o.ver 't veld, Zo
 3. Uw ech.te kin.dren blij.ven trouw, Aan

- u . we vlak.ke hei . den, Met u . we
 la.chend ons in de.g - gen, Waar ge den
 deugd en taal en ze . den, Daar . om is

- dre.ven, bos en land, Met u . we groe.ne
 werkman hoop voor . spelt En troostend wijst ten
 u . we lucht zo blauw En leeft men hier te .

- wei . den! O Land,waar ik ge . bo.ren ben,
 ho . gen. Gijschenkt uw kind.ren kracht en moed
 vre . den. Ja, daar. om blijft uw vroom ge . slacht

- Gij zijt het schoon.ste dat ik ken! —
 En maakt hun d'ar . beid licht en zoet. —
 Be.gaafd met wijs . heid, moed en kracht. —

T. V. J. DUMOULIN, M. EMIEL HULLEBROECK. Uit « De Notenleer door het Lied ». — Een zeer gemakkelijk tweestemmig lied. Zeer « gedragen » zingen!

IEPER-TUYNDAGLIEDEKEN

♩ = 46 Opgewekt

1. Ie . per, o Ie . per, hoe toont gy u ver .
 2. 't Is sy, die Ie . per ver . lost heeft uyt ge .
 3. Ie . per twee maen.den be . voch.ten son.der
 4. Uyt dankbaer hert — voor soo krach.tig ge .

1. heugd! Op u . we Tuyndag . fees . te' ziet men u in vol . le
 2. vaer, Wiens Jube . ley wy vie . ren he . den van dry . hondert
 3. vrucht, Debondgenoo . ten sey . den, sich be . rei . den . de ter
 4. na, Biedmen Mari . a hul . de plig . te . lyk . jaer . vooren

1. vreugd. Vraegt men u waer . om gy al dien op . stel
 2. jaer; — Dan — was de stad rondom seer nauw be .
 3. vlucht: "Van — heel de stad men siet al . leen de
 4. na. — In — Oegst . daer . toe den eer . sten son . dag

1. Feest, waarop de gebeurtenis, beschreven in het lied, herdacht wordt. Het gaat over het beleg van Ieper in 1383, door de Engelsen en de Gentenaars. De stad werd ontzet op 8 Aug. 1383. Het volk schreef de overwinning toe aan de bescherming van O. L. V., die te Ieper sedert lang bijzonder vereerd werd. Men liet in de kerk der Minderbroeders een nieuw beeld plaatsen, voorstellend de Moeder Gods en zittend op een voetstuk, omgeven van een tuin (omheining) tot gedachtenis aan Maria's bescherming, die meer nog dan de sterke omheining, de stad geveijwaard had. (Berichten en Meded., N° 9, bl. 67) — 2. bestormd
 3. Het schijnt dat de stad slechts verdedigd was door groote grachten, een borstweert uit graszoden en een omheining (tuin) uit houten palen. — 4. plechtig.

1. doet, Ant-woord vry—moe-dig dat het geschieden
2. rend²Doord'En-gels-man-nen en door'toproer-ig
3. kruyn; Sy is—be-slo-ten in ee-nen ster-ken
4. staet, Als bin-nen—le-per het bly-de klokspel

1. moet—Uyt een dankbae-re pligt, voor'tweldaed u ge-
2. Gent—Ma-ri-a siet het aen, die groot ver-mo-gen
3. tuyn!¹³ Sy trokkenschie-lijk af, bevreesdvoor meerdren
4. gaet—Wanneer er toe-loop is van duy-zen-de van

1. daen Door On-seVrouw van Tuyn, die innood u bykwamstaen.
2. heeft, Ma-ri-a troost en hulpaen haer lieve Ieperlingen geeft.
3. nood; Looft al de Tuynsche maged, die ons haren bystand bood.
4. liën Om On-seVrouw te die-nen enden Ommegang te sien.

T. Oorspr. 18 str.; gemaakt in de 17e eeuw (zie 2e str.) en «verscherst» door leden van de rederijderskamer «Getrouwe Herten» in 1812. M. Waarschijnlijk van Frans en oorsprong, 17e eeuw. (Zie O. N. L. n° 413) K. N. L. W., I; ook C. P. P. B. — Men zinge dit zeer eigenaardig lied opgewekt en licht, maar niet te rap. Uitspr. Oud-VI.

T ROS BEYAERT

$\text{♩} = 69$ Breed en krachtig

1. 't Ros Bey-aert' doet syn ron-de in de
2. 't Ros Bey-aerts oo-ghen von-ck'len sy-ne
3. Hun har-nas, schild en lan-cen blin-cken
4. O Den-der-mon-de-na-ren, blijft al-
5. 't Ros Bey-aert is ons glo-rie, en be-
6. 't Ros Bey-aert is ver-he-ven; hij heeft

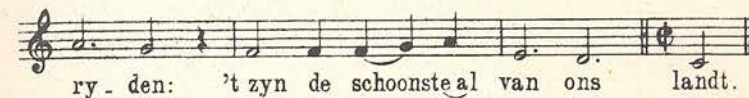
1. van het Frans «Cheval Bayart;» dit is het paard van Reinout van Montalbaan, het oudste der vier Aymons-of Heemskinderen, die door den ridderroman van dien naam voorgesteld worden als ten strijde trekkend tegen hun koning (in den karolingischen tijd), zittend op, en geholpen door hun machtig ros Beyaert. Die legende is waarschijnlijk in het land van Dendermonde ontstaan.

1. stad van Dender-mon-de, die van Aelst die syn soo
2. bree-de-ma-nen kron-ck'len en hy wend hem fraey en
3. by-de-son-ne-glan-sen en den bey-aerd'tvoisken
4. tyd den roem be-wa-ren van het peird, soo wyd ver-
5. nydt ghegns die vic-to-rie, Aelst, ghy hebt nog min ver-
6. hem in't vier be-ge-ven, en het week op'toor-logs.

1. quaet²—als by ons't Ros Beyaert gaet.
2. vlugh—met vier broërs op sy-nen rugh.
3. geeft,—daer het ros syneer in leeft.⁴ De vier
4. maerd—als den grootsten man op aerd.
5. stand—als ons rid-der-ros vail-lant.⁵
6. veld,—al-les voor syn groot ge-weld.

2. Toespeling op de tussen Aalst en Dendermonde van oudsher bestaande rivaliteit.—3. flink—4. het liedje waarin de eervolle geschiedenis van het ros leeft—5. moedig—6. zich.

T. Oud volkslied uit Dendermonde, eigendom van de gilde van de «Pynders» (stukwerkers) die op den jaarlijksen omgang het paard ronddragen. Dit geldt enkel voor de 1^e str. en het refrein: de andere strofen werden, naar volkstrant, gedicht door PR. VAN DUYSSE (O. N. L. n° 346) Zie nog: J. A. ALBERDINCK THYM: Karolingische verhalen. M. 17e eeuw (?), refrein later er bij gevoegd K. N. L. W. I; ook C. P. P. B. en Z. J. III. — Let op de maatverandering aan het refrein; niet onderbreken, maar aanstonds klaar uitgesproken drieledig rythme! Het lied moet uitbundig-volks klinken; dus flink rhythmieren; den tekst «beleven» bij het zingen. Men kan de strofen door een groep laten zingen; het refrein door allen. Het lied zal beter klinken, als men het een grote seconde of kleine terts hoger neemt. Uitspr. Ned. of Oud-VI. Indien Ned., al de y's = ij.

« VIER-GEBOEDERSLIED » VAN MECHELEN

♩ = 120 Overmoedig

1. Wat voor vy. and durft ons na.ken, Vier ge.
2. Wy en zyn van hon. derd mannen Wel ge.
3. Sa, Ros Bay. ard, toont uw krag. ten En spaart
4. Wy en zul. len wy. nie. mand wy. ken. Wat voor

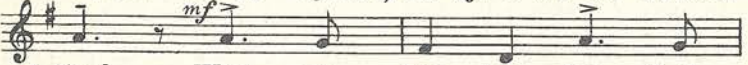
1. broe. ders! op een peerd! I. der moet het veg. ten
2. wa. pend, niet be. vrees. t; Als wy maer den toomont.
3. u. we bee. nen niet: Toont dat i. der hem moet
4. vy. and ons komt aen: I. der moet zyn wa. pens

1. stae. ken Als wy spe. len met ons zweerd. Wy en
2. span. nen Dan weerd zich ons peerd het meest; Het kan
3. wag. ten Die uw' ster. ke tog. ten ziet; Slaet van
4. stry. ken, Als wy met ons zweerden slaen; On. zen

1. ach. ten gee. ne sla. gen, Gee. ne scheuten in den
2. loo. pen, het kan springen Het kan vlie. gen door het
3. ag. ter, en van voo. ren, Regt u op 't is ons be.
4. i. ver is te ag. ten, Om 't ge. luk en on. der.

1. stryd; Want ons har. nas kan 't al
2. zand; Gee. nen mensch en kan het
3. vel. Als wy ste. ken met de
4. stand, Die wy zoe. ken en be.

1. drae. gen, Daer een an. der zich voor myd.
2. dwin. gen, Want 't heeft al. tyd d'o. ver. hand.
3. spoo. ren, Toont dat gy voor ons zyt snel.
4. trag. ten, Voor het Me. chelschva. der. land.

1. de vier heemskinderen (zie het lied 't Ros Beyaert, nr 34)

T. Uit het Jubilé-boek van den ommegang van 1825 te Mechelen. M. Zie O. N. L. II bl. 1258. Schijnt niet oud te zijn; waarschijnlijk 19e eeuw. Overigens « klassiek » gebouwd: twee grote delen; elk dezer delen bestaat uit twee muzikale zinnen met telkens vraag en antwoord. Het eerste deel eindigt met de klassieke modulatie naar de kwint. K. Z. J. III. — Kan als staplied uitgevoerd worden. Uitspr. Ned. of Oud-Vl.; indien Ned., alle y's = ij.

REUZELIED

♩ = 108 Uitbundig vrolijk

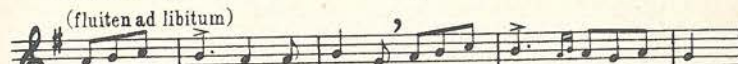
1. Aldie daer zeidt. "De Reus die kom! de Reus die
2. Sa, moeder, zet den pot op 't vierden pot op
3. Sa, moeder, snijd een bo. ter. ham, een bo. ter.
4. Sa, moeder, tap van 't bes. te bier, van 't bes. te
5. Sa, moeder, stopt numaer het vat, numaer het

1. kom!" Zij lie. gen daer. om.²
2. 't vier, De Reus is hier.
3. ham, De Reus is gram. Kee. re weër. om, Reus. ken,
4. bier, De Reus is gier.⁴
5. vat, De Reus is zat.

Reus. ken, Kee. re weër. om, Reu. ze. gom!³

- mf
1. zegt — 2. de betekenis van de eerste str. is duister; wellicht geeft de volgende variante de oplossing van het raadsel "Die zeidt: wij zijn van reuzen gekomen, zij liegen daerom" — 3. reuzeman (denk aan bruidegom) — 4. begerig, inhalig.

T. Oud volkslied, zowat overal gezongen bij reuzenstoeten. Deze waren van ouds in de Nederlanden populair. Volgens het volksgeloof waren de reuzen, alhoewel krachtig van lijf, meer beperkt van geest; zij werden aangezien als gulzig en verslaafd aan den drank. Die liefhebberij voor Reuzenoptochten is een erfenis onzer vroegste voorouders: zowel de Keltische als de Germaanse mythologie is vol van reuzen en monsters. (O. N. L. n° 344) M. Afgeleid uit die van de Kersthymne « Conditor alme siderum » (of « Creator alme siderum »). Volgens GEVAERT kan deze tot het Ambrosiaanse tijdvak (4e eeuw) opklimmen. K. N. L. W. I; C. P. P. B; MORTELMANS, VI. Volksliederen voor de jeugd. JEF VAN HOOFF, Vier oude Volksliederen: een zeer schilderachtige, maar wel wat gezochte begeleiding. JAN BLOCKX bewerkte deze melodie voor orkest (er bestaat een vierhandige bewerking voor klavier, bij uitg. Cranz) G. Columbia DF 337, Cecilia-koor. Men moet zich dit volkslied voorstellen, uitgevoerd door uitge-laten kinderen, die rondedansen rond den Reus. Bewerkingen voor vierstemmig gem. koor door MEULEMANS (Vier volksliederen), DE VOCHT. Uitspr. Ned.

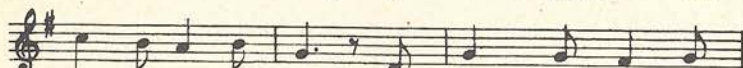
EL DOUDOU

♩. = 108

Allegretto

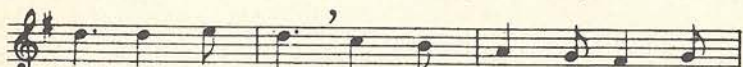
- 37
1. Nos i - rons vir l'car¹ d'or — A
  2. V'la qu'el Lum'gon⁸ com - mence Au
  3. Dra - gon, sau - vag's et diabes⁹ Saint
  4. V'la l'Dra - gon qui tré - passe:¹⁵ In

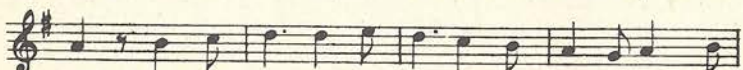
1. l'pro - ces - sion de Mon; Ce s'ra l'pou - pé' saint
2. son du ca - ril - lon: Saint George a - vec sa
3. George é - ie¹⁰ chin - chins¹¹ Ess' tour¹² te dins
4. v'la co - pau in an,¹⁶ As teur¹⁷ fai - sons du -

1. Georg² Qui no' sui - vra de lon,³
2. lance Va com - batt⁴; el Dra - gon.
3. l'sabe...¹³ On tir⁴, c'est l'grand mou - mint!¹⁴ } C'est l'Dou.
4. casse: A ta - ble mes in - fants. }

dou,⁴ c'est l'ma - ma,⁵ C'est l'pou - pé' pou - pé', pou -

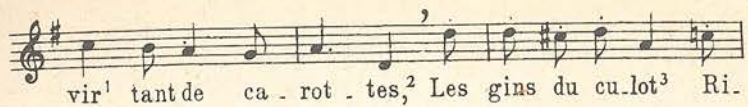

pé' C'est l'Doudou, c'est l'ma.ma, C'est l'pou.pé' St.Georg'qui

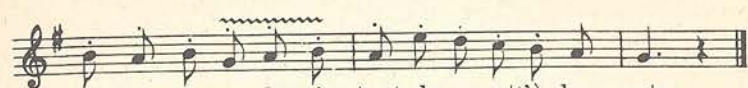

va. Les gins' du rem.part⁶ Ri - ront comm' des kiards⁷ De

1. le char: wagen waarop, in de processie, de relikwieën van Sint Waldetrudis gevoerd worden — 2. la poupée St. Georges: een beeld van O. L. V., die Sint Joris bijgestaan heeft in zijn strijd tegen een draak die in de XIIIe eeuw de streek van Wasmes onveilig maakte. O. L. V. draagt het kindje Jezus (een pop, vandaar "poupée") — 3. loin — 4. "Le Doudou," oorspr. het kindje Jezus; later de stoet, en zelfs het gevecht met de draak — 5. het beeld van O. L. V. — 6. gens habitant sur l'emplacement des remparts — 7. gaillards (?) — 8. le lumeçon: schijngevecht waarin St^t Joris te paard omringd met duivels (diabes) en wilde-mannen (sauvag's) en "chins-chins" de draak overwint — 9. diabes — 10. voegwoord "et" — 11. monsters, half-mens, half-hond, die St^t Joris vergezellen en helpen — 12. ils se roulent — 13. dans le sable qui couvre la grand³ place — 14. moment — 15. meurt — 16. en voilà encore pour un an — 17. à cette heure (maintenant)

vir' tant de ca - rot - tes,² Les gins du cu.lot³ Ri -

ront comm'dessots De vir tant de ca.rott' à leu pots.

1. voir — 2. wortels....teken, dat er een goed maal zal zijn — 3. habitant les ruelles et les impasses.

T. (In Waals dialect, oorspr. 7 str.) en M. begeleiden den jaarlijksen stoet te Mons (Henegouwen). Denk aan onze reuzenstoeten. Rhythme en melodie herinneren trouwens enigszins aan ons Reuzelied (n° 36). K. C. P. P. B. — Met uitbundige vrolijkheid voordragen.

HEER HALEWYN

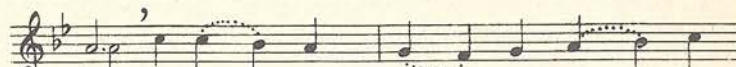
♩. = 44

In verhalenden trant

EEN

- 38
1. Heer Ha - le - wyn¹ sanc een lie - de
  2. En dat — ver - nam eens co - nines
  3. Si ginc — al voor haer va - der

kyn; Al wie dat hoor - de, wou bi hem
kint, Die van haer ou - ders so werd be -
staen: "Och va - der, mag ic naer Ha - le - wyn

syn, Al wie dat hoor - de wou bi hem syn.
mint, Die van haer ou - ders so werd be - mint.
gaen, Och va - der, mag ic naer Ha - le - wyn gaen?"

1. held van de bekende "Blauwbaardsage," de koningszoon, die door zijn toverzang (zijn liedekijn) de schoonste jonkvrouwen tot zich lokt en ze dan aan een galg ophangt.

4
 "O *neen*, myn dochter, *neen* gi niet;
 Die derwaert *gaen* en *keeren* niet!"¹

9
 Si *ginc* al voor haer *broeder* staen.
 "Och broeder, mag ic naer Halewyn gaen?"

10
 "t Is *mi* al eens waer *dat* gi gaet,
 Als gi u *eer* maer *wel* bewaert
 En gi u kroon maer *recht* en draegt?"

11
 Si *is* al op haer kamer gegaen;
 Si deet haer *beste* *kleeren* aen?²

17
 Si *ging* al in haers *vaders* stal
 En koos daer *tbeste* *ros* van al.

18
 Si *sette* haer schrylings *op* het ros
 Al|singend en klingend reed *si* door tbosch.

19
 Als *si* te midden 't *bosch* mocht syn
 Daer vont si *mijn* heer *Halewyn*.

20
 "Gegroet" seide hi en *quam* tot haer,
 "Gegroet, schoon *maegt*, bruin oogen claer!"

21
 Si *reden* met *elkander* voort,
 En op den *wech* viel *menich* woort.

22
 Si quamen al bi een *galgen* veld
 Daer aen hinc *menich* *vrouwenbeeld*.

23
 Heer Halewyn heeft *alsdan* geseid:
 "Mits gi de *schoonste* *maget* syt
 Soo kiest u dood, het *is* nu tyd."

24
 "Wel, *als* ik dan hier *kiesen* sal
 Soo kies ic *tsweert* noch *boven* al³

1. daarna gaat ze evenzo voor moeder en zuster staan (str. 5, 6, 7, 8,)

2. in str. 12-16 worden deze beschreven.

3. het is de jonkvrouw die spreekt tot Halewijn —

25
 Maer *trect* eerst uit u *opperst* kleet,
 Want maegdenbloet dat *spreit* soo breet
 Soot² u bespreide dat ware mi leet."

26
 En *eer* syn kleet *getogen* was
 Syn hoeft al *voor* syn *voeten* lach.³

31
 Si *nam* dat hoeft al *bi* den haire
 En waschtet *in* een *bronne* clare.

32
 Si *sette* haer schrylings *op* haer ros;
 Al|singend en clingend reet *si* door tbosch.

36
 En *toen* si aen de *poorte* quam
 Si|blaesde den *horen* *als* een man.

37
 En *als* haer vader *dat* vernam
 't Ver|heugde hem *dat* si *weder* quam.

38
 Daer *werd* gehouden *een* banket,
 Dat hoeft werd *op* de tafel geset.

2. zo het, indien het

3. zij slaat hem dus het hoofd af, terwijl hij zijn bovenkleed uittrekt.

T. Naar mondelinge overlevering door WILLEMS opgetekend. Oorspr. 38 str. Het is zeker een onzer oudste liederen: XIVE of XVe eeuw. Zijn menigvuldige varianten bewijzen hoe populair het was (O. N. L. n^r 1). M. Zoals opgegeven bij DE COUSSEMAKER: C. P. F. F. Ze herinnert sterk aan het Credo I; dus ook zeer oud. K. N. L. W. II; C. P. P. B. — Men stelle zich het lied voor, gezongen door een menestrel; het luisterende koor herhaalt telkens het tweede vers, uitgenomen natuurlijk in str. 10, 23 en 25. Om de eentonigheid te breken kan men enige str. (bijv. die waarin een persoon spreekt) uitgalmen. De italiaek gedrukte lettergrepen zijn die, waarop twee noten gezongen worden. Uitspr. Oud-Vl.; echter Ned. ou in wou (1e str.).

ICK WIL TE LANDE RYDEN

♩ = 104 Met mannelijke kracht

39

1. "Ick wil te lan - de ry - den" sprack
 2. "Wil - dy te lan - de ry - den" sprack
 3. "Sou - de hi mi daer aen - ran - den met
 mees - ter Hil - le - brant,¹ die mi den wech wil
 her - tooch A - be - loen,² ghi vint er op der
 ee - nen ev' len moet³ ic door - houwe hem si - nen
 wy - sen te Bar - nen⁴ in dat lant! Si⁵
 mer - cken⁶ den ion - ghen helt is coen,⁷ ghi
 schilt, — ten doet hem nim - mer - meer goet, ick door -
 zyn mi on - be - kent ghe - weest so
 vint er op der mer - cken den
 slaer hem si - nen schilt met
 me - ni - ghen langhen dach, — in drie en der - tich
 ion - ghen Hil - le - brant; — al quaem di on - der
 ee - nen schermen⁸ slach, — dat hyt⁹ zy - ner vrou
 ia - ren vrou Goe - de le ick niet en sach"
 twaelf - ven⁶ van hem wort ghi aen - ghe - randt."
 moe - der een iaer wel cla - ghen mach!"

1. Held van het Oud-Germaanse Hildebrandslied. — 2. Bern (Verona) van waar Hildebrant 33 jaar te voren gevlucht is, om zich bij Attila den Hunnenkoning aan te sluiten, en waar hij zijn onmondigen zoon "den jonghen Hildebrant" en zijn vrouw "vrou Goedele" achtergelaten heeft — 3. mijn huisgenoten (vrouw en kind) — 4. grenzen — 5. die moedig is — 6. al kwaamt gij getwaalven — 7. met boos inzicht — 8. met een slag van de schermsaks — 9. zodat hij het.

T. en M. zeer oud volkslied. Oorspr. 21 str. (zie O. N. L. n° 5, of Het Dietsche Lied van de Middeleeuwen (Wereldbibliotheek). K. O. N. L. D. M. DE JONG. Typisch, doch moeilijk. — Voor te dragen als een ballade met eerder somber klinkende stem. De woorden zo natuurlijk mogelijk aan de melodie aanpassen (zie kleine noten). Uitspr. Oud-VI.

NAER OOSTLAND

♩ = 60 Zangerig

40

1. Naer Oost - land' wil - len wy
 2. Als wy bin - nen Oost - land
 3. Ja, wil - le - kom moe - ten wy
 ry - den, Naer Oost - land wil - len wy
 ko - men, Al on - der dat hoo - ge huis
 we - zen, Zeer wil - le - kom moe - ten wy
 mee, — Al o - ver die groe - ne
 fyn, — Daer wor - den wy bin - nen ge -
 zyn, — Daer zul - len wy a - vond en
 hei - den — Frisch o - ver die hei - den, — Daer
 la - ten — Frisch o - ver die hei - den, — Zy
 mor - gen — Frisch o - ver die hei - den, — Nog
 is er een be - te - re stee.
 hee - ten ons wil - le - kom zyn.
 drin - ken den koe - len wyn.

1. misschien "Duitsland"

T. en M. oud volkslied. Oorspr. 4 str. Volgens WILLEMS is dit een oud «Uitwijkelingslied» (XII of XIIIde eeuw) uit te tijden toen duizende Vlaamse boeren uitweken naar Noord-Duitsland. VAN DUYSE (O. N. L. n° 197) ziet er een eenvoudig verhuislied in. K. N. L. W. II; Z. J. III. Een zeer mooie, maar moeilijker begeleiding schreef J. VAN HOOF: Vier oude Volksliederen; «De Crans», Antwerpen. — De bekoorlijke melodie zo zangerig mogelijk vertolken. De woorden «Frisch over die heiden» laten klinken als een onverwachte parenthesis. Uitspr. Ned.

WIE GAAT MET ONS MEE♦

♩ = 120 Zeer opgewekt

- 41
1. Wie gaat meê, gaat meê o - ver
  2. Bij de hand, bij de hand voor het
  3. Een hoe - zee, hoe - zee voor de

zee? Houd het roer recht! Fris blaast de wind langs de land! Houd het roer recht! Zo klinkt het luid aan al - len zee! Houd het roer recht! Jon - gens van Hol - land, roept het

reê, Blijft ge in 't nest, in 't nest met de kant, Houdt het oog, het oog naar om - meê! Hier is 't veld, is 't veld voor den

rest! Houd het roer recht! Ons lijkt de zee — 't al - ler - hoog, Houd het roer recht! Dat u geen storm ver - ras - sen held, Houd het roer recht! Hier toont de man — wat hij

best! Wie wat wor - den wil, Wel die moog. Met het oog in 't zeil En voor geldt. On - der 't zee - mans - buis² Daar is

zit niet stil; Neen hij trek - ke 't zee - gat nie - mand veil! Stuur de zee - man 't zwem - mend moed nog thuis, In zijn vuist ligt heel zijn

1. omkoopbaar — 2. zeemansjas

uit, Hem wacht rij - ke buit.
paard, Voor geen hel ver - vaard.
lot, Hij vreest niets dan God.

T. A. D. LOMAN, De oorspronkelijke tekst in O. N. L. n° 318: hij bezingt den «toeback» (tabak). M. Uit Valerius' Gedenckclanck; de wijze «Est-ce le grand Dieu des alarmes» (begin 17de eeuw) waaraan aldaar verwezen wordt stamt zelf nog van een ouder, Engels zeemansliedje af: «The new Sa-Hoò». GEVAERT gebruikte brokstukken er van in zijn «Arteveldelied» en in «Naar Wijd en Zijd». K. N. V., of Z. J. III. — Zeer krachtig rhythmieren! Den uitroep «Houdt het roer recht» goed laten uitkomen. Bij het aanleren wellicht een toon lager nemen. Goed staplied. Uitspr. Ned.

AL DIE WILLEN TE KAP'REN VAREN

♩ = 96 Met forse kracht

42 Al die wil - len te kap' ren' va - ren moe - ten

mannen met baer - den zyn. Jan, Pier, Tjo - res en Cor -

neel, die hebben baer - den, die hebben baer - den, Jan, Piet,

Tjo - res en Cor - neel die hebben baerden, zy va - ren mee.

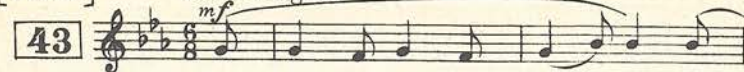
1. zeeroof plegen

T. en M. oud vrijbuiterslied; misschien uit Duinkerke. Zie O. N. L. n° 233. K. Z. J. III en C. P. P. B — Het tempo niet te vlug nemen; let op de accenten (>); met een zekere «zeemansruwheid» uitvoeren. Uitspr. Oud-Vl.

HET LIED VAN DE BAREN

♩. = 50

Breed wiegend

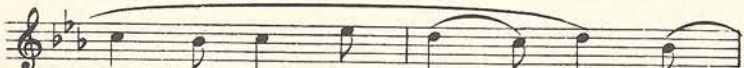
1. Het breed ge-bruis der ba - ren Bracht
2. "Als gij ons drif - tig schui - men Op
3. Dan zal uw naam ver - rij - zen En

mij een mach - tig lied — "Kom va - ren" klonk het
u - we kus - ten hoort, Dit leert u "Kom ver -
schit - tren als een ster, — En u vol eer - bied

"va - ren Al o - ver ons ge - bied. — Wij
rui - men Uw werkkring im - mer voort, — Wel
prij - zen Elk volk van hein - de en ver — "De

zul - len niet meer schei - den Het
nij - vrig zijn uw han - den Uw
zee op! Hee! Kom va - ren, Ver -

een van't an - der volk; — Maar tot el - kan - der
volk is taai en stug; — Waar - om geen nieu - we
ruim uw han - dels - veld!" — Dit zon - gen mij de

lei - den Langs on - zen wa - ter - kolk!" —
ban - den Ge - legd langs on - zen rug" —
ba - ren Ik heb het na - ver - teld. —

T. WILLEM GJSSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
(Dit lied komt ook voor in de kinderantate «Aan Zee».) Met ge -
dragen stemgeluid, zeer gebonden zingen. In de derde stroof, krachti -
ger bij «De zee op! Hee!» en weer zachter op «Dit zongen... naver -
teld».

ZEEJONGENSLIEDJE

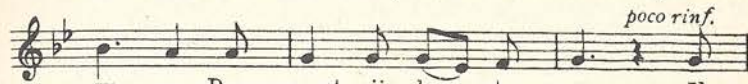
♩. = 69

Allegro moderato
sempre semplice

1. Ik ben een kind der dui - nen, Mij
2. Ik won bij 'te - del scheepswerk, al

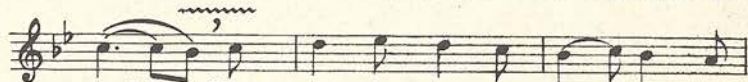
trekt de wij - de zee, En zie ik sche - pen
dob - bren op - den vloed, De veerkracht mij - ner

va - ren, Dan vaart mijn her - te mee. Ik
lon - gen, Mijn warm, ge - zon - de bloed. Mij

vlucht de gro - te ste - den, Vol rook en vun - zig -
staat de we - reld o - pen! En lokt mijpracht of

heid, — Waar men - sen zich ver - drin - gen In
schat, — Ik vaar er lus - tig he - nen Langs

wran - gen le - vens - strijd.
't zil - te wa - ter - pad. 3. Wan - neer op ver - re

kus - ten Ik Bel - gië 's vaandel plant, Dan dien ik als geen

an - der Mijn dier - baar Va - der - land! —

T. M. SABBE. M. MOULAERT. K. Verz. Vaderl. Schoolz. I met biz.
toel. van den uitg. Schott, Brussel. — (De melodie beweegt zich in
de oude kleine-terts toonladder.) De eerste twee strofen worden
eenvoudig voorgedragen; de laatste met warmer gevoel.

VAN DE BOOTJES

[♩. = 50]

Molto adagio

45

1. De bo - ten va - ren op de zee zo
2. De bo - ten ke - ren weer naarree En

langzaam, langzaam voort, — De gol - ven spe - len
dei - nen naar me toe, — Zo klein en e - nig

klet - send mee en ster - ven bij den boord. — De
op die zee. Mijn boot - jes, zikt ge moe? — Ze

boot - jes va - ren va - renvoort, ik zie ze niet meer
na - dren, na - dren bij den boord. O, boot - jes zegt me

staan Voor - ze - ker zijn ze gin - der ver den
gaww, Is in het land van o - ver zee De

he - mel in - ge - gaan, den he - mel in - ge - gaan
he - meloek zo blauw? De he - meloek zo blauw?

T. JULIA TULKENS. M. LEON RUBBENS. K. Zes Kinderliedjes. Met toelating van uitgave: De Ring; Laurierstraat, 17, Antwerpen. — De ietwat ongewone wendingen van de melodie vragen voorbereidende, aangepaste intonatieoefeningen. Zeer gebonden, met wiegend rythme voordragen.

SPELDEWERKSTERSLIED*

♩. = 66

Vrolijk en licht

46

1. Het zon - ne - ken rijst Het
2. Het zon - ne - ken brandt. Het
3. Het zon - ne - ken duikt, Het

klok - je slaat vijf, Daar bin - nen wat gaat er zo
klok - je slaatwaalf, Daar bin - nen het wer - ken valt
klok - je slaat acht, Doch bin - nen en hoort men het

snel? — De bou - tjes¹ die vlie - gen ge -
stil. — De bou - tjes die rus - ten met
niet. — De bou - tjes die wip - pen nog

zwind door el - kaar, De vin - ge - ren spin - nen een
spel - den en schaar, En lig - gen te soe - zen² ge -
al - tijd op maat, De vin - ge - ren tas - ten naar

weef - sel zo klaar — En o - ver en
tast op el - kaar. — Met kwet - trend ge -
speld en naar draad. — En o - ver en

heen, Glet - sen, klet - sen de bou - tjes door -
druis¹ Stap - pen, trap - pen de meis - jes naar
heen Klot - sen, bot - sen nog bou - tjes door -

1. klosjes waarop de witte draad gewonden is — 2. sluimeren

een. ——— *f* En 'tgaat er zo gees - tig en
 huis. ———
 een. ———

vreug - dig, En 'tklinkt er zo lui - mig en

een weinig inhouden
 jeug - dig, De kan - tjes uit Vlaandren men

p tijdmaat
 koopt ze a. lom! Van wip - pe - de wip - pe - de

f een weinig inhouden
 bom! ——— De kant - jes uit Vlaandren men

p tijdmaat
 koopt ze a. lom! Van wip - pe - de wip - pe - de - bom! ———

T. C. DE VISSCHERE, M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 4de r. — Het rythme: is moeilijk en moet vooraf goed ingeoeffend worden. In het refrein stipt de tempo-aanduidingen volgen. Desnoods een toon lager nemen.

VOOR 'T KANTKUSSEN*

♩ = 66

Matig bewogen

47 *p*

1. Los - jes, los - jes, los - jes, Vlie - gen doen de
 2. Zachtjes, zachtjes, zach - tjes, Rei - zen ons ge -
 3. Los - jes, los - jes, los - jes, Kin - ders gaan als

Piano
 klos - jes, Van den e - nen kant, Naar den andren kant.
 dachtjes, Van den e - nen kant, Naar den andren kant.
 klos - jes, Van den e - nen kant, Naar den andren kant.

mp
 Vrouwkens ko - men vra - gen: Wie
 Kan er ie - mand pei - zen, Waar
 Kin - der - kens der ar - men, Wie

f
 zal dat kan - tje dra - gen? — Het lief - ste kind, het
 die gedachtjes rei - zen? — Naar 't lief - ste kind, naar
 reikt er u zijn ar - men? — Het lief - ste kind, het

f
 Konings - kind! Het lief - ste kind van 't land! Het
 't Konings - kind, Naar 't lief - ste kind van 't land! Naar
 Konings - kind, Het lief - ste kind van 't land! Het

f
 lief - ste kind, het Konings - kind, Het lief - ste kind van 't land!
 't lief - ste kind, naar 't Konings - kind, Naar 't lief - ste kind van 't land!
 lief - ste kind, het Konings - kind, Het lief - ste kind van 't land!

1. De dichter stelt zich de speldewerksters voor, die een kant vervaardigen voor het prinsje of het prinsesje, het "Koningskind."

T. RENE DECLERCQ, M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 6e r. — Het lied moet zeer lichtjes uitgevoerd worden: meestal de noten staan « staccato » getekend. Uitspraak van de woorden fijn verzorgen!

HET LIED VAN DEN LANDMAN♦

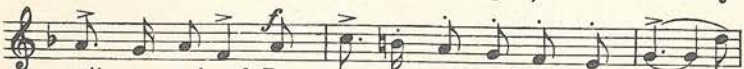
♩ = 58 Met geestdrift

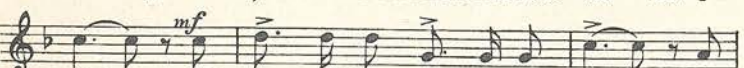
1. Wij drij-ven den ploeg door het land, En
 2. Wij drij-ven den ploeg door het veld, En
 3. Wij ber-gen den oogst in de schuur, En

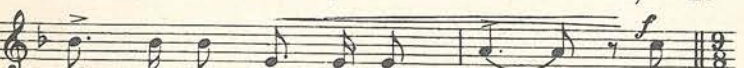
zaai-en dan graan op de vo-ren; En werkend met
 zaai-en dan graan op de vo-ren; Wij zijn niet be-
 ducht en geen win-ter-se da-gen; Danschuiven wij

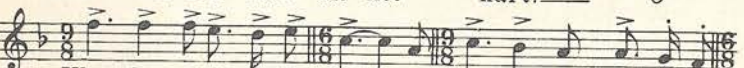
nij-ve-rehand, Zoo win-nen wij weel-de-rig ko-
 vreesd voor geweld, Geen ros-sen ver-trappen ons ko-
 dicht bij het vuur, En la-chen met bui-en en vla-

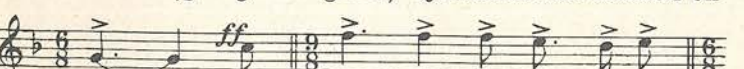
ren.— En gaan wij den ak-ker eens rond, Zo
 ren.— En zien wij den oogst in het rond, Zo
 gen.— En slaan wij den blik in het rond, Zo

welt ons één lied uit het hart:— 0
 vloeit ons één lied uit het hart:— 0
 welt ons één lied uit het hart:— 0

Vlaandren, geze-gen-de grond, Gij hoedt ons voor kommer en

smart,— 0 Vlaan-dren, ge-ze-gen-de

grond, Gij hoedt ons voor kom-mer en smart!

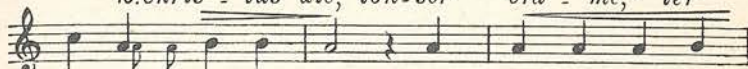
T. THEODOOR SEVENS, M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 9e r. — Krachtig en geestdriftig, flink gerhythmeerd te zingen. Het moeilijke ♩. ♩. ♩. rythme vooraf goed inoefenen. Een uitstekende solfège-oefening met maatveranderingen.

LAET ONS DEN LANDTMAN LOVEN

♩ = 60 Plechtig

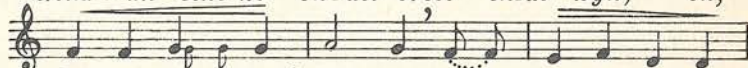
1. Laat ons den landtman lo-ven met
 2. Her-to-ghen, prin-sen, gra-ven sul-
 3. Elck doet den landtman to-ren⁹ waer
 10. Chris-tus die, ton-ser vra-me,¹³ ter

1. san-ghe en-de vruecht, want hi gaet¹ al te
 2. len si zyn ghe-spyst,⁴ den landtman moet⁵ be-
 3. hi sayt¹⁰ en-de plant: die mol-len, blint ghe-
 10. ee-ren den landtman fyn, syn bloet en-de li-

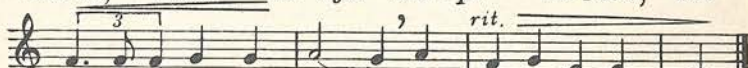
1. bo-ven om syn lo-ya-le duecht, lan-
 2. sla-ven, thes⁶ recht dat men hem pryst; als
 3. bo-ren, wroeten naert hem meest mes-hant,¹¹ die
 10. cha-me scho-ne on-der broot en-de wyn, en,

1. dou-wen, slo-ten,² ste-den daghe-lycx spyst en-de
 2. hee-ren tri-um-phe-ren en schaffen huyschen
 3. coe-yen, schapen en swy-nen die co-men met-ter
 10. als hi was ver-re-sen, quam als een landtman

1. voet met syn swee-ti-ghe le-den den
 2. moet,⁷ men siet hem la-bo-re-ren,⁸ den
 3. spoet, en doen syn vrucht ver-dwy-nen, den
 10. vroet,¹⁴ moet in syn hul-pe we-sen, den

e-del-en landtman goet,³ daert al by le-ven moet.

1. gaat het — 2. kastelen — 3. onderwerp van den zin — 4. indien zij moeten gevoed worden — 5. moet het — 6. het is — 7. zich aangenaam vermaak verschaffen — 8. lastig werk verrichten — 9. kwaad — 10. zaait — 11. schade doet — 12. voor vagebonden — 13. tot ons voordeel — 14. als een goede landman (Hij verscheen aan Maria-Magdalena in de gedaante van een hovenier)

T. uit het Antwerpsch Liedboek (1544) Een rederijkersprodukt. Oorspr. 10 str. O. N. L. n° 224. M. Verwant met « Réveillez-vous Picars » (15° eeuw) Zie echter de melodie van « Ick wil te lande ryden », n° 39 (13° eeuw)... De gelijkenis is opvallend. Ook een echte « eerste modus ». — Uitspr. Oud-VI.

JOCHEMPE

$\text{♩} = 80$ *mf*

50

1. Een boer-ken uit de Kem-pen Is
 2. Een boer-ken uit de Kem-pen Kan
 3. Een boer-ken uit de Kem-pen Kan
 4. Een boer-ken uit de Kem-pen Kan

1. po - ver als de hei, Jo - chei!
 2. zin - gen als de hei, Jo - chei!
 3. tie - ren als de hei, Jo - chei!
 4. bid - den als de hei, Jo - chei!

mf

1. — Een broek-sken en een
 2. — Een sterk en leu - tig
 3. — Voor 'n duim-ken of een
 4. — Met vroom en vra - gend

1. hem - de - ke, Jo - cho, Jo - cho, Jo -
 2. stem - me - ke, Jo - cho, Jo - cho, Jo -
 3. stem - me - ke, Jo - cho, Jo - cho, Jo -
 4. stem - me - ke, Jo - cho, Jo - cho, Jo -

1. chem - pe En n¹ tei - le gor - te¹ brei!²
 2. chem - pe En — daar een fluit - je bij!
 3. chem - pe Hou — maar uw han - den bij!
 4. chem - pe O — Va - der, waak op mij!

1. Gepelde gerst, haver of boekweit — 2. pap

T. E. FLEERACKERS. M. JAAK OPSOMER. K. VI. 2., VI. — Pas op de plotse modulatie naar la klein. Licht en schertsend voor te dragen.

DE WIEGENDE MIJNWERKER

$\text{♩} = 40$ *pp*

51

1. Uw va - der, lief kind - je, zong
 2. Veel be - ter voor u zal het

zel - den of nooit: Hij vond op z'n we - gengeen
 le - ven niet zijn; Geen zon - ne-ken lacht in die

p

bloe-men ge-strooid; — El - len - de was al - les wat
 don-ke-re mijn. — U wacht er het-zelf - de

de aar - de hem bood: Het le - ven een worst-len voor
 worst - len voor't brood, van ach - ter de klom-pen be -

mf

'tka - ri - ge brood — Maar gij doethem zin - gen, ge -
 loert u de dood — Toch zin - ge mijn jon - gen, ge -

f Bijna vroolijk

lijk hij't ver - mag: Tra - la - la - la! Tra - la - la - la!
 lijk hij't ver - mag; Tra - la - la - la! Tra - la - la - la!

mf

Voor u zou hij zingen den godgan - sen dag:
 Voor u zou hij zingen den godslie - ven dag,

f

Tra - la - la - la! — Tra - la - la - la!
 Tra - la - la - la! — Tra - la - la - la!

T. L. LAMBRECHTS. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 3^e r. — Met diep-ernstige, ietwat sombere stem voor te dragen. Het is een lied voor alt of bas. Bij het aanleren best elken tijd drieledig laten verdelen, zeer traag ($\text{♩} = 40$), zó zal men de moeilijkheid van het $\text{♩} \cdot \text{♩} \cdot \text{♩}$ -rhythme gemakkelijker overwinnen.

VAN DEN SMEDER ♦

92 tot 100 = ♩ Zwaar

52

1. Ik ben de zwaar.te sme - der, Ik
 2. Te haam.ren en te sme - den, 'tGing
 3. Als 't vuur gloeit in den o - ven En

ha - mer bij den gloed; De smis is vuil en
 las - tig in't be - gin, Ik heb het moe - ten
 staat het ij - zer heet, Dan wordt het door mijn

sno - kig, De smis is vuil en sno - kig, Mijn
 le - ren, Ik heb het moe - ten le - ren, Maar
 ha - mer, Dan wordt het door mijn ha - mer, Ge -

tro - nie zwart als roet. Doch
 't gaat nu naar mijn zin. Wie
 mo - kerd en ge - smeed. Wie

zijn gezicht en handen zwart, Mijn geest is hel en
 wer - ken en vol - har - den kan, Die wordt een knappe
 denkt als ik, die eert zijn smis En smeedt als 't ij - zer

rein mijn hart! Hel is mijn geest en rein mijn
 sme - der, man! Die wordt een knap - pe sme - der,
 gloei - end is. Smeedt als het ij - zer gloei - end

hart Hel is mijn geest en rein mijn hart!
 man! Die wordt een knap - pe sme - der, man!
 is. Smeedt als het ij - zer gloei - end is.

T. H. VAN TICHELEN. M. JAN BROECKX. K. Vier Kinderliederen.
 — De omvang der melodie is zeer groot: dus voorbereiden door aangepaste stemoefeningen, zowel in de laagte als in de hoogte. (Desnoods een halven toon lager nemen.) Krachtig en snedig voordragen. Het aangegeven tempo is wel wat vlug. De klavierbegeleiding geeft zeer goed de zware, helle hamerslagen weer.

DE ZEELDRAAIER

[♩ = 126]

Allegretto giocoso

53

Mie - le - Mie - le - Miel - ke, (9)

Draai maar aan uw wiel - ke,

1. Draai maar dat de bos - se¹ kriept,
 2. Vlug - ger dat ik vlug - ger spin,
 3. Dul⁴ zo - lang uw le - ven duurt

poco rit. (9)

Draai maar dat de pe - ze² piept.
 Eer - ze - lend³ mijn brood - je win.
 Tot de gro - te Baas u huurt.

a tempo

Mie - le - Mie - le - Miel - ke, (9)

Draa - ien is uw stiel - ke,
 Met uw lin - nen kiel - ke,
 Met uw zui - ver ziel - ke,

Mie - le - Mie - le - Mielke is fraai! Miel - ke draai!

rit. poco *a tempo*

Mie - le - Mie - le - Mielke is fraai! Miel - ke, draai!

1. deel van het wiel waarop de spaken vastzitten — 2. koord — 3. achteruitgaand (zó immers worden koorden gesponnen) — 4. moedig

T. RENE DE CLERCQ. M. KAREL LAMY. K. Het Vlaamsche Lied, XIIe Jg. n° 12A. — De klavierbegeleiding, nog meer dan de melodie, beschrijft het rusteloos draaien van het « wielke ».

HET LIEDJE VAN DEN BEIAARDIER

$\text{♩} = 92$ Met geestdrift

1. Als 'tvaan - tje wap - pert, bei - aar -
2. En is de blij - dag, bei - aar -
3. En is de kerst - nacht, bei - aar -
4. Maar eens ook zult gij, bei - aar -

1. dier, — En — ker - mis is ge - bo -
2. dier, — De — Prins.kens - dag ge - bo -
3. dier, — De — groot - se nacht ge - bo -
4. dier, — Van — op uw ho - gen to -

1. ren, Dan wacht daar - bo - ven uw trouw kla -
2. ren, Dan zit ge we - der vóór uw kla -
3. ren, Dan rolt een traan op uw trouw kla -
4. ren, Vol - krach - tig kon - den op uw kla -

1. vier, Dan spoedt ge u, koe - ne bei - aar.dier, En —
2. vier, En laat uw deun.tjes vránk en fier, Uw —
3. vier, En wat ge deunt dan, bei - aar.dier, Dat —
4. vier, Sa, taai - e Vla - ming, wees nu fier, Uw —

1. klau - tert naar den to - ren. Dan
2. schoon - ste — deunt - jes ho - ren. Dan
3. zal wel de He - mel ho - ren. Dan
4. hoog - dag — is ge - bo - ren! De

1. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
2. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
3. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
4. Vla - ming en is niet lan - ger — knecht, De

1. "Lie - ve ge - bu - re - man, kom - de gij
2. Voor on - zen ko - ning een vro - me —
3. Men - sen van goe - den wil zij —
4. Vla - ming be - komt zijn vol - le —

1. mée?" Dan klin - ken uw klok - jes — luide en
2. bée: O He - re be - hoed onzen vorst nog
3. vrée!" Dan klinkt uit uw klok - jes — en - glen -
4. recht! Dan deu - nen uw klok - jes — ze - ge -

1. lang, Tin - gelin - ge tin - ge - lang, —
2. lang!" Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, —
3. zang, Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, —
4. zang, Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, —

1. Tin - gelin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
2. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
3. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
4. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!

T. H. BROECKAERT. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 13° r. — De aanpassing van den tekst op de melodie vraagt enige zorg, bij de woorden « Lieve gebureman ». « Tingelang » en « Tingetang » zal men aanhouden met nabootsenden neusklank. Dit lied eist klavierbegeleiding: de slotnoot van de melodie is niet het einde van het lied; wel het slotakkoord van de begeleiding.

DE KLOKKENMAN

♩ = 114 Ballade

1. Te Me.chelen woont een won - der man,
2. Geen dak in de def - ti - ge Dij - le - stad, Of
3. Gods en - ge - len drummen ter he - melpoort, Zo

Die met de klok - ken to - vren kan. Naar
'twordt met le - vend zil - ver be - spat. Hij
dra het klin - ge - len wordt ge - hoord. Hij

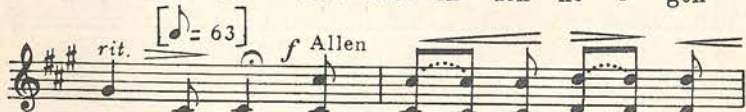
ei - gen wil en wel - be - ha - gen Doet hij ze klappen,
weeft het volk in ou - de sagen, In 'twaas van lang ver -
laat ze in zwie - rig wie - ge - wagen, Een dans op de donzi - ge

bid - den, kla - gen. Een - ie - der ge - tuigt: "Zo
vlo - gen da - gen. Een - ie - der ge - tuigt: "Zo
wol - ken wa - gen. Ook zij - be - a - men: "Zo

1-2. schoon een lied Be - staat ge - wis in den
3. schoon een lied Ont - luikt in den ho - gen

he - mel niet! Een ie - der ge - tuigt: "Zo
he - mel niet! Ook zij - be - a - men: "Zo

schoon een lied Be - staat ge - wis in den he - mel niet!"
schoon een lied Ont - luikt in den ho - gen he - mel niet!"

T. L. LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten III.
— In verhalenden trant, goed gebonden voordragen. Bemerkt de grote
tempovertraging in het refrein.

MOEDERKE ALLEEN

1. Wie zal er ons kin - de - ke dou - wen En'
2. Wie zal naar ons kin - de - ke kij - ken Dien
3. Wie zou voor ons kin - de - ke der - ven Heur

doet het zijn moe - der - ke niet? — Wie
bleu - zen - den stou - ten ka - poen? — Wie
laat - ste krui - mel - ke brood? — Wie

zal er zijn de - kent - jes vou - wen, Dat
zal er zijn hem - de - kes strij - ken, Zijn
zou er, wie zou er voor ster - ven, En

Twee stemmen of Koor

'tschaars door een hol - leken ziet?
haar - ken in krul - lekes doen? Klei - ne, klei - ne,
la - chen op kind en op dood?

1. ontkennend bijwoord (niet het voegwoord "en"); dus de e dof uitspreken!

Moe-derke al-leen, Douw-douw-douw-de-ri-
dei-ne, Klei-ne, klei-ne, Moe-derke al-leen,
Kan van uw wieg-ske niet schéen!

T. RENE DE CLERCQ. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Tweestemmige Liederen. — Dit lied was het zesde van de eerste reeks der Hullebroeck-liederen; het is het populairste gebleven. Het moeilijke rythme vooraf goed inoefenen, zonder hardheid nochtans; best elken tijd drieledig laten verdelen. Met grote tederheid in de stem voor te dragen; over het algemeen zeer zacht. Stipt de aanduidingen van den toondichter volgen.

WIEGELIEDJE

♩. = 44

Zeer rustig

p met halve stem voor te dragen

66 De star-re-tjes blin-ken zo
1. Het win-de-ken fluis-tert zijn
3. Uw moe-der-ken ziet u zo
hel-der, mijn lie-ve-ken, slui-mer nu
lied-je, het zingt met uw moe-der-ken
gaar-ne, mijn en-gel, bij dag en bij
zacht, De star-re-tjes blij naar u
teer: Mijn lie-ve-ken, wees er nu
nacht, En zoet zal zij't en-gel-tje
sta-ren en hou-den bij't wieg-je
rus-tig, en woel in uw wieg-je niet
zoe-nen, wijl 't stil in zijn droom tot haar

veel vertragen en verminderen
wacht. meer. Doe, doe, mijn lie-ve-ken, doe! Doe,—
lacht. gans uitsterven bij de laatste stroof
— doe,— mijn lie-ve-ken, doe!

T. LEO BOUCHERIJ. M. EDWARD KEURVELS. K. Uitg. Jan Boucherij, Antwerpen. — Dit wiegeliëd heeft meer het karakter van een kunstlied; het is moeilijker en breder van omvang dan de voorgaande. Om het rythme goed uit te voeren, elken tijd drieledig laten verdelen bij het maatslaan: het mag niet worden:

van 42

tot 46 = ♩

Gemoedelijk

WIEGELIED*

67 1. Do, do, dij-ne, Mie-ken. Wat
2. Do, do, dij-ne, Mie-ken. Voor
bloost erzo schoon als krie-ken? Uw kaakskensal-le-
U mijn lief-ste lie-ken; Voor mij uw zoet-ste
bei— Geen slaapt er zoe-ter dan gij!— Do,—
lach, Dien 'k van een kin-de-ken zag!— Do,—
f p tegenhouden
— do,dij-ne Mie-ken. Ma-rie - - ken.
— do,dij-ne Mie-ken. Ma-rie - - ken.

T. JEF MENNEKENS. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 10° r. — Goed ademen vóór het laatste woord, en dan zacht maar beslist de hoge noot vasthouden! Men kan een derde maal de M. neurieën met gesloten mond.

WIEGELIEDJE*

$\text{♩} = 72$ Andante *p*

68

1. Sla - pe, sla - pe doe, Sluit uw oog - jes toe!
 2. Slaap uw kaak - jes rood, Gij kent nog geen nood.
 3. Slaap nu lang en vast, 't Hondje niet meer bast.

Sla - pe, sla - pe doe, Sluit uw oog - jes toe!
 Slaap uw kaak - jes rood, Gij kent nog geen nood.
 Slaap nu lang en vast, 't Hond - je niet meer bast.

meno p

Luis - ter hoe de re - gen plast,
 't Duif - ke vliegt ten velde op buit,
 't Haas - je slaapt in hei en doorn,

't Hond - je van hier o - ver bast
 't Schar - ten 't pikt een graan - tje uit
 't Kiek - je legt zijn ei in 't koorn

poco f *dim.* (9)

't Hond - je heeft den man ge - be - ten,
 Ach! De jongs - kens stil en ban - ge,
 't Duif - ke voe - dert zij - ne jon - gen

poco f *dim.* (9)

En zijn kleed van een ge - re - ten;
 zuch - ten "Moe - der blijft zo lan - ge!"
 En mijn lied is uit ge - zon - gen,

dim. (9)

De ar - me beed - laar loopt zich moe, Sla - pe, sla - pe doe!
 Gij, mijn kind, kent nog geen nood, Slaap uw kaak - jes rood.
 Moe - der is van wie - gen moe, Sla - pe, sla - pe doe!

T. G. ANTHEUNIS. M. HENRY SARLY K. Kijkkast. Muziekuitgave Pan, Tienen. — Slechts één moeilijke zin... Daar ietwat vertragen en rap, maar zonder «afbijten» van de laatste lettergreep, ademen. Het lied vraagt een eenvoudige, goed gebonden voordracht.

WIEGELIED*

$\text{♩} = 52$ Andantino *dolce*

69

Slaapt, slaapt, kind - tjes slaapt, en doet uw oogskes toe,
 Uw pink' len - de, wink' len - de oogskes daar,
 'k ben 't wie - gen al - zoo moe:
 'ken kan u niet meer wie - gen, 'ken
 ga u niet meer wie - gen, slaapt - slaapt
 toe! g'Hebt uw hert - en uw mond - tje vol daan,
 g'hebt al uw krinkel - de krul - le - tjes aan, ach!
 — en 'ken kan van uw wiegske niet gaan: slaapt,
 slaapt - - - - - toe!

T. GUIDO GEZELLE. M. JOS. RYELANDT. K. Uitg. Bouchery, Antwerpen, en *Studentenliederenboek II*, K. HEYNDRIKX. — Goede oefening in de $\frac{12}{8}$ maat, met duolen. Zeer eenvoudig maar gevoelvol voordragen. De klavierbegeleiding is onontbeerlijk (zie kleine noten!). Die tekst heeft veel toondichters bekoord: Mortelmans, Meulemans, De Hovre, Ghesquiere, enz. Ryelandt's vertolking is misschien wel de beste.

WEES BRAAF NU, MIJN KINDJE*

[♩. = 50]

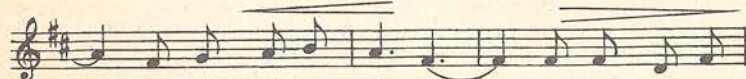
Andante sostenuto

p met innigheid

p 1. Wees braaf nu, mijn kind - je, —
mf 2. Wil sla - pen, mijn kind - je, —
pp 3. Droom zacht nu, mijn kind - je, —

— Want Klaas - je komt glu - ren —
 — Want Klaas - je gaat ko - men —
 — Uw heer - lijk - ste dro - men —

— Hij schuilt achter wol - ken — en ziet wat ge
 — Ik hoor het aan 't lied - je — van bo - men en
 — Zo gauw is de to - ver — van Klaas - je ge.

doet. — De maan en de ster - ren —
 wind. — Sluit haas - tig uw o - gen —
 daan. — Want voor dat de mor - gen —

— ver - lich - ten de mu - ren — en ken - nen uw
 — Want Klaas - je gaat ko - men, — Zo dat hij u
 — op nieuw is ge - ko - men, — ... is Klaas - je weer

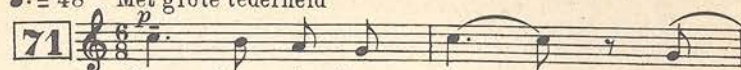

hert en uw hui - ze - ken goed. —
 dro - mend in 't bed - de - ken vindt. —
 zacht... naar den he - mel ge - gaan. —

T. J. TULKENS. M. FLOR PEETERS. K. Veertien kinderliederen, Davidsfonds, 1936.

SLAAP, KINDEKEN, SLAAP

♩. = 48 Met grote tederheid

Slaap, kin - de - ken, slaap; — daar -

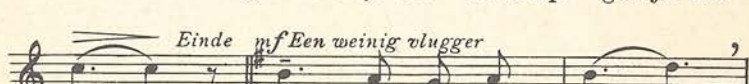
bui - ten loopt een schaa - p - je en 't draagt al wit - te

voe - tjes, en 't drinkt de melk zoo zoe - tjes;

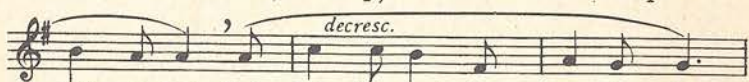
't drinkt de melk zijn buik - je vol en slaapt ge - lijk 'nen

Einde mf Een weinig vlugger
 mol. — Slaap, kin - de - ken, slaap, —

Slaap kin - de - ken, slaap; daar bui - ten loopt een

bon - te - koe, het kin - dje doet zijn oog - jes toe.

p a tempo Slaap, kin - de - ken, slaap *pp* Slaap, kin - de - ken,

ppp slaap, slaap — slaap — slaap. — *D.C.*

T. Volksrijmpje, met veel varianten over geheel Vlaanderen bekend. M. Eerste deel uit C. P. F. F.; het tweede deel uit de bewerking voor koor door L. DE VOCHT, zoals men die hoort op de fonoplaat Columbia DF 337. — Men kan het lied twee of driemaal zingen, telkens zachter en trager. Het is een echt wiegeliedje, dat men zingt, totdat het kindje in slaap is... Uitspr. Ned.

BERCEUSE

$\text{♩} = 58$

72 *p*

1. U - ne pou - le blan - che Qui est dans la
2. U - ne pou - le noi - re Qui est dans l'ar -

gran - ge, El - le a fait un pe - tit co - co¹
moi - re,

pp

Pour l'en - fant qui fait do - do, Do - do,

ppp

do - do, mi - net - te,² Do - do, do - do, mi - no.

1. un œuf — 2. tederheidswoordje voor het kindje

T. en M. Populair Waals wiegeliedje. Vergelijk met ons « Slaap, kindeke slaap », n° 71. K. C. P. P. B.

SUZE NAANJE

$\text{♩} = 116$

73 *p* A Teder B

Su - ze naan - je, ik wai - ge die,

Wast - toe wat groo - ter din sluig ik die;

Moar doe bist mie nog aal te klain: 'k Mout die moar

pp

wat deur de vin - gers zain! Su - ze naan - je doe.

T. en M. uit Friesland. Het is een soort wiegelied. In het Nederl. overgezet: Suze (een tederheidswoordje, « sus, sus ») naanje: slaap! (vgl. met « nina » en het Waalse « nânez ») ik wieg je; was je wat groter ik sloeg je, maar je bent me nog al te klein; 'k moet je maar wat door de vingers zien! Dit liedje is een « canon ».

AFRIKAANS WIEGELIEDJIE

$\text{♩} = 112$

74 *p*

1. Lam - tie - tie, dam - tie - tie,² doe doe mij lief - stet - jie,
2. Bo in die blou - we lug flikker diesterretjies,
3. On - skuldig o - gies en voetjies en handet - jies,

Moe - der - hart ro - wert - jie,³ dier - baarste dief - stet - jie!
He - mel - se brandwagjies,⁹ lam - pies van ver - ret - jies,
Wie weet hoe ver moet mij kleint - jie nog ga - net - jies!

cresc.

Luis - ter hoe fluister die winddeur die boom - piet - jie,
Wa - kend oor windjies en wol - kies en stroompietjies,
Ver deur die we - reld se¹¹ kronkels en gan - get - jies,⁽⁹⁾

cresc.

Heen en weer wieg hij hom⁴ al oor⁵ die stroompiet - jie:
Wa - kend oor men - sies en diertjies en boom - pietjies:
Blij¹² tog maar kleintjies en blij dit maar lang - et - jies.

pp

Doe - doe - doe, bla - der - tjies, slap - ens - tijd na - dertjies,
"Wees maar ge - rus - tet - jies, slaap maar met lus - tet - jies."
Blij maar bij moe - der - tjie, Kind - lief se¹³ hoe - dert - jie,

Doe - doe - doe blom - met - jies, nag⁶ is aan't kom - met - jies,
So sing die ster - ret - jies, stil - let - jies, ver - ret - jies.
Slaap in haar ar - rem - pies, saggies¹⁴ en war - rem - pies,

So sing die wind - jie vir⁷ blaart - jies en blom - met - jies.
Vuur - vie - gies, lug - lig - gies,¹⁰ eeu - wi - ge ster - ret - jies!
Doe - kies¹⁵ dan, doe - kies in moe - der se¹⁶ ar - rem - pies.

1. lammetje (de verkleiningsuitgangen - tie en - tjie bij zeer veel woorden — zelfs bij werkwoorden — van dit gedicht die, indien ze in veel gevallen "dichterlijke vrijheden" zijn, toch niet onnatuurlijk klinken in moeders mond, geven aan dit wiegeliedje iets buitengewoon teders en bekoorlijks) — 2. id. (liefskoziingswoordje) — 3. rovertje — 4. ze — 5. over — 6. nacht — 7. voor — 8. boven — 9. brandwachtjes — 10. luchtluchtjes — 11. haar — 12. blijf — 13. zijn — 14. zachtjes — 15. doe down down — 16. haar

T. C. J. LANGENHOVEN (Zuid-Afrikaans dichter) M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 16^e r. — De talrijke tie-, tjie- en tjies uitgangen moeten zeer zuiver, maar zonder hardheid uitgesproken worden. Bemerkt het contrast tussen het eerste en het tweede deel van de melodie: het eerste moet zeer fijn en lichtjes, het tweede gebonden, zeer zacht en met innige tederheid voorgedragen worden. Tussen in de muzikale zinnen snel maar onopvallend ademen.

NU ZAL IK MIJN POPPEKIND WIEGEN*

$\text{♩} = 46$ Zoet en wel binden

75

1. Nu zal ik mijn pop-pe-kind wie-gen, Van
2. Nu heeft ze haar oog-jes ge-lo-ken Met

dei-ne do dei-ne di-do, Eerst
wim-per-tjes fijn aan den rand; Haar

weer ik de las-ti-ge vlie-gen Die
grap-pi-ge krul-le-tjes pie-pen Van

pla-gen mijn schat-te-ke zo! Dan
on-der het muts-je van kant. De

zing ik mijn aar-di-ge wijs-jes, Zo
de-ken-tjes trek ik wat ho-ger: Soms

zoe-mend en zacht zijn er geen. En
woe-len die dreu-me-sen zo. Slaap

heel on-ge-merkt gaat mijn meis-je Ter
zacht, klei-ne meid, tot van-mid-dag! Van

vertragen

sluik naar het dro-men-land heen.
dei-ne do dei-ne di-do.

T. DAVID TOMKINS. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezennestje II A.
Speciaal de triolen verzorgen: niet te vlug, net en goed gebonden!

HET GROETEND KINDJE

$\text{♩} = 48$ Langzaam en eenvoudig

76

1. Op zijn blo-te voe-ten,
2. Op zijn blo-te voe-ten,

Met zijn klein wit hemd-jen aan,
Met een kruis-ken voor den kop,

Komt het kind-je 's mor-gens
Loopt het kind-je 's a-vonds

Op het ka-mer-trap-ken staan.
Weer het ka-mer-trap-ken op.

't Kind-je leer-de min-zaam
Hoor het lie-ve kind-je

ppp (2^e maal trager)

groe-ten: "Dag va-der, dag moe-der, dag
groe-ten: "Nacht va-der, nacht moe-der, nacht

pp (2^e maal zeer traag)

zuster dag broe-der, Dag al-le-maal!"
zuster, nacht broe-der, Nacht al-le-maal!"

1. nadat het een kruisken op het voorhoofd ontvangen heeft

T. L. LAMBRECHTS. M. AUG. DE BOECK. K. Uitg. Bouchery, Antwerpen en Vl. Z. V. — Goede oefening voor het uitvoeren van triolen: de drie noten juist gelijkwaardig; niet ! Het lied vraagt een zeer rustige voordracht; niet haastig zijn aan «groeten», «Dag allemaal!». Vergelijk met het beroemde wiegelied uit «La route d'Emeraude», van denzelfden toondichter. G. Columbia RF 19. Twee meesterstukken, elk in zijn genre.

HET WAFELETERKE

[♩ = 120]

Andante

goed vertellen

77 Heel al - leen aan 'ta - fel - ke
 eet ons kind, jeen wa - fel - ke: Hapt al hier een
 hoek - ske, bo - ter vлект zijn doek - ske,
 Gaapt en bijt al - gin - der Weer een put' ke
 min - der Dan in 't wil - de, ze - re, zeer!
 Al - tijd voort en al - tijd meer.
 Wa - fel in zijn han - de - kens, Wa - fel in zijn
 tan - de - kes, En zijn gre - tige oog - s - kens gaan
 Naar het bord, waar de an - der staan.

1. *vlug*

T. RENE DE CLERCQ. M. JAAK OPSOMER. K. Zes liederen, 4° r.;
 Jan Bouchery, Antwerpen; en VI. Z. VI. — Desnoods het lied een kl.
 seconde lager nemen.

KINDEKEN BIDT

omtrent
69 = ♩

Matig langzaam

78 *mp*
 1. Als kin - de - ken om den —
 2. Als kin - de - ken om den —
 mor - gen Zijn va - der - ons - je bidt, Ge -
 a - vond Zijn va - der - ons - je bidt, Dan
 huld in 't slaap - ja - pon - netje Ge - lijk de sneeuw zo
 is het of een en - gel - tje Daar zelfte bid - den
 wit, — Met o - ge - tjes als — bloe - men En
 zit, — De hand - jes saam - ge - vou - wen, De
 krul - le - tjes van goud Dan is het of de
 knietjes op den grond En met een zoet be -
 He - mel Er zacht op — ne - der - schouwt.
 trou - wen Ron - dom den — ro - zen - mond.

T. ERNEST DE WEERT. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 5° r. —
 Een goed lied om te leren zeer gebonden zingen, in traag tempo,
 met volkomen beheersing van de ademhaling.

$\text{♩} = 88$ Bevallig *mp*

79

1. Els - je zit te brei - en Aan een lan - ge
 2. Haas - tig, naarstig Els - je Breit maar im - mer
 3. Nu voor't an - der kous - je Prie - men op - ge -

kous, Els - je rap en vaardig, Blo - zend als een
 voort, *Denkt zij niet aan hin - klen, Springen in de*
 zet, Laat geen ste - ken val - len Els - je op - ge -

roos. Els - je, met haar krul - le - bol Heeft haar klei - ne
 koord? *Ja, maar Els - je weet het wel, Eerst het werk en*
 let! *O, wat zal't een vreugde zijn, Als het paarken*

hand - jes vol. Tik - tik - tik! Tik - tik - tik! Heeft haar klei - ne
 dan het spel. *Tik - tik - tik! Tik - tik - tik; Eerst het werken*
 af zal zijn! Tik - tik - tik! Tik - tik - tik! Als het paarken

hand - jes vol! Priemkens'wiegen
 dan het spel. Priemkenswiegen
 af zal zijn. Priemkens wiegen

weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,
 weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,
 weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,

Priem - kens glij - den op malkaar, Brei - en, Els - je
En de kous is kant en klaar Brei - en, Els - je
 Af is gauw uw kou - sen - paar Brei - en, Els - je

1. Breinaalden

poco riten. *a tempo*

brei - en maar! Priem - kens wie - gen weg en weer,
 brei - en maar! Priem - kens wie - gen weg en weer,
 brei - en maar! Priem - kens wie - gen weg en weer,

Priem - kens wip - pen op en neer, Priem - kens glij - den
Priem - kens wippen op en neer, En de kous is
 Priem - kens wip - pen op en neer, Af is gauw uw

ritenuto *ten.* *p leggiero*

op mal - kaar, Brei - en, Els - je, brei - en maar!
 kant en klaar, Brei - en, Els - je, brei - en maar!
 kou - sen - paar, Brei - en, Els - je, brei - en maar!

T. HENDRIK VAN ROOY. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 2^e r.
 — De octaafsprongen in het refrein goed inoefenen. De zeer mooie klavierbegeleiding zal deze pittige melodie nog heel wat kleur bijzetten. Desnoods in La b spelen... Zoals in al de liederen van Broeckx zijn de ritme- en nuancetekens zeer zorgvuldig geplaatst: men onderhoude ze stipt!

KLEIN MOEDERKEN*

Omtrent $\text{♩} = 84$ Liefelijk *mp*

80

1. Als eenvlij - tig vrouw - ken, De armkens bloot,
 2. Als een lief - drijk vrouw - ken, Zacht en warm,
 3. Als onsklei - ne vrouw - ken, Een - maal groot, *dralend*

Werkt zich klein Ma - rie - ken Blo - zend rood,
Draagt zegen aar - dig pop - ken Op den arm,
 Heel den dag moet wer - ken Voor haar brood,

Schrob - bend met den be - zem, Zwag - zwig - zwag,
Sus - send met de lip - pen, Doe - doe - doe,
 Zal ze tob - ben, schrob - ben, Zwag - zwig - zwag,

mf *veel tegenhouden* *mp* *In tijdmaat*

Lijk ze dat zo dikwijls Van heur moe-der zag.
O, wat is Ma-rie-ken Toch een lie-ve Moe.
Zor-gend voor haar kindje Lijk heur moe-der plag.

T. ERNEST DE WEERT. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 6° r.
— Let op de tempo-opgave: de beweging is vlugger, dan men zou verwachten.

KLEIN MOEDERKE*

Met zacht gevoel
pp

81

1. Moe-der zit te drie-gen Aan'nen man-tel.
2. Dek-ken zal u zus-je, Ligt ge bloot ge-
3. Moet ge mée naar scho-le, Dwars door weer en

zoom. Zus-je moet nu wie-gen:
woeld; Kus-sen met een kus-je,
wind, Kom-dan stil ge-scho-len

Zoe-te-ke, slaap en droom.—
Dat ge bij-na niet voelt,—
on-der dien man-tel, kind.—

p *teder*
Broe-der-ke, broe-der-ke mijn,—
Broe-der-ke, broe-der-ke mijn,—
Broe-der-ke, broe-der-ke mijn,—

Laat mij uw moeder-ke zijn! Broe-der-ke, broe-der-ke

dim.
mijn,— Laat mij uw moe-der-ke zijn!

T. RENE DE CLERCQ. M. JAAK OPSOMER. K. Zes Liederen, 2° r.;
Jan Boucherij, Antwerpen. — Goede oefening voor het zingen van
chromatismen. Desnoods een halven toon lager nemen. Gebonden
voordracht!

SINT-NIKLAAS

Allegretto
[♩ = 104] *mf*

82

Kin-der-tjes staan bui-ten, Oog-jes voor de
rui-ten, Neus-jes te-gen 't win-kel-glas.
"k Wou het gauw— Sint Niklaas was!"

Gaande [♩ = 120]

"He, kreeg ik dat prent-je,"
"Ik die spoor," roept Jan-ne-man,
Zegt het e-ne vent-je; "Voor mijn plak-boek
"Waar ik echt mee rij-den kan, Met die rails en
is het fijn, Wat zou ik daar blij mee zijn!"
sei-nen, Wis-sels, goed'ren-trei-nen."

"Ik" zegt klei-ne Leen-tje, Staan-de op haar
"Nee, nog lie-ver krijg'k," zegt Piet, "Pijl en boog ginds
teen-tje, "Wens m'een pop-pe-wa-gen
zie j'em niet? Of 't pis-tool voor de and're ruit,
rit.
'k Moet Miep al-door dra-gen."
En dat doos-je met echt kruit!"

A Tempo primo
mf

Kin-der-tjes staan bui-ten, Oog-jes voor de

rui - ten, Neus - jes te - gen 'twin - kel - glas,
Als't nu maar — Sint Nik - laas was!

T. W. VAN HOOFF-GUALTHERIE VAN WEEZEL. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Zonnige Jeugd, Seyffardt's Muziekhandel, Amsterdam. — Bemerkt het contrast, uitgedrukt in maat en tonaliteit, tussen het beschrijvend inleidend toneeltje, en het daarop volgend naïeve « spreken » der kinderen, dat de melodie zo eenvoudig-mooi weergeeft.

EEN KIND, EN EEN KIND

Vertellend
83 *p*
1. Een kind, en een kind, en een kley - ne —
2. Een kind, en een kind, en een kley - ne —
3. "Mijn - hee - re, myn - hee - re van brussel en kas -
kind, en een kind van ze - ven ja - ren, 't had
kind, endat kind, die hadde en boog je, het
tee - len, en uw kley - ne kind moet han - gen.² Hy
in een ko - nings - wa - ran - de - tje ge -
schoot er 't schoon - ste ko - nyn - tje
moet - er han - gen — aan den hoog - sten
toenemend *mf*
weest, waerdat al - le de ko - nyntjes wa - ren.
dood, die daer was in deg'hee - le wa - ran - de.
boom, die daer staet in deg'hee - le wa - ran - de."

1. naam van den vader van het ("kind") — 2. om het jachtrecht geschonden te hebben.

T. C. P. F. F., Volksliedje opgetekend te Belle. De oorsprong is zeer oud. Er volgen nog 13 str. Het kind wordt gehangen, niettegenstaande de voorspraak van vader, moeder, broer en zuster. M. *ibid.* K. O. N. L. D. (MAR. DE JONG). — Uitspr. Oud-VI.

BROEDERKEN ZIT TE SCHRIJVEN*

Iets langzaam, doch niet te veel
♩ = 63
84 *p*
1. Broederken zit te schrijven aan een ta - fel - tje
4. Broederken zit te schrijven Eens, dathoop ik nu
dicht. 'k Zie er zijn pen - ne - ken drij - ven,
goed, zal ik mijn pen - ne - ken drij - ven,
iets tegenhouden *1 mf Tijdmaat*
op zijn boekske ge - richt. — 2. Wat mag mijn broer ver -
als mijn broe - der - ken doet. —
tel - len Met — zijn pen - ne - ken daar —
'k Hoor hem zijn woor - dekens spel - len En ik luis - ter er
Klavier *mp* *Tijdmaat*
naar. — 3. Zou het een sprookje
we - zen? Is het een lied - je mis - schien? Als ik een maal kan
le - zen, Zal ik het ze - ker wel zien. — Nu 4^e str.

T. SISKI VAN DAELEN. M. KAREL CANDAEL. K. 6 Liederen voor de Jeugd. Bode-Vinck, Antwerpen. — Een zeer fijn kinderliedje, maar niet zo gemakkelijk: de klavierbegeleiding — zeer zacht te spelen — is onontbeerlijk. Einde van de 4^e strofe, vertragen!

EN ZAAIEN EN MAAIEN

Met vastberadenheid

$\text{♩} = 84$

85

En zaai - en en maai - en zullen wij
 Zee - en be - va - ren, als a - ren - den vrij,
 Ha - mers doen bon - zen, wie - len doen ron - ken;
 Dor - pen doen rij - zen, ste - den doen pronken;
 Har - ten doen klo - pen, gees - ten - doen von - ken.
 Zo wor - de wel - vaart, gul en blij, gul en blij,
 Me - de den lan - de ge - schon - ken!

T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Overgenomen, met toelating van het Peter Benoitfonds, uit de kindercantate «De Waereld in»: Meisjes en knapen, de school ontgroeid, blikken hoopvol het leven in, dat hen wacht na den schooltijd: «Van ons verwacht het vaderland, vruchten in welvaart, vrijheid en roem... Knapen: Met kloeken arm en helder hoofd... Meisjes. Met rein gemoed en blijden zin... Samen: De waereld in! Daarop de knapen alleen: «En zaaien en maaien, enz.». K. Ibid.

IK KEN EEN LIED

$\text{♩} = 76$

86

Moderato

Ik ken een lied dat't hart be - koort,
 Ik ken een lied vol me - lo -
 dij: Ik heb het reeds als kind ge -
 hoord; Die tijd is lang voor - bij... Mijn
 vlugger
 moe - der zong het bij de wieg Van
 ha - ren eers - ten zoon; Het klonk zo
 lief in ha - ren mond, Zo heim - lijk zacht en
 schoon... O moe - der - zorg! O moe - der -
 lied! Mijn hart ver - geet u niet.

T. G. ANTHEUNIS. Oorspr. 3 str. M. WILLEM DE MOL. K. N.L.W. II. In 1930 beleefde dit lied reeds zijn 35^e uitgave. Het verscheen in 1871. Tot heden werden ongeveer 30.000 ex. verspreid. Het werd in meestal de Europese talen vertaald. G. Odeon. A 163683, Fr. Lepage — Dit lied is een type van «romance»; in zijn genre zeer geslaagd: melodius, gevoelvol, met een tikje weemoed... Het zal dan ook zó uitgevoerd worden.

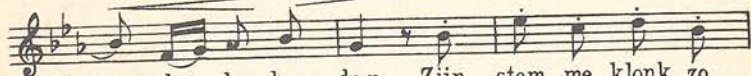
HET LIEDJE VAN DEN SMID

[♩ = 80]

Matig

- 87
1. Een smid - je in zijn smis - se, Die
  2. Een meis - ken op haar ka - mer, Die
  3. "Och smid - je van hier o - ver, Leer
  4. Het meis - je werd zijn vrouwtje En

1. zong den he - len dag; Zijn stem - me klonk zo
2. had dat lied ge - hoord; Haar hart - je ging aan
3. mij dat scho - ne lied." Lief meis - je, 'k zal 't u
4. hij haar "bes - te man". En klei - ne kleu - ters

1. hel - der, Bij ie - dren ha - mer - slag. Hij
2. 't ja - gen Bij smid - jes aar - dig woord. Het
3. le - ren, Als gij mij geer - ne ziet. Kom
4. kwa - men, Die zon - gen me - de dan. Ze

- terughouden in tijdmaat
1. zong zo blij Van tok - ke, tok - ke, tok, Hij
  2. ging zo snel Van tok - ke, tok - ke, tok, Het
  3. zing met mij Van tok - ke, tok - ke, tok, Kom
  4. zon - gen blij Van tok - ke, tok - ke, tok, Ze

- terughouden in tijdmaat
1. zong zo vrij Van klop - pe, klop - pe, klop. Het
  2. ging zo fel Van klop - pe, klop - pe klop. Het
  3. zing met mij Van klop - pe, klop - pe, klop. Wij
  4. zon - gen vrij Van klop - pe, klop - pe klop. Het

1. klonk zo lus - tig dan, Het lied - je van den zwarten man.
2. sloeg zo te - der dan, Bij 't lied - je van den zwarten man.
3. zin - gen samen dan Het lied - je van den zwarten man.
4. klonk zo lus - tig dan Het lied - je van den zwarten man.

T. FRANS LIEKENS. M. FRANS ANDELHOF. K. Bode-Vinck, Antwerpen. G. Odeon. A 163606, L. Delaux. — Licht en guttig voor te dragen.

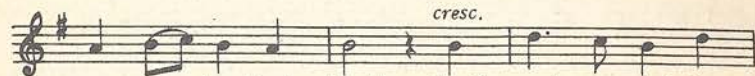
BEEN OVER BEEN GHESLAGHEN

[♩ = 66]

Langzaam, weemoedig. (Andante)

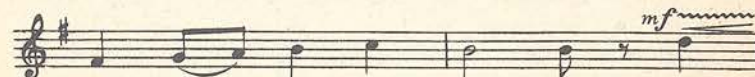
- 88
1. Been o - ver been ghe - sla - ghen, in
  2. sie - de lo - veren ri - sen,³ ver -
  3. so - mer is ver - dwe - nen, hi en

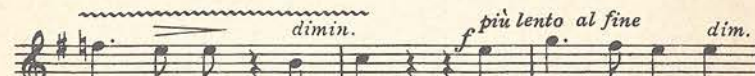
- cresc.
- myn re - hant het hoot,¹ ken² weet er niet dan
bloeit de - bloe - me - kyn, die vo - ghelkens si
keert voor mi niet weer, die bli - schapsche - de

- dimin. p
- cla - ghen, wel - is myn jam - mer groot. 2. Ic
swi - ghen, ten - sal niet an - ders syn. 3. Den
he - nen⁴ en - de wordt⁵ mi nem - mer - meer. 4. Wes⁶

- mf
4. wils tu - noch ver lan ghen? Du

- dimin. più lento al fine dim.
- heefs ghe - mint, myn hert! Nu al - les is ver -

- p
- gan - ghen, wees stil in - di - nen⁷ smert.

1. hoofd — 2. ik en — 3. ik zie de bladeren vallen — 4. scheidde van mij weg
5. gewordt — 6. waarom — 7. wven

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN. M. EDGAR TINEL. K. « Loverkens ». Met 'biz. toel. van den uitg. Schott, Brussel. — Woorden en muziek zijn typisch romantisch; het lied zal dan ook met romantisch gevoel voorgedragen worden, zeer gebonden, als een weemoedige klacht. Uitspr. Oud-VI.

SAGE VAN KONING HAGEN

[♩. = 52] Matige beweging
Op verhalenden toon

89

1. Het wies¹ in De - ne - mar - ken Een
2. De Ko - ning pleeg - de korts - wijl³ Met
3. Hij droeg het door de wol - ken Op

e - del ko - nings - kind: — Zijn va - der die hiet
rik - ken⁴ wel - ge - moed. — He - laas, dat ve - ler
ver en een - zaam strand, — In 't nest des grij - fens,

Sie - ge - band, Zijn moe - der Sie - ge - lind. — Het
blijd - schap In droefheid ke - ren moet! — Ter -
Ha - gen De schoonste ma - ged vand⁷. — Des

e - del kind hiet Ha - gen, Dat is ons wel - be -
wijl de de - gens vier - den In scherts en in boe -
grij - fens jon - gen reik - ten En dorst - ten naar haar

kwat breder

kend. Het wies geen wil - der de - gen² noch In
hoerd⁵, Door e - nen grij - fen⁶ o - ver - groot Werd
bloed: De held doow⁸ al de grij - fens dood: Hij

'tron - de noch — om - trent. —
'te - del kind — ont - voerd. —
was van ho - gen moed. —

1. van "wassen": groeien — 2. edelman — 3. vermaakte zich — 4. heren —
5. vermaak — 6. griffioen, grijpvoegel, een fabelachtig dier — 7. vond — 8. duwde

T. ALBRECHT RODENBACH. Het is het lied van Horand, uit Gudrun (2° Bedrijf). Men zal aldaar de drie volgende verhalen vinden. M. LODEWIJK MORTELMANS. K. Studentenliederenboek I, K. Heyndrickx. — Een zeer gemakkelijke melodie; het lied zal ook zonder klavierbeg. zeer goed klinken. Verhalend voordragen: het is een ballade; daar ademen waar de tekst het eist of verdraagt.

HET WAREN TWEE CONINCSKINDEREN

♩. = 132 Vertellend

90

1. Het wa - ren twee co - nincs -
2. Dat sach daer een ou - de -
3. "Och doch - ter, myn lief - ste
4. Sy pluct - er wel al - le die
5. - Och moe - der, myn jonc - ste
6. "Och vis - scher" soo sprac sy

1. kin - de - ren, sy had - den mal - can - der so lief; sy
2. que - ne³, een al soo vi - ly - nich⁴ vel; sy
3. doch - ter al - leen en moogt ghy daer niet gaen, maer
4. bloe - mekens, die bla - der - kens laet - sy staen; dan
5. broe - der is noch een soo clei - nen kint: hy
6. "vis - scher, myns va - ders vis - scher - kyn, ghy

1. con - den by - een niet co - men, het wa - ter was
2. ghinck - er dat licht uyt - bla - sen, doen⁵ smoor - dedie
3. wect u - we jonc - ste sus - ter, laet die met u
4. cla - ghen die lie - den en seg - gen: dat heb - bens conincs
5. loopt er naer al - le de vo - ghels die hy onder
6. soudt er voor my eens visschen, het sal u ghe -

1. veel - te diep. Wat deed sy?⁽¹⁾ sy stac op drie
2. jon - ghe held. "Och moe - der⁶, myn lief - ste
3. wan - de - len gaen." "Och moe - der, myn jonc - ste
4. kin - dren ghe - daen." "Och doch - ter, myn lief - ste
5. we - ghen vint." De moe - der ginc naer de
6. lo - net syn!" Hy smeeet sy - ne net - ten int

1. de koningsdochter — 3. wijf — 4. gemeen (van vilain, laat); ofwel: venijnig — 5. toen — 6. de koningsdochter gaat haar nood klagen bij haar moeder

1. keer.sen, als sa.vonts het da.ge.licht sonc:
2. moe.der, myn hoofd.jen doet myn.der soo weel
3. sus.ter is noch een so clei.nen kint;
4. doch.ter, al.leen en moogt ghy daer niet gaen;
5. ker.ke, de doch.ter ginc ha.ren ganc,
6. wa.ter, de loo.de.kens gin ghen te gront;

1. "Och lief.ste comt, swemt er o.ver" dat
2. mocht ick.er een wy.le gaen wand'len, gaen
3. sy pluct.er wel al.le die bloem'kens die
4. maer weet u.wen jonc.sten broe.der, laet
5. tot sy er by twa.ter een vis.scher, haers
6. int cor.te was daer ge.vis.schet sco.nincs

1. deed sco.nincs so.ne⁽¹⁾ was jonc.²
2. wan.de.len langs.de zee.²
3. sy on.der we.ghen vint.
4. hem met u wan.de.len gaen.
5. va.ders vis.scher vant.⁷
6. so.ne, van ja.ren was jonc.

2. hij was immers jong — 7. vond

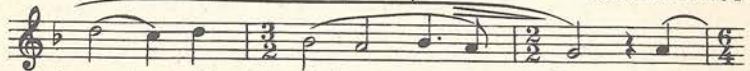
T. Uit WILLEMS: Oude VI. Liederen, « uit den mond des volks ». Oorspr. 8 str. Zeer waarschijnlijk is die tekst door Willems zelf enigszins « vernieuwd ». Het gedicht is een fijne Vlaamse bewerking van de oude klassieke fabel van Hero en Leander (zie o. a. bij Ovidius, Schiller, Grillparzer). M. ibid. Schijnt niet zeer oud... wellicht rond 1800. FLOR ALPAERTS laat deze melodie horen in het « Brui-
loftsfeest » van zijn Pallieter (Telefunken E 2989 en 2990). K. N. L. W. II Zie aldaar ook andere, oudere melodie; O. N. L. D. (M. DE JONG) en Z. J. IV. Bewerking 3 gel. st.: Z. J. IV; 4 gem. st.: MEULEMANS (Vier Volksliederen). — Goed phraseren; zeer gebonden voordragen. Het gevoel moet trouw den tekstinhoud weergeven... Vgl. bijv. 2^e vers van 1° str. met het 2^e van 2^e str.! Uitspr. Oud-VI.

1. "Het da.ghet in den Oos.ten het
5. Tmeys.ken nam ha.ren man.tel en.de
7. "Och lig.dy² hier ver.sla.ghen die
12. Met si.nen blancken swaer.de dat
14. Met ha.re claerder stem.me die

1. lich.tet o.ver.al; hoe lut.tel
5. si ghinc ee.nen ganck, al tot.ter
7. mi te troos.ten plach! wat heb.dy
12. si die aer.de op groef³ met haersnee.
14. mis.se dat si sanc, met haersnee.

1. weet.mijn lief.ken, Och
5. lin.de groe.ne, daer
7. mi ge.la.ten, so
12. wit.ten ar.men, ten
14. wit.ten han.den, dat

1. waer ik he.nen sal!"¹
5. si den doo.den vant.
7. me.ni.gen droe.ven dach.
12. gra.ve dat si hem droech.
14. si dat bel.le.ken elanc.

1. De eerste strofe is de klacht van den mededinger, die, nadat hij den "ridder" neergeslagen heeft, niet meer weet waarheen. Hij zou de jonkvrouw willen het land uit voeren (2^e str.) maar zij wil haar ridder trouw blijven (3^e str.) Nu meldt hij haar, dat deze "versleggen" ligt onder de "linde groene" (4^e str.)
2. ligt zij — 3. de jonkvrouw gaat vruchteloos hulp vragen in vaders slot, om haar doden ridder te begraven (str. 8, 9, 10) ten slotte graaft zij zelf een graf en begraaft hem. Zij zelf wordt kloosterlinge (str. 13)

T. Begin XVe eeuw. Oorspr. 14 str. (O. N. L., n° 20). M. komt reeds voor in de Antwerpse Souterliedekens. Oude aeolische toonaard. K. N. L. W. II en O. N. L. D. (M. DE JONG). Meerstemmige bewerking L. DE VOCHT, Columbiaplaat DF 335. — Een prachtige melodie! Zie hoe de twee grote zinnen symmetrisch gebouwd zijn, met muzikaal rijm op het einde. — Let op de maatveranderingen! Aan de 6^e maat, enigszins verbreden. Uitspr. Oud-VI.

DAER ZAT EEN SNEEUWUIT VOGELTJE

$\text{♩} = 80$ Fijntjes *p*

92

1. Daer zat een sneeuw-wit
2. "Wilt gy niet my-nen
3. "Zyt gy maer klei-ne,
4. Hy nam den brief in

1. vo-gel-tje! Daer zat een sneeuw-wit
2. bo-de zyn? Wilt gy niet my-nen
3. gy zyt snel; Zyt gy maer klei-ne,
4. zy-nen bek, Hy nam den brief in

cresc.

1. vo-gel-tje, Al op een ste-ken-do-ren-
2. bo-de zyn?" - "Ik ben te klein een vo-gel-
3. gy zyt snel, Gy weet den weg?" - "Ik weet hem
4. zy-nen bek, En vloog er mee tot o-ver

cresc.

1. tje,² Din-don-dey-ne, Al op een
2. kyn, Din-don-dey-ne, Ik ben te
3. wel" Din-don-dey-ne, "Gy weet den
4. t'hek, Din-don-dey-ne, En vloog er

niet vertr.

1. ste-ken-do-ren-tje, Din-don-don.
2. klein een vo-gel-kyn, Din-don-don."
3. weg?" - "Ik weet hem wel, Din-don-don.
4. mee tot o-ver 't'hek, Din-don-don.

1. een vogeltje uit het wonderland der sprookjes (O. N. L.) — 2. hagedoorn

T. en M. zoals ze voorkomen in N. L. W. II. Oud volkslied, waarschijnlijk uit de XVIe eeuw (Closson). Oorspr. 7 str. K. N. L. W. II. en Z. J. II. Bewerking 4 gem. st.: MEULEMANS (Suite oud-vl. L.). A. DE GREEF gebruikte deze fijne melodie als grondmotief van een klavierconcert. — Zie de rhythmering! Stipt volgen: het lied zal er door veel aan fijnheid winnen. De laatste lettergreep van «stekendorentje» natuurlijk-zacht neerzetten. Uitspr. Ned.

GHEQUETST BEN IC VAN BINNEN

$\text{♩} = 40$ Langzaam en zeer gedragen

93

Ghe-quetst ben ic van bin-nen, duer.

wont myn hert soe seer, van u-wer ganscher

espressivo

min-nen, ghe-quetst soe lanc soe meer! Waer ic my

wend, waer ic my keer, ic en can ghe-

rus-ten dach noch nach-te, waer ic my

wend, waer ic my keer, ghy syt al-

veel vertragen

leen _____ in myn ghe-dach-te.

1. hoe langer hoe meer

T. en M. XVIe eeuw. Beide munten uit door grote voornaamheid en diep gevoel. K. N. L. W. II en O. N. L. D. (FLOR PEETERS). Variante bij C. P. P. B. — Het rythme is niet gemakkelijk: maatverandering en triolen; practisch zal men best de ♩ als eenheid van tijd bij het maatslaan nemen. Eenmaal gekend: vrij voordragen. De melodie zelf biedt geen grote moeilijkheden, maar de tonaliteit geeft gemakkelijk aanleiding tot vals zingen: dus de juistheid van toon streng controleren. Uitspr. Oud-Vl.

HET STROOIEN DAK

[♩ = 76] *Innig en gemoedelijk*
 94 *p* Het strooi-en dak mij wel be-haagt, mij
 wel be-haagt, wanneer het sneeuw-en ha-gel
 vlaagt; 'ten re-gent noch'ten win-tert
 niet daarde-re, noch ge-*en* vindt er niet
iets vertr. *I^e beweging*
 als vre-de. Het strooi-en dak mij
wat sterker
 wel be-haagt, 'ten regent noch 'ten win-tert
mf niet daarde-re, zij der stor-men stoot en
 't on-ge-weer-te nog zo groot,
wat tegenhouden *I^e Beweg.*
 geen vindt er niet als vre-de.

T. GUIDO GEZELLE. M. LODEWIJK MORTELMANS. N° 5 uit zijn 12 zeer mooie Gezelleliederen. K. Copyright: G. Alsbach en C^o, Amsterdam. Oorspronkelijk voor piano en zang met tekst in drie talen. Met hunne toestemming opgenomen. — De klavierbegeleiding is onmisbaar bij dit stemmingslied.

HEMEL-HUIS♦

♩ = 40 *Zeer innig*
 95 *p*
 1. Door mijn wo-ning Speelt een zon-nig
 2. Daar, op 't schouw-ke, Prijkt mijn e-nig
 3. O, mijn kin-dren! Graag ge-bro-ken
 licht. 'k Voel me een klei-nen ko-ning
 kruis. Wees mijn en-gel, vrouw-ke,
 brood! Zou 't ge-luk ver-min-dren
mp
 In mijn gro-ten plicht: Vrouw en kind te
 Wees mijn he-mel, huis. Wees mijn stout-ste
 Waar de last ver-groot? Zou men ar-moe
 schra-gen Op mijn ster-ke jeugd;
 roe-men, Wees mijn zoet-ste troost,
 lij-den Om een mond-je meer?
 En ze hoog te dra-gen In mijn vreugd!
 Fris-se le-vens bloe-men, krach-tig kroost.
 Och, waar men-sen strij-den Helpt de Heer!
ff *weinig vertragen*
 En ze hoog te dra-gen in mijn vreugd!
 Fris-se le-vens bloe-men, krach-tig kroost.
 Och, waar men-sen strij-den Helpt de Heer!

(1) de kleine noten zijn voor de derde stroof

T. RENE DE CLERCQ. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 6° r. — Oppassen, om bij de uitvoering van dit zeer populaire lied niet te vervallen in theateraal gevoel.

MOEDER

[♩ = 60] Andante molto rit.

96

1. Geen zoe - ter stem zong ooit een zoe - ter
2. Geen zoe - ter oog had ooit een zoe - ter
3. Geen zoe - ter beeld had ooit een zoe - ter

lied, — Noch schiep tot rei - ner
blik, — Noch zag mij, zwer - ver,
blos, — Noch werd voor blij - der,

le - vens - vree Mijn bar - nend' wee, — Dan
aan van ver, Met lie - ver ster, — Dan
kroost op aard Door God ge - spaard, Dan

die, — die van mijn moe - der, Die —
die, — die van mijn moe - der, Die —
dat, — dat van mijn moe - der, Dat —

rit. niet cresc.

— van mijn ou - de, goe - de moe - der!
— van mijn ou - de, goe - de moe - der!
— van mijn ou - de, goe - de moe - der!

1. brandend, schrijnend

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. PAUL GILSON. K. Het Muziekfonds, Antwerpen. Ook in VI. Z. V. G. Odeon, A 163682, Fr. Lepage. — Geen gemakkelijke melodie! Doch hoe voornaam en vol diep gevoel... en hoe blijft ze nazingen, als men ze eenmaal bezit. Uiterst gebonden voor te dragen: geen ogenblik de melodische lijn door ontijdig ademhalen onderbreken. De klavierbegeleiding is bijna onontbeerlijk.

MOEDER

[♩ = 69] Gedragen, met diep gevoel

97

1. Ik min het lied van bloe - men Van
2. Ik merk op mij - ne we - gen Wel
3. Ik word van U ge - schei - den Door

vliet en nach - te - gaal; Doch slechts uw naam te
me - nig goe - de ziel; Doch gij, ge zijt een
't nood - lot vroeg of laat. Waar ook mijn stap - pen

noe - men Klinkt scho - ner dui - zend - maal — Al
ze - gen, Die uit den he - mel viel — En
lei - den, Gij blijft mijn toe ver - laat — Geen

stem ik mee die zan - gen, Hoe - ve - le zijn er
langs de le - vens - gan - gen, Op zoek naar e - nig
kan er u ver - van - gen, Hij we - ze nog zo
cresc.

niet? — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar
doel, — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar
zacht, — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar

molto rit.

U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn schoon - ste lied!
U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn reinst - ge - voel!
U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn laatst - ge - dacht!

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen. — Er is één zeer moeilijke trek, vooraf goed in te oefenen (verminderde kwint); desnoods bij het aanleren een tussennoot gebruiken als steunpunt tussen do en la; het akkoord laten horen op het klavier. Het lied moet met grote innigheid van gevoel voorgedragen worden.

HEIL U, MOEDER

$\text{♩} = 96$ Piëteitvol *p*

98 Heil U, moe-der, moe-der moe-der!

Ik heb U e-nen keer ge-zien;¹

en 'ken zie u, moe-der, moe-der,

nim-mer we-der meer mis-schien,

als in 't hert, o moe-der, moe-der

in den e-de-len o-gen straal van uw

kind, O moe-der, moe-der, in zijn

(s) p met warmte her-te, in zijn herte en in zijn taal. *f*

1. Gezelle spreekt over de moeder van zijn leerling H. Van Doorne, die hij, bij het maken van dit gedicht, slechts één keer gezien had.

T. GUIDO GEZELLE. M. LODEWIJK MORTELMANS. Copyright: G. Alsbach & Co, Amsterdam. Oorspronkelijk voor piano en zang met tekst in drie talen. Met hun toestemming opgenomen. K. Zie boven. — Men kan het lied in sol groot laten solfiëren; men wijke echter niet af van de opgegeven toonhoogte. Zeer gebonden en met innig gevoel voor te dragen.

DAAR ZAT EEN STOKOUD MOEDERKIJN

$\text{♩} = 75$ Weemoedig *mf*

99

1. Daar zat een stok-oud moe-der -
 2. 't Was rond de Mei, de vo-gel -
 3. Het peis.de op zij-nen jon-gen -
 4. En vaag-de, met zijn hand, een -

1. kijk te spin-nen in den zon-ne-schijn.
 2. kijns ver-tel-den ook hun lie-de-kijns.
 3. tijd... het was ei-laas! hem lan-ge kwijt.
 4. traan die kwam in 'trimplig aan-zicht staan...

1. Ter-wijl het spin-wiel ron-kend gong, dat
 2. De lucht die rook van 't kool-zaad goed; doch
 3. En 't hief zij-ne o-gen, reeds ver-dooft, en
 4. Doch spon, en sprak geen en-kel woord, en

1. moe-der-kijn een lied-je zong.
 2. 't vrouw-tje zong met droef-ge-moed.
 3. schud-de zo wee-moe-dig 't hoofd.
 4. zong zijn kla-gend lied-je voort.

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. Zes Landliederen.

DANKLIEDJE

$\text{♩} = 76$ Met warm gevoel *p*

100

1. Wij dan-ken voor de lie-ve zor-gen,
 2. Wij dan-ken voor den gul-len ze-gen,
 3. Wij dan-ken u voor al het goe-de,

1. (1) Waar-mee ons volk-je wordt om-ringd. Daar
 Die op ons hoof-den is ge-vloed. Daar
 Ge-jond met zul-ke mil-de-hand. Daar

(1) De onderste stem zingt dezelfde woorden als de eerste.

zal het lied - je van ge - tui - gen,
 zal het bloem - pje van ge - tui - gen,
 zal 't ge - bed - je van ge - tui - gen,

Dat be - vend in ons har - tje zingt,
 Dat min - zaam in ons har - tje bloeit,
 Dat vu - rig uit ons har - tje brandt,

p Het lied - je, — trouw in wee - moed en jo -
 Het bloem - pje, — trouw in wee - moed en jo -
 't Ge - bed - je, — trouw in wee - moed en jo -

lijkt, Het lied - je van de dank - baar -
 lijkt, Het bloem - pje van de dank - baar -
 lijkt, 't Ge - bed - je van de dank - baar -

heid, Het lied - je, trouw in wee - moed en jo - lijkt, Het
 heid, Het bloempje, trouw in wee - moed en jo - lijkt, Het
 heid, 't Ge - bed - je, trouw in wee - moed en jo - lijkt, 't Ge -

heid, Het lied - je, trouw in jo - - - lijkt, Het
 heid, Het bloempje, trouw in jo - - - lijkt, Het
 heid, 't Ge - bed - je, trouw in jo - - - lijkt, 't Ge -

lied - je van de dank - baar - heid. —
 bloem pje van de dank - baar - heid. —
 bed - je van de dank - baar - heid. —

(1) Zie aanmerking bl. 95

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingen - de Harten III. — Goede oefening voor twee- en driestemmig zingen. Zeer passend voor prijsuitdeling, of feestdag van oversten, vacatiepatro - naat, enz.

IK JEUNE MI DAARIN

$\text{♩} = 80$ Opgewekt

110

Ik jeu - ne¹ mi² daar - in, ik
 jeu - ne mi daar - an als ik een lied - je mag
 le - ren³ ik jeu - ne mi daar - in, ik
 jeu - ne mi daar - an als ik het lie - de - ke kan. *Einde*
 Ik jeu - ne mi daar - in, ik
 jeu - ne mi daar - an als ik een lied - je mag

1. ik vind genoeg — 2. mij; Gezelle had ongetwijfeld den West-Vl. i - klank in het oor — 3. oorspronkelijk "dichten!"

le - ren, ik jeu - ne mi daar in, ik
 jeu - ne mi daar - an, als, ik het lie - de - ke kan.

I. GUIDO GEZELLE. M. Het eerste deel is een volkswijze; het tweede werd in denzelfden trant er bij getoondicht door R. GHESQUIERE. K. Meezennestje II A. — De ♩ noten regelmatig en fijn uitbrengen. Het 2° deel uitbundiger zingen. Kan als staplied gebruikt worden.

IK BEN ZO BLIJ!

$\text{♩} = 84$ Zeer opgewekt

111 (9)

1. Ik ben - zo blij! — Ik ben zo blij! — Hei.
2. *Ik wou dat 'k dui - zend han - den had, — Hei.*
3. Ik wou dat 'k dui - zend ton - gen had, — Hei.
4. *Mijn hart - je ju - belt als een tier, — Hei.*

1. di! Hei - da! — Hei - dom! — Ik ben - zo blij! — Ik
2. *di! Hei - da! — Hei - dom! — Ik wou dat 'k dui - zend*
3. di! Hei - da! — Hei - dom! — Ik wou dat 'k dui - zend
4. *di! Hei - da! — Hei - dom! — Mijn hart - je ju - belt*

(9)

1. ben zo blij! — Hei - di, Hei - da, — Hei - dom! — Het
2. *han - den had! — Hei - di, Hei - da, — Hei - dom! — Ik*
3. ton - gen had! — Hei - di, Hei - da, — Hei - dom! — Ik
4. *als een tier! — Hei - di, Hei - da, — Hei - dom! — Ik*

 (9) *vertragen*

1. lacht en zingt en springt in mij — En 'k weet toch
2. *wou wel stre - len ie - der blad — En kus - sen*
3. zong mijn blij - den lie - dren - schat — In heel de
4. *wou wel dan - sen van ple - zier — En 'k weet toch*

p In tijdmaat $\text{♩} = 76$

1. niet waar - om! —
2. *ie - dre blom! —*
3. we - reld om! — Hei - di, Hei - da, Hei -
4. *niet waar - om! —*

dom la la! Hei - di, Hei - da, Hei - dom! — Hei -

p trager

di, Hei - da, Hei - dom la la! Hei - di, Hei - da, Hei - dom!

T. G. W. LOVENDAAL. M. Fr. C. D'HAeyer. K. Kinderliederen, Bodevinck, Antwerpen. — Voor samenzang best een toon lager nemen! Let op het vlugge tempo!

DAAR WAS NE KEER

$\text{♩} = 52$ Geheimzinnig

112 *p*

1. Oud Pe - ken zegt: "Daar was ne keer Een
2. *Oud Pe - ken zegt: Hoort, wat wel - eer Met*
3. Oud Pe - ken zegt: Daar was ne keer Een

to - ver - slot vol pracht en praal, Waar -
 As - se - poes - ter is ge - schied, Die
 gui - tig ven - tjen in den tijd, Niet

in een klein prin - ses - je liep: Zij
 al - tijd e - ven lus - tig zong, Of -
 gro - ter, weet ge, dan mijn duim, En

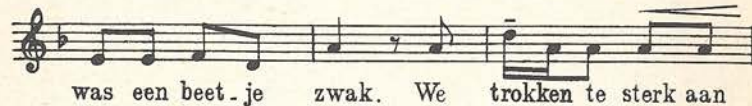
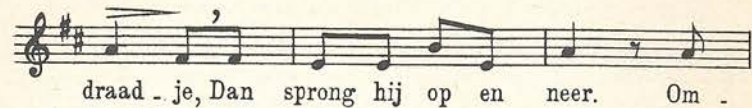
heet - te Juf - fer Zon - ne - straal. Een
 schoon men haar met voe - ten stiet. Een
 't heeft den wre - den reus mis - leid Het

1. Het orgelpunt is alleen voor de eerste strofe.

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS, Elke stroof geeft kort een bekend sprookje weer: de eerste Sneeuwwitje, de tweede Assepoester en de derde Duimpje. M. REMI GHESQUIERE, K. Zingende Harten I. — Dit lied moet vertellend voorgedragen worden; ook de mimiek is daarbij van belang.

WE HADDEN EEN HARLEKIJNTJE

T. H. BRUYNING, M. REMI GHESQUIERE, K. Meezennestje III A. — Men kan door middel van deze melodie zeer goed het verschil tussen majeur en mineur doen aanvoelen.

DE DIJKGRAAF VAN CADZAND

$\text{♩} = 94$

114 *p* De Dijkgraaf van Cad-zand' was gees-tig en ple-
mf zant, Ha! gees-tig en ple-zant! Hij zei: "Geef mijn
p pijp en mijn pint in mijn hand en roep drij
mf ve-de-laars drij!" Ie-der ve-de-laar
 had e-nen ve-del een zeer scho-nen
 ve-del had hij. En zij ve-del-den
 ve-del-den ve-del-den blij, zij ve-del-den
 al-le drij In heel 't land van Cad-
cresc. zand was er niks zo ple-zant als die Graaf met zijn
 ve-de-laars drij.

1. stadje in Zeeland. Daar was in de middeleeuwen een machtige dijk (in-gang van het Zwin) met een dijkgraaf.

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezenn. II A. Zie dáár hoe men het lied kan « voorstellen ». — Opgewekt en guttig te zingen. Men kan een tweede strofe maken met « trommelaars » en « trommel » enz. i. p. v. vedelaars. Kan als staplied gebruikt worden.

ALS GRAVE JAN

$\text{♩} = 86$ Guttig

115 Als gra-ve Jan be-stier-de't land, dat
 was een bra-ve Prin-se: hij
 stoor drie ma-ten boek-weit-meel, van
 boek-weit zon-der krin-sen! Zijn
 vrou-we bakte er koe-ken meé van
 ap-pel-moes en prui-men, en
 stak er brok-ken bo-ter in zo
 groot als mijn twee dui-men. En
 gra-ve Jan die at er van als-
 ook Me-vrouw Gra-vin-ne, maar
 daar er veel te ve-le was zij
dralen moes-ten her-be-gin-nen. Als *Einde*

1. Afval van het graan, die overblijft na het dorsen.

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezennestje III A. — Dit luimig « liedje zonder einde » moet drie- of viermaal na elkaar, telkens vlugger gezongen worden, door geheel het gezelschap. Een paar gezamenlijke gebaren zullen de algemene pret nog verhogen. Het zal goed zijn, dat iemand de leiding neemt, om de gebaren vóór te doen en om te voorkomen, dat men bij de tweede herhaling reeds in een buitensporig tempo zingt.

DE HUZAARTJES

$\text{♩} = 76$ Losjes

116 *mf*

1. Daar ko-men onz' hu - zaar - tjes, Van
 2. Ze zin-gen, op hun paard - jes, Van
 3. Nu rij - en onz' hu - zaar - tjes, Van

rap - pe, rap - pe. rap, van trap - pe, trap - pe. trap, Al
 zin - ge - zin - ge. zang, van klin - ge. lin - ge. lang, Een
 trip - pel, trap - pel. trop, van hop - sa, hop - sa hop, Al

op hun vlug - ge paard - jes, Ze zijn al lang op
 lied - je, de hu - zaar - tjes, Zo valt de tijd niet
 op hun vlug - ge paard - jes, In zwie - ri - gen ga -

stap. Ze zit - ten recht en vast te paard, Als
 lang. Ze zin - gen van een flink sol - daat. De
 lop. Krijgs. haf - tig zijn ze en on - ver - vaard, d' Hu -

ru - ters fier en on - ver - vaard. Hop - sa,
 paar - den. hoe - ven - slaan de maat. Hop - sa,
 za - ren, op hun - brie - send paard. Hop - sa,

niet vertragen

rap - pe rui - te - rij! De hu - zaar - tjes gaan voor - bij.
 rap - pe rui - te - rij! De hu - zaar - tjes gaan voor - bij.
 rap - pe rui - te - rij! De hu - zaar - tjes zijn voor - bij.

T. N. DOUMEN. M. REMI GHESQUIERE. K. Regenboog II.

JOHN ANDERSON

$\text{♩} = 58$ Quasi adagio

117 *mf* *p*

1. John Ander-son! mijn trots, John, In
 2. John Ander-son, mijn trots, John, Wij

on - zen eers - ten bloei,² Uw haar was lijk de
 klom - men hier te gaar,⁵ En me - nig blij - den

ra - ve,³ Uw wenk - brauw dicht van groei. Nu
 dag, John, Be - leef - den we aan el - kaar. Nu

is uw wenk - brauw kaal, John, Uw
 strom - pen wij berg - ne - der,⁶ Maar

haar is — wit en schots,⁴ Maar
 hand in — hand, eens lots,⁷ Zoo

op uw hoofd die ze - gen Gods!
 sla - pen we aan den voet der rots!⁸

— John An - der - son mijn trots!
 — John An - der - son mijn trots!

1. Schotse persoonsnaam — 2. jeugd — 3. zwart — 4. weerbarstig — 5. den berg van 't leven op — 6. naar onze levensavond toe — 7. hetzelfde lot delend — 8. eenmaal den dodenslaap.

T. RENE DE CLERCQ, naar een gedicht van R. Burns. « John Anderson, my Jo », een bekend Schots volkslied. M. KAREL LAMY. K. Het Vlaamsche Lied. XIIe Jg. n° 12^e. — Typisch om de vele maatveranderingen, die toch niets wegnemen van de natuurlijkheid van het rythme. De $\frac{3}{4}$ werden door puntlijnen verdeeld in $\frac{2}{4}$ en $\frac{3}{4}$. Dit lied vraagt een losse, gevoelvolle voordracht.

MARCIA FUNEBRE

$\text{♩} = 63$ Langzaam

118

1. Nu gaan ze hem be - gra - ven, Den
 2. Vier *blin - ken - de ro - de* - *slek - ken*, Die
 3. Vier jeug - di - ge kik - kers dra - gen Het
 4. Dan *ko - men de vin - ken*, *mus - sen*, De
 5. En wijl men den ar - men domp - laar Gauw,

1. lus - ti - gen ke - ver' Jan Mei. Zij
 2. oop' - nen den treu - ri - gen stoet! Vier
 3. lijk - floers, een ol - le - men - blad...² Vier
 4. lijs - ters, de vo - gel - tjes al, Die
 5. gauw, in den graf - kui - le sluit, Spreekt,

1. dra - gen den do - den bra - ve, Schal -
 2. zwart - ge - spik - kel - de trek - ken, Den
 3. mug - gen ach - ter den wa - gen
 4. *flui - ten een marsch on - der - tus - sen* Met
 5. we - nend, de hom - mel, de trom - laar, Een

1. mei - en - de door de wei.
 2. wa - gen zoo droe - vig te moed...
 3. Zwaai - en het wie - rook - vat. } Ha!
 4. oor - ver - do - vend ge - schal.
 5. roe - ren - de lijk - re - de uit.

$\text{♩} = 126$ Ha! Jan Mei vi - va! Ha! Ha! Jan Mei vi -
pallengskens tegenhouden
 va! De kre - kel zingt met ban - gestem:
langzamer
 Do - mi - ne, Do - mi - ne re - qui - em!

1. meikever — 2. olmenblad

T. POL DE MONT. M. KAREL MESTDAGH. K. Studentenliederenboek, 1, KAREL HEYNDRIKX. — De aangeduide moeilijke toonafstanden goed inoefenen. Evenzo de maatverandering bij het begin van het refrein. Het lied moet met komischen ernst voorgedragen worden.

DE DODE KREKEL

$\text{♩} = 62$ Gemaakt droevig

119

1. Daar ligt een do - de
 2. Zing - zan - gend toog hij
 3. Hij psalm - de voort tot
 4. Geen nach - te - gaal, geen

kre - kel op een steen; — Hij
 door de vel - den om; — Voor
 's a - vonds in de maan; — Wij
 dich - ter zong zoo gul. — Vaar -

roert, ei - laas, noch vleu - gel meer noch been...
 de eer - ste ma - le valt zijn lied - je stom...
 zul - len nu ver - geefs te luis - tren staan...
 wel, slaap zacht, be - dol - ven in de mul... —

— Ar - me kre - kel! Ar - me kre -

kel! — Re - qui - em!

1. de kleine noten naar liefste — 2. bij de laatste strofe deze noot een maat langer aanhouden

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten III. — Goede, en gemakkelijke oefening in twee- en driestemmig zingen. Deze « treurmarsch » leent zich uitstekend tot ensce-nering.

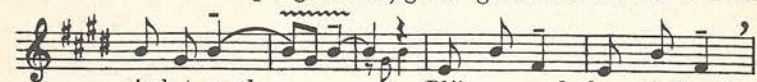
RONDEDANS*

[♩ = 84]

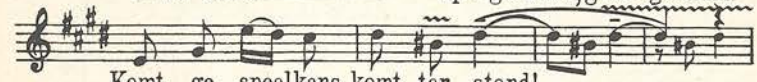
Allegretto

1. Blij ge.moed, lus - tig bloed! Laat ons dansen
2. *Fris van geest, slank van leest!* Laat ons dansen
3. Op - ge.ruimd, goed ge.luimd! Laat ons dansen

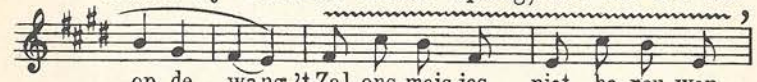
in het rond _____ Blij gemoed, lus - tig bloed!
 in het rond _____ *Fris van geest, slank van leest!*
 in het rond _____ Op - geruimd, goed geluimd!

Komt ge - speelkens, komt ter - stond!
Wie niet vlug is gaat ten grond.
 't heeft zijn nut en 't is ge - zond;

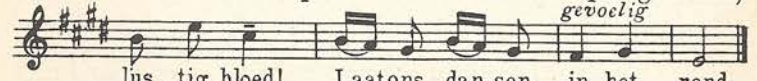
't Bloed ver - snelt den le.vens - drang, 't Bregt ons ro - zen
Dart - len wij ge - lijk de wind, Vrij en vranken
 't Voert bij el - ken los - sen sprong, Ver - sen a - dem

op de wang, 't Zal ons, meis - jes, niet be - rou - wen
wel ge - zind. Eens dan mo - gen wij ver - trouwen
 in de long. Op de toekomst mag hij bou - wen

Eens te wor - den flin - ke vrouwen: Blij gemoed,
Op ons kracht, als flin - ke vrouwen: Fris van geest,
 Die be - rust op flin - ke vrouwen: Op - ge.ruimd,
 gevoelig

lus - tig bloed! Laat ons dan - sen in het rond.
slank van leest! Laat ons dan - sen in het rond.
 goed ge.luimd! Laat ons dan - sen in het rond.

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
 — Niet gemakkelijk! Voorbereiden door aangepaste intonatieoefeningen!
 Men zal zich de moeite niet beklagen: het zal een meeslepend lied
 worden. Het moet met geestdrift en levenslust uitgevoerd worden.
 Echter de groepen net detailleren.

IN DE GROENE WEIDE

♩ = 96

Vrolijk

1. Wij lo - pen naar de groe - ne wei - de, Die
2. *Wij lo - pen naar de groe - ne wei - de, Waar*
3. Wij lo - pen naar de groe - ne wei - de, En

pronkt met bloe - men al - ler - hand. Daar
't me - relt, vinkt en wie - le - waalt, En
 dra - ven er als veu - lens rond. Wij

dan - sen wij ge - lijk Gods en - glen Hier -
waar de koe - koek, o, die rak - ker, Ge -
 sprin - gen o - ver 't nau - we beek - je, Som -

bo - ven in zijn lust - wa - rand.
sta - dig oept en scheldt en smaalt.
 tijds er - in tot aan den mond!

1. 2. Hop - sa - sa! Hop - sa - sa! Tra

Hop - sa - sa! Hop - sa - sa! Tra

la la la la la la la la
la la la la la la Hop-sa-sa! Hop-sa-
la la la la la la la Hop-sa-sa!

Tra la la la la la la la la
sa! Tra la la la la la la!
Hop-sa-sa! Tra la la la la la la! D.C.

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten I. — Kan ook als staplied gebruikt worden. Refrein met zeer licht, veerkrachtig rythme.

LENTEDANS*

Omtrent
♩ = 108

Bevallig licht gaande

122 *mf*

1. Siert nu't hoofd met kransen mei-en,
2. Len-te-zang en len-te lo-ver,
Danst de blij-de len-te rei-en, Voet-je voor,
Voor-jaarszon en blij ge-to-ver, Voet-je voor,
voet-je na, Voor dat'tjeug-dig feest ver-ga!
voet je na, Al die bloei verzwindt al-dra!

Bloe-men bloei-en al-ler-we-gen,
Jeugd en blij-heid, zin-gen, dan-sen,
Bloe-sem-re-gen komt ge-ze-gen; Voet-je na,
Gul-le lach en bloe-men-kransen, Voet-je na,
Voet-je voor, Viert der Len-te bloe-sem-gloor!
Voet-je voor, Vol-gen al het zelf-de spoor!
Hoort in woud in tuin en drevon, 't Blij-de lied van't lente-
Siert dus't hoofd met kransen mei-en, Danst de blij-de len-te-
le-ven! Voet-je voor voet-je na,
rei-en, Voet-je voor, voet-je na,
Danst en zingt het lied-je na! Voet-je voor,
Voor dat'tjeug-dig feest ver-ga! Voet-je voor,
Voet-je na, Danst en zingt het lied-je na!
Voet-je na, Vóór dat'tjeug-dig feest ver-ga!

T. EDWARD DE KEYSER. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 2^e r. — De groepen zeer net voordragen. Bij het uitvoeren van dit lied zal men als vanzelf gebracht worden tot aangepaste rhythmische bewegingen.

[♩ = 120] In marschbeweging
 123 *mf.*

1. De stoet komt aan! De stoet komt
 2. De stoet komt aan! De stoet komt
 3. De stoet komt aan! De stoet komt

aan! Zie on - ze vent.jes gaan. De stoet komt
 aan! Hoor on - ze vent.jes slaan. De stoet komt
 aan! Moe houdt hem e - ven staan, De stoet komt

aan! Ze stap.pen fier als pau.wen, Heel
 aan! Een klet.tert met twee sche.len, En
 aan! Het stap.pen vindt zij prach.tig Maar

def.tig en recht op; De klein.tjes naast el.droomt zich mu.zi.kant; Een an.der heeft als
 't klop.pen moest ge.daan... Toen hie.ven on.ze

kan.der, De groot.ste aan den kop. De
 trom.mel Ke.tel en stok ter hand. De
 maat.jes Een se.re.na.de aan. De

stoet komt aan! De stoet komt aan!
 stoet komt aan! De stoet komt aan!
 stoet komt aan! De stoet komt aan!

Zie on - ze vent.jes gaan, De stoet komt aan.
 Hoor on - ze vent.jes slaan. De stoet komt aan.
 Moe houdt hem e - ven staan. De stoet komt aan.

T. JAN PEETERS. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 10e r. — Den slotzin flink inoefenen: «Zie» komt nu op do; de eerste maal was het ré! Zeer goed stapliedje.

[♩ = 120] Marschmaat, zeer opgewekt
 124

1. Stijg uit de bol.le lon.gen, — O lied vol
 2. De kracht van ster.ke le.den, — Door oe.fe.
 3. Zoo gaan wij,vrij.e zo.nen, — Met op.ge.

blij.den zin! — Ruist vrij en on.ge.dwon.gen.ning be.haald, — Groeit aan met ras.se schreden, — wek.ten pas, — Om aan het volk te to.nen,

— De wij.de we.reld in! — Wij ko.men — Wordt in het werk ge.staald. En al.le — De schoon.sten van zijn ras! — Wij zijn het —

en ver.kon.den Als tur.ners — u de leer: wee.ën vlie.den. Ge.luk daalt in den geest nieu.we le.ven, Dat aan het ou.de sluit,

— Door wil en werk ver.bon.den. Komt ze.gen — Van al.le jon.ge.lie.den. Voo.ruit naar — Door nieu.we kracht ge.dre.ven, Met nieu.wen

op u neer! — } Heil U en vre.del! Goed.
 't broe.der - feest! — }
 gloed ge.uit! — }

heil! Be.gees.trend woord! Ruk al.len

me - de Tot tur-nen aan - ge - spoord! — Goed.
 heil! — Goed - heil! — Goed - heil! —

T. J. FASSOTTE. M. EMIEL HULLEBROECK. Uit «De Notenleer door het Lied». — Het lied is gemaakt, om zonder begeleiding, driestem-mig, al stappend uitgevoerd te worden.

HET LIED DER WANDELKNAPEN ♦

[♩ = 120] Fier te zingen

125

1. Hier staat nu fris, in Vlaander-land, De
2. *Flinkstapt hij op ver-ken-ninguit Tot*
3. En merkt hij, hoe in Vlaander-land De

Wan-del-knaap ge - reed! — Een zak ten rug - ge,
 aan het ver - re strand. *Hij leert be - grij - pen*
 spa - de ligt ge reed — Waar me - de langsden

staf in hand, De kle - ren los en breed. — Hij
wat be - duidt, Te ken - nen goed zijn land. — Te
 har - den kant, De weeg - nis dient ver - breed, — Dan

opgeruimd
 is zo vro, zo wel - gezind, Zo fier op'twe - reld -
ken - nen goed zijn ei - gen volk, Zijn groot - heid, zij - ne
 leert hij wer - ken met be - sluit, Spijts re - gen, storm en

pad, Zijn vlag - ge wap - pert in den wind, zijn
taal, Zijn nood, zo drei - gend als een wolk, zijn
 wind; Een fris - se kracht en dan: "voor - uit!" Een

vlag - ge wap - pert in den wind, Zijn jeugd, zijn
nood, zo drei - gend als een wolk, Hij leert, hij
 fris - se kracht en dan "voor - uit!" Zo bloei' zo

jeugd, — zijn jeugd dat is zijn schat! — Zijn
leert, — hij leert het al - le - maal! — Hij
 bloei', — zo bloei - e 't Vlaam - se kind! — Zo

jeugd, zijn jeugd, zijn jeugd dat is zijn schat!
leert, hij leert, hij leert het al - le - maal!
 bloei', zo bloei', zo bloei - e 't Vlaam - se kind!

T. SISKA VAN DAELEN. M. KAREL CANDAEEL. K. Zes Liederen voor de Jeugd. Bode-Vinck, Antwerpen. — Grote omvang: van lage si tot hoge mi. Het derde vers moet speciaal ingeoefend worden. De eerste noot van het lied begint ongewoon op den derden tijd! Op het einde, de eindgeruisen van «Zijn Jeugd» en «Hij leert» flink articuleren! De klavierpartij is moeilijk, maar schitterend en meeslepend. Goed staplied.

GAUDEAMUS

♩ = 69 Plechtig

126

1. Gau - de - a - mus i - gi - tur, ju - ve - nes dum
2. *U - bisunt qui an - te nos in mun - do fu -*
3. *Vi - tanos - tra bre - vis est, bre - vi fi - ni -*
4. *Vi - vat A - ca - de - mi - a, vi - vant pro - fes -*

1. su - mus; Post ju - cun - dam ju - ven - tu - tem,
2. e - re? Va - di - te ad su - pe - ros, —
3. e - tur; Ve - nit mors ve - lo - ci - ter, —
4. so - res, Vi - vat membrum quod - li - bet, —

1. post mo. les - tam se. nec. tu. tem Nos ha. be - bit -
 2. trans - i - te ad in - fe - ros, — U - bi jam - fu
 3. ra - pit nos a - tro - ci - ter, — Ne - mi - ni - par -
 4. vi - vant mem. bra quae li - bet, — Sem - per sint in -

1. hu - mus, Nos ha. be - bit - hu - mus.
 2. e - re, U - bi jam - fu - e - re.
 3. ce - tur, Ne - mi - ni - par - ce - tur.
 4. flo - re, Sem - per sint - in - flo - re!

T. CHR. W. KINDLEBEN. Oorspr. 7 str. M. Bekend Duits studentenlied. Bewerkt voor 3 gel. st. « a capella » door N. BOGAERT. K. Deutsche lieder, Klavierausgabe, Herder, Freiburg. — Het lied kan « a capella » uitgevoerd worden. Men vergeet niet de twee eerste verzen te herhalen. Men kan ook een koor den eersten zin laten zingen, die dan door de massa herhaald wordt. Het koor herneemt na de dubbele streep en de massa valt in bij de herhaling van het laatste vers. Men drage het lied plechtig, maar met studentenhumor voor: zie den tekst. J. BRAHMS verwerkte deze melodie in zijn beroemde « Akademische Festouvertüre ».

STUDENTELIED.

[♩ = 116] Marschmaat

1. Die stu - den - te - ja - re gaan ver - bij, —
 2. Soos - mie - lie - pit - te⁵ spat uit - een, —
 3. Maar - moe nie gló⁷ al word ons⁸ oud, —

— Ver - bij stu - den - te - weel - de;
 — Die ou - e trou - we vien - de;
 — Ons hart kan ooit ver - an - der,

Nooit keer hull' ooit te rug vir mij, — Die
 Ik staan nou moe - der - siel al - leen, — En
 Ons lief - de is nog lang nie koud, — Ons

1. keren zij — 5. zoals maïspitten — 7. gij moet niet geloven — 8. al worden wij

tijd die lief - lings - beel - de. Die ko - ring -
 is⁶ maar net be - dien - de. Ik is nie
 staan nog bij me - kan - der. Dus vien - de,

meul² wil nie meer maal, — Mij skul - de
 meer mijn ei - e baas, — Ik werk met
 reik me - kaar die hand, — Her - nuw die

moet ik self be - taal, — O, treu - rig -
 Paul en Piet en Klaas. — O, treu - rig -
 heil¹ - ge vriends - kaps - band. — Gaan dit met

heid op no - - te, Ik staan op
 heid op no - - te, Ik staan op
 stamp' en sto - - te, Nog blij ons

ei - e³ po - - te⁴ O, treu - rig - heid op
 ei - e po - - te. O, treu - rig - heid op
 op ons. po - - te. Gaan dit met stamp' en

no - - te, Ik staan op ei - e po - te!
 no - - te, Ik staan op ei - e po - te!
 sto - - te, Nog blij ons op ons po - te!

2. korenmolen (vader wil geen geld meer geven) — 3. eigen — 4. poten, voeten — 6. ben — 9. nog blijven wij

T. C. F. VISSER. (Zuid-Afrikaansdichter). M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes liederen, 16^r. — De melodie is zeer gemakkelijk, maar het rythme moet goed verzorgd worden: juist zingen zoals het staat, rekening houdend met alle bijkomende rhythmische tekens. Ingevoerde slordigheden van uitvoering uitroepen: na « studentenweelde » twee tijden wachten! Daarna accent op Nooit en ooit (1^e str.) op Ik en moederziel (2^e) Ons en is (3^e); « liefde » afscheiden van « is ». Let op het verschil tussen Ik staan op eie de eerste en de tweede maal. Flink inoefenen. Het lied moet opgewekt, maar tch met een tikje « studentenweemoed » voorgedragen worden.

O EEDLE MUSICA

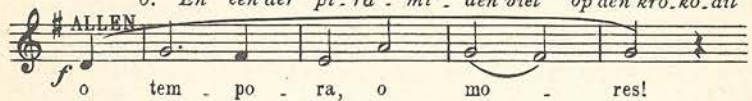
♩ = 92

Opgewekt

EEN

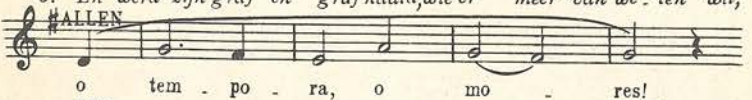
1. Een mu - zi - kant fla - neer - de langs d'oe - vers van den Nijl,
2. De vir - tu - oos aan'tschreeuwen: "help help, o mu - si - ca"
3. Nauw had hij op de sna - ren een streek of wat ge - daan
4. Al wat de ve - del speel - de, ma - zur - ka, me - nu - et,
5. Hij walste en ga - lop - peer - de zoo woest en wild in't rond
6. En een der pi - ra - mi - den viel op den kro - ko - dil

o tem - po - ra, o mo - res!

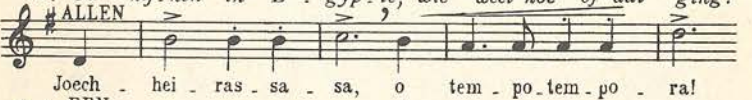
1. Een kro - ko - dil schoot eens - klaps te voor - schijn als een pijl,
2. Toen greep hij stuks zijn strijk - stok en speelde een a - ri - a,
3. Of zie de kro - ko - dil ging op d'ach - ter - po - ten staan,
4. Hij dan - ste't na en richt - te prompt naar de maat zijn tred
5. Dat hij de pi - ra - mi - den om - ver - danste op den grond
6. En werd zijn graf en grafnaald, wie er meer van we - ten wil,

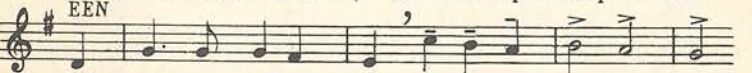
o tem - po - ra, o mo - res!

1. En wil hem bin - nen pal - men, wie weet hoe of dat ging?
2. Op zijn ont - stem - de ve - del, wie weet hoe of dat ging?
3. En hup - pel - de in het ron - de, wie weet hoe of dat ging?
4. En kron - ke - len - de le - den, wie weet hoe of dat ging?
5. Als - of het ke - gels wa - ren, wie weet hoe of dat ging?
6. Ga kij - ken in E - gyp - te, wie weet hoe of dat ging?

Joeh - hei - ras - sa - sa, o tem - po - tem - po - ra!

Met recht wordt gij ge - roemd, o eed - le mu - si - ca,

Met recht wordt gij ge - roemd, o eed le mu - si - ca.

T. en M. « Lob der edlen Musica », E. GEIBEL. K. Deutsche Lieder. Herder, Freiburg. De Nederl. bewerking werd overgenomen uit Galmgaten. « de Gemeenschap » Utrecht. — Dit lustig studentenlied werde met gemaakten ernst, door één alleen voorgezongen; de massa volgt, in dezelfde stemming.

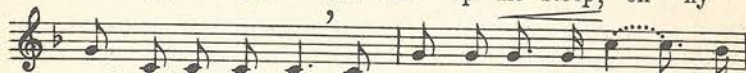
DIE KAT KOM WEER

♩ = 116

Luimig vertellend

1. Ou Jan Wil - son' had n' kat wat² die
2. Hul - le sit¹² hom op n' skip en hul
3. Hul - le sit hom in n'ballon, en die
4. Die boer die sweertoe blou:¹⁹ ja, hy
5. Die kat sit op die stoep, en hy

1. ou³ nie wou ver - laat; Hy't⁴ al - les ge - pro - beer om die
2. stuur hom na Cey - lon, Die skip die was ge - laai met n'
3. man¹⁴ die neemtid aan: Die kat - jie te gaangee vir¹⁵ die
4. sou die kat doodskiet. Hy laai²⁰ toe sy ou san - na²¹ met
5. eet n' stukkje kaas, Daar kom 'n Skotsman aan, hy

1. kat daar weg te keer; Sels na die pre - di - kant om
2. twaalf - dri - send ton. Nie ver nie van die land daar
3. man in die maan. Die ballon het ge - bars¹⁶ met
4. kruut en di - na - miet. Hy lê die kat toe voor,²² die
5. maak n' groot ge - raas: Die kat - jie kyk ver - won - der,

1. raad van hom⁵ te kry⁶ Die pre - di - kant die het ge - se:⁷ die
2. het¹³ die skip ge - sink; En al die ma - tro - se op die
3. n'ge - wel - di - ge skoot, Tien myl van die plek lê¹⁸ die
4. pad wat hy sou kom Die an - der - dag - mô - re lê daar
5. veeg hom²³ met sy poot, Die Skot speel Brit - tan - ni - a²⁴ die

REFREIN a tempo

1. kat moet daar bly⁸
2. skip het ver - drink. Maardie kat kom weer, want hy
3. man mors - dood. Maar sy gees²⁶ kom weer, want hy
4. net vel en been.
5. kat skrik hom dood.²⁵ (Tweede tekst van refrein enkel bij laatste str.)

1. de oude Jan Wilson, een "boer" — 2. welke — 3. den ouden Wilson — 4. hij heeft — 5. hem — 6. krijgen — 7. gezegd — 8. blijven — 12. zij zetten — 13. heeft (is gezonken) — 14. de man van de ballon — 15. aan — 16. is gebarsten — 18. ligt — 19. de boer vloekt toen dat hij blauw ziet — 20. laadt — 21. ouderwets pangeweer — 22. hij legt de kat voor het pad waar hij zou voortkomen — 23. veegt zich den snoet — 24. "Britannia rules the waves" Engeland beheerst de golven, het bekende, fiere lied van Englands heerschappij op zee — 25. hier gevoelt men den spot van den Boer, met den stofenden Engelsman — 26. geest.

wil nie lan-ger wag,⁹ die kat kom weer, net die
 wil nie lan-ger wag, sy gees kom weer, net die

cresc.
 vol - gen - de dag, die kat kom weer, —
 vol - gen - de dag, sy gees kom weer, —

glo vir my dis waar,¹⁰ die an - der - dag -
 glo vir my dis waar, die an - der - dag -

mô - re¹¹ was die kat weer daar.
 mô - re was sy gees weer daar.

9. wachten — 10. geloof aan mij, want het is waar — 11. 's anderdaags morgens

T. Volkslied uit Zuid-Afrika. M. F. WEIDEMAN. K. Volksangbundel vir Suid-Afrika, De Bussy, Pretoria.

BOBBEJAAN KLIM DIE BERG ♦

Krachtig
 130 *p*
 Bob - be - jaan klim die berg so

f
 haas - tig en so lus - tig. Bob - be - jaan klim die

p *f*
 berg so haas - tig en so lus - tig. Bob - be -

ff
 jaan klim die berg om die Rooi - nek te ver - erg. Hoe -

mf
 ra vir die Boer, hoe - ra. Je moe nie

f
 huil nie, je moe nie treur nie, die

1. 2.
 Stel - len bosch - se kerls kom weer. weer.

Gesproken
 rik - tik rik - ketik - ketik, hop - sa, ho - la hoi. *D.C.*

T. en M. zoals ze voorkomen in *Wij zingen 'n nieuw Lied*. Van Zuid-Afrikaans oorsprong. — Kan zeer goed als staplied gebruikt worden. Na hopsa hola hoi twee stappen alvorens opnieuw te beginnen.

JAN HINNERK ♦

Lustig vertellend
 ♩ = 120 *mf*
 131 Jan Hin - nerk — wohnt¹ up de

p
 lam - mer lam - mer - straat up de lam - mer lam - mer -

f
 straat he kan ma - ken wat he wil, —

mf
 — he kan ma - ken wat — he —

pp
 wil, swyg man jüm - mer jüm - mer stil, swyg man

1. woont

mf

jümmer jümmer stil 1. Un dar - by makt he sik en
2. Un dar - by makt he sik en
3. Un dar - by makt he sik en
4. Un dar - by makt he sik en

sf

1. Gei - ge - ken² en Gei - ge - ken, Per dootz. -
2. Fran - zens - man en Fran - zens - man, Per dootz. -
3. En - gels - man en En - gels - man, Per dootz. -
4. Hol - lands - man en Hol - lands - man, Per dootz. -

1. — Vi - go - lin, vi - go - lin sä³ dat Gei - ge - ken -
2. — Ick bün Kayser, ick bün Kayser, sä Na - po - li - on -
3. — How d'you do? how d'you do? sä dat Engels - man -
4. — Pot - ver - dorie, pot - ver - dorie, sä dat Hollandsman

1. — Vi - go - lin, vi - go - lin sä dat Gei - ge - ken, -
2. — Ick bün Kayser, ick bün Kayser, sä Na - po - li - on, -
3. — How d'you do? How d'you do? sä dat Engels - man, -
4. — Pot - ver - dorie, Pot - ver - dorie, sä dat Hollandsman,

— un vi - go - vi - go - lin un vi - go - vi - go -

f

lin, un sin deern die heet Ka - trin, *D.C.*

un sin deern die heet Ka - trin.

2. viool — 3. zegde

T. en M. volkslied uit Westfalen (Platduits dialect). Overgenomen uit *Singhet ende weset vro.* — Men zal aan de woorden Vigolin, Ick bün Kaiser enz. telkens het gevoel en de mimiek aanpassen aan den tekst. Bij elke nieuwe str. de voorgaande uitroepingen herhalen. Kan ook als staplied, of in ronde stappend gezongen worden: aan «Ick bün Kayser» enz. keren de pare nummers zich om naar de onpare, en doen de gebaren, naar elkaar gericht. Uitspr. zoals opgegeven.

HET LOSE VISSCHERTJEN.

Schertsend
♩ = 138

132 *mf* EEN

1. Des win - ters als het re - ghent, Dan
2. Dat lo - se mo - le - na - rin - netje Ghinck
3. "Wat heb ick u mis - dre - ven Wat
4. "Ghij hebt mij niet mis - dre - ven, Ghij

f KOOR EEN

1. sijn de paet - jes¹ diep, ja diep; Dan komt dat lo - se²
2. in haer deurtje staen, ja staen, Om - dat dat aer - dig
3. heb ick u mis - daen, ja daen, En dat ick niet met
4. hebt mij niet mis - daen, ja daen; Maarghij moet mij driemaet

KOOR

1. vis - scher - tjen Vis - schen al in - ne dat riet, ja riet!
2. vis - scher - tje Voor - bij haer he - nen sou gaen, ja gaen.
3. vre - den Voor - bij uw deurtje mach gaen, ja gaen?³
4. groe - ten, Eer ghij van hier meucht gaen, ja gaen"

EEN KOOR

- 1.2.3. Met sij - ne rijf - stock³; Met sij - ne strijckstock⁴; Met sij - ne
4. Met u - we rijf - stock, Met u - we strijckstock, Met u - we (enz.)

mf EEN

lap - sack⁵ Met sij - ne knap - sack⁶ Met sij - ne

lee - re, van dir - re dom - de - re, Met sij - ne

mf KOOR

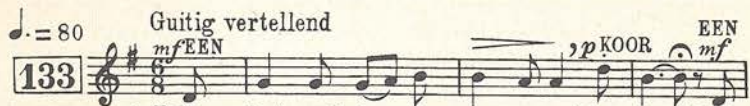
lee - re laers - jes aen! Met sij - ne lee - re, van dir - re dom.

1. slootjes, of misschien ook "paden" — 2. slimme — 3. pinhaak —
4. stok van een strijk of sleepnet — 5. plunjezak(?) — 6. zak met elen

T. Zoals hierboven weergegeven, bij J. FR. WILLEMS, Oude VI. Liederen; een volkslied uit het begin der 18^e of het einde der 17^e eeuw (?) M. PR. VAN DUYSE, met kleine wijziging in het refrein door JAN BLOCKX in «Herbergprinses». De aanduidingen van solist en koor zijn van ons. Een oudere zangwijze vindt men in N. L. W. II. K. N. L. W. II, Orgelpunten aanbrengen! Transponeren in sol! Bewerking 4 gem. st: MEULEMANS (Vier Volksliederen). — Het lied moet licht en guitig voorgedragen worden. Uitspr. Ned.

'K KWAM LESTMAEL DOOR EEN GROENE WEI

1. 'k Kwam lestmael door een groene wei, koe-koek! Ik
2. Een paerken! zongdaer met plezier, koe-koek! En
3. Want Cu-pi-do dat aer-dig kind, koe-koek! Hij

1. de koe-koek en de nachtegaal — 2. Rom. god van de liefde — 3. uitspreken me-nuee

T. en M. uit N. L. W. II. De T. hierboven komt uit De gekroonde snoek (3^e druk, 1778) Oorspr. 7 str. De M. is zeer populair in VI.: men maakte er vroeger allerhande gelegenheidsliederen op, met als refrein Hozee of Vivat. Ook zeer bekend in Duitsland (Es ritten drei Reiter) en in Frankrijk. K. N. L. W. II en C. P. P. B. — Uitspr. Ned.

DE SCHERESLIEP

♩ = 66

Met galgenhumor

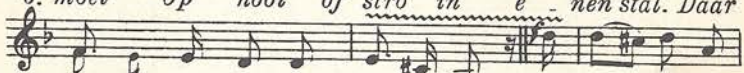
1. Komt, vrienden, in het ron-de, Minnaarsvane-nen
2. De schoenma-ker ge-ze-ten! Op e-nen pikkel.
3. De kleer-ma-ker maakt kle-ren, Voorachtstuivers per
4. De maal-der moet graan ma-len Tot in het fijnste
5. De smid die moet hard werken, Ge-sta-dig voor het
6. Sa, vrienden voor het les-te, Alle ambachten zijn

1. stiel! Ik zal u gaan ver-konden, Hoe ik door't slijpers-
2. stoel, Zou kees² en droogbroode-ten, Maar als ik nood ge-
3. dag, Wil hij den loon ver-me-ren, Hij snijdt meer dan hij
4. meel; Hij doet dub-bel be-ta-len Voor zij-ne dro-ge
5. vier; Hij durft hem niet ver-sterken Met e-ne kangoed
6. goed, Maar't mijn is toch het bes-te, Schoon ik soms slapen

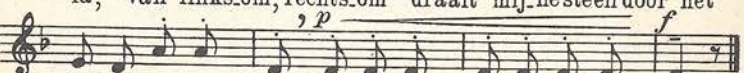
1. wiel, Den kost ver-dien voor vrouw en kind, Schoon
2. voel, Dan slijp ik tot den a-vond toe. En
3. mag. Maar ik met mij-nen slij-per-steen, Ik
4. keel. Maar ik door te-ver en door vlijt'k Win
5. bier. Ter-wijl ik ga op mijn ge-mak, Soms
6. moet Op hooi of stro in e-nen stal. Daar

1. bloot-ge-steld aan sneeuw en wind!
2. zo heb ik nooit ar-re-moe.
3. win meer op een uur al-leen. Ter-lier-om-ter.
4. mijn brood in recht-veer-dig-heid.
5. ook wel eens met le-gen zak.
6. heb ik den kost voor nie-mendal.

la, van links om, rechts om draait mij-nesteen door het

roe-ren van mijn been, ju, ju, ju, ju, ju, ju, ju, ju.

1. bij Bols: "de schoenmaker stijf gezeten!" — 2. kaas

T. en M. uit JAN BOLS: Honderd oude VI. Liederen met nota: «gezongen te Lubbeek». Oorspr. 7 str. K. C. P. P. B. — Uitspr. Ned. of dial.

PIERLALA

♩. = 80 Boertig

135

1. Komt hier al' by, — aen — hoort dees klucht: Het
 2. Zoo zeer was Pier - la - la be - mind Van
 4. Maar als nu was den va - der dood, Och
 5. De vrienden smeir - den daer in huys, Voor -
 11. Als hij had al — zijn geld ver - bruyd,³ Dan

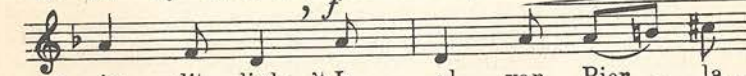
1. is van Pier - la - la! — Een drol - lig vent - jen
 2. vaert - jeen moer - tje 't saem; Zij zey - den: "Hoort eens,
 4. ar - men! Pier - la - la — Die heeft zyn vrienden
 5. waer zoo lan - ge, tot — Hy docht: nu wil ik
 11. wist hy gee - nen raed; — Als hy om troost ging,

1. vol ge - nucht, De vreugd van zyn pa - pa. — Wat
 2. lie - ve kind, Ons een - gen erf - ge - naem, — Gy
 4. al ge - nood Op 't uyt - vaerd van pa - pa. — Hy
 5. dit gespuys Weêr voe - ren naer hun kot, — Eer -
 11. elk was uyt: Dan stak hy zich sol - daet. — Maer,

1. in zyn le - ven is geschied, Dat zult gy hoo - ren
 2. wordt haest mees - ter van ons goed; Daer - om ziet wel toe
 4. hielt niet veel van lek - ker - ny, Hy gaf ze t' e - ten
 5. ik rae - ke al myn schy - ven² kwyf, Want 't is, ma foi, al
 11. als hy ex - er - ceer - de dan, En aen - leyd op een

1. in dit lied: 't Is al van Pier - la -
 2. wat gy doet! " 't Is wel" zey Pier - la -
 4. pap en bry: " 't Is bon" zey Pier - la -
 5. meer dan tyt; "A - dieu" zey Pier - la -
 11. hal - ven man: "Poef, paf!" zey Pier - la -

1. oorspr. Pier la la — 2. geld — 3. verkwist — 4. schietschijf, een halven man voorstellend

1. la, sa sa! 't Is al van Pier - la - la.
 2. la, sa sa! " 't Is wel" zey Pier - la - la.
 4. la, sa sa! " 't Is bon" zey Pier - la - la.
 5. la, sa sa! "A - dieu" zey Pier - la - la.
 11. la, sa sa! "Poef, paf!" zey Pier - la - la.

16. Als hy een zuyppen⁵ g'eten had,
 Sprak hy: "k Ben nog meer krank!
 't Is aen myn hart, 'k en weet niet wat,
 'k En leef geen ure lang!"
 Hy maekte dan zyn testament
 Aen al de vrienden die hy kent.
 "Ik sterf," zey Pierlala, sa sa!

18. Als men dan naer de kerke kwam
 Elk zey: " 't Is Pierlala!"
 Men hem al van de baere af nam
 En leyden⁶ by zyn papa.
 De vrienden zeyden al: "Kom, kom,
 De dooden en komen niet wederom!"
 — "Ik wel!" zey Pierlala, sa sa!

19. Als hy nu was in 't graf, den tyd
 Van omtrent een halve uer,
 De vrienden gingen meer verblyd
 Als droef te saemen deur;
 Hy schupte 't deksel van de kist
 En kroop er uyt dat 't niemand wist:
 "Ik leef!" zey Pierlala, sa sa!

20. En Pierlala ging recht naer huys
 En vond zyn naeste bloed
 En vrienden, met een groot gedruys
 Daer twisten om zyn goed.
 Hy greep den bessem met'er haest;
 Al die hem zag, stond zeer verbaest:
 "Hier uyt!" zey Pierlala, sa sa!

5. kandeel, warme drank met eieren en suiker — 6. legde hem

T. en M. Door mondelinge overlevering overgezet volkslied. Oorspr. 24 str. De T. hierboven, zoals in O. N. L. n° 322; de M. als in N. L. W. WILLEMS zegt dat dit lied moet ontstaan zijn sedert de invallen van de Fransen onder Lod. XIV (1678) « De tekst neemt bij elke nieuwe gewichtige gebeurtenis een nieuwen vorm aan, doch telkens staat Pierlala uit zijn graf op en spreekt zijn vonnis uit over te plaats hebbende omstandigheden ». K. N. L. W. II; N. V. I; C. P. P. B.; Z. J. II. Uitspr. Ned. of dial.

DE KOEKOEK EN DE JAGER

$\text{♩} = 112$ Fris EEN

136

1. Op e - nen boom een koe - koek,
 2. Daar kwam een jon - ge ja - ger,
 3. Hij schoot den ar - men koe - koek,
 4. Maar als een jaar ver - lo - pen,
 5. Toen was de koe - koek we - der,
 6. Hij floot den ar - men ja - ger,

f KOOR
 Sim - sa - la - dim, bom - bam, sa - la - dom, sa - la - dim

mf EEN KOOR

1. Op e - nen boom een koe - koek zat.
 2. Daar kwam een jon - ge ja - ger aan.
 3. Hij schoot den ar - men koe - koek dood.
 4. Maar als een jaar ver - lo - pen was.
 5. Toen was de koe - koek we - der daar.
 6. Hij floot den ar - men ja - ger uit.

T. en M. zoals ze voorkomen in *Wij zingen een nieuw lied*. De T. is een vrije bewerking van het Duitse lied *Kuckuck und Jägersmann*. De M. is een volkswijze. — Goed het contrast doen uitkomen tussen het deel van de voorzanger (licht, schertsend) en het *simsaladim* (plots sterk invallend, als een verrassende onderbreking van het verhaal). Ter afwisseling echter in de 4^e str. zacht, in de 6^e fluiten. Uitspr. Ned.

HET BEIAARDLIED VAN DUINKERKE

$\text{♩} = 84$ Guitig

137

Een ka - le - man - den¹ rok, een

mf

wit mant - lijn - tjen d'rop; en weet ye waer da'k

1. kalamink, wollen stof; Fr. calamande

Slot

weu - nen? al in Sint Gil - lis dorp.

f *cresc.*
 Een lyn - wa - den ka - zak - je, een

mf
 bie - ze - boo - men² rok, en zou'k daar - mee niet

f *Slot*
 la - chen? de fruyt - pan op zyn - kop. Een

2. uit vlechtwerk

T. Beschrijft een vastenavondzot. M. Waarschijnlijk van Fr. oorsprong; bekend als « Le Carillon de Dunkerque », reidans uit de XVIe eeuw; wellicht door den beiaard van Duinkerke populair geworden. K. C. P. P. B. en Z. I. III. — Men zal deze pittige melodie met volksen humor uitvoeren. Uitspr. Ned. of West. Vl. dial.

LA BERTRIJOTE

$\text{♩} = 80$ Allegretto

138

1. En re - ve - nant des Trois Ber - trix¹ (C'é -
 2. El - le a tom - bé dans un fos - sé, Ah!
 3. Son p'tit â - non qui la sui - vait: "Ma
 4. "Oh! na - ni - dà, mon pe - tit fils, Car
 5. "Ap - por - tez moi du pa - pier blanc, De

mf

1. tait la foi - re aux â - nes) El - le² a tom - bé dans
 2. pres - que à de - mi mor - te. Son p'tit â - non qui
 3. mër, n'êt's - vous point mor - te?" "Oh! na - ni - dà,³ mon
 4. je res - pi - re en - co - re! Ap - por - tez moi du
 5. l'en - cre pour é - cri - re; C'est pour fai - re mon

1. een dorp in de Ardennen (Semois) — 2. de ezelin — 3. neen, neen!

1. un fos - sé. Hé, hé, hé! Hon, hon, hon! Ah!
2. la sui - vai! Hai, hai, hai! Hon, hon, hon! - "Ma
3. pe - tit fils, Hi, hi, hi! Hon, hon, hon! Car
4. pa - pier blanc, Han, han, han! Hon, hon, hon! De
5. tes - ta - ment Han, han, han! Hon, hon, hon! Au -

1. pres - que à de - mi mor - te Hi, hon! Hi, hon!
2. mèr; n'èt's - vous point mor - te?" Hi, hon! Hi, hon!
3. je res - pi - re en - co - re!" Hi, hon! Hi, hon!
4. l'en - cre pour é - cri - re" Hi, hon! Hi, hon!
5. pa - ra - vant d'mou - ri." Hi, hon! Hi, hon!

T. Ook in Frankrijk bekend als « Testament de l'âne ». « Bertrijote » is de spotnaam van de inwoners van Bertrix, door den volksmond « ezels » geheten. M. Waals volkslied; bemerk het zeer eigenaardig rhythme. K. C. P. B. — Het « koor » kan de uitroepingen zingen.

SA, LAAT ONS VROLIJK WEZEN

$\text{♩} = 132$ Tamelijk snel

1. Sa, — laat ons vro - lijk we - zen, op —
2. Een van Lu - ci - fers pos - tu - ren die —
3. A vouss! zaid' hij, Sint An - to - neke, 'tis een
4. Dat — was om hem te kwel - len door —

1. Sint An - to - ni - us feest, feest, feest, op —
2. wil - de vro - lijk zijn, zijn, zijn, die —
3. gla - ze - ken te - gen de vaak, vaak, vaak, 'tis een
4. 't ne - men van den drank, drank, drank, door —

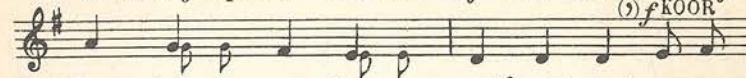
1. samen — 2. vlugst

1. Sint An - to - ni - us feest, Sint An -
2. wil - de vro - lijk zijn, hij —
3. gla - ze - ke te - gen de vaak, Sint An -
4. 't ne - men van den drank, Sint An -

1. to - ni - us en den dui - vel wa - ren gemeen' en ze
2. droeg een ij - zer braad - pan op zijn hoofd en een
3. to - ni - us riep: "ken mag geen bran - de - wijn!" en hij
4. to - ni - us greep den dui - vel bij den steert en hij

1. dans - ten om het zeest, zeest, zeest, en ze
2. vaat - je met bran - de - wijn, wijn, wijn, en een
3. goot het te - gen zijn kaak, kaak, kaak, en hij
4. schreeuw - de wel zes u - ren lang, lang, lang, en hij

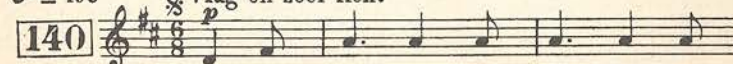
1. dans - ten om het zeest.
2. vaat - je met bran - de - wijn.
3. goot het te - gen zijn kaak.
4. schreeuw - de wel zes u - ren lang.

1. samen — 2. vlugst

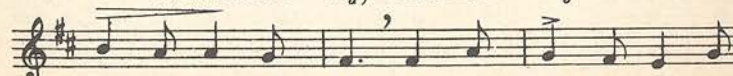
T. en M. Uit « De Tentatie van Sint-Antonius », oud rederijkersspel uit Deinze. Oorspr. 8 str. (Zie O. N. L., n° 411). K. O. N. L. D. (J. VAN NUFFEL); Z. I. II. — Het lied moet somber-schertsend, niet gebonden, voorgedragen worden. Uitspr. Ned.

'T HAESKEN

$\text{♩} = 108$ Vlug en zeer licht

1. Wil - len wij, wil - len wij 't Haes - ken
3. Haes - ken blij, haes - ken vrij Wil maar

ja - gen door de hei? Ja het haes - ken, gij en
spe - len door de heil 't Ja - ger - ken dat is ge.

ik - ke, Deur den din - ne, deur den
van - gen Deur des vo - gels schoo - ne

dik - ke, 't Haes - ken wil - len wij ja - gen
zan - gen, 't Nach - te - gaal - tje fluit in

gaen, 't Haes - ken willen wij ja - gen gaen: Deur²
't groen, 't Nach - te - gaal - tje fluit in 't groen. Deur

haes - ken, doo - de - lik haes - ken³ Deur haes - ken door de
haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur haes - ken door de

hei. Deur haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur
hei. Deur haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur

(Fluiten)

haes - ken door de hei. Wil - len wij, — wil - len
haes - ken door de hei. Haes - ken blij, — haes - ken

wij, — 't Haes - ken ja - gen door de hei.
vrij, — Wil maar spe - len door de hei.

2. 't Haes - ken blij, 't Haes - ken blij Kwam ge -
loo - pen door de hei; On - der 't groen geboomt ge -

1 door dik en dun — 2. weg! — 3. haasje, ten dode opgeschreven(?)

ze - ten Wa - ren zij ge - heel ver -

ge - ten, Wat ze wil - den ja - gen gaen.

Wat ze wil - den ja - gen gaen

D. C. al Fine

Haes - ken vrij haes - ken blij.

T. uit een handschrift van Pr. VAN DUYSE « Dendermondsche liedjes ». De 2^e en 3^e str. is waarschijnlijk van hem zelf (buiten 2 verzen, van ons). M. « Uit vaders mond opgetekend » zegt FL. VAN DUYSE, althans tot aan Deur haesken door de hei. Wat volgt is een verdere bewerking en ontwikkeling van FL. VAN DUYSE, in zijn 6 oud-Nederl. liederen. K. N. V. I. — Na de woorden « Deur, haesken, door de hei » in de 1^e str., kan men de rest fluiten. Kan gebruikt worden als staplied. Uitspr. Ned.

ZEG, KWEZELKEN, WILDE GIJ DANSEN

♩. = 80

Schalcks

141

1. "Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
2. "Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
3. "Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
4. "Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij

1. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
2. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
3. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
4. dan - sen? Ik zal u ge - ven een

1. ei— "Wel neen ik" zei dat kwe-zel-ken, "Van
 2. koe—"Wel neen ik" zei dat kwe-zel-ken, "Van
 3. paard" "Wel neen ik" zei dat kwe-zel-ken, "t En
 4. man." "Wel ja ik" zei dat kwe-zel-ken, "k Zal

1. dan - sen ben ik vrij.— 'k En kan niet
 2. dan - sen word ik te moe.— 'k En kan niet
 3. is mij't dansen niet waerd. 'k En kan niet
 4. al doen wat ik kan.— Ik kan wel

1. dan - sen, 'k En mag niet dan - sen:
 2. dan - sen, 'k En mag niet dan - sen:
 3. dan - sen, 'k En mag niet dan - sen:
 4. dan - sen, Ik mag wel dan - sen:

1. Dan - sen is on - ze re - gel niet, Be -
 2. Dan - sen is on - ze re - gel niet Be -
 3. Dan - sen is on - ze re - gel niet, Be -
 4. Dan - sen is on - ze re - gel wel, Be -

1. gijn-tjes en kwe-zel-kens dan-sen niet!"—
 2. gijn-tjes en kwe-zel-kens dan-sen niet!"—
 3. gijn-tjes en kwe-zel-kens dan-sen niet!"—
 4. gijn-tjes en kwe-zel-kens dan-sen wel!"—

T. en M. volkslied, zoals weergegeven in N. L. W. Gelijkaardige liederen zijn ook in Duitsland, Frankrijk, Engeland bekend. K. Z. I. III; N. L. W. II; C. P. P. B. Bewerking 4 gem. st.: MEULEMANS (Vier volksliederen). JAN BLOCKX bewerkte deze melodie voor orkest. (Voor vierhandig klavier, bij Heugel). G. Columbia DF 143, Ceciliakoór en Odeon A 163601, L. Delaux — Zeer lichtjes voordragen. De vraag moet guttig en schalks zijn; het antwoord van het kwezelken, in de 1^e str. gemaakt geërgerd, in de 2^e pruilend, in de 3^e misprijzend, in de 4^e plots schertsend. Uitspr. Ned.

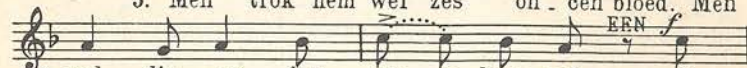
DEN UYL DIE OP DEN PEREBOOM ZAT

♩. = 96

Geestig vertellend

1. Den uyl die op den pe-reboom zat, Den
 2. Den uyl die schoot in ee-nen droom, Den
 3. 't Was daer dat hij zijn poot-je brak; 't Was
 4. Men droeg hem dan naer den dok-toor, Men
 5. Men trok hem wel zes on-cen bloed. Men

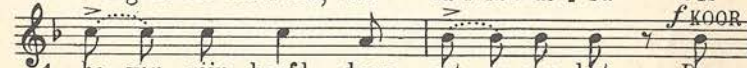
1. uyl die op den pe-re-boom zat, En
 2. uyl die schoot in ee-nen droom, En
 3. daer dat hij zijn poot-je brak; Men
 4. droeg hem dan naer den-dok-toor, En
 5. trok hem wel zes on-cen bloed. 't Is

1. bo-ven zijn hoofd daer zat er een kat, Van
 2. viel— van bo-ven van—den boom, Van
 3. prom-mel-de' hem al in ee-nen zak, Van
 4. jof-vrouw die kwam zel-ve voor, Van
 5. jam-mer dat hij ster-ven moet, Van

1. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra En
 2. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra En
 3. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra Men
 4. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra En
 5. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra 't Is

1. bo-ven zijn hoofd daer zat er een kat, Den
 2. viel— van bo-ven van—den boom, Den
 3. prom-mel-de hem al in ee-nen zak, Den
 4. jof-vrouw die kwam zel-ve voor, Den
 5. jam-mer dat hij ster-ven moet. Den

uy! vi - vat! Den uyl vi - vat! —

1. al frommelen indruwen (O.N.L.)

T. en M. uit C. P. F. F. De 2^e str. echter alsook « van singeldondulen » enz. komen uit een variante van hetzelfde lied, bij A. DE COCK, Volkskunde IX, K. Z. I. II; C. P. P. B. — De voordracht moet zeer los zijn; het koor moet trouw den voorzanger in zijn manier van zingen en zijn gebaren nabootsen. Uitspr. Ned. of dial.

DAAR VAART NE MAN OP ZEE

$\text{♩} = 88$

143

1. a) Daar vaart een man op zee, Daar
b) Wat doet die man op zee, Wat

vaart een man op de mos - sel - zee. Van ne
doet die man op de mos - sel - zee. Van ne

ram plam plam van ne mos - sel - man Daar
ram plam plam van ne mos - sel - man Wat

vaart een man op zee, daar vaart een man op zee.
doet die man op zee, wat doet die man op zee.

2. a) Hij vangt daar enen vis
b) Wat doet hij met dien vis?
3. a) Hij stropt hem uit zijn vel...
b) Wat doet hij met dat vel?
4. a) Hij maakt daarmee een beurs...
b) Wat doet hij met die beurs?
5. a) Hij steekt daar in zijn geld...
b) Wat doet hij met dat geld?
6. a) Hij koopt daarmee een kind...
b) Wat doet hij met dat kind?
7. a) Hij zendt dat kind naar school...
b) Wat doet dat kind in school?
8. a) Het leert den a b c
b) Het leert den a, b, mossel c.

T. en M. uit den volksmond opgetekend te Geluwe. K. Meezennestje II B. — Zie aldaar de volledige beschrijving van dezen dans. — Ronde- of reidans. Uitspr. Ned. of dial.

JAN MYNE MAN ZOU RUITER WORDEN

$\text{♩} = 104$ Vrolijk *mf* EEN

144

1. Jan my - ne man zou rui - ter
2. Jan my - ne man zou rui - ter
3. Jan my - ne man zou rui - ter
4. Jan my - ne man zou rui - ter

1. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
2. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
3. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
4. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een

1. peerd: 'k Pak - ke den bran - del!
2. zaël:² 'k Breek - een ei, 'k geef
3. toom: 'k Neem - mijn hem - de en
4. spoor: 'k Bre - ke 'nen pot en

1. uit den heerd, Daer heeft Jan my - ne
2. hem de schael, Daer heeft Jan my - ne
3. 'k scheur den zoom, Daer heeft Jan my - ne
4. 'k geef hem d'oor, Daer heeft Jan my - ne

ff ALLEN

1. man een peerd.
2. man een zaël.
3. man een toom. Hup - sa,
4. man een spoor.

jon - ker Jan, die wel rui - ter wor - den kan!

1. haardijzer — 2. zadel

T. Volkslied met allerhande varianten te vinden in versch. verzamelingen oude volksliederen. De tekst hierboven is die van het N. L. W. II. M. Ontleend aan « Deux petits savoyards » DELAYSAC (1789). K. N. L. W. II. en C. P. P. B. — Met uitbundige vrolijkheid voordragen; vooral bij « 'k pakke den brandel ». Sterk rhythmeren! Uitspr. Ned. of dial.

LANGS EEN NAUW WEGELTJE

$\text{♩} = 116$

145

Langs een nauw wegeltje kwam ik ge-tre-den

1.

gaan. D'r kwa men daar twee pa-ter-kes, twee

2.

pa-ter-kes, twee pa-ter-kes. D'r kwa men daar twee

pa-ter-kes, twee pa-ter-kes. En die

paterkes deden al-zo, ze! al-zo, ze! Al-

al die com-plo-men-tjes, plo-men-tjes, plo-

zo, ze! En die pa-ter-kes de-den al-

men-tjes. Met—al—die com-plo-

1. 2. D.C.

zo, ze! Al-zo, — ze! Met

men-tjes, plo-men — — — tjes.

1. Paterkes (zegenen) — 2. Nonnekes. (knielen en bidden) — 3. Heerkes (groeten) — 4. Juffrouwkes (rokjes vasthouden) — 5. Hondjes (bassen) — 6. Katjes (miauwen)

T. en M. uit den volksmond opgetekend te Kortrijk. De optekenaar noteert er bij: « de kinderen, die dit liedje zongen, dansten rond een brandend keerske ». K. Meezennestje III, B. — Dit lied is een rondedans met gebaren. Men zal voor jongens of meisjes die na te bootsen figuren nemen die passen. Uitspr. Ned. of dial.

EN DEN BOOM EN DEN BOOM

$\text{♩} = 66$

Dansend

146

En den boom en den boom en den

god-de-lij-ken boom en den boom die staat in

Einde stappend

de aar-de en hij bloeit zo schoon! 1. Al

2. Al

3. Al

aan dien boom daar komt er 'n tak, zo 'n

aan dien tak daar komt er 'n bot, zo 'n

aan die bot daar komt er 'n blad, zo 'n

scho-nen tak zo 'n lie-fe-lij-ken tak.

scho-ne bot zo 'n lie-fe-lij-ke bot.

schoon blad zo 'n lie-fe-lijk blad.

1.

1. Den tak komt van den boom

2. De bot komt van den tak

3. Het blad komt van de bot

4. Al aan dat blad daar komt er 'n nest, enz.
5. Al in dat nest..ei.
6. Al van dat ei..jong.
7. Al van dat jong..pen.
8. Al met de pen schrijf ik enen brief.

1. Deze trek zoo dikwijls herhalen als nodig blijkt. De laatste stroof luidt: De brief komt van de pen, de pen komt van het jong, het jong komt van het ei, het ei komt van het nest, het nest komt van het blad, het blad komt van de bot, de bot komt van den tak, de tak komt van den boom, en den boom die staat...

T. en M. uit den volksmond opgetekend te Kortrijk. Over de betekenis van dien « goddelijken boom » zijn de deskundigen het niet eens: de enen brengen hem in verband met de verering van « heilige bomen » bij de oude Germanen; de anderen zoeken zijn betekenis bij de middeleeuwse verering voor den boom van Jesse, (waarvan Christus de bloem is) of « drogen boom » of braambos van Mozes, zinnebeeld van Maria. SCHRIJNEN, *Nederl. Volkskunde* beschouwt het zelfs als een Kerstlied. VAN DUYSE is van mening, dat het een lied is zonder enige bepaalde betekenis (O. N. L. II, N° 395 C). K. Gebarenliedjes III, R. GHESQUIERE. Zie in *Meezennestje I* uitvoerige beschrijving van de wijze waarop men dit gezelschaplied kan uitvoeren. — Een pandliedje-rondedans. Uitspr. Ned. of dial.

WE ZIJN NU DE EERSTE MAAND

♩ = 88

147 **KOOR**

1. We zijn nu de eer - ste
maand van het jaar, en wat ga' me da' zoe - te kind
, EEN , KOOR
ge - ven? Een patrijs - se die vliegt, vliegt, vliegt, ja
pa - trijs die
een pa - trijs - se die vliegt. —
pa - trijs — die vliegt. —

KOOR

2. We zijn de twee - de ..... ge - ven?
3. *We zijn de der - de*

2. Twee tor - tel - dui - ven en een patrijs(se) die
3. *Drie vogels al in — den bos*

7. krul - len den steert

vliegt, vliegt, vliegt, en een patrijs - (se) die vliegt. —

4. We zijn de vierde . . . . . vier ganzen in de lucht.
5. *We zijn de vijfde . . . . . vijf konijnen die lopen.*
6. We zijn de zesde . . . . . zes honden die jagen.
7. *We zijn de zevende . . . . . zeven kalvers met krullende steert.*
8. We zijn nu de achste . . . . . acht koeien die grazen.
9. *We zijn de negende . . . . . negen peerden die trekken.*
10. We zijn de tienste . . . . . tien vissen die zwemmen.
11. *We zijn nu de elfde. . . . . elf muizen die knagen.*
12. We zijn de twaalfde . . . . . twaalf kussen die klakken.

T. en M. uit den volksmond opgetekend te Kortrijk, doch enigszins bewerkt door R. GHESQUIERE. Het werd gezongen in « Bersaques poorte » door de meisjes van Gezelle's patronaat. K. *Meezennestje III, B.* — De voorzanger moet telkens eerst alleen het nieuw vers zingen; het koor herhaalt het en herhaalt daarbij in opklimmende orde al de reeds gezongen verzen. Die zich vergist moet een pand geven. Uitspr. Ned. of dial.

'K WAS ZO LANGE SCHIPMAN

♩ = 84

148 **Luimig vertellend**
mf EEN

'k Was zo lan - ge schip - man tot

da'k een 1. hennetje wan! — Ze vroe - gen mij in
2. haan - tje
3. zwaantje
4. hond - je (enz.)

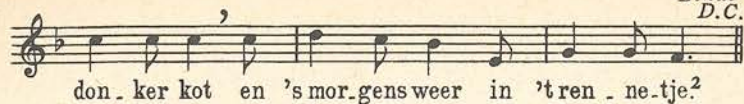
KOOR

Am - sterdam: "Hoe heet uw 1. hennetje dan?
2. haan - tje

EEN De 1^e maal herhalen door allen **KOOR**

Tjiek - ken, heet mijn hen - ne - tje. 's A - vonds in het

1. *won (kon kopen)*

2. Koek - la - re.koek, zo heet mijn haan - tje,
3. Lan - gen - hals, zo heet mijn zwaan.tje,
4. Steer - tje - rond, zo heet mijn hond, —
5. Trip - je - trap - je, heet mijn schaap - je,
6. Half en — half, zo heet mijn kalf, —
7. 'k Ben zo — moe, zo heet mijn koe, —
8. Kwis - pel - steert, zo heet mijn peerd, —

2. plaats waar de hennen lopen

N.B. — Er komt telkens een dier bij. Die mist moet pand geven.

T. en M. uit den volksmond in West-Vl. opgetekend en door R. GHESQUIERE enigszins bewerkt. K. Gebarenliedjes IV. — Een pandliedje-rondedans: los en opgewekt voordragen. Uitspr. Nederl. of dial.

DAAR KWAM EEN MUIS GELOPEN

♩ = 88 Luimig vertellend

1. Daar kwam (er) een muis — ge -
2. Daar kwam (er) een kat - (te) ge -

3. Daar kwam er een hond . . . . die kat te bijten
4. Daar kwam er een stok . . . . dien hond te slagen
5. Daar kwam er een vier . . . . die stok te branden
6. Daar kwam er een water . . . . dat vier te blussen
7. Daar kwam er een koe . . . . dat water te drinken
- 2) 8. Daar kwam er een slachter . . . die koe te slachten

1. Zoveel maal de SI herhalen als dat er lettergrepen zijn.

2. De achtste stroof luidt als volgt:

De slachter, de koe en het water en 't vier en de stok en de hond en de kat en de rat en de muis! — Die in de opsomming ergens mist, moet een pand geven.

T. en M. uit den volksmond opgetekend te Geluwe. K. Meezennestje III. B. — Pandliedje. Uitspr. Ned. of dial.

DE ZEVENSPRONG

♩ = 144 Al stappend of dansend in een ronde

150

Hed . de niet ge . hoord van den
 zeu . ven, den zeu . ven, hed . de niet ge .
 hoord van den zeu . ven sprong? Ze
 zeg . gen dat ik niet dan . sen en kan; ik kan
 dan . sen als e . nen e . del . man. Dat is een!
 Dat is twee! Dat is drie! enz.

D.C.

Bij dat is één: linker voet met een stamp vooruit stellen

- " " twee: " " en dan rechervoet etc.
 " " drie: " " " " " en dan linker knie buigen
 " " vier: " " " " " en dan rechter " "
 " " vijf: " " " " " en dan met l. elleboog grond
 " " zes: " " " " " " " r. " grond
 " " zeven: " " " " " " " voorhoofd grond
 [genaken] [genaken] [genaken]

T. en M. met veel varianten overal in Groot-Nederland, en ook in Wallonië, Duitsland, Frankrijk bekend. Lezing hierboven uit O.N.L. BOEHME, *Geschichte des Tanzes*, zegt, dat die dans uit het heidendom afstamt: het zou een godsdienstige offerdans van de Germanen geweest zijn, tijdens het feest van de Lente. — Geheel de zingende en dansende groep moet lustig meedoen en al de bewegingen met veel « ensemble » uitvoeren. Uitspr. Ned. of dial.

LAAT LIEDEREN HOREN

♩ = 112

Lichtjes

160

Laat lie . de . ren ho . ren, de lente is ge .
 bo . ren, de her . der — die — speelt op zijn
 ou . de — schal . mei: la, la, la, la, la, la,
 la, — la, la, la, la, la, la, la.

mf *A* *B* *C* *p*

T. en M. uit het *Liederboek van de K. A. J.*, « al zingen 't vrije lied ». Waarschijnlijk van Duitsen oorsprong: het klinkt als een Duitse « Ländler ».

DE LENTE KOMT

♩ = 84

Gevoelvol

161

De Len . te komt, ik hoor de vo . gels
 zin . gen in het groen. Hoor! hoor!

p *A* *B*

ik hoor hen zin - gen De me - rel en de
nach - te - gaal, de leeuw - rik, al - le - maal.

T. en M. uit *Doedeljoe* (Vivo-uitgave n° 7). Van Duitsen oorsprong. — De delen A en C moeten zeer melodieus voorgedragen worden. B. goed gedragen.

IN MEI!

Pittig

162

In Mei, in Mei! leggen al - le, leg - gen
al - le, in Mei! in Mei, leggen al - le, leg - gen
al - le, leggen al - le, in Mei! In Mei, leggen al - le
vo - gels, in Mei leg - gen al - le vo - gels een ei.

T. P. J. HELJE. M. REIMOND KELDERMANS. *Doedeljoe*, Vivo-uitgave N° 7.

HET REGENT

Schertsend

163

Het re - gent als het reg' - nen wil, het
re - gent dat het giet. En als 't ge - noeg ge -
regend heeft, dan roept de me - rel niet.

T. E. WAUTERS (vert. uit het Duits). M. K. F. ZELTER.

ALLES ZWIJGT NU

Dromerig

mf A

164

Al - les zwijgt nu; nach - te - ga - len
lok - ken met zoe - te me - lo - die - ën
tra - nen in de o - gen, wee - moed in 't hart.
Lok - ken met zoe - te me - lo - die - ën
tra - nen in de o - gen, wee - moed in 't hart.

T. en M. overgenomen uit «*Al zingend 't vrije Lied*». Liederboek van de K.A.J. De melodie is van W. A. Mozart. — Zeer zacht en gebonden voordragen.

ONTWAAKT GIJ LUIE SLAPERS

Opgewekt

mf A

165

Ont - waakt gij lui - e sla - pers, de
De zon kleurt met haar stra - len den
koe - koek roept u op. Wordt wak - ker, wordt
groe - nen heu - vel - top.
wak - ker, de koe - koek roept u op. Koe -
koek, koe - koek De koe - koek roept u op.

T. uit *Wij zingen een nieuw lied*. M. naar J. FERRARI (1759-1842). — Een gemakkelijk en zeer aangenaam klinkend canon. Kan ook op stap gezongen worden. De derde stem moet goed uitkomen: het is de baspartij!

'T ZONNETJE SCHIJNT

[♩ = 120] Opgewekt *mf*

166

't Zon - ne - tje schijnt zoo heer - lijk schoon.

B

't Vo - gel - tje zingt op hel - d'ren toon

C

't Wind - je suist zoo zacht, ja het zingt met ons mee.

D

In de wei - den dar - telt het jo - li - ge vee.

E

Lus - tig klinkt mijn lied. Wie zingt met mij mee?

T. en M. uit *Zangoefeningen*, W. H. De Groot, uitg. Noordhoff, Groningen. — Kan op stap gezongen worden.

ALS DE KERELS GAAN OP TOER

♩ = 120 Lustig *f*

167

Als de — ke - rels gaan op toer,

B

lui - de — dreunt dan 't blij - e lied, — hand in

C

hand, en broer — naast — broer. —

D

Wie kent er — de — ke - rels niet.

T. en M. uit « *Het Patronaat* » — Kan op stap gezongen worden.

VROLIJKE MUSICI

♩ = 108 Opgewekt *f*

168

He - mel en aar - de zul - len ver -

B

gaan. Vro - lij - ke mu - si - ci,

C

vro - lij - ke mu - si - ci, vro - lij - ke

D

mu - si - ci blij - ven be - staan.

T. en M. uit *Doedeljoe*, Vivo-uitgave n° 7; algemeen bekend in Duitsland.

BRAND IN MOKUM

♩ = 108 Luimig *f*

169

Brand in Mo - kum, brand in

B

Mo - kum, Zie 't is gin - der, Zie 't is

C

gin - der; Brand! brand! brand!

D

brand! en daar is geen wa - ter.

T. en M. uit *Doedeljoe*, Vivo-uitgave n° 7.

HET KLOKSKEN VAN KAFARNAOM

$\text{♩} = 69$ Geheimzinnig
 170 *mf* A B C

Het klok-sken van Ka - far - na - om hangt

in den to-ren, stil en stom, maar gaatsoms, men weet

niet waar-om, aan 't lui-den bim, bam, bom. En *cresc.*

luidt dat klok-sken bim, bam, bom, dan loopt al 't volk van

rom-me-dom, ja jong en oud en recht en krom, draaft

naar Ka - far - na - om. Doch ein-digt te Ka -

far - na-om het klok-sken met zijn bim, bam, bom, dan

loopt al 't volk naar huis weer-om en scheldt de klok voor

stom en dom en dom en dom en dom.

T. en M. uit *Doedeljoe*, Vivo-uitgave n° 7.

DE KLOKKEN VAN HAARLEM

$\text{♩} = 120$ Fris
 171 *mf* A (9)

De klok-ken van Haar-lem die

klin-ken zoet van toon, van klin-ge-lin-ge-ling, van

klin-ge-lin-ge-lang, van klin-ge-lin-ge-ling, zo

schon. Soms klinkt er bij het- feest-lijk koor een

zwa-re stem plecht - ma - tig - door: bim - bam,

bim - bam, bim - bam door. Maar bo - ven de

vel - den uit klinkt d'e - cho van 't ge - luid,

lang - zaam, lang - zaam, lang - zaam uit. *dim.*

T. en M. uit *Galmgaten*, zangbundel van de katholieke verkenners in Nederland, uitg. «De Gemeenschap», Utrecht. — De lange noten goed aanhouden. Kan ook op stap gezongen worden.

GROTE KLOKKEN

$\text{♩} = 100$

172 *A*

Gro - te klok.ken zeg - gen tik - tak,

B

tik - tak! Klei - ne klok.ken zeg - gen tik - tak, tik - tak,

C

tik - tak, tik - tak! En die klei - ne zak - hor - lo - ges:

tik - ke - tak - ke, tik - ke - tak - ke, tik - ke - tak - ke - tik!

T. en M. uit VI. Z. I. De drie stemmen samen vormen het volmaakt akkoord van do. Bemerkt ook de drie notenwaarden: ♩ , ♪ en ♫ .

HET IS SLECHTS LANGS DE RECHTE BAAN

$\text{♩} = 84$

173 *Statig*

Het is slechts langs de

B

rech - te baan. Waar - langs men zon - der

C

stil - le staan, Moet naar 't ge -

luk - kig le ven gaan.

T. en M. uit Rooleeuw's Schriftelijke Gezangen (1686).

ZIE BROEDER 'T SPEL DER VLAMMEN

$\text{♩} = 60$

174 *Statig*
Amf

Zie broe - der 't spel der vlammen en
Toe jon - gens, flink ge - zon - gen! De

p *f*

d'helder - lich - ten schijn. De vlammen en d'helder - lich - ten
zangverkwikt het hart. Ge - zon - gen! De zangverkwikt het

B

schijn. Zo zul - len ook ons har - ten vol
hart. De droefheid weg - ge - drongen Door

p *f*

gloed en lief - de zijn _____ zijn _____ vol
klucht en luim en part, _____ part _____ door

C

gloed en lief - de zijn. Zo zul - len ook ons
klucht en luim en part! Dus vro - lijk op - ge -

har - ten vol gloed en lief - de zijn. _____
sprongen! Zo smo - ren wij de smart, _____

p *f*

zijn, _____ vol gloed en lief - de zijn.
smart, _____ Zo smo - ren wij de smart!

T. overgenomen uit «Wij zingen een nieuw lied», Caritas, Meir 36, Antwerpen. — M. W. A. MOZART. — Canongezang, met zeer brede omvang. Sommige klassen of groepen zullen het gemakkelijker zingen een halven of helen toon lager. Tempo-aanwijzing in acht nemen! Niet te rap! Al de tempo- en nuancetekens zijn van ons.

HIJST DE VLAG

$\text{♩} = 100$ Snedig

183

1. Hijst de vlag in den wind! Hijst de vlag
2. Rijst de vlag met de zon, Met de vlag

in de zon, dat het licht haar sym-
rijst onz' hoop naar den mor-gen van

ff bo - len om - gloort!
nieu - we ge - boort!

T. M. VAN ELSLANDE, M. P. FRANÇOIS. — Uit te voeren zonder klavier-begeleiding, in open lucht; best driestemmig.

AVONDGROET AAN DE VLAG

$\text{♩} = 60$ Dromerig

184

1. De a - vond.wol.ke'om - van.gen nu de
2. Al daalt de nacht, nooit sterft het licht, de

pp glo - rie van - den dag. Wij hul - len on - ze
zon scheidt nieu - wen dag. Zo wijkt uit on - ze

rit. dro - men in de plooi - en van de vlag.
har - ten nooit de trouw aan on - ze vlag.

T. M. VAN ELSLANDE, M. P. FRANÇOIS. — Zonder klavierbegeleiding in open lucht uitvoeren. Zeer gebonden en zacht.

VAARWEL, MIJN BROEDER

$\text{♩} = 40$ Met diep gevoel

Sopr.
Alt.

185

Ten.
Bas.

Vaarwel mijnbroeder, vaarwel, mijnbroeder, Ik zie
Vaarwel mijnbroeder, vaarwel, mijnbroeder, Ik zie

ppp dij niet meer weer! Vaarwel, mijn broe - der, vaarwel, mijn broe -
dij niet meer weer! Vaarwel, mijn broe - der, vaarwel, mijn broe -

p poco cresc.

der, Ik zie dij niet meer weer! Mijn goe - de broe - der,
der, Ik zie dij niet meer weer! Mijn goe - de broe - der,
Mijn goe - de broe - der,
Zij God ons hoe - der,

mf iets trager

mijn dood is na - bij O denk toch steeds aan
mijn dood is na - bij O
mijn hart is aan dij
dan sneu - vel ik blij

mij, O denk toch steeds aan mij, O
denk toch steeds aan mij, O denk toch steeds aan
denk toch steeds aan mij! Vaar - wel mijn broe -
mij, Vaar - wel, mijn broe -
der, vaar - wel, mijn broe - der, O denkt och steeds aan
der, vaar - wel, mijn broe - der, O
mij, O denk toch steeds aan mij, O
denk toch steeds aan mij, O denk toch steeds aan
denk toch steeds aan mij, Vaar - wel, mijn broe - der!
mij Vaar - wel, mijn broe - der.

T. (?) M. HUBERTUS WAE LRANT (1517-1595). — Dit vierstemmig madrigaal moet met *gemengde* stemmen a capella uitgevoerd worden. Het is niet moeilijk en toch zeer mooi. Men zal zorgen voor een zeer gebonden voordracht; vooral in het tweede deel (O denk toch steeds). Uitspr. Ned.

ICK SEG ADIEU

$\text{♩} = 76$ Langzaam
186 Ick seg a - dieu, wy twee, wi moe - ten
scai - - den, tot op een nyeu,¹ so
wil ic troost ver - bey - - den. Ic
laet bi u dat her - te myn, want
waer ghi zyt, daer sal ic zyn. Tsi
vruecht oft pyn, tsi vruecht oft pyn, al -
toos sal ic u vry ey - gen² zyn.

1. tot bij een volgende gelegenheid — 2. zeer genegen

T. XVIe eeuw, Antwerpsch Liederboek. Oorspr. 5 str. M. XVIIe eeuw; «Druyventros der Amoreusheijt». K. O. N. L. D. (STAF NEES) en C. P. P. B. — De herhaalde noten op «scheiden», «verbeyden» en «eygen» zonder hardheid vertolken. Overigens zeer gemakkelijk. Zeer gebonden en met innig gevoel voordragen. Uitspr. Oud-VI.

AFSCHEIDSLIED

$\text{♩} = 96$ Gemoedelijk
187 *mf*

1. Hier staan tot afscheid weer de broers in
2. Dat elk nu neem zijn broeders hand en
3. Veel zalig u ren sle ten wij als

't rond bij een geschaard, en de ze vro me
hou de vast ge snoerd. Zo gaan we zon der
broeders hier te gaar. Dat God dit gast vrij

da gen blij ven diep in 't hart be waard.
wij ken langs de baan waar God ons voert!
huis en zijn be wo ners wel be waar!

mf (9)

Ik zeg u geen vaar wel, m'n broer, dra

f

zien w'el kan der weer, zo dra de Len te

(9)

komt in 't land, zien wij el kan der weer.

T. (?) naar «Auld lang syne» Burns. M. Schotse volksmelodie «I fee'd a lad at Michaelmas». K. *Scottish Songs*, Bayley & Ferguson, London. Zie aldaar refrein, bewerkt voor vier ongelijke stemmen. — In de eerste maat niet *mi* zingen, en in de tweede niet *fa*♯. Deze noot komt geen enkele maal voor in het lied. Het typische in deze melodie is juist dat er geen enkele maal een halve-toonafstand in voorkomt. Het lied moet zeer gebonden en met warm gevoel voorgedragen worden; het tempo niet te vlug nemen!

HET BELGISCH VOLKSLIED

(BRABANÇONNE)

$\text{♩} = 116$ Allegro fieramente
200

O dier baar Bel gië, o hei lig land der
Va dren, on ze ziel en ons hart zijn U ge
wijd. Aanvaard ons kracht en het bloed van ons
a dren, wees ons doel in ar beid en in
strijd. Bloei, o land, in een dracht niet te
bre ken; wees im mer U zelf, en on ge
knecht, Het woord ge trouw dat ge on be vreesd moogt

spre - ken Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht. Het woord ge - trouw dat ge on - be - vreesd moogt
spre - ken: Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht, Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht, Voor Vorst, voor vrij - heid en voor recht.

T. Vrije vertaling van de derde strofe van den tekst, in 1860 door CHARLES ROGIER (1800-1885) gemaakt; de eerste str. begint met de woorden «Après des siècles d'esclavage». De oorspronkelijke tekst werd gemaakt door HIPPOLYTE L. A. DECHET, gezegd Jenneval (gesneuveld 1830 bij Lier): hij begon met de woorden «Qui l'aurait cru? de l'arbitraire...» en onstond tijdens de Septemberdagen als een uiting van verzet en opstand. Daar hij beledigend was voor de Noord-Nederlanders en voor hun koning werd hij officieel vervangen door den tekst van Ch. Rogier. Feitelijk werd deze Franse tekst weinig gezongen, omdat hij zo lastig aan de melodie aan te passen is. Wat den Nederlandsen tekst betreft, langen tijd zong men «O vaderland, o edel land der Belgen» (REGULUS EMILE); daarna kwam «Juicht Belgen, juicht!» (VICTOR CEULEMANS). Tegen beide teksten (en nog andere, die later verschenen) konden ernstige bezwaren, zowel van letterkundig als van muzikaal standpunt uit, ingebracht worden. Volgens «Het Liederboek van den Belgischen Soldaat» heeft de minister van Openbaar Onderwijs in Juli 1938 bovenstaande versie goedgekeurd: het is de enige, die voortaan nog bij officiële plechtigheden zal gezongen worden. Die tekst is «letterkundig» niet volmaakt, maar hij is niet opgeschroefd, hij vertolkt de essentiële gevoelens, die een trouw staatsburger tegenover zijn land koestert en hij past zeer goed op de nieuwe, vereenvoudigde melodie. M. FRANÇOIS VAN CAMPENHOUT (1779-1848). Die melodie is niet zeer vocaal, alhoewel het verwijderen van de «italianismen» uit de oorspronkelijke lezing, haar in dit opzicht veel verbeterd hebben. Maar het is onloochenbaar, dat er karakter en een zekere «vaart» in steekt. K. C. P. P. B.; VAN GAEL, in *Verz. Vaderl. Schoolgezangen, 1e deel.* (Schott, Brussel). — Men neme de beweging niet vlugger dan opgegeven; de voordracht weze statig en beheerst. Een goede uitvoering voor muziekkapel kan men beluisteren op Disque Gramophone K-5545 (Muziekkapel der Gidsen, onder A. Prévost). Bij de uitvoering van het nationaal lied staat men recht en ontbloot het hoofd.

$\text{♩} = 100$ Allegro moderato

201

1. De tijdspeet heen en ba kentreeds de laan, Waar ook
2. Uw lan - ge vree zo - wel als kamp en strijd, Heeft uw
3. O heil[?] ge grond, der va - dren erve en bouw, Door hun
nieu - we re tij - den ons wen - ken; Wij vol - gen fier en
vuis - ten verhard bij het wer - ken, En wat gijschiept en
zweet en hun bloed ons ver - kre - gen; Of verre, of na, hem
zul - len langs de baan On - ze roem - rij - ke va - dren ge -
bouw, det wijd en zijd Draagt uw eer - lij - ken naam en uw
zul - len hou (P) en trouw, Hun - ne zo - nen be - wa - ren in
den - ken. Is uw bo - dem hier klein, ginds toch
mer - ken. Zwelt uw a - der, te nauw voor uw
ze - gen. Wij - ken kin - de - ren uit, hier toch
wacht u een strand, Als een we - reld zo groot, waar uw
brui - sen - de bloed, Laat het stro - men al - om als een
vaar - dig geschaard, Zijn er dui - zen - den steeds Die be -
vertragen *ff* REFREIN
vlag staat ge - plant: ¹ tijdmaat
vrucht - ba - re vloed. Im - mer voor - uit,
scher - men den haard:
dap - pe - re tel - gen, Moe - dig en vrij, vast hand in hand;
tegenhouden
God om - slui - te in zijn ze - gen, der Bel - gen Vorst en Land!
f. Congo

T. G. ANTHEUNIS, M. F. A. GEVAERT. Met toel. van den uitgever, A. Cranz, Warmoesberg 66, Brussel. K. Ibid. De melodie van het refrein herinnert aan de laatste zinnen van het oud lied «Wie vaart met ons mee» n° 41. Dit lied werd gemaakt ter gelegenheid van de 75^e verjaardagsfeesten van onafhankelijk België in 1905, op aanvraag van Leopold II. G. Gramophone K-5545. — Met geestdrift voor te dragen. De derde str. een weinig trager. Bruikbaar als staplied.

HEIL 'T VADERLAND

$\text{♩} = 88$ **202** Krachtig

1. Heil 't Va - der - land! Heil 't Va - der - land!
 2. Heil 't Va - der - land! Heil 't Va - der - land!

met breed gevoel

Dat het mo - ge be - wa - ren De vrij - heid, de
 Om de stro - men, de ste - den, Zo schit - te - rend -

vreugd, Bui - ten al - le ge - va - ren In
 schoon; Om het roem - rijk ver - le - den, Zijn

daad - kracht en - deugd! Dat het le - ve door
 schild en zijn - kroon; Om de vel - den, de

han - del In goed - heid en - gunst;
 wou - den Met geu - ren be - vracht,

Steeds de wegen be - wan - del Van grootheid en - kunst!
 O, het blij - ve be - hou - den In eendracht en - macht!

ff Heil! Heil 't Va - der - land! Heil! Heil 't Va - der - land!

Heil! Heil! 't Va - der - land! -

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
 — De ietwat ongewone toonafstanden eerst inoefenen. Met mannelijke kracht voordragen! Dit is geen romantisch lied: het ademt fiere vaderlandse geestdrift.

KONINGSMARSCH

$\text{♩} = 112$ **203** Gaande

1. Heil den Ko - ning! Heil den va - der Van het
 2. Heil het volk en heil den Ko - ning! Klink thet
 3. Kin - dren, moe - ders, jui - chen me - de Door de

vrij - e va - der - land. Volk en le - ger juicht te
 luid in steeg en straat. Vre - de heerst in ie - ders
 goedheid wijs ge - leid: Heil den Vorst van vrij - heid,

ga - der Hart in - hart en - hand in hand. Straalt de
 wo - ning, Daar, waar men zich blij ver - staat. Vreem - den
 vre - de, Die de wel - vaart mild ver - spreidt. Sa - men

zon - ne, giert de wind hier? Een ge - voel ont -
 moe - ten wij niet vre - zen, Noch des op - roers
 wer - ken, blij van zin - nen, Vorst en volk in -

vlamt de borst: — Vrij - heid, scho - ne Vrij - heid!
 war - rel - kolk. — Vriendschap lacht op ie - ders
 lief - de band; — Door het Va - der - land te

bindt hier Va - der - land en volk en vorst! —
 we - zen Voor den vorst, het land, het volk! —
 min - nen, Glanst hun roem de we - reld rond! —

T. EM. HIEL. De 2° str., die minder goed past op de muziek, werd weggelaten. M. PETER BENOIT. Zonder klavierbegeleiding. Uit de weinig bekende reeks « Vijf Soldatenliederen » overgenomen met toelating van het Peter Benoit-Fonds. — Let op de ademhalingstekens! Snel en krachtig adem nemen in dit lied! Kan als stapmarsch gezongen worden; tempo niet te vlug nemen, in dit geval, anders wordt het te lastig om te zingen.

VADERLANDS GEBED

$\text{♩} = 66$ Plechtig
 204

1. Zegen het Land, het Land, o Heer, de
2. Zegen het Volk, het Volk, o Heer, ge -
3. Zegen den Vorst, den Vorst, o Heer, zijn

Zee, het veld, den heu - vell! Dat U - we hand al
 bie - der, bur - ger, wer - ker! Maak, geest en ar - men
 doel, zijndaad, zijn po - gen, Zijn wijsheid en ver -

eu - vel van Belgie's bodem keer, van Bel - gie's
 ster - ker en al - le harten teer, en al - le
 mo - gen, dat Hij nog langre - geer, dat Hij nog

bodem keer! Ze - gen het Land, Ze - gen het
 harten teer! Ze - gen het Volk, Ze - gen het
 langre - geer! Ze - genden Vorst, Ze - gen den

Land, het Land, o Heer! Ze - gen het Land,
 Volk, het Volk, o Heer! Ze - gen het Volk,
 Vorst, den Vorst, o Heer! Ze - genden Vorst,

Ze - gen het Land, het Land, o Heer!
 Ze - gen het Volk, het Volk, o Heer!
 Ze - gen den Vorst, den Vorst, o Heer!

T. RENE DE CLERCQ. M. LOD. DE VOCHT. K. — Een echte nationale hymne! Eenvoudig en volks en toch geïnspireerd. Ongetwijfeld de beste van de vele toonzettingen op dezen kernachtigen, zinvollen tekst. Breed, gebonden en met wijding voordragen. De eerste uitvoering had plaats, onder leiding van den toondichter zelf, op de vormingsdagen voor volkszangleiders te Torhout, op 4 Sept. 1946.

OVER DE GOLVEN

$\text{♩} = 63$ Allegretto ma non troppo
 205

1. Naar Oost - land to - gen de va - dren, Ons
2. Zij draagt een ster in haar plooi - en, Een

wenkt een an - de - re baan, — Al o - ver de groe - ne
 ster van von - kelend goud — En o - ver de groe - ne

gol - ven; Ver o - ver de gol - ven, Daar
 gol - ven, Ver o - ver de gol - ven, Daar

wap - pert een heer - lij - ke vaan. —
 wordt ons een huis - je ge - bouwd. — 3. Daar

gaan wij wer - ken en zor - gen, En

neu - ren te - vens een lied; — Want

o - ver de groe - ne gol - ven, Ver o - ver de

gol - ven, Ver - ge - ten wij Bel - gië niet! —

T. THEODOOR SEVENS. M. UYTENHOVE. K. Verz. Vaderl. Schoolz. I. met biz. toel. van den uitg. Schott, Brussel. — Oppassen voor de plotselinge toonverandering op het einde van de derde str. De melodie werd geïnspireerd door het oud-Vl. lied «Naer Oostland».

VER OVER DE GOLVEN

♩. = 69
206 *p* Nogal levendig

1. Naar Con - go - land wil - len wij
 5. Daar wo - nen ons zwar - te

va - ren, Naar Con - go - land wil - len wij
 broe - ders: Wij o - pe - nen hun - ver -

cresc.
 mee, — Al o - ver de groe - ne
 stand. — En te - len voor ons en ons

f *decresc.* *trager*
 gol - ven, Ver o - ver de gol - ven: Daar
 kin - dren, Ver o - ver de gol - ven, Een

Einde
 is er een rij - ke stee. —
 twee - de va - der - land! —

mf tempo
 2. Wan - neer wij in Con - go - land
 3. Ja, wel - le - kom zul - len wij

p
 ko - men, Daar schit - tert de zon - ne -
 we - zen, Ja wel - le - kom zul - len wij

cresc.
 schijn: — Daar vin - den we ons Vlaam - se ge -
 zijn: — Zij zul - len ons stap - pen ge -

f
 zel - len, Ver o - ver de gol - ven: Wij
 lei - den, Ver o - ver de gol - ven: Door

breed
 zul - len hun wel - le - kom zijn. —
 bos - wa - rand en woes - tij. —

tempo pp *zeer zacht*
 4. Wij drin - ken het vocht uit de

p
 bron - ne, Den ho - nig uit de o - pe - ne

cresc.
 bloem; — Daar is het zo vro - lijk te

mf *cresc.*
 le - ven, Ver o - ver de gol - ven; Daar

f
 win - nen wij eer — en roem. —

T. L. ALLEBRECHTS. M. ERNEST VAN NIEUWENHOVE. K. Verz.
 Vaderl. Schoolz. I, met biz. toel. van den uitg. Schott, Brussel. — De
 duolen in de 2^e en 3^e str. brengen geen werkelijke moeilijkheid. Deze
 lieve melodie moet licht en toch zangerig voorgedragen worden.

DE VLAAMSE LEEUW

[♩ = 116] *f* Stapmaat
 [210]

1. Zij zul - len hem niet tem - men, Den
2. De tijd ver - slindt de ste - den, Geen
3. Hij strijdt nu dui - zend ja - ren Voor

fie - ren Vlaamsen Leeuw, Al drei - gen zij zijn
 tro - nen blij - ven staan, De le - ger - ben - den
 vrij - heid, land en God, En nog zijn zij - ne

vrij - heid Met kluis - ters en ge - schreeuw. Zij
 sne - ven, Een volk zal niet ver - gaan. De
 krach - ten In al haar jeugd - ge - not. Als

zul - len hem niet tem - men, Zo - lang een Vla - ming
 vij - and trekt te vel - de Om - ringd vandoods - ge -
 zij hem macht - loos den - ken En ter - gen met een

leeft, Zo - lang de Leeuw kan klau - wen, Zo -
 vaar. Wij la - chen met zijn woe - de, De
 schop, Dan richt hij zich be - drei - gend En

ff REFREIN
 lang hij tan - den heeft.
 Vlaam - se Leeuw is daar. Zij zul - len hem niet
 vrees - lijk voor hen op.

tem - men, Zo - lang een Vla - ming leeft. Zo -

ff
 lang de Leeuw kan klauwen, Zo - lang hij tan - den heeft. Zo -

lang de Leeuw kan klauwen, Zo - lang hij tan - den heeft.

T. HIPPOLIET VAN PEENE (1811-1864). Oorspr. 5 str. Weerspiegelt goed het enigszins opgeschroefd romantisme van de ontluikende Vlaamse beweging. M. KAREL MIRY (1823-1889). Hij componeerde den Vl. L. in 1845. K. Cranz, Brussel. Ook in Vl. Z. I (in sol) en in N. L. W. I (in sib). In beide laatste is het refrein vierstemmig voor gelijke stemmen. Een zeer mooie, maar niet gemakkelijke klavierbegeleiding (in lab) schreef JEF VAN HOOFF in 1912 (De Crans, Antwerpen). G. Columbia D 19344. A. de Munnynck. — Juist rhythmen: let op de vele zestiende noten! De modulatie aan de 10^e en 11^e maat goed inoefenen! Doorgaans zingt men daar *si* en *mi* i. p. v. *si-mol* en *mi-mol*. Er zit in den Vl. L. geestdrift, kracht en fierheid. Hij is het symbool geworden van de Vl. heropstanding... het lied waarbij men in Vlaanderen recht staat, zoals Koning Albert het deed op de Gezellefeesten te Brugge in 1930. De Vl. L. is een *strijdlied*: met strijdlust en een zekere opstandigheid voor te dragen! Goed staplied.

STRIJDKREET!

[♩ = 120] Met geestdrift

211

Hoe - ra! — Hoe - ra! — Wij wil - den
 wat was recht! — Hoe - ra! — Hoe - ra! — En
 won - nen wat wij wil - den! Reist de
 we - reld rond, rei - zet, hoort en ziet: —
 Leeft — er gro - ter volk, vrij - er is — het
 niet. — Dit dan - ken wij — der va - dren
 moed. — Voor vrij - heid ook ons laat - ste —
 goed en bloed! — Dit dan - ken wij —
 — der va - dren moed — Voor vrij - heid
 ook ons laat - ste — goed en bloed! — Hoe.

T. Het eerste deel is ontleend aan «De drie Zustersteden» van K. L. LEDEGANCK: het tweede (Reist de wereld rond) aan den «Genius des Vaderlands» van JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Met toelating van het Peter Benoit-fonds. K. Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. — Zeer geschikt om zonder begeleiding, als staplied uitgevoerd te worden. Energisich de bij het zingen van dit lied veel voorkomende slordigheden bestrijden.

AL ZINGEN 'T VRIJE LIED♦

[♩ = 120] Stapmaat

212

1. Wij stap - pen ge - ren zingend langs de baan, Dat
 2. Zo kwamen zij ook van de ma - le² weer, En
 3. En als het kamp was in Ker - lin - ga - land⁵ De
 4. De ke - rels - aard blij - ve in onshert en daan, En
 1. mag in ons de ke - rels' nog ver - raan. — De ke - rels
 2. lie - ten klinken, spijts hun graffen heer, — De scher - rem -
 3. ben den kwamen toe van al len kant, — En zwaai den
 4. om te to - nen dat wij zo be - staan, — Zo dreu - ne
 1. ook zij stap - ten ge - ren aan; Al zin - gen 't vrij - e lied.
 2. sak - sen,³ tvre - se - lijk ge - weer,⁴ Al zin - gen 't vrij - e lied.
 3. trots de scherrem - saks in d'hand, Al zin - gen 't vrij - e lied.
 4. luid door 't veld en langs de baan, Het vrij - e Vlaam - se lied.
 REFREIN
 — O ja, de ke - rels nog be - staan; Het staat hun
 zo - nen ook nog aan In schaar te stap - pen langs de
 baan, Al zin - gen 't vrij - e lied. — In schaar te
 stap - pen langs de baan, Al zin - gen 't vrij - e lied. —
 1. naam, dien de romantische geschiedschrijvers van Rodenbachs tijd gaven aan
 de Saksische bewoners van de Vl. kust — 2. vergadering van de vrije kerels —
 3. kort, breed zwaard, het geliefkoosd wapen van de Saksers — 4. wapen —
 5. land van de kerels

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 5 str. M. KAREL MIRY. K. Rodenbach's liederen, De Meester, Roeselare. — Het telkens weer voorkomend inzetten van den zin op de tweede helft van den tweeden tijd goed verzorgen Oorspronkelijk heeft Rodenbach deze woorden gemaakt op de bekende Engelse volkswijze «John Brown's baby»; het was een mislukking: het versrhythme vloekte tegen het muzikaal rhythme. Deze melodie is niet volmaakt, maar toch veel beter. Ze klinkt opgewekt en fris. Een goed staplied.

OMDAT IK VLAMING BEN

$\text{♩} = 120$
 213 Risoluto
mf

1. Waar - om, waar.om, waar - om — ik
2. Waar - om, waar.om, waar - om — ik
3. Waar - om, waar.om, waar - om — ik
4. Waar - om, waar.om, waar - om — ik

1. voorgeenvreemden buig?— Waar - om ik met van
2. bijmijn stil - len haard— De taal der va - dren
3. aanmijn kin - dren leer:—“Maakt Vlaan.dren groot ge -
4. 'tgoe.de Vlaamse diet — Mijn hart blijf schen.ken

1. Maer.lant juich?Zijn leu - ze voor de — mij - ne erken?Zijn.
2. heb be.waard?En aan geen an - dren toon ge - wen? En
3. lijk wel.eer!“Waar.om ik, ho.pend, juich met hen?Waar.
4. en mijnlied,Mijn a - dem en mijn wak - kre pen?Mijn

f Breed en krachtig

1. leu - ze voor de — mij - ne erken?
2. aangeenan.dren toon ge - wen?
3. om ik, ho.pend, juich met hen?Om - dat ik Vla - mingben!Om.
4. a - dem en mijn wak - kre pen?

cresc. *ff*

dat ik Vlamingben! Om - dat ik — Vla.ming ben!!

1. Jacob van Maerlant, omstreeks 1300 gestorven te Damme, waar hij zijn standbeeld heeft. “Ende, omdat ic Vlaeminc ben” is een vers uit een zijner gedichten.

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. MARIA MATTHYSSENS. K. Sloopmaekers, Niel. Ook Vl. Z., V. — Ingewortelde slordigheden in de uitvoering bestrijden: eerste noot op den vierden tijd; zie verder de aangeduide plaatsen. Goed staplied.

DE BLAUWVOET

$\text{♩} = 120$
 214 Zeer vurig en krachtig
f

1. Nu het lied der vlaamse zo - nen, Nu een
2. 'tWierdge - zaid dat Vlaandren groot was,Grootscheen
3. Maardaar klonk een stem.me krachtig, O - ver
4. En hierstaan wij'thoofdrom. ho - ge, Vuis ten

1. dreunend ke - rels.lied — Dat in wil - de noor - der.
2. in der tij - den wolk, — Maar dat Vlaander - land nu
3. 't ou - de Noordzee - strand, En het storm.de groots en
4. sid.drend, ko.kend bloed, Vlamme in't her - te, vlamme in

1. to - nen, Uit het diepste ons her - ten schiet. —
2. dood was Enhet vrij - e ke - rels volk. —
3. mach - tig, In dat do - de Vlaander - land! —
4. de o - ge Enons naam ons tril - len doet. —

ff

Ei! het lied der vlaam - se zo - nen, Met zijn

wil - denoor - der - to - nen, Met het ou - de Vlaams hoe.

ff

zee. — Vliegt de Blauw - voet? Storm op zee! —

1. wachtwoord van de kerels in Conscience's “Kerels van Vlaanderen” en strijd - kreet van de Vl. Studentenbeweging.

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 8 str. Zie str. 6, 7 en 8 in « De Blauwvoet » van AUG. DE BOECK, n° 215. M. E. HULLEBROECK. Met bijz. toelating overgenomen uit Zes Liederen, 18° reeks. K. Ibidem; Alsbach en C°, Amsterdam. G. Odeon A 163693, Vl. omroepkoor, zen - der Brussel. — Geen slordigheid in het rythme dulden! Dit is een echt strijdlied. Wanneer het refrein in koor gezongen wordt kan men de woorden « Vliegt de Blauwvoet? » enz. als een kreet uitgalmen. Een zeer goed staplied.

VLIEGT DE BLAUWVOET

$\text{♩} = 76$ Statig

215

1. Nu het lied der Vlaam - se zo - nen,
6. Ja, wij zijn der Vla - men zo - nen,
7. Op ons va - ne vliegt de Blauw - voet,
8. Weg de bastaards, weg - de lau - waards!

1. nu een dreu - nend Ke - rels - lied,
6. sterk van lij - ve, sterk van ziel,
7. die voor - spelt het zee - ge druis,
8. Ons be - hoort het noor - der - strand,

1. dat in wil - de noor - der - to - nen
6. en we zoÿn nog kun - nen to - nen
7. en de Leeuw er met - zijn klauw hoedt
8. ons den Ke - rels, ons - den Klau - waards

(9) + (8^e Str.)

1. uit het diep - ste ons her - ten schiet.
6. hoe de klauw des Klau - waards viel.
7. 'tze - ge - pra - lend Chris - ti - kruis.
8. Le - ve God en Vlaan - der - land! +

+ *allargando*

Le - ve God! Le - ve God! en Vlaan - der - land!

1. datief: aan ons, de kerels

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 8 str. De vier eerste zal men vinden in De(n) Blauwvoet van HULLEBROECK, n° 214. M. A. DE BOECK. Uit de cantate «Vliegt de Blauwvoet», gecomponeerd ter gelegenheid van de Rodenbachfeesten te Roeselare in 1910 en uitgevoerd bij de onthulling van zijn standbeeld. K. Zie diezelfde cantate; deze is zeer geschikt voor massa-uitvoering: niet te moeilijk en effectvol. — De lange noten flink aanhouden! Van strofe tot strofe tempo verbreden en in kracht toenemen. De laatste str. Largo en FF.

DE TROMMEL SLAAT.

$\text{♩} = 104$ Preuts

216

1. De trom - mel slaat, de flui - te gaat, de
2. Ei! ruimt de baan al waar wij gaan, wij,
3. Zijt wel - ge - zind die Vlaan - dren mint: De
4. De trom - mel slaat, de flui - te gaat, de

1. wind ont - vouwt de va - ne en, flink op stap, het
2. zo - nen van de hel - den die hiel - den vrij van
3. toe - komst hoort ons, kna - pen, wij ook wij gaan den
4. wind ont - vouwt de va - ne, en in't ver - schiet nog

1. kna - pen - schap komt zin - gend langs de ba - ne.
2. sla - ver - nij hun vei - e Vlaam - se vel - den.
3. vij - and slaan en gul - den spo - ren ra - pen.
4. dreunt het lied der kna - pen langs de ba - ne.

ALLEN

ff

“Hoe - zee! Hoe - zee! — Hoe - zee! Hoe - zee! — en

(9)

“Vliegt de blauwvoet? Vliegt de blauwvoet? Storm op zee!”

Fluïtenspel of geschuifel

1. vettig - vruchtbaar

T. en M. REMI GHESQUIERE. Dit lied werd gedicht en getoetst ter gelegenheid van het vierden der 600^e verjaring van den Guldenspo - renslag te Kortrijk, in 1902. K. VI. Z. III en VII. of bij toondichter. — Flink rhythmieren! Het refrein moet klinken als een strijdkreet, eenstemmig tot aan het derde Hoezee. Het gefluit moet verzorgd en fijn zijn!

HOUDT U FIER.

Marschbeweging (manhaftig)

[♩ = 112]

217

1. Houdt u fier en ziet niet om me gij die kampt voor
2. *Houdt u recht dan zijt gij mannen, houdt u vrij, dan*
3. "Houdt u rechten ziet niet om me" 't is der va-dren

volk en recht; wat uw te-gen-stand-ren brom-men,
zijt gij groot! gou-den slaafsheid trouw ge-ban-nen
 schoonste lied: Houdt u recht en ziet niet om-me,

zwaait de vuist en steunt't ge-vecht! Stout der wrake
uit des lan-des vrij-en schoot. Vrij-e ziel, wat
 Volk, ver-geet die leu-ze-niet. Geen be-spot-ter

zwaard ontglommen,¹ hoog ge-zwaaid de vrij-e vaan!
kan u de-ren? Vrij ge-moed, wat kan daaraan?
 kan usche-len, zet den dom-men schree-wer-stom,

Houdt u fier en ziet niet om-me "Hou en trou"⁽²⁾ en
Volk en vrij-heid stout te we-ren, gaat uwsweegs en
 en, stond't mes al op uw ke-len, houdt u recht en

't zal wel gaan! "Hou en trou"⁽²⁾ en 't zal wel gaan.
blijft niet staan! gaat uwsweegs en blijft niet
 ziet niet om! Houdt u recht en ziet niet om!—

1. laten we stout het zwaard van de wraak doen glimmen

T. POL DE MONT. M. LODEWIJK MORTELMANS. K. Gust. Faes, Antwerpen. — Niet zoo gemakkelijk, als bij een eerste zicht zou kunnen schijnen. De fa-sleutel wijst er op dat het geen lied is voor knapen. De trekken « volk en recht » en « steunt 't gevecht » moeten zuiver klinken! Bruikbaar als staplied.

DE LANDSKNECHTTROMMEN DREUNEN

Krijgshaftig

[♩ = 120]

218

1. De- landsknechttrom-men¹ dreu-nen, zij-
2. *De- landsknechttrom-men dreu-nen, zij-*
3. De- landsknechttrom-men dreu-nen, zij-

dreu-nen voor den strijd! De- landsknechttrom-men
dreu-nen in den slag! De- landsknechttrom-men
 dreu-nen in den dood! De- landsknechttrom-men

dreu-nen, De- ven-dels staan be-reid!
dreu-nen, Als- vuurwaait on-ze-vlag!
 dreu-nen, Het- va-der-land wordt groot!

Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom, Voer ons ten
Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom, Voer ons ten
 Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom, Voer ons ten

strijd, wij zijn bereid! Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom,
strijd, wij zijn bereid! Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom,
 strijd, wij zijn bereid! Rom!Rom!Rom! Landsknecht.trom,

Voer ons ten strijd, wij zijn be-reid!
Voer ons ten strijd, wij zijn be-reid!
 Voer ons ten strijd, wij zijn be-reid!

1. de landsknechten waren soldaten te voet in de XVIe eeuw

T. BERT PELEMAN. M. ARMAND PREUD'HOMME. K. Jong Vlaan-deren marcheert, V. N. Z., Antwerpen. — Goed staplied.

HET LIED DER VLAAMSE MEISJES*

Met bezieling
mf
 ♩ = 112
 221

1. De geestdrift die door Vlaan-dren slaat, Slaat
 2. De daad, die on-ze broe-ders leidt Tot
 3. En zo-in ie-der Vlaams ge-zin't Vlaams

ook— door ons ge-moed! Wij staan be-reid tot
 ho-ger man-nen kracht, Heeft on-ze zie-ten
 le-ven bin-nen slaat, Dan gaat ons land de

toemenen
f
 eed-le daad, Die jon-ge geest-drift voedt. O
 ook-ge-wijd Tot heil-ge Vlaam-se wacht. O
 hoog-ten in Op jon-ge Vlaam-se daad. O

Vlaan-der land, O lief-ste land ter
 Vlaan-der land, O lief-ste land ter
 Vlaan-der land, O lief-ste land ter

aard, God leg-de tus-sen ons een band: O
 aard, O wor-de nooit de meis-jes-stand Van
 aard, Uw kin-dren strij-den hand in-hand Voor

word' hij steeds be-waard! O Vlaan-
 Vlaan-de-ren ont-aard. O Vlaan-
 God, voor Taal en Haard. O Vlaan-

vertragen
 - der land, O Vlaan-der-land!
 - der land, O Vlaan-der-land!
 - der land, O Vlaan-der-land!

T. O. LEMEIRE. M. STAF NEES. K. *Het Vlaamsche Lied*, Uitg. Davidsfonds, 1936. — Als staplied bruikbaar.

HET LIED DER KNAPENSCHAP ♦

Plechtig-fier
mf
 ♩ = 44
 222

1. Ja kna-pen 't hoofdom hoog! On-ze ou-de
 2. Wen ron-dom on-ze vaan de hol-le
 3. In on-ze brei-nengonst, In on-ze
 4. En daar-om jong en rap, Voor-uit met

1. va-ne omhoog! De zie-len hoog! 't Ver-le-den
 2. trommels slaan, Wij, kna-pen, gaan; Haar eeu-wen-
 3. har-ten bonst De kun-de en konst: Eens zijn wij
 4. man-nen-stap, O kna-pen-schap! Spijts loei-end

1. leeft in ons, Het he-den hoopt op ons, De
 2. oud gemoed, Vol heug-nis vroed' en zoet, Her-
 3. 't hoog gedacht, Ge-zag en schep-pingskracht, 's Lands
 4. storm-gebots, Vol kal-men vrij-manstrots, Vast

1. toe-komst straalt voor ons, God zij— met ons!
 2. kwikt de-ste-de en groet Den jon-gen stoet!
 3. Weer en-Pracht en Macht, En Or-de-wacht!
 4. langs de-waarheidsrots, Bij d'hul-pe Gods!

1. *wijs, schoon. De stede verkwikt haar oud gemoed, dat vol schone, en zoete herinneringen is, als zij den stoet der jonge knapen ziet voorbijstappen.*

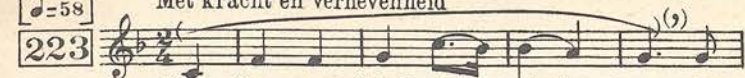
T. ALBRECHT RODENBACH. M. REMI GHESQUIERE (1943). K. Hernieuwenuitgaven, Roeselare. — Rodenbach dichtte die mooie verzen die geheel het idealisme van de Vlaamse jeugd uitzingen oorspronkelijk op de melodie van het Engels volkslied: « God save the King », zoals hij trouwens veel gedichten maakte op bekende Franse en Duitse melodieën. Daargelaten, dat de woorden minder goed pasten op die melodie, was het vernederend die prachtige woorden, vol nationale fierheid te moeten zingen op de melodie van een vreemde nationale hymne. Zoo kwam R. G. er toe een nieuwe melodie te componeren. Ze is bijzonder goed geslaagd. Men zal ze voordragen als een hymne: plechtig, waardig en fier.

HET LIED DER VLAMINGEN

Met kracht en verhevenheid

[♩=58]

223

1. Waar Maas en Schel . de vloei - en de
2. Daar stij - gen uit 't ver - le - den de
3. O Ne - der - land, o vrij - heid, Gij

Noord . zee bruist en stormt, Waar vrede en Kun - sten
Geus' en Klau . waart² op; Zij heb - ben stout ge -
a - delt ons ge - voel; Wij zwe . ren ook met

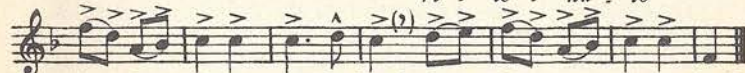
bloei - en, de Vrij - heid man - nen vormt; Waar
stre - den, ver - plet der vreemden kop, hun
blij - heid, uw toe - komst is ons doel. Wij

vel . den, wou - den, wei . den, als gaar . den rijk beplant,
goed hun bloed hun le - ven met mild . heid steeds verpand,
zul - len, jon - ge scha . ren, steeds on - zen plicht ge . stand,

de weel . de en vreugd ver - spre - den: daar
om ons te kun - nen ge - ven het
met hand en hart be - wa - ren het
ri - te - nu - to

is daar is ons va . der . land, daar is ons vader . land.
vrij - e, vrij - e va . der . land, het vrij - e vader . land.
hei - lig, hei - lig va . der . land, het hei - lig vader . land.

1. uit den vrijheidsstrijd tegen Spanje, 16^e eeuw. — 2. uit den strijd tegen Frankrijk, 1302

T. EMMANUEL HIEL. M. PETER BENOIT. Uit het historisch oratorio «De Schelde», 1868. De aanvang van de melodie is dezelfde als die van het nieuwere *Wilhelmus*. K. Schott, Brussel. G. Odeon, A 163694. — Een moeilijke noot: de sol[♯]... Toen P. B. op 11 Juli 1887 het volk te Brugge, na een muziekfeest op de Grote Markt, het lied hoorde zingen zonder dit [♯] en met de twee orgelpunten wijzigde hij de oorspronkelijke lezing in dien zin en schreef eigenhandig op het lied: «Merkelijk verbeterd door Zijne Majesteit «Het Volk».» Zeer gedragen te zingen, en met een zekere wijding: het is geen strijdlid, maar een vaderlandse hymne!

ONS VADERLAND

Breed en met geestdrift

[♩=50]

224

1. Waar de Maas en Schel . de vloei - en, En de
4. Waar de Diet . se to - nen gal - men, In de
5. In de vreugd en in de smar - te Ligst dat

fris - se wei . den bloei - en, Waar nog ei - ken sterk en
da - ve - ren - de psal . men, Waar het for - se krijgs - ge -
land ons aan het har - te, Moe - dig steu - nen wij de

trots Rui - sen in het dich - te bos: Daar is ons
schreeuw + Dreun . de «Vlaand . ren den Leeuw!» Daar is ons
vaan, Wen het geldt ons volks be - staan. Hoog le - ve

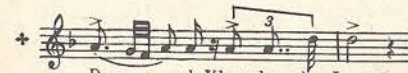

Va - der . land, Daar is — ons Va . der . land, Dit
Va - der . land, Daar is — ons Va . der . land, Dit
't Va - der . land, Hoog le - ve 't Va . der . land, Dat

hei - lig pand, Dit hei - lig pand, Het scho - ne Vlaanderland!
hei - lig pand, Dit hei - lig pand, Het e - del Vlaanderland!
hei - lig pand, Dat hei - lig pand, Hoog le - ve 't Vlaamse land!

T. THEODOOR SEVENS. Oorspr. 5 str. M. JAN BLOCKX. Met toelating van de uitgevers, Gebr. Schott, Brussel. K. Ibid.; N. L. W. I en C. P. P. B. G. Columbia H 19343, A. De Munnynck, en Odeon A 163687. Jef van Schoeland. Interpretatie in beide gevallen niet ideaal. — De str. kan door een solist gezongen worden; het refrein (Daar is ons V.) door de massa. De lange noten op «Daar» kloek aanhouden!

Dreun - de Vlaandren den Leeuw

DE SCHELDE

$\text{♩} = 46$
 225 *Krachtig en breed*

1. Door de Ne-der-lan-den, Naar de
2. Door de Ne-der-lan-den, Waar de
3. Door de Ne-der-lan-den, Vro-lijk

p

wij-de, die-pe zee, Stroomt de scho-ne
krijg heeft uit-ge-woed, Stroomt de vrij-e
 zin-gend eeu-wen lang, Stroom' de lie-ve

Schel-de, Stroomt de scho-ne Schel-de.
 Schel-de, Stroomt de vrij-e Schel-de.
 Schel-de, Stroom' de lie-ve Schel-de.

f

Heil en le-ven brengt ze mee! Des
 Maar de vrij-heid kost-te bloed! Toch
 Vrij van vreem-den band en dwang! Dan

jui-chen wij:
 jui-chen wij: O Schel-de! o Schel-de! o
 juicht ons kroost:

poco rit.

mach-ti-ge, prach-ti-ge vloed,—Wees ge-groet!

T. THEODOOR SEVENS. M. KAREL MESTDAGH. K. Muziekuitgave van het Davidsfonds, 1911. — Moeilijk rythme! Bij het aanleren, elken tijd tweeledig verdelen; de vele ♩ . goed vasthouden. Speciaal den laatsten zin verzorgen: op al de tekens letten!

MIJN VLAANDREN HEB IK HARTLIJK LIEF

$\text{♩} = 63$
 226 *Matig*

1. Mijn Vlaan-dren heb ik hartlijk lief, Mijn
2. Des mor-gends, als de zon-ne lacht, Des
3. Des a-vonds, wen ik moe van zin, Des
4. En 'kdroom dan, 'kdroom van roem en macht, En
5. Mijn Vlaan-dren heb ik hartlijk lief, Mijn

f

1. Vlaan-dren heb ik hartlijk lief, Mijn Vlaan-dren boven
2. mor-gends, als de zon-ne lacht, Dan zing ik blij, vol
3. a-vonds, wen ik moe van zin, Mijn stil-le rust-steê
4. 'kdroom dan, 'kdroom van roem en macht, En eeu-wen gaan voor-
5. Vlaan-dren heb ik hartlijk lief, Mijn Vlaan-dren boven

f

1. al! Mijn Vlaan-dren bo-ven al!— Dat
2. lust, Dan zing ik blij, vol— lust;— Zo
3. zoek, Mijn stil-le rust-steê— zoek,— Dan
4. bij, En eeu-wen gaan voor-bij,— En
5. al! Mijn Vlaan-dren bo-ven al!— Dat

zacht

1. is 't re-frein, 'tis het lief-de-lied, Dat ik
2. za-lig als de bra-ve man, Die
3. bid— ik: "Vlaandren, Vlaan-dren lief, Mijn
4. dreu-nend klinkt het: "Schild en Vriend!" En ik
5. is 't re-frein, 'tis het lief-de-lied, Dat ik

f

1. nooit ver-ge-ten zal— Dat is 't re-frein, het
2. Vrouw en kin-dren kust, Zo za-lig als de
3. Vlaan-dren houd u kloek!" Dan bid ik: "Vlaandren,
4. zie— mijn Vlaandren vrij!— En dreunend klinkt het.
5. eeu-wig zin-gen zal— Dat is 't re-frein, het

(1) *rall.*

1. lief - de - lied, Dat ik nooit ver - ge - ten zal! —
 2. bra - ve man, Die - vrouw en kin - dren kust. —
 3. Vlaandren lief, Mijn Vlaandrenhoud u kloek!"
 4. "Schild en Vriend!" En ik zie mijn Vlaandren vrij! —
 5. lief - de - lied, Dat ik eeu - wig zin - gen zal. —

T. TH. COOPMAN. M. G. ANTHEUNIS. K. P. Struyf, Gent en in N. L. W. I. Deze laatste begeleiding verschilt enigszins van de oorspronkelijke, die eenvoudiger, maar ook armer is. Er verscheen ook een geslaagde klavier-paraphrase van Mej. Callebert. G. Columbia D 19344, A. De Munnynck. — Bij het aanleren, goed het drieledige van de maat doen aanvoelen; het spelen van de klavierpartij kan daar veel toe bijdragen. Het rythme niet laten onderbreken op het einde der zinnen. Men zal dit lied zeer gebonden en met warm gevoel voordragen. Niet slepen! Zie tempo-aanduiding. Op het einde niet vertragen vóór het *rall.*! Let ook op de verdeling van de woorden over de noten, in de 2^e, 3^e en 4^e str. Wij drukken de oorspronkelijke uitgave over! Het zal wel best zijn, bij massazang, het lied een toon, of althans een halven toon lager te nemen.

VLAENDEREN BOVEN AL

[♩ = 52] *Breed* *p*

1. Vlaen - de - ren, dach - en nacht
 3. Vlaen - de - ren, bo - ven al
 5. Vlaen - de - ren, al - len tyt

denc ic aen — u. Waer ic ooc
 heb - bic u — lief. Ghi mi - nen
 blyf di mi — lief. Neemt van mi

ben en vaer, ghi syt mi al - tyt naer.
 lust, myn smert, ghi licht mi diep int hert
 hert en hant, neemt mi - ne trou te pant.

cresc.

Waer ic ooc ben en vaer,
 ghi mi - nen lust myn smert,
 Neemt van mi hert en hant

f *f*

ghi syt mi al - tyt naer. Vlaen - de - ren,
 ghi licht mi diep — int hert. Vlaen - de - ren,
 neemt mi - ne trou — te pant. Vlaen - de - ren,
vertragen

dach — en nacht denc ic aen — u.
 bo - ven al heb - bic u — lief.
 al - len tyt blyf - di mi — lief.

p *tijdmaat*

2. Beem - den en vel - den staen o - ver - al
 4. O - ver - al vro - lich - heit, o - ver - al

mf

groen; — Schoon is ons lant ge - heel,
 lust — Maech - den van fier ge - laet,

schoon als een lust - pri - eel, beem - den en
 cna - pen so vrom en draet.¹ O - ver - al

vertragen *tijdmaat*

vel - den staen o - ver - al groen. —
 vro - lich - heit, — o - ver - al lust. —

1. vlug

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN. M. FL. VAN DUYSE. K. N. L. W. I. G. Odeon A 163685, Ren. Verbruggen. — Zeer gebonden en gedragen zingen, met diep gevoel in de stem. De lange noten flink aanhouden: dus diep ademen. De tweede en voorlaatste maat van str. 2 en 4 moeten speciaal ingeoeffend worden: de triolen mogen de maat niet breken. Uitspr. Oud-VI.

VLAANDEREN

[♩ = 63] *Breed en gevoelvol voor te dragen*

228 *mf*

1. Zijn wei - den als wie - gen de zee - ën, Die
beel - den endoe - ken en zan - gen, Uit

p groe - nen langs stroom en ri - vier, Hier, vre - di - ge dorpkens daar
al wat een kun - stenaarschiep, Straaltgij als met to - ver om -

ff steê - en Die rij - zen met to - rens vol zwier, 't zijn
han - gen, Zo in - nig gevoeld en zo diep. Gij

ff we - li - ge vel - den en wou - den, Of vlakten der hei - de vol
spiegelt den aard uwer kin - dren, Gij vindt in hun wer - ken u

rust, O 'k wil in mijn har - te be - hou - den die
weer, Hoe zou mij - ne lief - de ver - min - dren, u

REFREIN

ff schoon - heid mijn op - per - sten lust Voor Vlaan - deren,
min - nen wil ik meer en meer

Vlaan - deren, tril - lemijn har - te vol geestdrift en

mf vuur Mijn land is het land van de stil - le, de *dim.*

1ste maal Om te eindigen

vreed - za - me bre - de na - tuur. 2. Uit tuur.

T. WILLEM GIJSSELS. M. RENAAT VEREMANS. Hij componeerde dit populaire lied in 1910, op zestienjarigen ouderdom. K. Bode-Vinck. Antwerpen.

VLAANDEREN

[♩ = 63] *Gevoelvol-breed*

229 *f*

1. 't Zijn wei - den als wie - gen de zee - ën, Die
2. Uit beel - den en doeken en zan - gen, Uit

groe - nen langs stroom en ri - vier, Hier
al wat een kun - ste - naar schiep, Straalt

vre - di - ge dorpkens, daar steê - ën Die
gij als met to - ver om - han - gen, Zo

rij - zen met to - rens vol zwier. 't Zijn
in - nig ge - voeld en zo diep. Gij

we - li - ge vel - den en wou - den, Of
spie - gelt den aard u - wer kin - dren, Gij

vlak - ten der hei - de vol rust. O,
vindt in hun wer - ken u weer. Hoe

'k wil in mijn har - te be - hou - den Die
zou mij - ne lief - de ver - min - dren, U

ff schoon - heid, mijn op - per - sten lust. Voor
min - nen wil ik meer en meer.

Vlaan - de - ren, Vlaan - de - ren tril - le Mij
 har - te vol geest - drift en vuur; Mij
 land is het land van de stil - le De
 vreed - za - me bre - de na - tuur!

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
 — Zoowel de intonatie- als de rythme-moeilijkheden moeten dege-
 lijk aangepakt worden. Pas daarna kan de melodie natuurlijk, in haar
 sierlijke, brede deiningen, voorgedragen worden.

IK KAN U NIET VERGETEN

[♩. = 50] Zeer innig
p
 230
 Ik kan U niet ver - ge - ten, O
 sim - pel lan - de - kij, — bij men - sen die veel
 we - ten veel heb - ben en veel zijn! Ik

1. de dichter, geboren te Deerlijk, uit eenvoudige ouders - zijn vader was vlas-
 werker - werd leraar, gevierd dichter, en kwam aldus in aanraking met ge-
 leerde en invloedrijke mensen...

heb U nooit ver - lo - ren uit de ogen van mijn ziel, mijn
 dorp - ke en mijn to - ren en va - ders zin - gend wiel. Dat
 zin - gend wiel van va - der, het bracht met staag ge - ruis, den
 rij - ken a - vond na - der en 't brui - ne brood in
 huis — Draait door mijn zang bij
 tij - den een har - de ron - ken rond, — Het
 maakt in lust en lij - den mijn armen trots ge - zond.

T. RENE DE CLERCQ. M. RENAAT VEREMANS. Met toelating van
 den uitgever: De Ring, Laurierstraat, 17, Antwerpen. K. Ibid. — De
 melodie biedt veel intonatiemoeilijkheden; deze overwinnen door veel-
 vuldige trefoefeningen op de aangeduide moeilijke plaatsen. De stem-
 mige, zangerige melodie vraagt een zeer gebonden voordracht; een
 bescheiden «portamento» op sommige toonafstanden zal niet mis-
 plaatst zijn.

VLAENDEREN, DIJN RECHT IS OUT!

[♩ = 108] Krachtig

231

Ont - hout, ont - hout, Vlaenderen: Dijn
recht — is out! Peinst omme De Co - ninc,¹
om - me Jan — Breijdel. Wi en wil - len geen an - der - en
brei - del,² Wa - re hi van gout!
Be - trout, be - trout, Vlaen - de - ren, dijn
recht — is out! Jonge sijn di - ne crach - te,³ fier
coe - ne³ le - ghet⁴ die co - ninc⁵ in die wach - te⁶ Die
leeu - we dan - set in - den ba - nie
ren. Laet ons, jonc — vlaamsch, vri — vlaamsch ghe - slach -
te, Toter e - ren van de Co - ninc⁷ vie - ren.

1. denkt aan Pieter De Coninck — 2. woordenspel op Jan BREYDEL — 3. koen, moedig — 4. ligt — 5. hier wordt ongetwijfeld koning Albert bedoeld: het gedicht verscheen in 1915 in "De Nieuwe Rotterdamsche Courant" en werd toen ook op muziek gezet — 6. op wacht tegen de vijanden van het vaderland — 7. koning Albert

T. RENE DE CLERCQ, in oud-Vlaamsen trant. M. LODEWIJK MORTELMANS. Met toelating van de uitgave De Ring, Laurierstraat, 17, Antwerpen. K. Ibidem. — Een moeilijk lied naar melodie en rhythm. Geschreven voor basstem. Kan echter zeer goed door een groep uitgevoerd worden. Uitspr. Ned.

HET LIED VAN NELE¹

[♩ = 112] Gemoedelijk

232

1. Ik zie erdat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij de
2. Ik zie erdat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij het
3. Ik zie erdat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij dat

Taal van mijn land? — De taal is het niet van de
Volk van mijn land? — Het wroet om ver - lost van de
Vlaandren, mijn land? — Mijn to - ren, die lacht om de
He - ren Ik wei - ger die He - ren mijn hand — Mijn
He - ren Het eet er een rog - ge - nen kant. — Het
He - ren Is daar bij mijn bo - men ge - plant. — Mijn
Zeer innig (♩ = 72)

Taal is de zon van mijn gaar - de,² Mijn Taal is een
zendt naarden Y - zer zijn hel - den, En Vlaan - de - ren
dak is er rood als mijn ro - zen, Mijn ro - zen, ze
lied van den Mei, — Mijn Taal is 't ge - bed van ons
oogst er zijn loon: — Een kruis - ken van hout in de
bloe - en voor mij: — En 't win - de - ken speelt met mijn
aar - de En die er op trapt, trapt op mij! Ik sta
vel - den, Met spot van zijn klauw - aarts tot kroon! Ik sta
dro - men: Ik droom er mijn Vlaan - de - ren vrij! Ik sta
voor mijn Vlaams, 't Vlaams van mijn land, van Vlaandren!
voor mijn Volk, 't Volk van mijn land, van Vlaandren!
voor mijn Land, 't Land van mijn hart, mijn Vlaandren!

1. de bruid van Tyl Uilenspiegel, verpersoonlijkt het hart van Vlaanderen; de klok in den Zertoren te Diksmuide draagt ook dien naam — 2. tuin

T. JOHAN DE MAEGT. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen. 19^e r. — Het voorspel voor klavier staat in de $\frac{2}{4}$ maat; vandaar het ongewone begin: de eerste noot op «Ik» behoort nog tot dit voorspel. De klavier-begeleiding maakt de anders moeilijke modulatie aan de 9^e maat voor de zangers gemakkelijk. Tweede deel, tot aan «Ik sta...» zeer zacht voordragen.

KERLINGALAND¹

[♩ = 63] 233 Kloek en breed Klavier

1. Waar de kerelen woon-den, — Daar wonen wij
 2. Want de kerelen min-den, — bevrijd-dendit
 3. Wat de kerelen won-nen, — be-wa-ren wij

goed; Waar de ke.relen woon-den, — daar wonen wij
 land, Want de ke.relen min-den, — bevrijd-dendit
 vrij, Wat de ke.relen won-nen, — be-wa-ren wij

goed. Daar golft op de vo-ren Het we-li-ge
 land. Zij steun-dend den standaard En red-den den
 vrij. Wij ha-ten wat vals is, Be.strij-den wat

ko-ren, Daar we-ren de dui-nen den reu-zi-gen
 land-aard, Al leef-den ze bij e-nen rog-ge-nen
 wals² is, Ver-schop-pen den waan en de win-ge-lan-

vloed...
 kant... O Kerlin-galand, O Ker-lin-galand, O
 dij...

Ker-lin-galand, ge-groet!

1. land van de Kerels, dus Vlaanderen (zie nr. 212)

2. oneigen, Zuiders, Frans.

T. THEODOOR SEVENS. M. KAREL MESTDAGH. K. N. L. W. I. —
 Let op de aangeduide intonatie-moeilijkheden. In het refrein de trielen
 flink rhythmeren! Men zal de laatste lettergreep van «woonden»
 enz. voorzichtig, zonder ruwheid neerzetten op de lange noot en daarna
 wat aanzwellen. Wat de uitdrukking betreft, elke strofe moet apart
 behandeld worden. Zoo in het midden, aan p, de eerste str. zacht en
 gebonden; de tweede gerhythmeerd en met nadruk; de derde met
 verbeterde kracht. De tweede stem in het refrein werd ontleend aan de
 klavierbegeleiding; in de laatste strofe kan men op de laatste noot
 de vier noten van het fa-groot-akkoord nemen... Oorspronkelijk staat
 het lied in sol groot. De klavierbegeleiding is gemakkelijk, effectvol
 en practisch onmisbaar...

HET KERELSKIND♦

[♩ = 88] 234 Andante mf DE SMID

1. "Van waar koms du' ge-tre-den Zoo
 2. "Lo³ viel hy, 't was met ee-re, Dyn
 3. "k Her-sme-de het di-ster-ker Dan

laat door rein² en wind, Van waar koms du ge-
 va-der wel-be-mind. Wat bergt dyn blau-we
 't va-ders hand ooit zwong⁵ Maar, waar-toe wilt 't di

tre-den, Al-leen, du blon-de kind?" "Du
 schab-be⁴ Du ar-rem hel-den kind?" "Du
 die-nen? Du best zoo bit-ter jong?" "Du

smid-je van den wou-de, Ik ko-me van het
 smid-je, 't zyn de scher-ven Van va-ders goe-de
 smid-je van den wou-de, By Lo! Du ne best⁶ nie'

veld Waar va-der heeft ge-stre-den, waar
 zwaard; Du zals het mi her-sme-den: het
 vroed⁷ Myn va-der wil ik wre-ken met

va-der ligt ge-veld! Du smid-je van den
 is 't hersme-den weerd! Du smid-je, 't zyn de
 stroomen wa-len bloed!⁸ Du smid-je van den

wou-de, Ik ko-me van het veld, Waar
 scher-ven Van va-ders goe-de zwaard, Die
 wou-de, Bij Lo, Du ne best nie' vroed, Myn

1. komt gij; Rodenbach heeft in dit gedicht, naar het voorbeeld van sommige dichters uit de romantiek, zijn taal "vermiddelleeuwst!"; het onderwerp, een oude sage, gafer aanleiding toe. Uitspreken "du", niet "doe" — 2. regen — 3. "bij Lo": een oude eed — 4. boezelaar — 5. zwaai — 6. gij en zijt — 7. wijs — 8. bloed van de "Gallen" de Franssen, de eeuwenoude vijanden van de kerels.

va . der heeft ge . stre . den, Waar va . der ligt ge . veld!"
zals het mi her . sme . den, Het is 't hersmeden weerd!"
va . der wil ik wre . ken Met stroomen wa . len . bloed!"

T. ALBRECHT RODENBACH. Zie VERSCHAEVE 's commentaar in «Dietsche Dichters», M. ARTHUR VAN ZULTE. K. Studentenliederenboek, I, door K. HEYNDRICKX. — Voor een goede uitvoering zijn twee goede solisten nodig: een bas en een soprano. Voordragen als een ballade: gebonden verhalend: de smid somber, de knaap fris en overmoedig. Vergelijken met de muziek van Mortelmans op denzelfden tekst: dit is meer een kunstlied. Uitspr. Oud-VI.

HET KÆRELSKIND

[♩. = 56] (Manhaftig)

235 *mf*

1. Ic wil vanden kaer . le¹ sin . ghen, Al
2. Hi es . ser⁶ een vriman ghe . bo . ren, Ter
3. Hi ne wert niet den ruter een sla . ve, Ter

met si . nen lan . ghen baert, — Hi . ne²
see, upt velt of int bos. — Waer .
ker . mes . se blijf . ti gaen, — Met —

laet — ghe . nen ru . ter hem dwin . ghen, On .
om — sou gheen plechem be . ho . ren, Gheen
ghes . pen, — knyf⁹ en . de sta . ve,¹⁰ Sin

tem . baer so es hi van aert. — En .
plec — vor een paert oft . een os? — Die .
wyf — met een man . tel . kin aen. — Daer

1. bewoner van de West-VI. kustvlakte, ten tijde van Zannekin (†1328); de "kerels" handhaafden langen tijd hun onafhankelijkheid tegenover den graaf en de "ridders" — 2. hij en — 8. is er — 9. mes — 10. stok

de of si . ne clee . der ont . naeit syn, — Sin
ru . ter heeft al . les ghe . no . men: — Men
py . pen die cor . ne . mu . sen; — Daer

hooft met een hoet . kin³ ghe . capt; — En . de
cru . pet, als hi — ghe . biet. — Bi —
sprin . ghen en . de dan . sen si ront, — Daer

mach sin ca . proen⁴ ooc ver . draeit syn, Sin
du . nen, bi vlac . ten, bi stro . men, Dat en
swie . ren si lanx — die hu . sen, Daer

scoen en . de cousen ghe lapt; Al e . ti⁵ maer
doet die kae . rel niet! Al e . ti maer
sin . ghen suut¹¹ lu . der mont: "Al e . tic maer

wron . ghe . len⁶ caes en . de broot; Al slaep . ti up
wron . ghe . len, caes en . de broot; Al slaep . ti up
wron . ghe . len, caes en . de broot; Al slaep . ic up

stro en . de cruut; Vri als het veu . len, en ken . ti⁷ gheen
stro en . de cruut; Vri als het veu . len, en ken . ti gheen
stro en . de cruut; Vri als het veu . len, en ken . ic gheen

noot, — En . de lacht die ru . ters uut. —
noot, — En . de lacht die ru . ters uut. —
noot, — En . de lach die ru . ters uut. —

3. hoedje — 4. hoofddeksel — 5. eet hij — 6. gestremde melk — 7. kent hij — 11. zij uit

T. J. DE GEYTER. Oorspr. 5 str. M. FL. VAN DUYSE. Uit het epos Keizer Karel en het Rijk der Nederlanden, K. N. L. W. I. G. Odeon A 163687, Jef van Schoeland. — Woorden en melodie zijn in oud-Vlaamsen balladestijl opgevat. Eigenlijk is dit «Kerelslied» een dichterlijke vervorming en omkering van een oud spotlied van de ridders tegen de kerels. (Zie bloemlezing: Een nieuwe Bundel, III, DE RAAF). — De woorden vergen een krachtige articulatie. Uitspr. Oud-VI.

MIJN MOEDERSPRAAK

74 = Innig
 236

+ O moe-der-spraak, mij lief als geen, diep
 Myn môederspraak, wat klinkst du schoon! Wat

roert m'uwzoet ge - luid — Waar ook mijn hart als
 bist du my ver - truwd! Wüär' ook myn hart als

staal en steen, Gij dreeft den trots — er uit!
 staal unsteen, Du dreevst den trots — her - ùt.

Gij buigt mijn stij - ven nek zoo licht, als
 Du böögst myn sty - ven nek soo licht als

moe - der aan — heur hart — Uw
 Môe - der mit' äär - n arm — Du

vlei - en streelt mij 't aan - ge - zicht en
 fik - kelst my um't an - gesicht, Un

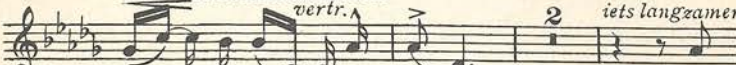
stil is al le smart — +Ik
 stil is al le 'larm; — Ik

voel mij nog een dar - tel kind: Geen bo - ze we - reld
 voël my als een liit - tel kind, De gant - se wereld is

meer! — Gij koost mij als een voorjaarswind: daar
 weg. — Du piüst my als een vöörjaarswind de

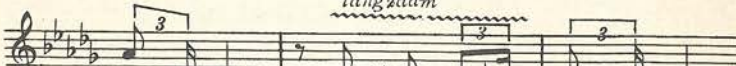
bloeit — de vreug - de weer! Mijn
 kran - ke borst — to - recht. Myn

oud - je zegt mij nog: "Komaan" en vouwt mijn hand, "uw
 ou - pavouldt my nog de hand' un segt to my: nu

bêel!" En "On - ze va - der"
 bêel! — Un "Va - der in - se"

vang ik aan, Lijk ik wel — vroe - ger deê -
 vang ik an, Als ik wel — vroe(g)er deê -

+ Dat voel ik diep, dat wordt verstaan; zo
 Un vöel soo diep: dat wardt verstaan, Soo

spreekt ons har - te - bloed, — en he - mel vre - de
 spreekt dat hartsich ùt, — Un rôew vann he - mel

waait mij aan en weer is al - les goed! —
 waeit my aan, Un all's is we - der goed. —

Mijn moe - der - spraak zo rein — en recht, gij
 Myn môe - der - spraak, soo slecht unrecht, Du

tolk van 't ou - de Diet! Als
oul - de vro - me reed! Wen

bloot een mond "mijn va - der" zegt, dat
bloot een mond: "mijn Va - der" segt, Soo

klinkt me als en - glen - lied! *Zoo
klint' my't als een beed! Soo
a tempo

heer - lijk streelt me geen ge - zang, zo
heer - lik klint my keen mu - sik Un

kweelt geen nach - te - gaal! En tra - nen vloei - en
singt geen nach - ti - gaal My loopt ja g'lyk in

langs mijn wang, ge - lijk de beek - ten daal.
oo - gen - blik de hel - le traan heen - daal.

T. De oorspronkelijke tekst, italiaans gedrukt, is van KLAUS GROTH, in het Ditmarks platduits JULIUS SABBE maakte een bijna letterlijke Nederl. vertaling, die goed op de melodie past. Deze staat onmiddellijk onder de noten. Het laatste vers «gelijk de beek ten daal» kan wellicht voordelig vervangen worden door «o zoete moeder taal». M. PETER BENOIT componeerde dit lied — ontegensprekelijk zijn bekendste, zoniet zijn mooiste — in 1889. Opgenomen met toelating van het Peter Benoit-Fonds. K. Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. In 1943 beleefde deze uitgave reeds haar 30en druk. — Eigenlijk geschreven voor bas-solo; kan echter zeer goed uitgevoerd worden door solist (bas of alto) en koor; het koor kan die strofen zingen waar telkens dezelfde melodie terugkeert (Zie +). Let echter op de kleine verschillen, bijv. bij den aanvang.. De maat is in werkelijkheid niet zo moeilijk als ze schijnt: ze moet in vier tijden geslagen worden. De intonatie-moeilijkheden zijn niet te onderschatten: het is vooral de solist, die er mede moet afrekenen, G. Columbia, D 19333, Ria Lenssens. Bij uiterste wilsbeschikking van den toondichter, mag dit werk, in de gewesten van Nederlandse sprake (Brussel inbegrepen), slechts in het Nederlands uitgevoerd worden.

IN VLAANDREN

[♩.=46] Gevoelvol

237

1. In Vlaandren blinkt de he - mel blauw, Ge
2. Lijk el - ders riekt de roos hier goed, Hier
3. O Lan - de. ken! Ge zijt maarkleen: Niet

lijk in al - le stran - den, In Vlaan - dren straalt de
klint der vo - glen ta - le, En Phi - lo - me - le
meer - der zou 'k u ge - ren, En 'k zie u, zulk en

mor - gendauw, Ge - lijk in an - dre lan - den. De
zingt er zoet, Al heet zij Nach - te - ga - le. De
is er geén, En 'k zie u toch zo ge - ren! En

Maan bijons is geen Go - din, Maar't beeld der zui - vre
jon - gewied - ster galmt heur lied, Van's mor - gens vroegaan
nie - vers, in geén an - der land, Hoe vrucht - baar't mo - ge

Ma - ged, De moe - der van de zoe - te min, Wier
't pol - ken, En z'antwoordt dien ze niet en ziet Den
we - zen, Kan Je - sus, in zijn blinkend hand, Meer

't Vlaam - se hert be - ha - get.
leu - werke in - de wol - ken, Mij Vlaan - dren spreekt een
he - mel - blom - kens le - zen.

ei - gen taal; God gaf elk land de zij - ne, En,
laat ze rijk zijn, laat - ze kaal: Ze is
Vlaams en ze is de mij - ne.

T. GUIDO GEZELLE. M. O. DE HOVRE. K. Niet in den handel.

O MYN DIETSC!

Sterk gerhythmeerd

mf Niet te langzaam

$\text{♩} = 69$
238

1. Hoe min - nic' di, o Dietsc, myn ta - le! Du
2. Mer vres - se - lic⁵ don - ders - tu⁶ in den o - ren, Wan -
3. O Diet - sche ta - le, moghes tu bli - ven Die

waers,² so³ mi - ne moe - der sprac, so
neer du t'folc roeps up tot - ten strijt,
co - nin - ghin - ne al o - ver dat lant. En de

soet als 't liet der nach - te - ga - le Die
Te - ghen ti - ran - ne die het ver - do - ren⁷ O
o - ver hen die als - kei - ti - ven⁹ Te

sing - hen up den groe - nen tac, Die
Dietsc dan don - ders - tu bout⁸ en - de wijf... O
scher - ne¹⁰ di dri - ven, co - me scant, Te

sing - hen up den groe - nen tac. O
Dietsc dan don - ders - tu bout en - de wijf.. O
scher - ne di dri - ven co - me scant. O

Een weinig breder
Voor drie gelijke stemmen ad lib.
Diet - sche ta - le so claer en - de hel als
ta - le coe - ne, Dan clincs tu fel als
ta - le van gou - de, so nie - mand el¹¹ Di

een ker - sta - le⁴ di min - nic wel! O
een cla - roe - ne di min - nic wel! O
min - nen sou - de, Ic min - ne di wel! O

1. minne ik — 2. gij waart — 3. toen — 4. kristaal — 5. vreselijk — 6. don - dert gij — 7. bespotten — 8. stout — 9. snoodaards — 10. spot — 11. anders

Diet - sche ta - le so claer en - de hel Als
ta - le coe - ne, Dan clincs tu fel Als
ta - le van gou - de, so nie - mand el Di

een ker - sta - le di min - nic wel!
een cla - roe - ne di min - nic wel!
min - nen sou - de Ic min - ne di wel!

T. SERVAES DAEMS. In oud-Vlaamsen trant. M. GUST. NEES.
K. «De Ring», Antwerpen. — De aanpassing van de woorden aan de
melodie in de 2e en 3e str. speciaal verzorgen. Het driestemmig
refrein is zeer effectvol. Let ook op het verschil van stemming
tussen de drie strofen. De eerste zal men met warm gevoel voor -
dragen; de tweede met kracht, de derde met vurige geestdrift. Uitspr.
Oud.-VI.

PSALM

$\text{♩} = 50$
239

God, on - ze Heer! Gij — zijt de Heer der He - ren, Gij

draagt de — we - reld op — Uw — hand;

lacht Ge op een volk, het bloeit in roem en e - ren,

keert Gij Uw blik - ken, 't stort in 't zand.

God, on - ze Heer! Gij loecht wel - eer op Vlaandren, toen

was het mach . tig, — schoon en — fier,
 kluis . ters en juk, het — sloeg ze ruwaan spaandren,
 "Vrijheid en Ne ring" klonk het — hier. —
f *breed*
 God, on . ze Heer, wil 't jong geslacht aan . ho . ren, red
vertragen
 Vlaan . dren uit zijn die — pen — val,
f
 ze . gen den eed door al . len trouw ge . zwo . ren:
zoo breed mogelijk
 Vlaan . dren, Vlaan . dren bo . ven al!

T. ALBRECHT RODENBACH. M. ADOLF DE GRAEVE. K. « Ons Leven » Leuven. Nu te verkrijgen bij Mw We A. De Graeve, Annunciatenstr., 32, Brugge. — De eerste en tweede str. kan door een solist of een groep solisten gezongen worden; de derde str. door de massa. Van Hoof bewerkte dit gedicht voor 4 st. mannenk. a capella.

NEEMT MY INDER HAND

$\text{♩} = 50$ *Statig*
245 *PA* *B*
 Neemt my in . der hand, Hoort in 't kort verkla . ren,
C *D*
 Wat ons hier in 't land Al is we . der . va . ren.

T. en M. uit VALERIUS' *Nederlandsche Gedenck-clanck*, die niets anders is als een geschiedenis van de beroerten in de Nederlanden van het begin tot in 1625; deze « canon met 4 » staat op de titelbladzijde. Daarmede wordt de tekst zonder meer duidelijk. — Geen fa kruis in de eerste maat!

GROENINGE

$\text{♩} = 120$ *Met geestdrift*
246 *ff*
 Het Vlaam . se heer' staat im . mer pal, daar
 'twin . nen of daar 'tsterven zal: — al

1. heir, leger

hier, al daar, aan lan - ge lan - sen, de leeu - wen
 dan - sen.² Groot en innig [♩ = 116]
 1. De win - den schudden, met ge -
 2. Ha - rop! ha - rop! de trompe⁸

weld, de zwar - te blom - me in 't ge - luw veld,³ de
 steekt; de boei - en los, de ban - den breekt! Ten
 kwa - den zien, be - nêen hun tran - sen,⁴ de
 vij - and in! Dat op - zijn schan - sen, de
 leeu - wen dan - sen Met be - ze men zoo ko - men
 leeu - wen dan - sen! Sta vuist en voet de va - ne om.
 ze af, om 't Vlaam - se volk, af te ran - sen,⁵ als
 trent! En gij die God noch e - re en kent, ruimt
 ij - del⁶ kaf dat 't zweerd on - weerd⁷ is, De leeu - wen
 ba - ne, eer op uw ve - ge ban - sen,⁹ De leeu - wen
 dan - sen! de leeu - wen dan - sen! de leeu - wen dan - sen!
 dan - sen! de leeu - wen dan - sen! de leeu - wen dan - sen!

2. de heraldische zwarte leeuw van Vl. op het gouden veld der kleine vaandels, hoog aan de lansen geknoopt, wappert in den wind — 3. zie 2 — 4. de toren - transen van de Kortrijkse burcht, van waaruit enkele voorname Franschen den strijd heten te hebben gevolgd — 5. ranselen — 6. ledig — 7. onwaardig — 8. trompet — 9. den dood gewijde, stervensgerede rompen (Zie Jubileumuitg. G. Gezelle's werken)

T. GUIDO GEZELLE (Uit «Groeninge's grootheid», Laatste Verzen).
 M. JEF VAN HOOFF. K. Uitgave «De Crans», Antwerpen. G. Columbia, DF 395, A. De Munnynck. — Niet gemakkelijk! Rhythme verzorgen! (Aangeduide plaatsen inoefenen; ingewortelde fouten uitroeien). Overigens stipt de rhythm- en nuancetekens onderhouden. Het zal wel best zijn, bij samenzang, het lied een halven toon lager te nemen. Goed staplied.

GOEDENDAG

♩ = 100 Gaande beweging
 247

1. "Goe - den - dag!" klinkt eer - en
 2. "Goe - den - dag!" dat ge - ve
 3. "Goe - den - dag!" dat woord des
 4. "Goe - den - dag!" dat wordt een
 5. "Goe - den - dag!" dat woord heeft

1. vriend - lijk, 't Vlaam - se groet - woord hier en
 2. God u! zei men eer - tijds vroom ge -
 3. vre - den, 't woord der vriend - schap o - ver -
 4. wa - pen en hij voegt bij raad en
 5. Frank - rijk eens te Kort - rijk wel ge -

1. daar, of 'teen groot man of 'teen
 2. zind, en het kind zei 't zij - nen!
 3. al, maar wee hem die 't kreu - pel
 4. daad 't al - tijd moe - dig Vla - mings -
 5. leerd³ en de Frans bijt - nog zijn

1. klein is, of 't de Ko - ning zel - ve waar?
 2. va - der en de va - der 't zij - nen kind.
 3. her - tig² tot den Vla - ming zeg - gen zal!
 4. her - te, dat naar recht en vrij - heid staat!
 5. kne - vels⁴ Als ge in 't Vlaams hem sa - lu - eert.

1. aan zijnen — 2. vals van hart — 3. op den Groeningekouter, waar de «goe - dendag», als wapen, een belangrijke rol speelde — 4. geeft nog tekens van spijt.

T. GUIDO GEZELLE. M. JEF VAN HOOFF. K. Uitgave «De Crans», Antwerpen. — Het tempo is langzamer, dan men zou denken; toch moet het lied flink gerhythmeerd voorgedragen worden. Let op het verschil van stemming van strofe tot strofe. De laatste str. wordt «levendiger en krachtiger» uitgevoerd, zooals de toondichter het aanduidt. De mooie pianobegeleiding zal dit «volkslied» kracht en kleur bijzetten. Bruikbaar als staplied.

WILLEM VAN SAEFTINGEN

[♩. = 108] *f* Krachtig-bezield

248

1. "Ju - tho, voor uit en dap - per, Ju -
2. 't Was Wil - lem, die uit 't kloos - ter Kwam
3. "Har - op!" de zwaar - den sid - dren, Daar
4. En toen uit el - ken to - ren De

1. tho mijn paard! — Mijn har - te draaft nog
2. van ter Doest, — Een vro - me zie - le -
3. valt het hoofd — Van Ro - brecht, 't hoofd der
4. ze - ge klonk, — De slag der Gul - den

1. rap - per Te strij - de - waart. — Te
2. troos - ter, Die strij - den moest. — Hij
3. rid - dren God zij ge - loofd! — Nu
4. Spo - ren De vrij - heid schonk; — Toen

1. Kor - trijk in de beem - den, Wordt 't pleit be -
2. droeg op pries - ter - klee - ren Het pant - ser
3. met ge - rust ge - we - ten Naar 't kloos - ter
4. bad in 't stil - le dui - ter Van 't kloos - ter.

f Krachtig

1. slecht, Daargaapt het graf voor vreemden Of voor ons recht."
2. zwaar, Om 't Va - der land te we - ren Uit groot ge - vaar.
3. weer. Is niet mijn plicht ge - kwe - ten Naar recht en eer?
4. graf, De held die roem en luis - ter Aan Vlaandren gaf!

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
— Tweestemmig gezongen moet het lied zonder begeleiding uitgevoerd worden!

HET BLIJHEIDSLIED

[♩. = 66] Vrolijk

249

1. De bei - aardspeelt zo schoon hij kan, De
2. Voor - goed ver - ge - ven zij de hoon, Ver -
3. Het schal - le bo - ven veld en woud En

vreug - de heerst al - om; Met bloemen kroont de
ge - ten ook het wee: Nu schalle uitslot en
o - ver land en zee: Ge - not en heil aan

vrouwhaar man, De bruid haar brui - de - gom!
poor - ters woon, Het lied van heil en vrée! De
jong en oud, Aan al - len vreugd' en vrée!

vo - gelkweelt zo hel en blij, Het wind - je speelt zo

vrij! En - blij En - vrij Ons - volk ter eer Is -

Vlaandren weer. En - vrij En - blij is - Vlaan - der land nu

weer! Men strooi - e kruid en pal - men uit bij klank en

zang! Hou eeu - wig stand, O Hei - lig Va - der - land.

T. THEODOOR SEVENS. M. KAREL MESTDAGH. K. Bestaat enkel in handschrift. Het « Blijheidslied » is een volkslied uit de cantate « De Zege van Groeninge » (1902). — Een moeilijke trek op « zo hel ». Die sol # zuiver nemen! Bij het inoefenen eerst laten voorafgaan door la; bij het begeleiden, de modulatie reeds op de si laten horen. « De vogel kweelt » enz. zal men zacht, maar zeer zangerig voordragen. Dit lied kan ook als stapmarsch worden gezongen; dan natuurlijk zonder tempo-veranderingen. In de cantate wordt de 1e str. door vrouwenst. de tweede door mannenst. en de derde door beide samen, FF uitgevoerd.

STROOIT BLOEMEN*

Allegretto con grazia
SOLISTEN

$\text{♩} = 108$
250

p
Strooit bloe-men op hun weg, — vlecht
cresc.
kro-nen voor de hel-den, vlecht kro-nen voor de
dim. *mf* TUTTI
hel-den, Strooit bloe-men op hun weg! Strooit
bloe-men op hun weg, — vlecht kro-nen voor de
cresc.
hel-den, vlecht kro-nen voor de hel-den, Strooit
dim. SOLISTEN *p* *cresc.*
bloe-men op hun weg! Zij ke-ren uit den strijd, die
mf *dim.*
't volk in eer her-stel-den! Zij ke-ren
mf TUTTI
uit den strijd, die 't volk in eer her-stel-den! Zij
dim.
ke-ren uit den strijd die 't volk in eer her-
eer,

p
stel - den! Strooit bloemen op hun
— in eer her-stel-den!
pp
weg, vlecht kro-nen voor de hel-den! Strooit
dim. *ppp*
bloe-men! Vlecht kro-nen! Strooit bloe-men!

T. JULIUS SABBE, M. EDGAR TINEL. Uit de cantate *De Klokke Roeland*. Als de Vlaamse strijders zegepralend van den Groeningekouter terugkeren, worden zij onthaald op huldegezang van de grijsaards, op triomfgelui van «Roeland» en op het gratievol, blijde zingen van vrouwen en kinderen: «Strooit bloemen...». K. Schott, Brussel. — Een betrekkelijk gemakkelijk driest. koor voor gelijke stemmen; het zal best klinken voor meisjes- of knapenstemmen; het kan echter ook door mannenkoor uitgevoerd worden. Het gaat «a capella», al zal het mooier klinken met de klavierbeg. er bij. Enkele varianten van de 2e en 3e stem werden overgenomen uit «De Notenleer» door Hullebroeck, voor het geval, dat dit koor a capella uitgevoerd wordt. Een toon lager genomen, zal het beter binnen het bereik van gewone stemmen liggen.

ARTEVELDELIED

$\text{♩} = 120$ Stapmaat
251 *mf*

1. Wie her-bracht hier de rust op een
2. Wie vond werk voor het volk door het
3. Wie stond recht als ons Vlaanderen ver-

f *mf*
te-ken Van zijn hand? Wie ver-bond al de
lij-den O-ver-mand? Wie ver-bond aan het
ra-den Lag aan band? En wie sloeg op hun
f
bur-gers als broe-ders In één band? 't Was de held,
nij-vri-ge Vlaanderen 't Brit-se strand? 't Was de held,
beurt de ti-ran-nen Neer in't zand? 't Was de held,

— 't was de held en de roem
— 't was de held en de roem
— 't was de held en de roem

van ons land Hij her-bracht hier de
van ons land Hij vond werk voor het
van ons land Hij stond recht als ons

rust op een te-ken Van zijn hand.
volk door het lij-den O-ver-mand.
Vlaanderen ver-ra-den Lag aan band.

T. N. DESTANBERG. M. F. A. GEVAERT. Met toelating van den uitgever, A. Cranz, Warmoesberg 66, Brussel. K. N. L. W. I. Uit de cantate «Jacob van Artevelde». Vergelijk met «Wie gaat met ons mee» n° 41, waardoor Gevaert zich blijkbaar heeft laten inspireren. Goed staplied.

WILHELMUS

♩ = 63 Statig
mf

1. Wil-hel-mus van Nas-sou-we! Ben ick van
2. Mijn schild en-de be-trouwen Sijt ghy, o

Duyt-schen² bloet. Den Va-der-lant ghe-
Godt mijn Heer! Op U so wil ick

trou-we Blijf ick tot in den
bou-wen, Ver-laet mij nim-mer-

1. hertogdom Nassau, in Duitsland — 2. zijn vader was Otto van Nassau

doet! Een prin-ce van O-meer! Dat ick doch vroom⁵ mach

ran-jen³ Ben ick, vrij, on-ver-blij-ven, U die-naer 'tal-ler-

veert, Den Co-ninck van His stont, Die ty-ran-ny⁶ ver-

pan-jen⁴ Heb ick al-tijd ghe-ëert. drij-ven, Die mij mijn hert door-wont.

3. prinsdom Oranje, in Frankrijk — 4. Spanje; Willem van Oranje was de ziel van den opstand tegen Spanje, doch de dichter laat hem hier nog zijn loyauteit tegenover den koning van Spanje bevestigen — 5. sterk — 6. van den hertog van Alva

T. Wordt toegeschreven aan FILIPS VAN MARNIX VAN St ALDEGONDE; er bestaat echter geen rechtstreeks bewijs van zijn auteurschap. Oorspr. 15 str. De oudste lezing komt voor in «Een nieu Geusen lieden boecxken» 1581. Werd waarschijnlijk kort na den mislukten veldtocht van 1568 gedicht. M. In den vorm zoals boven komt de melodie overeen met de lezing voorkomend in VALERIUS' Gedenck-Clanck; zij is officieel in Noord-Ned. Eigenlijk stamt zij uit Frankrijk: het Geusen lieden boecxken zegt uitdr. «na de wijze van Chartres». Deze laatste onstond waarschijnlijk uit een trompetsignaal (sonnerie). Zie, over T. en M. VAN DUYSE in O. N. L. n° 433. De lezing van T. en M. zoals boven opgegeven werd overgenomen uit «Kun je nog zingen», Noordhoff, Groningen, 1941. Sedert begin dezer eeuw is het Wilhelmus de Noord-Ned. nationale hymne. W. J. Hofdijk noemt haar «Elegie van het lijdend, krijgsgang van het strijdend, dithyrambe van het triomferend Nederland». In Zuid-Nederland wordt het Wilhelmus eerder beschouwd als symbool van de Groot-Nederlandse gedachte. K. N. V.; «Kun je nog zingen»; ook in Z. J. IV. — Let op de maatveranderingen! Voordragen als een koraal: breed en gebonden, met bijna religieus gevoel. Uitspr. Ned.

WIE DAT SICH SELFS VERHEFT

$\text{♩} = 60$ Krachtig

253

1. Wie dat sich selfs ver - heft te - met¹ Wert
 2. Doch 't schijnt dat ner - gens ghy nae vraegt, Ghy
 3. De god - loos groeyteen wyl seer wel, Doch

wel een ar - me sle - ter,² Duc d'Alf, u beeld³ tot
 wilt het al ver - scheu - ren; Maer die daer doet wat
 'teyn - de staet te vree - sen; Siet, Lu - ci - fer quam

spyt ge - set, Waer - af ge - bro - ken
 God mis - haegt, Sal 'teyn - de noch be -
 in de hel Door zijn hoo - veer - dig

be - ter. U boo - se daed, die ghy begaet, Bij
 treu - ren, Als hy, vol noot, sal naeckt en bloot, Voor
 we - sen, Daer 't volk sich al aen spie - glensal, In -

al - len toch on - ly - dig is, En
 Go - des oor - deel schul - dig staen, On -
 dien se soe - cken goe - den spoet; Want

stry - dig is Met on - zer lan - den staet.
 dul - dig gaen, Ver - we - sen tot - ter - doot.
 ho - gen moet Gaet al - tydt voor den val.

1. somtijds(?) — 2. sukkel — 3. Alva had zich te Antwerpen, in de citadel, in 1571, een voor het Nederl. volk zeer smadelijk standbeeld laten oprichten. Het lied vertolkt de verontwaardiging van het volk daarover. — 4. woorspoed

T. ADRIAEN VALERIUS: *Nederl. gedenck-clanck* (1626). M. van Engelsens oorsprong, op de wijze van «Het Schoenlapperken» (The Cobbeler). K. N. L. W. I; Z. J. III en N. V. I. — Uitspr. Ned.

HELPT NU U SELF

$\text{♩} = 112$ Opstandig

254

1. Helpt nu u self, zoo helpt u Godt,
 8. O Ne - der - landt, ghy zyt be - laen,

Uut der ty - ran - nen bant en slot,¹ Be -
 Doodt en - de le - ven voor u staen: Dient

nau - de² Ne - der - lan - den, Be -
 den ty - ran van Span - gien, Dient

nau - de Ne - der - lan - den;
 den ty - ran van Span - gien,

Ghy draeght den bast³ al om u
 Of volght, om hem te we - der -

strot, Rept flux uw vro - me⁴ han - den!
 staen, Den Prin - ce van O - ran - gien.

1. in 1570 vaardigde Alva de bij het volk zeer gehate belasting van den "tieden penning" uit. Het lied is een geweldig en bij plaatsen brutaal protest tegen den tienden penning — 2. in het nauw gedreven, verdrukt — 3. koord — 4. sterke

T. Uit het Geuse liet-boeck (1603). Oorspr. 8 str. M. De oorspr. melodie is ontleend aan een lied uit Souterl. 1540. WILLEMS plaatste de melodie van «Die vogelkens in der muten» op dezen tekst; F. GEVAERT heeft deze verder bewerkt (zie hierboven) en er een klavierbegeleiding voor geschreven. Het is in dien vorm, dat zij opnieuw populair geworden is. K. N. L. W. I (bewerking van GEVAERT); C. P. P. B.; en N. V. — Het lied vraagt een flink gerhythmeerde voordracht. Uitspr. Oud-Ned.

O NEDERLAND! LET OP U SAECK

$\text{♩} = 104$ Met kracht

255

1. O Ne-der-land! let op u saeck, De
 2. Neemt acht op u-wer Lan-den staet, U
 3. Be-schut, beschermt, be-waerd u lant, Let

tyt en stont is daer! Op-dat nu in den
 volck end' ste-den meest Sy sterck, end' daer is
 op het Spansch be-drog; Ey, laet niet ne-men

hoeck niet raeck, U vry-heid die voor-waer, U
 raet en daet, Van outs al-tyt ge-weest. U
 uyt u hant, U pre-vi-le-gien toch: maer

ou-ders heb-ben dier ge-cocht, Met goet en bloet en
 a-del is man-haf-tich vroom,² Men vind niet haers ge-
 thoont u elck een man vol moet, in t'hou-den van u

le-ven: Want sy werd nu gantsch en
 lij-cken; Houd den Span-jaert doch, ick
 wet-ten, Bo-ven al dient God, en

³tee-ne-mael gesocht Tot niet te zyn ver-dre-ven.
 bid u, in den thoom, dat hy van ons mag wy-cken.
 valt Hem steeds te voet, Dat Hy op u mag let-ten.

1. Don Juan van Oostenrijk was in 1576 uit Spanje in Luxemburg aangekomen, van waaruit hij aan den Raad van State een schrijven richtte met vredevoorstellen namens den koning. Het lied is niets anders als een waarschuwing aan de Nederlanden om niet in de val te lopen — 2. sterk

T. ADRIAEN VALERIUS: *Nederlandsche gedenck-clanck* (1626). M. Toegeschreven aan J. VREDEMAN (rond 1600). K. N. L. W. I; C. P. P. B.; N. V. I.; Z. J. IV (Bewerking voor 3 gel. st.) — Deze klavierbegeleidingen hebben alle fa # in 't voorlaatste vers. — Uitspr. Ned.

WILT HEDEN NU TREDEN

$\text{♩} = 96$ Met wijding

256

1. Wilt he-den nu tre-den voor God-den
 2. Ter ee-renons Hee-ren wilt al-u
 3. D'arg-lo-sen, den boo-sen om yet-te
 4. Bid, wa- ket end' ma- ket dat g'in-be-

1. Hee-re; Hem bo-ven al lo-ven, van
 2. da-gen Dit won-der by-zon-der ge-
 3. vin-den, Loopt dries-schen² en bries-schen ge-
 4. ko-ring End' t'qua-de met scha-de toch

1. her-ten seer. End' ma-ken groot Syn's
 2. den-cken toch. Maeckt u! o mensch! voor
 3. lyck- een Leeu, Soec-ken-de wie hij
 4. niet-en valt. U vroom-hey't brengt de

1. lie-ven nae-mens ee-re, Die daer nu on-sen
 2. God steeds wel te dra-gen, Doet y-der recht, en
 3. wree-de-lyck ver-slin-den, Of ge-ven mocht een
 4. vy-ant tot ver-sto-ring, Al waer syn ryck noch

1. vy-and slaat ter neer.
 2. wacht- u voor be-drog.
 3. doo-de-lyc-ke preeu.³
 4. eens-soo sterck be-walt.⁴

1. draag zorg — 2. brallen, te keer gaan — 3. beet — 4. door wallen beschermd

T. en M. uit VALERIUS' *Gedenck-Clanck*. Het is een danklied voor de overwinningen van Prins Maurits (1597). De M. is de oude wijze «Hey! wilder dan wilt, wie sal mij temmen». Zie in de nieuwe, in 1942 verschenen uitgave van den *Gedenck-Clanck* (Standaard, Brussel) op bl. LVIII zeer interessante nota's over de verspreiding van dit lied in Wenen, Duitsland, Amerika (Thanksgivings-day). De schrijver (A. KOMTER-KUIPERS) zegt aldaar: «Het is een ontroerend lied; de vrome, geïnspireerde tekst past buitengewoon mooi bij de nobele, waardige melodie». K. N. V. I; Z. J. IV. — Wijdingsvol-gebonden voordragen. Niet vlugger, dan het opgegeven tempo, vooral niet op de ♩ noten. Uitspr. Ned. Echter yder in 2e str. uitspr. als ie. Evenzo yet in 3e str.

FRED'RICK HENDRICK VAN NASSOU

$\text{♩} = 60$ *Fier*
mf
 257

1. Fred' rick Hendrick van Nassou,¹ prin. ce van O -
2. Die my al-tijd in het veld en in swa-re
6. Noch de vy-and, noch de nijd my het hert be -
7. Wil - dy dat ick voor u tree? volgt dan oock mijn

1. ran - gien, dien' mijn va - der - land ge - trou
2. toch - ten hebb' voor in de spits ge - stelt,
6. nou - wen, want ick, mid - den in den strijd,
7. gan - gen; want tot' on - der - lin - ge vree,

f

1. te - gen 't machtigh Span - gien; dies² ick 't Ba - ta -
2. rid - der - lijck ghe - voch - ten; of ick schoon was
6. met een vast be - trou - wen, sie, hoe God my
7. streckt al mijn ver - lan - gen; bur - gers drijft wech

1. viers ghe - moet wil be - tuy - ghen³ door mijn bloed,
2. jongh en teer, 'ksocht mijn vro - mig - heyd en eer
6. uyt ge - vaer heeft ver - lost soo me - nigh jaer,
7. twist en haet, die ons lant soo dap - per schaet,

rit.

1. en mijn fris - sche le - ven voorhaer⁴ vryheyd ge - ven.
2. in u dienst te lee - ren, 't va - der - lant ter ee - ren.
6. die my in dees ty - den noch wel sal be - vry - den.
7. en vlecht al u sin - nen met den band van minnen.

1. zoon van Willem van Oranje — 2. daarom — 3. bewijzen (dat ik een goed Batavier - Nederlander - ben) — 4. hun (van de Bataviërs)

T. uit Bellerophon, Amsterdam, 1633; lied op de belegering en verovering van Grol door Prins Frederik Hendrik (1627). Oorspr. 10 str. O. N. L. n° 467. M. van Fransen oorsprong: «Baise moy ma Ianneton»; het bekende Fr. kerstlied: «Allons Bergers», n° 400 heeft ongeveer dezelfde melodie; ook het beroemde «Noël» van DACQUIN, voor orgel. — Flink rhythmieren. Kan als staplied gebruikt worden: een ♩ per stap. Uitspr. Ned.

EEN LIEDJE VAN KOPPELSTOK DEN VEERMAN

$\text{♩} = 112$ *Marschmatig*
f
 258

1. In naam van O - ran - je,¹ doet o - pen de poort! De
2. De vloot is met vijf dui - zend kop - pen bemand, De
3. Komt, geeft de ver - zee - kring; k moet spoedig terug, De
4. Hier dringt men naar buiten, daarschoolt men bijeen,⁵ En

1. Wa - ter - geus² ligt aan den wal. De vloot voogd der Geuzen, hij
2. man - nen zijn kloek en vol vuur! Een o - gen - blik nog en zij
3. klok heeft het uur reeds ge - meld. Ik zeg 't u, geeft gij mij de
4. spreekt o - ver Koppelstoks last: "De stad in hun handen of

1. maakt geen akkoord, Hij vor - dert den Briel³ of uw val. Dat
2. stap - pen aan land, Zij wach - ten bericht bin - nen 't uur. Gij
3. sleu - tels niet vlug, Dan is reeds uw vonnis ge - veld. De
4. an - ders dendood?' 't Be - sluit tot het eer - ste staat vast! Maar

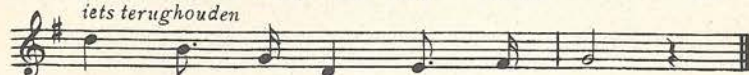
1. is het be - vel van Lu - mey⁴ op mijn eer, En
2. moogt dus niet dra - len, doet o - pen de poort! Dan
3. wak - ke - re Geu - zen staan tand - kner - send daar, Zij
4. nauw - lijks is daar - mee de veer - man ge - vleid,⁶ Of

1. bur - gers, hier baat nu geen te - gen - stand meer, De
2. ne - men de Geu - zen ter - stond zon - der moord Be -
3. wet - ten hun zwaarden en ma - ken zich klaar, En
4. Si - mons de Rijk⁷ heeft de poort ge - ram - meid,⁸ En

1. In naam van Willem van Oranje, leider van den opstand tegen Spanje. Het is "Koppelstok", de veerman die spreekt, als afgezant van de Watergeuzen, die de vesting "Den Briel" belegeren — 2. oproerlingen, die van de zee uit de Spaanse Ned. aanvielen — 3. vesting in Zuid - Holland, in 1572 door de Watergeuzen veroverd — 4. bevelhebber van de Watergeuzen — 5. binnen in de vesting — 6. nauwelijks heeft men dit aan den veerman, tot zijn tevredenheid, medegedeeld — 7. een van de Watergeuzen — 8. ingebeukt met een stormram

1. Wa - ter - geus komt om den Briel! De
2. zit van de ves - ting den Briel! Be -
3. zwe - ren: "den dood of den Briel!" En
4. zo kwam de Geus in den Briel! En

1. Wa - ter - geus komt om den Briel.
2. zit van de ves - ting den Briel!
3. zwe - ren: "den dood of den Briel!"
4. zo kwam de Geus in den Briel!

T. en M. A. J. SCHOOLEMAN. K. N. L. W. I. Ook N. V. I. — Rhythme verzorgen: onderscheid tussen en . Tempo niet te vlug nemen: de woorden zijn enigszins zwaar, en men moet den tijd hebben, om ze flink uit te galmen. Bruikbaar als staplied. Uitspr. Ned.

TRIOMFANTELIJK LIED VAN DE ZILVERVLOOT

[♩ = 60] Levendig

1. Heb je van de Zil - ve - ren Vloot¹ wel gehoord de
2. Zei toenniet Piet Hein, met een aal wae rig² woord!³ Wel
3. Klom men niet de jon - gens als kat - ten in't want⁴ En
4. Kwam er nu nog een - maal zo 'n Zil - ve - ren Vloot Zeg

1. Zil - veren Vloot van Spanje? Die had er veel Spaan - se
2. jon - gesjes van O - ran - je, Komt klim'reis aan dit en
3. voch - ten ze niet als leeuwen? Ze maakten de Span - jers
4. zou je luinog zo kloppen? Of zoudt gij u vei - ligen

1. mat - ten² aan - boord En — ap - pel - tjes van O -
2. dat Spaan - se boord⁷ En — rol⁸ me de matten van
3. duch - tig te schand, Tot in Span - je klonk hun
4. bui - ten — schoot¹¹ Maar stil in je hang - mat

1. vloot welke vroeger, met zilver en goud beladen, jaarlijks uit Spanjs Ame - rika naar Spanje zeilde — 2. zilveren geldstukken — 3. ernstig, eenvoudig — 4. eens — 7. schip — 8. overweldig^(?) — 9. touwwerk — 10. toeslaan — 11. schot

1. ran - je! Piet Hein,³ Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
2. Span - je!" Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
3. schreeuwen. Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
4. stop - pen? "Wel Neer lands bloed, Dat bloed heeft nog wel

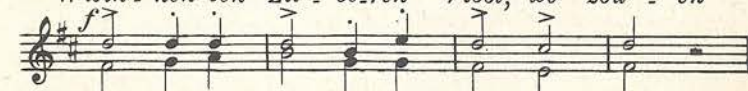
1. klein, Zijn da - den ben - nen⁴ groot, zijn
2. klein, Zijn da - den ben - nen groot, zijn
3. klein, Zijn da - den ben - nen groot, zijn
4. moed! Al ben - nen we niet groot, al

1. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
2. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
3. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
4. ben - nen we niet groot, Wij zou - en

1. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
2. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
3. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
4. win - nen een Zil - ve - ren Vloot, we zou - en

1. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
2. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
3. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
4. win - nen, nog win - nen een Zil - ver Vloot!"

3. Nederl. vlootvoogd, veroverde in 1629 de Spaanse Zilvervloot in de na - bijheid van Cuba — 4. zijn

T. J. P. HEIJE, M. J. J. VIOTTA, K. FL. VAN DUYSE in N. L. W. I.; andere K. (met varianten in de melodie) in N. V. en in « Kun je ». Be - werking 4 gem. st. MEULEMANS (Suite Oud - VI. L.) — Het rhythm in het refrein niet laten ontaarden in . De str. levendig vertellend, het refrein met geestdriftigen jubel voordragen. Kan ook als staplied gezongen worden (een per stap). Uitspr. Ned.

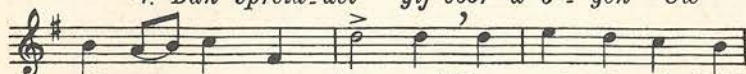
BEIAARDLIED

Opgeruimd en vrolijk

♩ = 98

1. Dan' mocht de bei-aard spe-len Van
2. Dan schiept gij op-ge-to-gen, Tot
3. Dan liet gij uw ron-de-len⁵ En
4. Dan spreid-det gij voor d'o-gen Uw

1. al uw to-ren-tran-sen² Dan mocht de grijs-heid
2. Prin-sen, Vlaam-se ste-den; Wie on-der ze-ge-
3. kan-ten ge-vels⁶ glan-sen; Dan hieldt gij land-ju-
4. Vrij-heid, Kunst en Ze-den: Op al-len mocht gij

1. kwe-len³ Dan mocht de jonk-heid dan - -
2. bo-gen Op ze-ge-wa-gens re - -
3. we-len⁷ Dan vlocht gij lau-wer-kran - -
4. bo-gen, Om al-len werd't geaan-be - -

1. - - sen. Dan mocht de jonk-heid dan-sen.
2. - - den.⁴ Op ze-ge-wa-gens re-den.
3. - - sen. Dan vlocht gij lau-wer-kran-sen.
4. - - den! Om al-len werd't geaan-be-den!

1. in den bloeitijd van de Vlaamse kunst (15e-16e eeuw) — 2. torenspitsen, of ook torenomgangen — 3. dan mochten zelfs de ouden van dagen zich verheugen — 4. dan maaktet gij, Vlaamse Steden, opgetogen tot Prinsen, diegenen die (als deelnemers aan uw landjuwelen) op zegewagens, onder zegebogen door uw straten reden — 5. ronde torens aan de wallen — 6. gevels, fijn versierd, als kant — 7. wedstrijden voor dicht- en toncelkunst

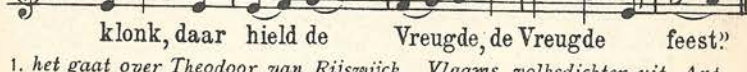
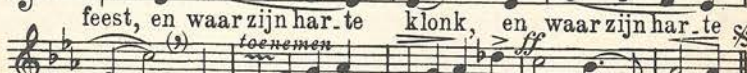
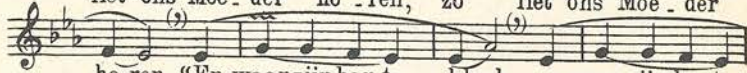
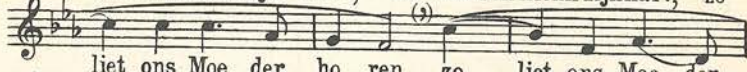
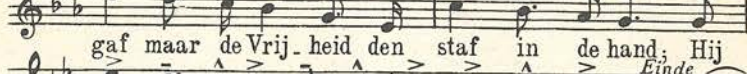
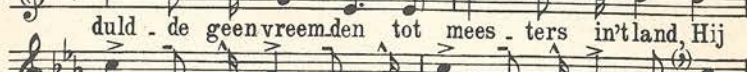
T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Uit *Vlaanderens Kunst-roem, Rubens-Cantate* (1877). K. N. L. W. I; C. P. P. B. — Het beiaard-lied vormt het hoofdmotief van de Rubenscantate. Nadat de dichter Vlaanderen beschreven heeft, als het eerste land waar «het licht van de blijheid blonk» en «het lied van de vrijheid klonk» na den donkeren nacht (van de middeleeuwen?) stelt hij het voor als het paradijs van alle kunsten (16e eeuw).. en dan, «dan mocht de beiaard spelen, enz.». P. B. laat dit eerst door knapenstemmen zingen. — Bij de 1e str. heeft hij als «stemming» opgegeven: opgeruimd en blij; bij de 2e: opgeruimd en fier; bij de 3e: opgeruimd en lieflijk (en ditmaal p); bij de 4e: breder en kloek. Men houde met al die aanduidingen rekening. Let op het tempo: niet te rap, maar toch licht; niet gebonden, elke lettergreep los van de andere! Kan ook als stap-lied gebruikt; dan echter vlugger.

VAN RIJSWIJCKMARSCH

♩ = 100

Zeer matig

ff

1. het gaat over Theodoor van Rijswijk, Vlaams volksdichter uit Antwerpen (1811-1849)

T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT; uit «Theodoor van Rijswijk, Kinderhulde aan een Dichter, 1884, cantate voor kinderen-stemmen». K. Zie klavieruitreksel van ARTHUR WILFORD; Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. — Let op het tempo: gewoonlijk wordt deze marsch veel te vlug gezongen. Bij de herhaling zet P. B.: «zeer breed». Bemerk ook het contrast tussen het eerste en het tweede deel (bestemd voor meisjesstemmen): het eerste sterk gerhythmeerd, het tweede zeer gebonden.

CONSCIENCELIED

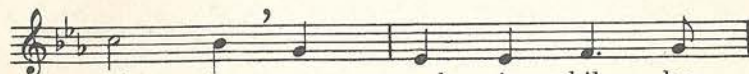
[♩ = 92]

Breed doch goedvol voor te dragen

262

mf

1. Uw land lag droef en
 2. O mens vol e - die
 3. De glo - rie van 't ver -
 4. Thans rijst, in Vlaan - dren

1. duis - ter en zonk in kil - len
 2. deug - den, gij waart zoo groot als
 3. le - den her - leef - de bij uw
 4. gou - wen al - om het red - dend

1. nacht. — Gij hebt weer licht en —
 2. goed, — met — schoon - heid — en met —
 3. woord, — en — 't volk, ver - acht, ver -
 4. licht; — en — ver - der, — ho - ger —

1. luis - ter aan — 'tar - me volk ge -
 2. vreug - den hebt — gij uw volk ge -
 3. tre - den, werd — door uw stem be -
 4. schou - wen wij — met ver - rukt ge -

1. bracht — Zijn — schoon - heid — was ge -
 2. voed; — Uw — schat van gul - den
 3. koord. — De — Leeuw van Vlaan - dren
 4. zicht! — En — drijft ons volk — weer,

1. vlo - den, zijn — geest - kracht lag aan
 2. dro - men, uw — lief - de en te - der -
 3. maak - te de — her - ten fier — en
 4. prach - tig, op — ei - gen vrij - e

1. band, — Gij wek - te't uit de
 2. heid, — gij hebt het al ge -
 3. groot, — tot elk zijn boei - en
 4. vlerk, — wordt Vlaan - dren rijk en

1. do - den — en — leid - de't aan uw
 2. no - men, — en — aan uw volk ge -
 3. slaak - te, — en — elk den nacht ont -
 4. mach - tig, — ons — volk weer schoon en
verbredend *tijdmaat*

1. hand, — Gij schiept uit — nacht en —
 2. wijd! — Ge - groet, die — zijt ge -
 3. vlood, — en gans een — volk ont -
 4. sterk, — wij blij - ven — steeds in -

1. no - den het — Vlaam - se Va - der -
 2. ko - men en — Vlaan - dren hebt be -
 3. waak - te bij — 't rij - zend mor - gen -
 4. dach - tig: Jong Vlaan - dren is — uw

1. land! — Gij schiept uit — nacht en —
 2. vrijd! — Ge - groet, die — zijt ge -
 3. rood. — En gans een — volk ont -
 4. werk! — Wij — blij - ven — steeds in -

1. no - den het — Vlaam - se Va - der - land!
 2. ko - men en — Vlaan - dren hebt be - vrijd!
 3. waak - te bij — 't rij - zend mor - gen - rood.
 4. dach - tig: Jong — Vlaan - dren is uw werk!
verbreden *zeer breed*

T. RICHARD DE CNEUDT. M. OSCAR ROELS. K. Gezusters Roels, Borluutstr. Gent. — Bemerkt de elkaar opvolgende modulaties, in het midden. Het lied is zeer geschikt voor uitvoering door de massa op plechtige gelegenheden, bijv. op een Conscience-hulde.

IN TRANSVAAL

$\text{♩} = 112$ Matig, breed en plechtig, maar met gloed

265

1. Daar is een zucht die gloeit in ie - der
 2. Wie kent ze niet de Hu.gue - nots' en
 3. De vij - and' kwam. Ons wil - de hij tot
 4. Jong is de Staat: maar ei - kels wor - den

1. her - te; Daar is een kreet die dreunt door ie - der
 2. Geu - zen? Ze zeil - den uit, op wil - de vol - ken
 3. sla - ven... Te paard! Te paard! met buk - sen³ en met
 4. bo - men! s Landsmoed's landseer. O God, ver - laat ons

1. land't Waait uit de vlag die wap - pert in - de
 2. af. Elk we - reld - deel bracht schat - ting aan die
 3. lood! Waar bleef hij, waar? Men vra - ge 't aan de
 4. nooit; Laat op Transvaal uw ze - gen ne - der -

1. ver - te; t Vliegt met het schip dat ste - vent van het strand...
 2. reu - zen. Wij zijn hun zoons, en zwaai - en hier den staf.
 3. ra - ven, Langs el - ken weg zijn nog de rot - sen rood.
 4. stro - men: We - ze A - fri - ka met ste - deneens be - strooid!

Vrij zijn! Vrij zijn! Dreu - ne'took uit on - zen mond,
 Daar op A - fri - kaan - sen grond, Daargeen volk op -
 'twe - reld rond Vrij - er is dan wij zijn!

1. Calvinisten van de 16^e eeuw, waaronder vele uitweken naar Zuid - Afrika
 — 2. de Engelsen — 3. geweren

T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Opgenomen met de toelating van het Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. K. N. L. W. I. — De eerste en vierde strofe passen best op de melodie; het zijn ook de beste als poëzie. Goed staplied.

TROUW

$\text{♩} = 54$ Krachtig, overtuigend

266

1. Ik hou van 'n man wat sij man kan staan; ik
 2. Ik hou van 'n man wat sij moe - der eer Indie

hou van 'n arm wat 'n slag kan slaan, 'n
 taal uit haar vro - me mond ge - leer endie

oog wat nie wijk, wat 'n bars kan kijk' en 'n
 bas - ter - ge slag⁵ in sij siel ver - ag, wat,

wil wat so vas² soos 'n³ klip - steen⁴ staan! —
 haar⁶ ver - stotend, hul - self klei - neer! —

p iets trager

3. Die oog wil ik sien wat 'n traan nog ween, yir 'n
 hel - de - ge slag⁷ in hul rus⁸ daar heen, maar 'n
 blits van trouw in die traan van rouw, wat aan
 lief - de weer gee, wat haar bron is ont - leen. —

1. dat een doordringenden blik op iemand kan werpen — 2. vast — 3. als een
 — 4. rots — 5. bastaardsgeslacht — 6. de moedertaal — 7. heldengeslacht —
 8. in hun laatste rustplaats

Tijdmaat

4. Vir mij d'Afrikaner van durf en daad, Wat
Mammon's eer — en loon versmaad, Sij
hoofd en sijhand vir sij volk en sij land en 'n
trap van sij voet vir laag ver-raad! ———

f met geestdrift

5. O, ik hou van 'n man wat zij man kanstaan, ik
hou van 'n daad wat soos don - der slaan, 'n
oog wat nie wijk, wat 'n bars kan kijk en 'n
weinig vertragen
wil wat sovas soos 'n klip - steen staan! ———

T. JAN F. E. CELLIERS (Zuid-Afrikaans dichter). M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 16e r. — Bij de vooroefeningen het rythme stellen teenover het rythme. De derde noot van het eerste niet te kort nemen; eerst traag, met drieledig onderverdeelde tijden, dan vlugger. De prachtige tekst moet met overtuiging en kracht voorgedragen worden. Rekening houden met het verschil in de stemming, van strofe tot strofe.

GAUDETE

$\text{♩} = 88$ Gaande *stil-begeesterd*

275

1. Broe - ders, weest blij — in den
2. We - ze den lie - den be -
3. Zegt - Hem en zingt Hem uw

Heer, ik zeg het U nog weest immer ver - heugd! —
kend uw ze - dig en zacht, uw need'rig ge - moed. —
dank, met hoopvol gemoed, met sme - kende bēe... —

ik zeg het U nog weest im - mer ver - heugd! —
uw ze - dig en zacht, uw need'rig ge - moed. —
met hoopvol ge - moed, met sme - ken - de bēe. —

— Her - ten en zie - len om - hoog! —
— Kom - mer zij ver - re van U: —
— Scho - ner dan al — wat gij droomt —

Her - ten en zie - len om - hoog! — Hoe
Kom - mer zij ver - re van U: — de
Scho - ner dan al — wat gij droomt — is

na - der Zijn komst, hoe gro - ter de vreugd! hoe
 Heer dien gij dient, uw God - is zo goed! uw
 'tgeen Hij U gunt: Zijn he - mel. se vrêe... Zijn
 gro - ter de vreugd! hoe gro - ter de vreugd! hoe
 God - is zo goed! uw God - is zo goed! uw
 he - mel se vrêe... Zijn he - mel se vrêe... Zijn
 tegenhouden
 gro - ter de vreugd!
 God is zo goed!
 he - mel. se vrêe...

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans I. — Klavierbegeleiding onmisbaar! (Voor al de liederen uit Jaarkrans, zie inleidende nota in de oorspronkelijke klavieruitgave).

VIGILIE VAN KERSTMIS

$\text{♩} = 76$ Licht gaande
 276 $\text{♩} = 76$ 1 *p* eenvoudig voordragen

1. Her - der. kens her. der. kens
 2. 't Kindje door he. mel en
 3. Gaat nu tot Hem die in
 die er zo vroom, wa. ken. de bidt in de
 aar - de ver - wacht, dui. zend. maal scho - ner dan
 'tkrib. be. ken rust de ar. rem. kens o - pen om
 sla. pen. de vel. den, schuchte. re her. der. kens,
 'tlicht waar weijn zwe. ven, 'twordt van een Maagd nu ter
 vre. de te bie. den, vre. de die't men. sen. wee
 laat u. wens. chroom, luis. tert wat blij. dschap wij
 we. reld ge. bracht, om u ver. los. sing en
 troos. ten. de sust; he. mel. se gunst voor goed.

(9) *zacht*
 zin - gen. de mel - den!
 vre - de te ge - ven. } Glo - ri - a
 wil - li. ge lie - den!
 in ex. cel - sis De - o Glo - ri -
 a in ex. cel - sis De - o! Glo - ri -
 a in ex. cel - sis De - o!

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans I. — Stipt naar de maat zingen, in het opgegeven tempo, dat trager is dan men het veelal hoort uitvoeren. Vooral in het refrein « Gloria » het rythme zeer zuiver houden. Zeer snel leren ademen tussenin de muzikale zinnen; zie (').

HET WAS EEN MAGHET UUTVERCOREN

$\text{♩} = 52$ Langzaam en vroom
 277 $\text{♩} = 52$

1. Het was een maghet uut. ver. coren daer Je. sus
 2. Te Na. za. reth binnen die ste. de daer was een
 3. Daer quameen groot le. gaat van Gode, want Gabri.
 4. "Ma. ri. a wees ghegroeten bly. de!" Maer Mari.
 5. "En wilt niet vree. zen ma. ghet schoo. ne, Gods moeder
 6. "Godt heyligh gheest sa. lin U. kommen, Ghelyck den
 1. af wou syn — ghe. bo. ren¹
 2. ma. ghet sui. ver van se. de.
 3. el die was — van bo. de.
 4. a haer seer — ver. my. de.
 5. sult ghy syn — i. doo. ne²
 6. dau valt op — de blom. men. } Dies ben ic

1. waaruit Jezus wilde geboren zijn — 2. geschikt, waardig

p *Jubelend, iets sneller*

vro, dies ben ic vro, Ho, ho, ho, ho, be.ne.di.camus Domi.

f *rit.*

no. Ho, ho, ho, ho, be.ne.di.ca.mus Do.mi.no.

T. en M. worden hierboven weergegeven, zoals ze te vinden zijn bij LOD. MORTELMANS, Oud-VI. Kerstl. Beide schijnen uit begin 17e, of einde 16e eeuw te stammen. Oudste bron: *Het prieel der gheest. mel.*, Brugge 1609. (Zie O. N. L. I, n° 650). K. L. MORTELMANS o. c. — Een zeer mooie melodie, wijdingsvol voordragen! De str. kunnen door solist gezongen worden. Het koor zingt: «Dies ben ic vro». Vergel met het oudere, en strengere «Het was een maghet». N° 331. Uitspr. Oud-VI.; echter wou, in 1e str., op zijn Ned.!

HET VIEL EENS HEMELS DOUWE

d = 46 *Zeer gedragen*

278

1. Het viel eens he - mels dou - we! Al
5. Ma - ri - a en Jo - seph me - de Sy
6. Int velt heb.ben si von - den Een
7. Uut moe - der - li - ker min - nen Leyde
8. Ma - ri - a, suy.ver fon - tey - ne, Daer

1. in een maech - de - kyn. Ten was² nye³ be.ter
5. quamen te Bethle - em waert, Want dat was Jo.sephs
6. huys seer din - neghe.daect;⁶ Binnen so cor.ten
7. si hem op ha - ren schoot; Haer her.te ver.bli.de
8. God syn rus - te.aen nam, Bidt voor ons al ghe.

1. dauw; de Verlosser is "ros de coelo", dauw, die uit den hemel nederdaalt; vandaar het adventslied "Rorate coeli desuper" — 2. daar en was — 3. nooit — 6. met een zeer dun dak op

1. vrou - - we⁴ Dat de - de een kin - de -
5. ste - - de, Als ons de scrij - tu - re ver -
6. ston - - den Heb.ben sy daer lo - gys ghe -
7. bin - - nen, Dat de - de syn mon.de - ken
8. mey - - ne En de ver.soent dat god - lyck

mf

1. kyn Dat van haer wert ghe - bo - ren, En.de
5. claert. Sy en mocht.en ner - gens in - ne, Men
6. maect. Daer wert die ma - ghet moe - der Al
7. root. Si cust.te hem.aen syn wan - gen, Hi
8. lam, So dat wy moe.ten ghe - ra - ken Met

1. si bleef maghet fyn. O ma - ghet uut.ver -
5. wys.de.se al.tyt voort. Die he.mel.sche co.nin -
6. son - der wee oft pyn, Van smen - schen so.ne.een
7. such - te me.nich.fout, Daer hi quam syn.ghe -
8. hem int soe.te dal⁹ Daer vreucht is bo.ven

pp *rit.*

1. co - - ren, Lof moet u al.toos syn.
5. ghin - - ne En was daer niet ghe - hoort.⁵
6. broe - - der.⁷ Hoe mocht hi ons naer.der syn?⁸
7. van - - ghen Ver - los - sen, jonk en out.
8. ma - - ten, Die ee.welyck due.ren sal.

4. (merk op, dat hier een punt staat: er begint dus een nieuwe zin met "Dat dede een kindekin") — 5. vond daar geen gehoor — 7. Maria werd moeder van iemand, die een broeder is van elk mensenkind — 8. kan men zich nadere verwantschap voorstellen? — 9. de hemel

T. en M. uit «Een devoot en prof. boecxken» Antwerpen 1539. Doch het lied is zeker ouder; de tekst komt reeds voor in «Dit is een suverlijc boecxken» uitg. 1508 (oorspr. 8 str.); de opgegeven «wise» is die van «den lodderiken pape». K. S. B.; O. N. L. D. (J. VAN NUFFEL); Oud-VI. Kerstl. LOD. MORTELMANS. Bewerking voor 3 gel. st.: VAN NUFFEL (VI. Kerstboek 1929). — Tamelijk maatvrij uitvoeren; de woorden zo natuurlijk mogelijk aan de melodie aanpassen. Een zeer eigenaardige en mooie melodie met modulatie in het midden. Wijdingsvol voordragen. Uitspr. Oud-VI.

MARIA DIE ZOUDE NAER BETHLEHEM GAEN

Gemoedelijk
mf
♩ = 50
279

1. Ma - ri - a die zou - de naer Beth - le - hem
2. Het ha - gel - de, het sneeuw - de, het miek er zoo
3. Ma - ri - a die zey: "Ik zyn er zoo
4. Zy kwa - men een wei - nig ver - der ge -

1. gaen, Kers - a - vond voor den noe -
2. koud, De rym lag op de da -
3. moe, Laet ons een wei - nig rus -
4. gaen, Tot aen een boe - re - scheu -

cresc.

1. nen: Sint Jo - seph die zou - de met haer
2. ken; Sint Jo - seph te - gen Ma - ri - a
3. ten" - "Laet ons nog een wei - nig ver - der
4. re. 't Is daer waer Heer Je - sus ge - bo - ren

(3) p vertr.

1. gaen Om haer den weg te toe - nen.
2. sprak: "Och Hee - re, wat zul - len wy ma - ken?"
3. gaen, Aen een huy - se - ken zul - len wy rus - ten?"
4. was, En daer slo - ten noch vensters, noch deu - ren.

T. en M. zoals ze staan in S. B. De T. is overgenomen uit C. P. F. F.; de M. uit *Het prieel der Gheest. mel.*, Brugge, 1609. De T. is een typisch voorbeeld van «lokale kleur»: echt «het kindeken Jezus in Vl.!» De M. staat in den 8en modus en herinnert vaag aan Veni creator. K. S. B. en Z. J. III. Bewerking voor 3 gel. st.: VAN NUFFEL (VI. Kerstboek 1929). De 2 laatste verzen van str. 4 veel trager en met nadruk. Uitspr. Oud-VI.

NU IS DIE ROE VAN JESSE GHEBLOEIJT

♩ = 84
280
p Zeer ingetogen

1. Nu is die roe van Jes - se' ghe - bloeyt, Door
3. Ogrooten Heer van he - mel en aerd O
4. Hoe heb - dy soo ver - koren een stal? Is
7. O Je - su soet! mijn, op - per - ste Goet, Waer.

1. Go - des soe - ten dauw; Van d'heiligh Gheest Ma -
3. Schep - per van ons al! Hoe komt dat ghy wilt
4. dat u lust - hof schoon? Ghy light hier in dit
7. ach - tigh Godt en mensch Die komt voor my be -

1. ri - a be - sproeyt In de - se scher - pe kauw!
3. we - sen ghe - baert In 'taerd - sche trae - nen - dal?
4. krib - be - ke smal, Is dat u gou - den throon?
7. tae - len de boet Ut heel myn hert ick wensch

mf

1. Heeft ons ghe - baert haar Soon - tje kleyn
3. U schoon pa - leys, is He - mel - ryck,
4. O Jes - se blom! O soet - ste Kindt!
7. Dat u - wen naem de we - reld wydt

1. Een maeg - dhe - vrucht, een Blom - me reyn!
3. En ghy be - mint ons aerd - sche slyck!
4. Hoe ligh - dy soo vlack in den windt?
7. Van y - der zy ghe - be - ne - dydt.

1. "radix Jesse": zó wordt Maria geheten, de verre afstammeling van Jesse (vader van David); uit dien wortel of stam (roe) is de bloem, Jezus, ontsproten, (flos de radice Jesse)

T. en M. uit *Gheestelycken Waeckenden Staf der Jodsche Schaep-Herders*, gemaect door H. PHILIPPUS JENNYN, Brugge 1651. De M. is op de wijze: «Waer toe doch maect u mondeken reyn?». — Bemerken den prachtige tekst, en de zeer archaisch aandoende tweestemmige bewerking. — De tweede stem is de moeilijkste en moet goed inge-oefend worden. Zonder begeleiding zingen! Uitspr. Oud-VI.

O KERSNACHT, SCHOONER DAN DE DAEGEN

Ernstig
♩ = 72

281

mf

1. O Kers nacht, schooner dan de
2. Hij pooght d'on-noos-le te ver-
3. Dan na het wes-ten, dan na't
8. Be-druck te Rachel'schort'dit
cresc.

1. dae-gen, Hoe kan He-ro, des't licht verdrae - gen,
2. nie-len, Door'tmoorden van on-noos-le zie - len,
3. oos-ten: Wie zal die droe-ve moe-der troos - ten,
8. wae-ren: Uw kinderssterven mar-te-lae - ren,
decresc.

1. Dat in uw duister-nis-se blinckt, En wordt ge-
2. En weekteen stad en land, ge-schrey, In Beth-le-
3. Nu zij haar lie-ve kinders derft? Nu zij die
8. En eer-ste lin-gen van het zaed, Dat uit uw

1. viert en aen-ge-be-den? Zijn hoogmoed luis-tert nageen
2. hem en op den ac-ker, En maect den geest van Rachel
3. ziet in't bloed versmooren, Al-er ze nau-lix zijn ge-
8. bloed be-gint te groei-en, En heer-lijck tot God seer zal
rit.

1. re-den, Hoescheldie in zijn oo-ren klinckt.
2. wac-ker, Die wae-ren² gaet door beemd en wey.
3. bo-ren, En zoo-veel zwaarden rood ge-verft?
8. bloei-en, En door geen wreedheid⁶ ver-gaet.

1. Jezus — 2. wecklagen — 3. dit eerste vers hoort nog bij de vorige str., wat den zin betreft — 4. Cfr. Mt. II v. 18 — 5. staak — 6. ontkennd bw.; dus, dof uitspreken

T. JOOST VAN DEN VONDEL: Rei van Clarissen in Gysbrecht van Aemstel, oorspr. 8 str. M. uit Amsteldams minne-beeckie, met een paar wijzigingen door FL. V. D. Sommigen schrijven haar toe aan DIRK SWEELINCK; volgens O. N. L. heeft Vondel zijn lied geschreven op een bestaande 17de eeuwse Italiaanse melodie. K. S. B. — Een moeilijk lied: ingewikkelde maat, zeer lange zinnen. Dus diep ademen. Goed rhythmieren en toch zonder hardheid. Zeer gedragen te zingen. Het is veel eerder een klacht over de onnozele kinderen, dan een kerstlied. Uitspr. Ned.

STILLE NACHT

♩ = 84

282

Met grote innigheid

p *pp* *mf*

1. Stil-le nacht, Hei-li-ge nacht. Al-les slaapt,
2. Stil-le nacht, Hei-li-ge nacht. Da-vids zoon
3. Stil-le nacht, Hei-li-ge nacht. 't God-lijk kind

een-zaam wacht Bij het kind-je't hoog-hei-li-ge
lang ver-wacht, Wordt door d'her-ders be-groet in den
vreed-zaam lacht, Lief-de spreekt uit zijn mon-de ken

paar, Rond de krib-bezingt de en-gelen-schaar: Slaap in
stal; Op de ber-gen klinkt vreugde-ge-schal: Heil de
teer, Komt, knielt al-len bij 't krib-be-ken neer. Schenkt Hem

dim. *p* *rit.*

he-mel-se rust. — Slaap in hemel-se rust. —
red-der is daar! — Heil de redder is daar! —
al-len uw hart. — Schenkt Hem al-len uw hart. —

T. JOS. MOHR. Oorspr. Duits. Vertaling uit « Wij zingen 'n nieuw lied ». M. FR. GRUBER (harmonisatie voor drie gelijke stemmen eveneens uit « Wij zingen... ».) Rhythme verzorgen! De $\frac{3}{4}$ maat zal bij dit trage tempo minder aanleiding tot slordige uitvoering geven, dan de $\frac{6}{8}$ maat, waarin het lied oorspronkelijk geschreven werd.

EEN SERAPHINSCH TONGHE

Plechtig
mf

♩ = 80

283

1. Een se-ra-phin-sche ton-ghe my
2. Syn twee bruyn ooch skens schoo-ne en
3. Syn lief aen-schyn ge-pre-zen, syn
4. Ghe-eert sy dan de moe-der, nu
5. O Je-su soe-te nae-me, ons

1. nu wel dient voor-waer, een ke-le die wel
2. syn mon-de-ken root syn le-de-kens i-
3. gra-ci' al-der-meest, en syn kin-der-lick
4. en 'tal-len ter-myn, die 't kint, on-sen be-
5. troost en toe-ver-laet, Ons ver-los-ser be

1. son-ghe met soe-te stem-me clae, om
2. doo-ne² syn han-de-kens mi-nioot,³ die
3. we-sen ver-heucht my in den geest; en,
4. hoe-der, ge-baert heeft son-der pyn; glo-
5. quae-me, aen-merckt ons, sim-pel daet; wilt

1. 't kin-de-ken so clee-ne, ghe-bo-ren, soo men' siet, van
2. too-ghen ons de we-ghen die wy moe-ten in-gaen, op-
3. soo ick wel aen-schauwe, hy is ge-heel ge-lyck syn
4. ri' sy Godt ge-ge-ven, den menschen peysal-hier, die
5. duer U liefd'aen-veer-den, ons hert voor een pre-sent, al

1. een-der ma-get ree-ne te lo-ven met een liedt.
2. dat wy al den ze-gen van hem mo-gen ont-faen.
3. moe-der, on-se Vrou-we, in goe ma-nie-ren ryck.
4. op der eer-den le-ven, van wil-le goe-der-tier.
5. syn wy cleen van weer-den, O Heer, 'tis U be-kent.

1. zoals men — 2. wel gevormd (idoneus?) — 3. klein — 4. vrede

T. en M. uit *Het prieel der gheest. melodie*, Brugge 1609. De auteur, althans van den tekst is waarschijnlijk de jezuiet JAN DE TOLLENAER, wiens spreuk onderaan het lied staat. «Leght Tolle naer recht» (Zie O. N. L. III, n° 490). K. Oud-VI. Kerstl., LOD. MORTELMANS, Z. J. IV. Zie aldaar ook bewerking 3 gel. st. — In koraaltrant zeer gebonden voordragen; een solist kan voorzingen, terwijl het koor — zoals oorspr. aangegeven wordt — de tweede helft herhaalt. Uitspr. Oud-VI.

EEN KINT GHEBORN IN BETHLEHEM

Fris
mf

♩ = 44

284

1. Een kint ghe-bo-ren in Beth-le-
9. Die en-ghe-len son-ghen doe² ter
7. Drie co-nin-ghen qua-menuut Oos-ten
11. Al mit den en-ghe-len wil-le-wi⁴

1. hem Ver-bli-det al-le Je-ru-sa-
9. tyt, Die her-der-kens wa-ren me-de ver-
7. lan-de En-de brachten mit hem³ haer of-fer-
11. sin-ghen En-de la-ten ons her-ten in vrou-den⁵

p trager

1. lem!
9. blyt.
7. han-de. } A-mor, a-mor! A-mor, a-
11. springhen. }

rit. ppp

mor! A-mor, quam dul-cis est a-mor!

1. geheel Jerusalem (unde gaudet Jerusalem) — 2. toen — 3. met hen — 4. willen wij — 5. vreugde

T. uit *Horae Belgicae*, HOFFMANN V. F. Vrije bewerking van het bekende Lat. lied: Puer natus in Bethlehem. Het refrein is latijns. Dit gebruik van Latijn is typisch voor sommige oude kerstliederen. Oorspr. 11 str. M. *Das kath. Deutsche Kirchenlied*, K. S. B.; O. N. L. D. (VAN NUFFEL) Oud-VI. Kerstl. MORTELMANS. Bewerking voor 3 gel. st.: VAN NUFFEL (VI. Kerstboek 1929); voor 4 gem. st.: in *Zes oude Lat. Kerstl.* R. GHESQUIERE. — De str. kan door een solist, het refr. door een koor — echter zeer zacht en genuanceerd — gezongen worden. Uitspr. Oud-VI. Echter Ned. ou in vrouwen.

ONS IS GHEBORN EEN KINDEKYN

Met tederheid

$\text{♩} = 48$

285

1. Ons is ghe - bo - ren een kin - de -
2. Die ster - ren ghe - ven ons lich - ten
3. Si lech - den³ in een crib - be -
4. Dat kin - de.kyn speel - de der moe - der
9. Die os - se en - de ooc dat e - sel -
12. O et o et glo - ri -

1. kyn Noch claer - re¹ dan die son - ne; Dat sal ons
2. schyn Al door den hemelghe - dron - gen Ma - ri - a die
3. kyn Mit ha - rensnee - wit - ten han - den, Si cus - seden⁴
4. toe Mit si - nen clei - nen arm - kens; Het lachede haer
9. kyn En con - den niet ghe - spre - ken; Doe⁷ Je - sus
12. a! Dat soet - ste van der min - nen! Dat is Je -

cresc. *decr.* *rit.*

1. al - le vrou - de² syn Al tot ter enghelen won - ne.
2. heeft haer lie - ve kint Mit gan - ser minnenghe - won - nen.
3. voor syn mon - de.kyn: Des⁵ had haer seer ver - lan - ghen.
4. al - so soe - telyk toe Mit bli - den blenkenden ooch - kens.
9. in der crib - ben lach, Doe lie - ten si haer e - ten.
12. sus, Ma - ri - en soon! God la - ten⁸ ons ghe - win - nen!

1. klaarder — 2. vreugde — 3. legde hem — 4. kuste hem — 5. daarnaar —
6. blinkende — 7. toen — 8. late hem

T. en M. zoals ze staan in S. B.; beide stammen af van de Lat. hymne uit de middeleeuwen «Puer nobis nascitur». De tekst komt voor in al de Vl. liederverzamelingen der 16e en 17e eeuw. Oorspr. 12 str. K. S. B.; Oud-Vl. Kerstl. LOD. MORTELMANS. — Men drage dit lied voor met grote tederheid van gevoel; het is echt een kerstlied voor den huiskring (zie str. 3 en 4). Uitspr. Oud.-Vl.

ER IS EEN KINDETJE

$\text{♩} = 108$ Simpel

286

1. Er is een kin - detje ge - bo - ren op
2. Er is een kin - detje ge - bo - ren in't
3. 't Had twee schoon oog - jes zo zwart als la -
4. 't At pap uit een pannetje, 'ten maakt hem niet
5. 't Keek naar zijn moe - der, en 't lach - te zo
6. Het leer - de timmeren bij Jo - seph, den
7. 't Kwam op de aar - de voor ons al - le -

9. KOOR

1. d'aard; Er is een kin - detje ge - bo - ren op d'aard;
2. strooi, Er is een kin - detje ge - bo - ren in't strooi,
3. get! 't Had twee schoon oog - jes zo zwart als la - get, Twee
4. vuil, 't At pap uit een pannetje, 'ten maakt hem niet vuil, En
5. snel, 't Keek naar zijn moe - der en 't lach - te zo snel,
6. man, Het leer - de timmeren bij Jo - seph, den man, En
7. gaar, 't Kwam op de aar - de voor ons al - le - gaar, En

10. EEN

1. 't Kwam op de aar - de voor ons al - le - gaar.
2. 't Lag in een kreb - be - tje ge - dekt met hooi.
3. bleu - zen - de kaak - jes, dat stond hem zo net. Twee
4. 't viel op de aar - de en 't had er geen buil. En
5. 't Ken - de de lief - de zijns moe - ders zo wel.
6. 't maakte hem een ta - fel - tje en 't zet - te er hem aan² En
7. 't wenst onseen za - lig nieu - we jaar. En

11. KOOR

1. 't Kwam op de aar - de voor ons al - le - gaar
2. 't Lag in een kreb - be - tje ge - dekt met hooi.
3. bleu - zen - de kaak - jes dat stond hem zo net.
4. 't viel op de aar - de en 't had er geen buil.
5. 't Ken - de de lief - de zijns moe - ders zo wel.
6. 't maakte hem een ta - fel - tje en 't zet - te er hem aan.
7. 't wenst ons een za - lig nieu - we - jaar.

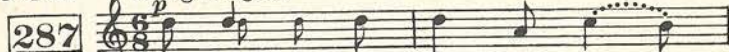
1. gitzwart — 2. uitspreken "an"

T. en M. algemeen in Vl. bekend volks-kerstliedje, met talloze varianten in tekst en melodie. De lezing hierboven is die van LOOTENS EN FEYS: Ch. Pop. Fl. min een paar str. Het is echt «Het Kindeke Jezus in Vlaanderen», ja, in den Vl. familiekring. K. Geest. Liederk. II, Moortgat (VERHELST); Z. J. I. Oud-Vl. Kerstl., E. VERHEYDEN. — Men zal den tekst laten uitspreken, rekening houdend met het plaatselijk dialect (bijv. kindeke, i. p. v. kindetje, enz.). Uitspr. Ned. of dial.

EEN ALRE LIEFFELICKEN EEN*

♩. = 42

Matig wiegend

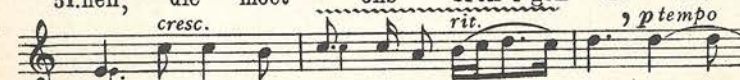
- 287
1. Een al - re lief - fe - li - cken
  2. Des⁴ wil - len wy nu bli - de
  7. God die va - der heeft ge -
  11. Och mocht ic bi - der crib -
  12. Als ic hem dan al - dus von -
  49. Ic wil nu myn be - trou -
  51. Die ons die va - der heeft ge -

1. een! dat heb ic uut - ver - co - -
2. we - sen end heb - ben vroech - de⁵ gro - -
7. sent van myn - nen⁷ op - ter eer - -
11. ben sit - ten mit ge - dach - -
12. de wat mocht ic dan be - ghin - -
49. wen set - ten al - toes vast op
51. sant uut her - te - li - ker myn -

1. ren; dat is Jhe - sus van Na - za -
2. te, want hi is nu ons ghe -
7. den si - nen soen⁸ tot een pre -
11. te, end sien hem daer in lig - -
12. nen, dan uut rey - nen gron -
49. hem, ic ho - pe hem nog te scou - -
51. nen, die moet ons bren - gen in dat

1. reen, is van der ma - get ge - bo - ren.
2. ge - ven uut des va - ders sco - te.⁶
7. sent⁹ die scat van rii - ker weer - den.
11. gen arm end on - ghe - ach - te. } Su - yo²
12. de een lie - de - kyn te sin - gen.
49. wen in dat he - mels Jhe - ru - sa - lem.
51. lant al daer die en - gelen sin - gen.

1. iemand die allerlieftijkt (beminnelijk) is — 2. tederheids-woordje zonder bepaalde betekenis, in den aard van "susa ninna" "sus, sus" die men in andere wiegeliederen vindt; misschien een aanmaning tot stilte (Hoffmann v.F.) — 4. daarom — 5. vreugde — 6. schoot — 7. uit minne, liefde — 8. zoon — 9. geschenk

su - yo, su - yo su, su - yo, su - yo su - yo su, su - yo,

su - yo, su - yo su, lie - ve sus - ters, is dat niet nu?³

3. nieuw; de u's van suyo en su moeten dus als uu uitgesproken worden.

T. en M. waarschijnlijk zestiende eeuw (zie O. N. L. n° 485). Oorspr. 59 str.; eigenlijk een geestelijk minnelied, doch met enige strofen over het kerstgeheim, en een refrein, dat zeker door het kerstgebeuren geïnspireerd is, en dat doet denken aan andere kerstwiegeliederen (zie n°s 288, 289, 299, 301). Zie in O. N. L. III, bl. 1886 en 2047 zeer interessante bijzonderheden over de «wiegeliederen van den Kerstnacht». K. Oud-Vl. Kerstliederen, LOD. MORTELMANS. Muziekfonds, Antwerpen. In het refrein wijkt Mortelmans enigszins af van de lezing, die O. N. L. geeft (zie kleine noten). — Aanpassing van den tekst op de melodie goed verzorgen. Met fijn gevoel en grote tederheid voordragen, vooral het refrein. Uitspr. Oud-Vl. (de y in mynnen als i, niet ie).

HOE LEIT DIT KINDEKEN

♩. = 88

Met grote tederheid

1. Hoe leit dit kin - deken hier in de kou!
2. Sa, ras dan, her - derkens, komt naar den stal!
3. En gij, o en - geltjes, komt hier ook bij,

Ziet eens hoe al - le zijn le - de - kens be - ven!
Speelt een zoet lie - de - ken voor dit teer lam - me - ken!
Zingt een mo - tet - te - ken' voor u - wen Ko - ning!

Ziet eens hoe dat het weent en krijt van rouw!
Mij dunkt het nu wel - haast wat sla - pen zal:
Wilt hem ver - ma - ken door uw me - lo - dij:

1. veelstemmig zangstuk op kerkelijken tekst.

Na, na, na, na, na, na, kin - de - ken teer!

Ei, zwijg toch stil, sus, sus, en krijt niet meer!

T. en M. uit *Honderd oude VI. liederen*, JAN BOLLS. Volkslied uit de 18^e (?) eeuw. Een kerst-wiegelielied, zooals n° 287, 289, 299, 301. K. N. V. II, *Kun je nog zingen I* (Noordhoff, Groningen) en Z. J. IV. Zie aldaar bewerking voor 3 gel. st. — Met warm, meewarig gevoel voordragen.

O HERDERKENS, AL SOETJENS

Met grote tederheid

289

1. O her - der - kens, al soet - jens en
 2. Goe lie - de - kens van buy - ten, nu
 3. Hout op — van u stor - men gy
 4. Sus, lam - mer - kens — laet al u
 5. Swyght haen - tiens! en wacht van te
 6. Nu Je - su, nu slaept, nu is
 7. Noch weent gy, noch schreyt gy, uit

1. son - der ge - tier, Mes - si - as rust al - hier.
 2. stil - le - kens al, Die komt in de - sen stal.
 3. Noor - den — wint: 't Is u - wen Heer dit kint.
 4. blei - ten — staen Oft van hier moet gy gaen.
 5. doen ver - maen Hoe dat ons ue - ren gaen.
 6. 'tal ge - stilt, Nu slaept ge - lyk gy wilt.
 7. bit - te - re rouw, In de - ze fel - le couw.

1.-6. Na, na, na, kin - tje klein, na, na Em - ma - nu - el.
 7. Het strooyis al te hert, 't doet u teer le - den smert;

1. haantjes

Slaept, blom van Jes - se stam, nuslaept, on - noo - sel lam;
 Comt lie - ver in ons hert, op dat gy war - me wert.

Slaept cley - nen co - nincks, slaept Em - ma - nu - el,
 Comt, comt dan lie - ver rus - ten in ons hert.

Slaept cley - nen co - nincks, slaept Em - ma - nu - el.
 Comt, comt dan lie - ver rus - ten in ons hert.

T. Handschrift ter Kon. Bibl. Brussel (1621). Zeer mooi in zijn soberheid. M. Ibid. door VAN DUYSE enigszins gewijzigd, overeenkomstig met latere lezingen van dezelfde mel. (O. N. L. n° 494). K. R. GHES-QUIERE, (met uitbeelding). Een kerst-wiegelielied zoals n° 287, 288, 299, 301. — Een zeer fijn kerstliedje. Let op de tempo-aanduidingen! Uitspr. Ned

ER KWAM EEN KLEINE KINDEKE

56

290

1. Er kwam een klei - ne kin - de - ke, In
 2. Een os - ke en een e - zel - ke, In
 3. Er klonk een hel - der stem - me - ke, In
 4. Er blonk een hel - der ster - re - ke, In
 5. Er kwam een klei - ne kin - de - ke, In

1. 't midden vanden nacht, Het was ons al - ler vrin - de - ke, Een
 2. 't stalken kouden arm, Die maakten, met hun a - sem - kes, Dat
 3. 't midden vanden nacht, Daar zong een gouden engel - ke, Dat
 4. 't midden van den nacht, Het was zo 'n schittrend ster - re - ke, Vol
 5. 't midden van den nacht, Het was ons al - ler vrin - de - ke, Een

1. kind - je teer en zacht; Een krib - be was zijn
 2. zoe - te kind - je warm, Ze a - sem - den heel
 3. ne - der - vloog, vol pracht. Naar al die vro - me
 4. gou - den glin - ster - pracht. Het kwam in 't land der
 5. kind - je teer en zacht; Zijn wieg - ske was een

(9)

1. bed - de - ke, Het had geen kleer-tjes haast, Ma -
 2. zoe - te - kes, Op 't teer en fijn ge - zicht En
 3. her - der - kes die waak - ten op het veld, En
 4. ko - nin - gen, En bleef daar wachtend staan, Toen
 5. krib - be - ke, Het had geen kleer-tjes haast, Maar

mf *p*

1. ri - a zongeen lie - de - ke, Sint Joseph knielde er naast
 2. op zijn blo - te voe - te - kes: Toen sloot 't zijn oogskes dicht!
 3. heeft daar, blij de ju - be - lend, Van 't scho - ne kind ver - teld.
 4. zijn zij, Uit hun wo - nin - gen, En mee naar 't kind ge - gaan.
 5. her - der - kes en ko - nin - gen Die knielden blij er - naast.

KOOR 2 STEMMIG

p (1) 1. 2. 3. 4. (2) *rit.* 5.

O! O! O!

(1) Afwisselend te zingen met O! en met bromstem

(2) In geval van Cello tussenspel hier een $\curvearrowright$

T. LEONARDUS. M. REMI GHESQUIERE. K. Kerstvreugde. Zie daar ook cello- of harmoniumpartij. — Zeer eenvoudig en toch gevoelvol voordragen. Een uitstekend kerstlied voor den huiskring.

HERDERS HY IS GEBOREN

$\text{♩} = 54$ Eenvoudig

291

1. Her - ders Hy is ge - bo - ren in
 2. Wy ar - me slech - te² lie - kens ghe -
 3. Als wy daer zijn ge - ko - men, siet,
 4. Ick nam mijn fluytjen, een an - der die
 5. "Siet wijschen - cken U 't sae - men een
 6. 't Kint - je be - gonst te slae - pen, de

2. eenvoudige

1. 't mid - den van den nacht, die zoo lanck van te
 2. lijck de boe - ren zijn, ont - wak - ten ons ghe -
 3. een clijn kin - de - ken leyt op 't stroynieuw ge -
 4. nam zijn moe - sel - tjen,⁴ en speel - den met mal -
 5. teer clijn lam - me - ken, bo - ter, melck en
 6. moe - der sprackons aen, lie - ve her - der - kens

1. vo - ren de we - reld heeft ver - wacht.
 2. buer - kens, en in de mae - ne - schijn,
 3. bo - ren soet als een lam - me - ken:
 4. can - der voor 't soe - te kin - de - ken:
 5. sae - ne⁵ voor U lief mon - de - ken;
 6. 't sae - men, wilt soet - jens bui - ten gaen;

P Plichtjes

1. "Vro - lijck o her - der - kens" son - ghen ons d'en - gel - kens,
 2. lie - pen met blij ge - schal naer de - sen ar - men stal,
 3. d'oogskens van ston - den aen sach - men vol trae - nen staen,
 4. "na, na, na, kin - tjen teer, sus, sus, en kryt niet meer,
 5. Na, na, na, kin - tjen teer, sus sus, en kryt niet meer,
 6. U - lie zij peys en vree dat brengt mijn kint u mee,

rit.

1. son - ghen met blij - de stem: "haest U naer Beth - le - hem!"
 2. daer ons den en - ghel - sanck al - te - mael toe be - dwanck³
 3. 't weenden uyt druck en rouw in de - se straf - fe kouw.
 4. doet U clijn ooghskens toe, sy zijn van 't krijten moe."
 5. doet U clijn ooghskens toe, sy zijn van 't krijten moe."
 6. want 'tis Godt u - wen Heer, kompt morghen noch eens weer."

1. hij die — 3. dwong, uitnodigde — 4. doedelzak — 5. room

T. zoals hierboven uit «Liefdevier in den Kersnacht», Leuven, 1669. Derde vers, 4e str. gewijzigd zoals in S. B. om wille van het rijm (oorspr. «en dus fluyten en songhen»). M. zoals hierboven, naar «Evangelische leeuw» 1682. (Zie O. N. L. III, n° 495). K. Oud-VI. Kerstl., LOD. MORTELMANS; Z. I. III; ook Godvr. Zanger II, R. GHESQUIERE; Sursum Corda en S. B. (met kleine wijziging in melodie: zie kleine noten). Bewerking voor 3 gel. st., J. VAN NUFFEL. (VI. Kerstboek. 1929). — Tempo niet zo vlug nemen als men veelal hoort. Het gevoel geheel aanpassen aan den tekst: dus verschillend van str. tot str. Uitspr. Ned.

HERDERS BRENGT MELK EN SOETIGHEID

♩. = 52 *Fris*
 292

1. Her - ders brengt melk en soe - tig - heid,
3. De logt² vol schoo - ne en - gels vliegt,
4. Nu maekt hy vier, nu raept hy hout,
5. Slaept Je - sus, slaept, Em - ma - nu - el,

cresc.

1. den lie - ven Je - sus legt¹ en schreyt, hangt u wen lank rock
3. een en - gel met Ma - ri - a wiegt, daer Jo - seph werckt den
4. want met den win - ter is het kout, maer Jo - seph die was
5. slaapt grooten prins van Is - ra - ël, duyst en duyst zie - len

rit.

1. voordenden wind, den voed - ster - va - der zorgt voor't kind.
3. hee - le nacht, en wascht de luy - ers³ in de gracht.
4. heel verblyd, om dat het kind niet meer en kryt.
5. zyn ver - blyd, om dat gy nu ge - boo - ren zyt.

1. ligt — 2. lucht — 3. doeken — 4. duizend

T. C. P. F. F. (Oorspr. 8 str); Het geestelyk opeelken (Duinkerke 1696) van PIETER DE CAUWE bevat reeds dit lied. M. is ontleend aan het Veni Creator; het tweede deel echter eindigt meer modern op si b i. p. v. fa. K. Oud-VI. Kerstl., LOD. MORTELMANS. — Er komen in dit lied zeer dikwijls onbeklemtoonde lettergrepen op de eerste noot van een tijd: de voordracht moet deze tegenstrijdigheid zoveel mogelijk verdoezelen. Uitspr. Oud-VI.

DE HERDERTJES LAGEN BIJ NACHT

♩. = 56 *Rustig verhalend*
 293

1. De herder - tjes la - gen bij nach - te, Zij
2. Toen zij er te Beth - le - hem kwa - men, Daar
3. Ma - ri - a die bloos - de van weel - de, Van
4. Och Kindje, och Kin - dje dat he - den, In

1. la - gen bij - nacht in het veld: Zij
2. scho - ten drie stra - len door - een: Een
3. oot - moed en lief - lij - ke vreugd; De
4. 'tne - dri - ge stal - le - tje kwaamt, Ach

1. hiel - den vol trou - we de wach - te, Zij
2. straat van om - hoog zij ver - na - men, Een
3. goe - de Sint Jo - zef, hij streel - de, Het
4. laat ons uw pa - den be - tre - den, Want

mf

1. had - den hun schaap - jes ge - teld. Daar
2. straat uit het krib - je be - neën; Toen
3. Kind - je, der men - sen ge - neugt. De
4. Gij hebt de we - reld be - schaamd: Gij

1. ho - ren zij d'En - ge - len zin - gen Hun
2. vlamd' er een straat uit hun o - gen, En
3. her - ders be - va - len te wei - den Hun
4. komt om de we - reld te win - nen, Den

1. lie - de - ren vloei - end en klaar: De
2. viel op het Kin - de - ke teer: Zij
3. schaap - jes aan d'En - ge - len - schaar: Wij
4. mach - tig - sten vij - and te slaan: De

mf

1. her - ders naar Beth - le - hem gin - gen: 't Liep
2. ston - den tot schrei - ens be - wo - gen, En
3. kun - nen van't krib - je niet schei - den, Wij
4. macht u - wer lief - de van bin - nen Kan

rit.

1. te - gen het Nieu - we Jaar. —
2. kniel - den bij Je - zus neer. —
3. wach - ten het Nieu - we Jaar. —
4. we - reld noch hel weer - staan. —

T. en M. uit *Oude en Nieuwe Kerstliederen*, bewerkt door J. A. en L. J. ALBERDINGK THIJM. «Dit schone oude lied wordt met Kerstmis door de arme kinderen te Utrecht langs de straat gezongen en is, voor een gedeelte, met de wijze in haar geheel, opgetekend door eene godvruchtige en smaakrijke kunstenaress, aan wie ook onze Katholieke Dichtkunst menig schoon stukje verplicht is». Aldus A. T. Oorspr. waarschijnlijk einde 17e, begin 18e eeuw. **K. Sursum Corda; Het Ned. Kerstlied, BRUNING; Z. J. II; Geest. Lied. II, MOORT-GAT. (VERHELST).** Deze laatste is wel de beste, maar de melodie wijkt enigszins af van de lezing hierboven. — In verhalenden trant en gebonden voordragen. Het rythme niet onderbreken, op het einde van de zinnen. Uitspr. Ned.

NU SIJT WILLECOME

♩ = 50

294

Blij
mf

1. Nu sijt wil - le - ko - me Je - su lie - ven
2. *Chri - ste* Ky - rie - lei - son laet ons sin - ghen
3. D' Herders op den vel - de hoorden een nieuw
4. *D' Heij - li - ge* drie Koon' ghen uyt soo ver - ren

1. Heer, gij komt van al - soo ho - ge, van al - soo
2. blij, daer meed' oock on - se lei - sen³ be - ghin - nen
3. liedt, dat Je - sus was ge - bo - ren, sij wis - ten
4. landt sij soch - ten on - sen Hee - re met Of - fer -

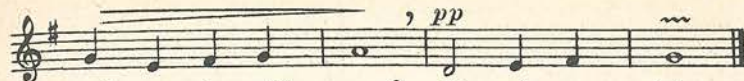

1. veer,¹ nu sijt wil - le - ko - me van den
2. vrij; Je - sus is ge - bo - ren op den
3. 't niet: "Gaet aen geen - der⁴ stra - ten en ghy
4. handt: s'Of - fer - den oyt - moe - de - lijck Myrh'

1. hoghen He - mel neer, hier al in dit aert - rijk sijt
2. *Hey - li - ghen* Kers - nacht, van een Ma - get rey - ne, die
3. sult hem vin - den klaer, Bethlem is de ste - de, daer
4. *Wier* oock en - de Goudt t'ee - ren van den Kin - de, dat

1. ver — 3. liederen — 4. gindse

1. gij ge - sien noijt meer² Ky - ri - e - leis.
2. *hooghmoet* zijn ge - acht. Ky - ri - e - leis.
3. 't is ge - schiet voor - waer. Ky - ri - e - leis.
4. al - le dinck be - houdt. Ky - ri - e - leis.

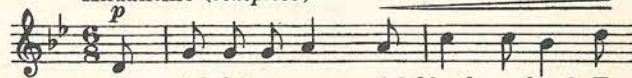
2. nooit te voren

T. en M. uit een handschrift van omstreeks 1600, door W. JANSEN uitgegeven in *Tijdschrift der Ver. voor N.-Ned. Muziekgesch.* (1891) O. N. L. n° 521. Beide klimmen echter veel hoger op. De melodie stamt af uit het *Tantum ergo* (more italico). In *Het Nederl. Kerstlied* van de 14e tot de 20e eeuw door FR. E. BRUNING komt een Hoogduitse lezing van den tekst voor uit de 11e eeuw. De «*Officia propria chori*» van de abdij van Thorn (Ned. Limburg) uit de 14e of 15e eeuw zeggen, in een beschrijving van de Kerstnachtviering aldaar: «Na het Evangelie (Liber generationis...) moeten de Schepenen van Pol (een plaatsje bij Thorn) komen zingen: Nu siet willecom Heero Korst (Here Christus) op zijn minst drie of vier verzen (strofen) vóór het altaar van den H. Georgius en de Abdis behoort hen daarvoor met pap en een kruik wijn te vereren.» (Zie *Sint-Gregoriusblad* 1932 en 1933). Een bewijs welk een belangrijke rol de volkszang — in de volkstaal! — toen in de liturgie speelde. **K. S. B.** (let echter op kleine varianten) *Godvr. Zanger II* (id.); *Begeleidingsboek Sursum Corda* (id.). Ook in het hoger aangeh. werk van Bruning. *Bewerking voor 3 gel. st.*: VAN NUFFEL (VI. *Kerstboek* 1929). — Let op het tempo! Goed binden! De lange noten flink aanhouden! Uitspr. Ned.

DE VLOKKIGE SNEEUW

♩ = 56

295

Andantino (*simplice*)

1. De vlok - ki - gesneeuw viel blank enkoud, En
2. *En sim - pe - le sche - pers*, trouw op wacht Bij
3. Toen 't ster - re - ke rees aan blau - wentrans, Toen

- 't stal - le - ke borg noch haard noch hout Waar
bij - ten - de kou dien win - ter - nacht, Die
kre - gen daar ook de wij - zen kans Te

KOOR

1. schaaap

T. JOZEF SIMONS. M. ARTHUR VERHOEVEN. K. Vijf Kerstliederen, Standaard, Brussel. — Het lied staat wel wat hoog... Men neme het desnoods een toon lager; bij een «uitvoering» in regel, kan men de str. door een solist (soprano of tenor) laten zingen; het refrein, tweestemmig, door een koor.

KERSTVERTELLING

1. Toen de her - der - kes in
2. En de her - ders na - men
3. Maar het rei - zen o! zo
4. Toen zij eind - lijk wa - ren,
5. O zo min - zaam lacht het

1. sche - per daar: "Wie volgt mij tot bij
2. vóór hen uit En Pau - wel blies tot
3. ie - dren dag En 'tlaat - ste, na een
4. wreed ge - slacht, Toch heb - ben wij voor
5. zift, zo rein, Want vre - de zij den

1. 't krib - be - ke?" "Wij wil - len al te gaar!"
2. tijd - ver - drijf Een kerst - lied op zijn fluit.
3. gu - ren nacht Ook dood - ge - vro - zen lag.
4. 't krib - be - ke De wol - le mee - ge - bracht!
5. men - sen al, Die goed van wil - le zijn!

T. JOZEF SIMONS. M. ARTHUR VERHOEVEN. K. Vijf Kerstliederen, Standaard, Brussel. — Goede oefening voor het zingen van triolen. Moeilijke of onverwachte toonafstanden goed inoefenen. Desnoods een halven toon lager nemen. Vertellend, doch meevoelend voordragen.

KINDERKERSTLIED

- Levendig
p
1. Het De - ze - ke! schud - delt zijn
  2. De kin - de - kens kij - ken de
  3. En nu ligt de we - reld in
  4. En De - ze - ke daalt in een

1. bed - de - ken uit En laat de plui - me - kens
2. plui - me - kens na En staan er op — te
3. schit - te - rend wit; 't En is geen vlek — te
4. gul - de - nen gloed; Al pluim - kens wor - den

1. vlie - gen; De plui - me - kens tui - me - len
2. pei - zen; Ze slaan al de wie - glen - de
3. speu - ren; De kin - de - kens kij - ken en
4. stra - len; En zve - ven - de omstuwt het een

1. zon - der ge - luid En draai - en en waai - en en
2. we - gel - kens ga, Waar langs al die plui - me - kens
3. roe - ren geen lid, Zij wil - lengen pluim - ke ver -
4. en - ge - len stoet, Die zin - gen met fluit en cym -

- f REFREIN
1. wie - gen; Schud maar, De - ze - ke, Schud maar uit,
  2. rij - zen. Kijkt maar, kin - dekens, Kijkt maar na,
  3. beu - ren. Kijkt maar, kin - dekens, Kijkt maar wel!
  4. ba - len. "Sit nunc glo - ri - a! Sit nunc pax!"

1. Schud maar uw bed - de - ken uit! — Schud maar, De - ze - ke,
2. Kijkt maar de pluim - e - kens na! — Kijkt maar, kin - dekens,
3. Da - len gaat De - ze - ke snel! — Kijkt maar, kin - dekens,
4. Glo - ri - a! Glo - ri - a! Pax! — Sit nunc glo - ri - a!

- inhouden
1. Schud maar uit! Schud maar uw bed - de - ken uit! —
  2. Kijkt maar na, Kijkt maar de pluim - e - kens na! —
  3. Kijkt maar wel! Da - len gaat De - ze - ke snel! —
  4. Sit nunc pax! Glo - ri - a! Glo - ri - a! Pax! —

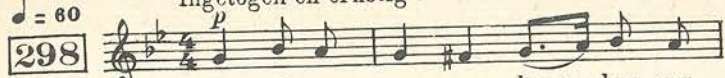
T. EMIEL FLEERACKERS, S. J. M. JAAK OPSOMER. K. VI. Z. VI, en VII. — Het lied biedt geen intonatiemoelijkheden, maar wel rhythmische: bij dit tempo is het zeer moeilijk om het rythme vol te houden en niet te vervallen in Er zijn dus speciale rhythmische vooroefeningen nodig: eerst traag, en dan vlugger, zonder het oorspronkelijk rythme te veranderen.

IN JESUS NAME

Ingetogen en ernstig

♩ = 60

298

1. In Je-sus na-me, broe-ders eer-
 2. Een her-te ree-ne en an-ders
 3. Sin-ne.lyck ster-ven, ghe-noech-te²

sa-me, Stelt u een-paer' nu te be-
 ghee-ne, dat sal, voor-waer, win-nen al-
 der-ven, al valt het zwaer, het doet ver-

ghin-nen hem te be-min-nen, al in dit
 lee-ne 't kin-de-ken clee-ne, al in dit
 wer-ven d'he-mel-sche er-ven, al in dit

soe-te nieu-we jaer.
 soe-te nieu-we jaer.
 soe-te nieu-we jaer.

1. weest eenparig — 2. geneugte

T. Uit Veelderhande Schrift. liedekens, Antwerpen, 1587. Oorspr. 5 str. M.
 Uit « Het prieel der gheest. mel. » 1609, Brugge. K. Oud-VI. Kerstl. E.
 VERHEYDEN, Muziekkfonds, Antwerpen. — Eigenlijk een Nieuwjaar-
 lied, van geestelijken aard: zeer devoot voor te dragen. Uitspr.
 Oud-VI.

ONS-HEREN BESNIJDENIS*

(Wiegelied)

♩ = 48

Rustig en ingetogen met innigen eenvoud

299

1. Kin-dje lief, ik ben zo arm,
 2. Ach! dat ge onder droef ge-schrei
 3. Moog'uw lij-den, moog'uw pijn

heb geenwiegske dan mijn arm, heb geen heul' voor
 'tmerk ontvingt der sla-ver-nij, ach! dat ik uw
 de ar-me zondaars ba-tig zijn! Moog'uw bloed en

1. leniging

u-wen nood dan mijn boe-zem en mijn schoot...
 jeug-dig bloed al te vroeg zien vloei-en moet!
 uw ge-traan al-ver-zoe-nend op-waarts gaan!

Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.
 Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.
 Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.

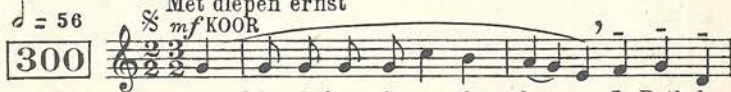
T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans I. — Een zeer
 eenvoudig en toch zeer mooi wiegeliedje van Maria voor het Jezu-
 kindje. Let op trioel, in de vierde maat: , en niet of

EEN KINDEKYN IS ONS GHEBORNEN

Met diepen ernst

♩ = 56

300

Een kin-de-kyn is ons ghe-bo-ren In Beth-le-
 Einde

hem: Des' had-de He-ro-des to-ren, Datscheenaen hem²

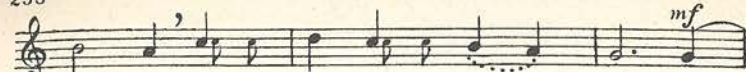

- EEN vertellend
 1. Drie co-nin-ghen uut O-ri-en-ten
 3. He-ro-des vraechde die co-nin-ghen,
 6. Doe³ die co-nin-ghen qua-men
 7. Doe si dat kin-de-kyn von-den,
 9. Nu bid-den wi den kin-de

1. Qua-men uut Je-ru-sa-lem; Si vraech-den: "waer is ghe-
 3. Waer dat kint ghe-bo-ren was. Si sei-den: "te Beth-le-hem
 6. Recht bu-ten Je-ru-sa-lem, Mit vrooch-den dat si ver-
 7. Doe wast³ der-tien daghen out; Si of-fer-den hem daer ter-
 9. Dat Je-sus is ghe-nant,¹¹ Dat-tet ons al-len wil

1. daarom — 2. dat (zijn toorn) was hem aan te zien — 3. toen — 8. was het —
 11. genoemd

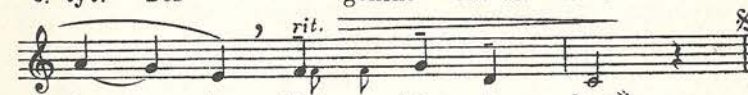
1. bo - ren Die co - ninc der Jo - den? Wi
 3. bin - nen, Als ons die pro - pheet — las:
 6. na - men Die ster - re staen voor hem, Ter
 7. ste - den Mer - re, wie - rooc en - de gout Mit
 9. bren - ghen Hier bo - ven int soe - te lant, Daer

1. sa - ghen in O - ri - en - ten Die ster - re
 3. Dat daer co - men sou - de Een heer al - so
 6. tyt doe dat si von - den Dat kin - de -
 7. al - so gro - ter weer - den,⁹ Het was daer
 9. hem die en - ghe.len sin - ghen Tot al - re

1. syn, Wi co - men om te aen -
 3. groot, Die al die we - relt ver - los - sen
 6. kyn In doe - ker - kyn ghe -
 7. noot: Si von - den daerden o - ver - sten
 9. tyt: Des gon.ne¹² ons die he - mel - sche

1. be - den Dat kin - de - kyn.¹¹
 3. sou - de Met si - nen doot.¹¹
 6. won - den Bi der moe - der syn
 7. co - ninc Van ha - ven bloot.¹⁰
 9. va - der Ghe - be - ne - dyt!

2.

Doe Herodes dat vernam,
 dattet⁴ kint gheboren was,
 hi wert toornich ende gram
 ende hi ontsach hem das,⁵
 dat hi verliesen soude
 sijn rike groot,
 hi pensde⁶ hoe hi brenghen woude
 dat kint ter dood.
 Een kindekijn enz.

4. dat het — 5. hij was daarom bevreest — 6. peinsde — 9. waardigheid —
 10. beroofd van "have" = huis, onderdak — 12. vergunne

4.

Herodes sprac den coninghen toe
 "reist uut ende soeket dat kint
 mit also groter waerdicheit:
 men seit, hij is coninc,
 coninc boven alle coninghen
 so wil hi sijn.
 Men seit, hi sal besitten
 dat rike mijn."
 Een kindekijn enz.

5.

"Als ghi dat kint hebt vonden
 keert weder ende secht mi,
 dat ic in corter stonden
 mach weten waer dattet si;
 ic souden⁷ also gheern aenbeden,
 hi is so fijn,
 hi heeft so seer doorsneden
 dat herte mijn."
 Een kindekijn enz.

8.

Snachts als die coninghen sliepen,
 die enghel quam tot hem,
 dat si niet en souden keren
 weder tot Jerusalem.
 Op enen anderen weghe
 sijn si ghekeert
 al in haers vaders rike
 als men ons leert.
 Een kindekijn enz.

7. zou hem

T. en M. naar een Berlijns vijftiendeuws handschrift. Zowel de tekst als de melodie duiden op een hogen ouderdom. De melodie doet onweersstaanbaar denken aan psalmodie voor twee koren, die elk op een eigen dominant en met eigen cadans den tekst reciteren. K. S. B. en Oud-VI. Kerstl. LOD. MORTELMANS. Bewerking voor 3 gel. st.: VAN NUFFEL (VI. Kerstboek 1929). — Men zal den tekst die zeer waardig en sober het evangelieverhaal volgens Mattheus weergeeft, met slechts nu en dan een meer subjectieve bijzonderheid of beschouwing, zeer natuurlijk en bijna maatvrij voordragen en aan de melodie aanpassen. Men kan wellicht, om het lied te verkorten en de eentonigheid te vermijden, de str. 2, 4, 5 en 8 uitgalmen i. p. v. zingen. Uitspr. Oud-VI.

DAER KWAMEN DRY KONINGEN*

mf *p*
♩. = 50 Vertellend

301

1. Daer kwamen dry ko.nin - gen met eensterr²nu
 2. Ze kwamendenhoogen berg op - ge.gaen,
 3. "Och! ster.re, ge moet.er zoo stil.le niet.staen,
 4. "Toe² Beth.le.hem, binnen die schoo.ne stad,
 5. De ster.re ginkvooren, ze volgen ze naer,
 6. Ze ga.ven een kloptjeaen He.ro - des deur.
 7. He - ro.des die sprak met een val.schen hert:
 8. "Al zyn ik zwart, 'kzyn vel - be.kend,
 9. Zyt gy den ko.ning van 't Mo.ri.a.land?
 10. "Heb ik de zonneen de maene verblend?

wie - gen, nu wie - gen, nu wie - gen al wy, -

mf *p*

1. Uyt vrem - de lan.den, het was zoo verr' Nu
 2. Ze za.gen de ster - re klaer stil le staen.
 3. We moeten nog't a - ven' nae Beth.le - em gaen.
 4. Waer Ma.ri.a met heur klein kind - je zat."
 5. Toe - dat ze by ko.ning He - ro - des kwam.
 6. He - ro.des den ko.ning kwam zel - ve veur.
 7. "Hoe komt den jongsten der³ dry zoo zwart?"
 8. "Ik zyn den ko.ning van 't Mo - ri - a - land."
 9. Gy hebt.er de zon.neen de mae.ne ver.blend"
 10. Het is - een tee.ken dat God ons zend."

wie - gen al wy, Toen wa - ren ze bly. Al

on - zen troost en onz' toe.vloet⁴t Is Ma.ri.a zoet.

1. dezen avond — 2. te — 3. oorspr. van de — 4. toevlucht (voor het rijm)

T. en M. uit C. P. F. F. Het lied draagt duidelijk den stempel van zijn afkomst uit den volksmond: het werd opgenomen uit den mond ener oude vrouw te Duinkerke. Het is ook een kerstwiegelied (zie O. N. L. n° 528. Zie ook, op bl. 1886 en 2047, hoe men in de middeleeuwen zelfs in de kerk dergelijke wiegeliëden zong). K. R. GHESQUIERE, Daar zal men ook uitvoerig beschreven vinden, hoe het lied kan geënsceeneerd worden. — Het refrein: nu wiegen zeer goed doen binden. De laatste zin: al onzen troost enz. met warmte en nadruk. Uitspr. Oud-VI. Het woord hert in 7e str. uitspreken als hart.

DRIE KONINGEN MET EEN STER

p
♩. = 60 Plechtstatig
EEN (de herhaling samen)

302

1. Drie ko.nin - gen met een ster, komen ge.
 2. Hei.lig! hei - lig God van al, die - daar
 3. Ma - ri - a - gaf e - nen zucht, als - zij
 4. Gas.par, Melchi.or, Bal.tha.zar kwa - men

re - zen¹ al van zo ver, O - ver ho - ge
 2. ligt - in e - nen stal! Hij - is d'hoog - ste
 3. hoor - de dat ge.rucht. Zij meen.de dat 't He -
 4. al - le drie te gaar, En - zij rie - pen

ber - gen en dal, om - te zoe.ken in
 2. Ma - jes - teit, die - ons 't le - ven
 3. ro - des was, die - om 't Kind - je,
 4. met - oot.moed: "Doet een of frande van

al - le hoe - ken, O - ver ho - ge
 2. heeft ge - ge - ven! Hij - is d'hoog - ste
 3. god' - lijk vrind - je, Zij meen.de dat 't He -
 4. wie - rook bran - den!" En - zij rie - pen

ber.gen en dal, om - te zoe.ken den God van al.
 2. Ma - jes - teit, die - de we - reld zo ver.blijdt.
 3. ro - des was die - om 't Kind - je Je - sus kwam.
 4. met - oot.moed: "Doet een of frande voor Je - sus zoet?"

1. gercisd

T. en M. opgetekend te Heestert uit den mond van «sterremans» d. i. mannen, die rond Driekoningen van deur tot deur gingen met een papieren ster, die ze, al zingend, deden draaien. Een aangewezen lied, dus, voor onze moderne «sterrestoeten». De melodie is van Fransen oorsprong: «Air du Traquenard» (rond 1700). Diezelfde wijze werd gebruikt voor het Fr. Kerstlied «Dans le calme de la nuit». K. Meezenneste III A. — Goed de aanpassing van de woorden aan de melodie inoefenen! Uitspr. Ned.

ER KWAMEN DRIE KONINGEN

d. = 46 Plechtig *mf* FEEN KOOR

303

1. Er kwamendrie konin-gen met e - nester, Er
2. Zij kwamenden ho - gen berg op - ge - gaan, Zij
3. "Wel ster - re ge moet er zo stil - le niet staan, Wel
4. "Naar Beth - le - hem binnen de scho - ne stad, Naar
5. Zij gaven dat kin - de - ken e - nen zoen, Zij
(*of: me - nig - voude*)

1. kwa - men drie ko - nin - gen met e - ne ster, Zij
2. kwa - men den ho - gen berg op - ge - gaan, Zij
3. ster - re ge moet er zo stil - le niet staan, Gij
4. Beth - le - hem bin - nen de scho - ne stad, Waar
5. ga - ven dat kin - de - ken e - nen zoen, Van
(*of: me - nig - voude*)

FEEN KOOR

1. kwamen van bij en zij kwamen van ver Zij
2. von - den de ster - re daar stil - le staan, Zij
3. moet er met ons — naar Beth - le - hem gaan, Gij
4. Ma - ri - a met haar klein kin - de - tje zat, Waar
5. wie - rook en mir - re en ro - de fijn goud. Van

1. kwamen van bij en zij kwamen van ver.
2. von - den de ster - re daar stil - le staan.
3. moet er met ons — naar Beth - le - hem gaan."
4. Ma - ri - a met haar klein kin - de - tje zat."
5. wie - rook en mir - re en ro - de fijn goud.

T. en M. uit *Chants pop. Fl.*, LOOTENS EN FEYS (1879). K. Z. J. II: Oud-VI. Kerstl., LOD. MORTELMANS. — Zeer geschikt voor sterrestoeten. Traag en met grote waardigheid voordragen, goed gebonden! Uitspr. Ned.

DRIEKONINGENLIED

d. = 48 Plechtig *f*

304

1. Drij ko - nin - gen rijk en groot van
2. Ma - ri - a liet e - nen zwa - ren
3. Wij heb - ben ge - reisd met groot be -
4. 't Was Gas - par, Mel - chior en Bal - tha -

1. macht Reis - den zo bij dag en nacht;
2. zucht, Als zij hoor - de het ge - rucht:
3. dwang: Wij reis - den der - tig mij - len lang,
4. saar; Dee - ne kwam voor en de an - dre naar,

1. O - ver berg en o - ver dal
2. Zij vrees - de voor haar zoe - te Lam
3. Om - dat wij de rech - te baan
4. En zij rie - pen met oot - moed:

1. Gin - gen zij zoe - ken In al - le hoe - ken.
2. Dat zij met zor - gen Hield ver - bor - gen;
3. Niet meer wis - ten Maar wel mis - ten;
4. "Doet of - se - ran - den, Laat wie - rook bran - den!"

1. O - ver berg en o - ver dal
2. Zij meen - de dat He - ro - des gram
3. Waar de ster bleef stil - le staan,
4. En zij kniel - den met - ter - spoed

rit.

1. Naar den groo - ten God — van al.
2. Om haar klein — kin - de - ke kwam!
3. Zijn wij sa - men bin - nen ge - gaan.
4. Voor dat klein — kin - de - ke zoet.

T. en M. uit *Honderd oude Vl. Liederen*, J. BOLS, die er bij aantekent: gezongen te Aulseberg. De melodie stamt af van een Frans « Air du Traquenard », waarop ook het mooie Frans kerstlied « Dans le calme de la nuit » gezongen werd. K. Oud-VI. Kerstl., E. VERHEYDEN, Muziekfonds, Antwerpen. — Aanpassing van de woorden op de melodie verzorgen en inoefenen! Uitspr. Ned.

STERRENLIEDJE

$\text{♩} = 100$
305 *mf* *A*
 De ster, de ster moet
B
 ron - dom - me gaan, Wij moe - ten van
C
 a - vond nog ver - re gaan; Wij
 moe - ten van a - vond nog ver - re gaan

T. E. WAUTERS, vert. uit het Duits M. uit FRITZ DIETRICH, *Dreikönigskantate*, Bärenreiter Verlag, Kassel. — Geschikt om gezongen te worden in een «sterrestoet». In dezen canon moeten alle stemmen tegelijk eindigen, op het volmaakt akkoord.

DRIEKONINGENLIED

$\text{♩} = 66$
306 *f* *plechtig*
 1. Vre - de - ko - ning,
 2. Wij, de vóór-wacht
 3. Scho - ner dan de

(¹)
 -Al - be - heer - ser, Vorst, Wiens Rijk zal eeu - wig
 al - ler Volk'ren, bie - den U den ko - nings -
 won - der - ster - re die ons heeft tot U ge -

(²)
 staan, uit de ver - re Mor - gen - lan - den kwa - men
 groet, spre - den on - ze weid - se man - tels vóór Uw
 leid, zult gij zon - ne - glan - zend stra - len o - ver

wij tot U - ge - gaan, kwa - men wij tot
 god - de - lij - ken voet, vóór Uw god - de -
 tijd en eeu - wig - heid, o - ver tijd en

6
 U - ge - gaan -
 lij - ken voet -
 eeu - wig - heid -

T. AUG. CUPPENS, M. LOD. DE VOCHT, K. *Jaarkrans I.* — De eigenaardige, schilderende klavierbegeleiding zal het lied veel kleur bijzetten.

WIJ GAAN ER, DE KLEUTERKONINGSKES

$\text{♩} = 88$
307 *mf*
 1. Wij gaan er, de kleuter - ko - ningskes, Nu
 2. Wij klopten al - bij He - ro - des aan; Die
 3. In 'n dorpke dicht bij in Beth - le - hem, Zo
 4. Nu komen wij - voor uw deur - ke staan Met

1. op Drie - ko - nin - gen - dag, Ge - drie - en weer langs de
 2. had er zo een boos hart, En liet er ons aan zijn
 3. heeft men ons ge - zaid, Daar zul - len wij ze - ker
 4. on - ze scho - ne - ster, En vra - gen langs waar wij

1. wo - ning - skes Met 'n lied - je en een -
 2. deu - re staan; Toen vroe - gen wij vol -
 3. vin - den Hem In een har - de krib ge -
 4. moe - ten gaan? Is - Beth - le - hem nog -

1. lach, Met lich - tjes en een - gou - den ster, Drie
 2. smart, Of hij ons dan niet - zeg - gen wou Waar
 3. leid, De rij - ke Ko - ning - van 't heel al,
 4. ver? Wij gaan, met on - zen ke - mel - stoet, Het

1. vro - me ko - nin - gen van ver. —
2. of wel 't ko - ningske we - zen zou?
3. In een ar - men bees - ten stal.
4. kind - je bren - gen den ko - ningsgroet:

A - ve Je - su, Kind - lijn - zoet — A - ve Ma -

ri - a, Ma - ged - goed! Drie ko - nin - gen, Drie

ko - nin - gen - vallen u te voet A - ve, Jezus en Ma -

ri - a, — A - ve, a - ve, wees ge - groet! —

T. LEONARDUS. M. REMI GHESQUIERE. K. Kerstvreugde.

VAN JEZUS EN SINT JANNEKEN

$\text{♩} = 100$

Kinderlijk vertellend

308

1. Lest - mael op — ee - nen so - merschen
2. Die wit - te vet - te voetjens die wa - ren
3. D'een troetel - de dat lam - me - ken syn —
4. En als het dan - sen was - ghe -
5. Jo - an - nessijn cley - ne neef - ken
6. Sy sa - ten, en re - den al o - ver
7. De moe - der die maeckte op staen - de
8. Naer ta - fel soo danck - ten sy on - sen

1. dagh Maer hoort wat ick — be -
2. bloodt, Hun lip - pe - kens als — co -
3. hoot! En d'an - der kit - tel - de het
4. daen, Soo moest het lam - me - ken
5. nam, En set - te hem bo - ven
6. handt, En rol - den, en tuy - mel - den
7. voet Van suy - cker en melck — een
8. Heer, En vie - len beid' op hun - ne

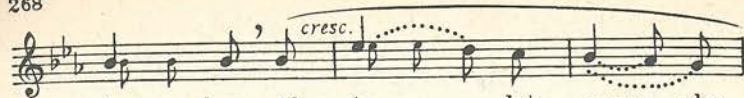

1. val - lijcks sagh, Van Je - sus en Sint
2. rael soo root; De soe - te vet - te
3. on - der sy - nen poot; Het lam - me - ken gingh
4. e - ten gaen; En Je - sus gaf wat
5. op dat lam: "Schoon man - neken ghy moet
6. in het sandt, En de - se twee cley -
7. pap - pe - ken soet; Daer sa - ten de twee
8. knie - kens neer, Ma - ri - a gaf een

1. Jan - ne - ken, Die spel - den met een
2. pra - ter - kens, Die sa - ten by de
3. sprin - ghen, En Jan - ne - ken gingh
4. broey - ken² En Jo - han - nes gaf wat
5. rey - en, Ick sal u 'thuys gaen
6. joncks - kens Die de - den sul - cke
7. bab - baert - jens,⁵ Daer a - ten de twee
8. cruy - se - ken, Daer toe een suy - cker

1. hoofd — 2. brood — 5. kleine, zeverende kinderen

1. lam-me-ken, Al in dat groen ghe-
2. wa-ter-kens, Het son-ne-ken dat scheen
3. sin-ghen, En hup-pel-de en trip-pel-de
4. hoey-ken,³ Ter we-reldt was-ser noyt
5. ley-en: Want moy-ër-ken⁴ die-sal
6. spronghs-kens En al-de kin-der-kens
7. slab.baertjens,⁶ En wa-ren soo vro-lijk
8. huy-se-ken, En songh-hen stil-le-kens

1. kla-vert landt. Met een pap-
2. daar soo heet, Sy de-den malck-
3. door de wey, En de-se crol-le-
4. meer-der vreught, Als de-se twee cou-
5. zijn in pijn, Waer dat wy soo
6. sa-ghen het aen, Tot-dat se ten
7. en soo bly, Gheen ko-ninghs ban-
8. in den slaep, En naer het

1. scho-tel-tjen in hun handt.—
2. an-de-ren met melcks-ken be-scheet.—
3. bol-le-kens die dansten al-le bei.
4. sijn-tjes wa-ren ver-heught.—
5. langh-ge-ble-ven zijn!¹⁾—
6. les-ten zijn 'thuys ghe-gaen.—
7. quet-en heeft er by.—
8. stal-le-ken ghingh het schae-p.—

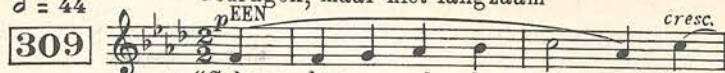
3. hooi—4. moeder—6. kinderen, die slurpend eten of drinken.

T. toegeschreven aan A. POIRTIERS: «Ydelheit des werelds», verschenen in 1645. M. een volkswijze; zij werd genoteerd door Willems; oorsprong onbekend. K. S. B.; Z. J. II; L. MORTELMANS in «Vlaamsche Volksliederen». Bewerking 4 gemengde st. MEULEMANS (Suite oud-Vl. L.). G. Columbia, D 19345, Ceciliakoór. — De aanpassing van den tekst op de melodie moet speciaal verzorgd worden. Uitspr. Ned.

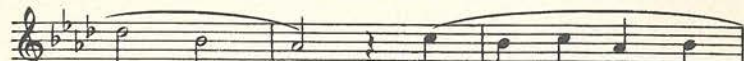
SCHOON BOVEN ALLE SCHOONE

d = 44

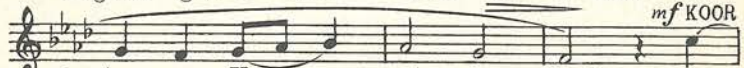
Gedragen, maar niet langzaam

1. "Schoon bo-ven al-le schoo-ne! Hoe
2. "Dat Ghy dus hanght ghe-nae-ghelt Vlack
3. "Ghy die't al hebt ghe-schae-pen, Wat
7. "Wee my be-druck-te Moe-der! Wee
9. "Ach, Si-me-on vol weer-den, Ach
13. "Comt, comt, wilt my ghe-ley-den,^k Zal
14. "Want hier met U te ster-ven Is

1. maght² ghe-schien, Dat Ghy dus hanght ten
2. in den windt, Be-re-ghent en be-
3. vrent be-stier!³ Heb-dy gheen pleck om
7. my, wat raet. Alst nu, o mijn be-
9. ach, o smert! Nu gaen u⁴ se-ven
13. vol-ghen naer: 'k En wil van U niet
14. groot ghe-luck: Daer U te moe-ten

1. too-ne Voor al-le lien? Dat
2. hae-ghelt, Mijn lief-ste Kindt? Be-
3. slae-pen El-ders dan hier? Heb-
7. hoe-der, Met U soo gaet! Alst
9. sweer-den Dweersch door mijn hert. Nu
13. scheyden. Lief-we-der-paer. 'k En
14. der-ven Waer lan-ghen druck. Daer

1. Ghy dus hanght ten too-ne Voor al-le lien?
2. reghent en be-haeghelt, Mijn lief-ste Kindt?
3. dygheenpleck om slae-pen El-ders dan hier?
7. nu, o mijn be-hoe-der, Met U soo gaet!
9. gaen u se-ven sweerden Dweersch door mijn hert.
13. wil van U niet scheyden, Lief-we-der-paer.
14. U te moe-ten der-ven Waer lan-ghen druck."

1. Maria, de moeder van smarten, spreekt tot Jezus aan zijn kruis—2. hoe kan het—3. welk een vreemde schikking—4. uw

T. JUSTUS DE HARDUYN, *Godelicke lof-sanghen*, Gent 1620. Oorspr. 14 str. M. «op de voys van 't Tucht-huys». Zie O. N. L. III, N° 550. K. Sursum Corda, begeleidingsboek. — Een zeer stemmig passielied. Met weemoedig-klagende stem voordragen. Uitspr. Ned.

PALMENZONDAG

(De intrede Christi)

$\text{♩} = 80$

310 Gaande *trionfantelijk*

Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah! Ho - san - nah!

Voor de drie Str. Om te eindigen

mf

- Juicht Hem toe en wuift met palmen! Laat uw zangen
- Vreest niet want Hij is de Zachte, Die zijn doelend
- Zo - ne Davids vol erbermen wil U onzer

nu - weer - gal - men! Juicht en wuift! De Vorst des schaapke wachtte, Die, ook bij der kindren toch ontfermen... Wil ontzien en wees ons

vreden komt op 'tveulen aan - gere - den monden al zijn grootheid doet verkon - den goe - dig wij zijn zwak en wan - kel - moe - dig...

komt op 'tveulen aan - gere - den. al - zijn groot - heid doet ver - kon - den.. Ho - wij - zijn zwak en wan - kel - moe - dig...

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans II. — Een goede oefening voor ♩ rythme. Het tempo is veel minder vlug, dan men gewoonlijk hoort uitvoeren. Het lied kan gemakkelijk een halven toon lager gespeeld worden.

ZATERDAG VOOR PASEN*

(Heilige Vrouwen)

$\text{♩} = 40$

311 Rustig en ingetogen

2 Vrouwelijk teder

- Zus - ters, ont - waart ge geen
- Spoedt u dan, zus - ters, uw
- Mochte on - ze lief - de den

licht aan den Oos - ten? komt ons geen klaarte van kruiks - kes ge - no - men en Hem ge - zalfd met uw He - re be - ha - gen, rein als de bal - sem dien

da - ge - raad troos - ten? Laat ons naar zijn graf - stee - gaan ge - ri - ge a - ro - men... Laat ons naar zijn graf - stee - gaan wij Hem nu dra - gen! Laat ons naar zijn graf stee - gaan

eer de zon is op - ge - staan...
 eer de zon is op - ge - staan...
 eer de zon is op - ge - staan...

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans II. — Het ademen moet zeer snel gebeuren, op het einde van de twee eerste zinnen; echter zonder ruwheid.

LIED VAN MARIA MAGDALENA

$\text{♩} = 80$

312 Een

- Als de Paas - zon - ne rees aan de
- Maar het graf vond zij o - pen en
- D'Englen spra - ken: "Ma - ri - a Mag - da -

kim - me Mag - da - le - na kwam graf - waarts ge - le - dig En twee en - ge - len hiel - den de le - na, Waa - rom weent gij en hebt gij ver -

gaan, Om haar Je - zus met reuk - werk te
wacht, Die daar za - ten aan el - ke
driet?" En zij zei - de: "Hoe zou ik niet
bal - se - men En te schou - wen Hem nog eens
zij - de, Schoon ge - man - teld in wit - ten
we - nen, 'kZoe - ke Je - zus en vindt Hem

Koor

aan, Om haar Je - zus met reuk - werk te
dracht, Die daar za - ten aan el - ke
niet" En zij zei - de: "Hoe zou ik niet
bal - se - men En te schou - wen Hem nog eens aan.
zij - de Schoon ge - man - teld in wit - ten dracht.
we - nen, 'kZoe - ke Je - zus en vindt Hem niet."

T. REMI GHESQUIERE. Oorspr. 6 str. M. Opgetekend te Eine en verschenen in *Volk en Taal*, 2e Jg. Een zeer merkwaardige oude wijze. De woorden, die daàr opgegeven worden beginnen met «'t Was op enen Driekoningenavond»: ze schijnen eerder op de verrijzenis dan op de geboorte Christi te doelen... Waarschijnlijk een vervorming door het volk, van een oorspronkelijk Maria-Magdalenalied (zie O. N. L. III, n° 672 A). De woorden van R. G., die een paraphrase zijn van den Evangelietekst, gaan uit van die opvatting. K. Meezenestje III B. — Voordragen met weemoedig gevoel in de stem. Uitspr. Ned.

PASEN

♩ = 88 Gaande met allergrootsten jubel

313

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Voor de drie Strofen wat vertragen Om te eindigen

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

In tijdmaat

Wat vertragen In tijdmaat

- ia! Alle - lu - ia! 1. He - me - len,
2. Vol - ke - ren,
3. Chris - tus ver -

breekt van hei - li - ge vreug - de! Aar - de
wendt naar 't Licht en het Le - ven! Klink' be -
rees, vol stra - len - de glo - rie, eert den

sid - der in glan - zen - de pracht! 't Licht ver -
dwel - mend door 't glan - zend heel - al vreug - de -
ster - ken, ver - win - nen den Leeuw! Brengt hem

won en ge - dood is de Nacht!
zang en ba - zui - nen - ge - schal!
hul - de van eeu - we tot eeuw!

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans II*. — Het lied is zeer effectvol in massazang, doch het eind-alleluia moet met veel eenheid, onder goede directie uitgevoerd worden. Vergelijk het 3de Alleluia met het 4de; het 5de met het 6de! Krachtig articuleren!

BELOKEN PASEN

♩ = 100 Licht gaande blijde

314

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

1. Als de klei - ne kind' ren laat ons vro - lijk zijn!
2. Zijn we niet ver - nieuwd, ver - re - zen in den Heer?
3. Kom! voor Christus nu ge - leefd in ho - ge vreugd!

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Vreug-dig als de bloe-men die er staan —
Weg dan, win - ter-dood, nu is't ge - daan! —
't Blij - ve Pa - sen in 'ons hart voort-aan, —
in den len-te-zon - ne - schijn!...
't zon-dig le-ven van wet-er! Al-le-lu-ia! Al-le-
't Blij-ve Pa-sen, eeuw'ge jeugd!

lu - ia!

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans II. — Let op het vlugge tempo! Zeer licht rhythmieren!

'T WAS OP ENEN MAANDAG

$\text{♩} = 52$

315 *p*

't Was op e - nen Maan - dag, daar -
Don - der - dag

om ben ik zoo blij! - dat de Heer der He - ren ge -
bo - ren is voor mij. — Waar - om n' zou' me nie'
meu - gen ons in den He - re ver - heu - gen? Waar -
om n' zou' me nie' meu - gen een uur - ke vro - lijk zijn?

²
't Was op enen Disendag (of Dinsdag), -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren besneden werd voor mij.
Waarom 'n zou' me nie' meugen
ons in den Here verheugen? enz.

³
't Was op enen Woensdag, -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren de bruiloft hield voor mij.

⁴
't Was op enen Donderdag, -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren zijn zelven gaf aan mij.

⁵
't Was op enen Vrijdag, -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren gestorven is voor mij.

⁶
't Was op enen Zaterdag, -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren begraven is voor mij.

⁷
't Was op enen Zondag, -daarom ben ik zo blij! -
dat de Heer der Heren verzezen is voor mij.

T. en M. opgetekend door toondichter R. GHESQUIERE uit den mond van een oude kloosterzuster, te Geluwe. Het is een lied op het leven van O. L. H.: het verbindt enige hoofdgebeurtenissen uit Zijn leven met de dagen der week. K. Meezenneste III, B. — Men zal de woorden van het refrein, die typisch West-Vl. zijn, ook in het West-Vl. uitspreken. Dus « waarom 'n zoe me nie meugen » en « 'n urke vrolijk ziin ». Overigens Ned. uitspr. Bemerkt de zeer mooie melodie. Stemming aanpassen aan de woorden!

DERDE ZONDAG NA PASEN

$\text{♩} = 69$

316 *Breed f met geestdrift*

1. Geeft den Hei - land lof en eer,
2. Hij die stierf voor ons op't kruis,
3. Loof mijn ziel uw le-ven lang,

prijst Hem nim-mer-moe; on-zen vij - and
won - het op den Dood; rijst voor - op naar
loof - Hem d'eeu-wen door, juich Hem toe met

sloeg — Hij neer, heil bracht Hij — ons
's Va — ders Huis dat Hij ons ont —
nieuw — ge - zang: Volk' ren juicht — in
toe! —
sloot! — Alle - lu - ia, Alle - lu - ia, Al - le -
koor: —
lu - ia, Al - le - lu - ia, Alle - lu - ia,
Al - le - lu - ia, Al - le - lu - ia.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — Zeer geschikt voor massazang; echter zorgen dat de maat, op het einde van de zinnen niet onderbroken wordt! Let in 't bijzonder op het 3de en 4de Alleluia: streng in de maat blijven. Enkel ademen aan komma's en rusttekens.

H. SACRAMENTS DAG

$\text{♩} = 60$
317 Statig gaande
f plechtig

1. Looft u wen God, al le
2. Roemt uw Ver - los - ser! Al -
3. Na - dert uw Hei - land en
ton - gen en ta - len, 'te - ne ge - slacht moet aan
om in de lan - den biedt Hij den Va - der zijn
komt voor hem knie - len, Vor - sten en vol - ken, ge -
'tan - der her - ha - len: Chris - tus, de Red - der, die
Kruis - of - fe - ran - de, 'thoog - heilig of - fer van
ze - gen - de zie - len, komt want dit man - na biedt

't'won op den dood, blijft on - der ons in de
Li - chaam en Bloed, dat al - le schuld van de
hulp in den nood, sterk - te in den strijd en be -
scha - duw van brood. Al - le - lu - ia, God is groot!
men - sen vol - doet. Al - le - lu - ia, God is goed!
houd in den dood. Al - le - lu - ia, God is groot!
Al - le - lu - ia, God is groot!
Al - le - lu - ia, God is goed!
Al - le - lu - ia, God is groot!

T. JOZEF DE VOGT. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. Sursum Corda Begeleidingsboek. Hetzelfde, echter in fa-groot in Jaarkrans III, L. DE VOCHT. — Een zeer goed massa-lied, voor processie bijv. of voor gelijk welke eucharistische plechtigheden of betogingen. Op het einde van de zinnen de maat niet breken! Krachtig articuleren!

JESU, ALLERLIEFSTE KIND

$\text{♩} = 54$
318 Gemoedelijk
(mf)

1. Je - su al - ler - lief - ste kind,
2. Lief - ste broe - der, Je - su zoet,
3. Je - su, God — en mens te - zaam,
van uw moe - der teêr be - mind, Je - su, die in
die ons al ver - blij - den doet met uw scho - ner
weze ons gif - te u aan - genaam, schoon zij zon - der
d'he - mel - zaal Speelt bij de en - glen al - te - maal,
lief - de - lach, schoon - der als de len - te - dag,
weer - de zij, hebt ons hert en ziel daar - bij;

(p)

komt ge-tre-den naar be-ne-den en verhoort ons
 hoog ge-pre-zen moet gij we-zen al zo veel ik
 als wij ster-ven laat ons er-ven, dat wij gaan ter

(9)

kin-der-taal! komt ge-tre-den naar be-ne-den
 prij-zen mag! hoog ge-pre-zen moet gij we-zen
 rech-ter-zij! als wij ster-ven laat ons er-ven,

( )

en ver-hoort ons kin-der-taal!
 al zo-veel ik prij-zen mag!
 dat wij gaan ter rech-ter-zij!

T. GUIDO GEZELLE. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. Bode-Vinck,
 Antwerpen. — Met zacht-smekende stem voordragen. Desnoods een
 halven toon lager nemen.

ZONDAG NA O.L.H. HEMELVAART

(Christus Triomphator)

♩ = 72 Statig gaande

plechtig

319

1. Heer Je-zus is ge-
 houdt Hij in zijn
 eeu-wig moet Hij

ze-ten als Vorst aan's Va-ders rech-ter zij, in
 han-den den zon-be-kroonden koningsstaf, eens
 heer-sen, als op-per-ko-ning van't heelal, niet

luis-ter on-ge-me-ten, in ze-ge-roem en
 recht Hij lien en lan-den en geeft elk eeu-wig
 één zijn wil kan dweersen, niet één Zijn macht ont.

(9)

heer-schap-pij, in ze-ge, roem en
 loon of straf, en geeft elk eeu-wig
 ne-men zal, niet één Zijn macht ont.

(9)

heer-schap-pij, in ze-ge, roem en
 loon of straf, en geeft elk eeu-wig
 ne-men zal, niet één Zijn macht ont.

1

heer-schap-pij. 2. Nu
 loon of straf. 3. Voor
 ne-men zal.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — Flink
 rhythmieren en toch «gedragen» zingen! Een goed massalied voor
 K.A.-betogingen of vergaderingen.

VEERTIENDE ZONDAG NA PINKSTEREN

(Geen zorgen voor morgen)

♩ = 54 Licht 2 kinderlijk opgetogen

320

1. Wees zon-der vrees voor
 2. Aan-schouwde lie-ve
 3. Uw Va-der kent uw

mor-gen, o mens, God is zo goed. Zal
 bloe-men, geen le-lie spit-teof spon, toch
 no-den, zoek zijn ge-rech-tig-heid, en't

Hij voor U niet zor-gen, Hij die de vo-gels
 op zo'n schoonheid roe-men Kon zelfs geen Sa-lo-
 wordt U vast ge-bo-den al wat uw hart ver.

(1) *cresc.*

voedt? Hij die de vo - gels voedt, Hij
 mon, Kon zelfs geen Sa - lo - mon, Kon
 beidt, al wat uw hart ver - beidt, al

(2) *p*

die de vo - gels voedt, Hij
 zelfs geen Sa - lo - mon, Kon
 wat uw hart — ver - beidt, al

die de vo - gels voedt?
 zelfs geen Sa - lo - mon.
 wat uw hart ver - beidt.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans IV. — Het laatste vers, dat viermaal herhaald wordt, moet met bij de melodie passende uitdrukking voorgedragen worden.

HEER JESUS HEEFT EEN HOFKEN

p

♩. = 54

321

1. Heer Jesus heeft een hofken daer schoon bloemen
 2. Die le-likens die ick daersach, syn suyver.
 3. De schoone pur-per roo-se was de lydt-saem.
 4. Noch was sereen die boven al spanden de
 5. Maer d'alderschoonste beste bloem al in dat
 6. Och Jesus, al myn goet en al myn sa-lich-

1. staen, Daer in soo wil ick plucken gaan, 't is wel ghe - daen.²
 2. heyt; Die soe - te vi - o - letten syn oot-moedich - eyt.
 3. heyt; De schoon vergul - de gou - de bloem, ge - hoorsaem - heyt.
 4. croon: Co - ron' im - pe - ri - a - le,³ was de lief - de schoon.
 5. hof, Dat was den Hee - re Jesus soet; dus sy hem lof.
 6. eyt, Maect van mijn hertu hoveken, het is be - reyft.

1. de hemel wordt voorgesteld als een hof, waar al de deugden (zuiverheid, ootmoedigheid, enz. maar bovenal de liefde) bloeien, en waar Jezus zelf de schoonste bloem is. — 2. het is een goede daad — 3. fritillaria imperialis

REFREIN

pp

Men hoort daer niet dan en - ge - len - sanc en
 her - pe - ge - spel,⁴ Trom - pet - ten en cla - ret - ten⁵ en die
 veel - kens⁶ al - soo⁷ wel, Trom - pet - ten en cla -
 rit.
 rit.
 ret - ten en die veel - kens al - soo wel.

4. harpspel — 5. clarinetten — 6. violen — 7. ook. — Nadat de godminnende ziel al die deugdenbloemen geplukt heeft, is zij zelf als een hemels hofken, waar Jezus zijn intrede kan doen (laatste str.)

T. en M. uit Het prieel der geestelycker liedekens, Brugge 1609. K. S. B. en O. N. L. D. (FLOR PEETERS). R. GHESQUIERE bezorgde een uitgave met uitbeelding. — Bemerken den prachtige tekst. De melodie is zeer eenvoudig, maar toch eigenaardig en zangerig. Let op de maat! Beurtelings $\frac{2}{4}$ en $\frac{3}{4}$. Een weinig vertragen op het einde van elken zin. Uitspr. Oud-VI⁴

ARMOEDE LIEF

[♩ = 69]

322

Eenvoudig, niet te traag

Armoede lief, He - mels ge - rief! Geeft gijaan
 Schamel en bloot Stierf hij den dood, Arm uit der
 de - zen, Ar - moe ge - pre - zen, Die om u la - ten
 ma - ten, Hing hij ver - la - ten Aan's kruise roe - de
 iets tegenh. langzamer

Rijk - dom en sta - ten, We - relds ge - rief, Ar - moe - de lief.
 't Lichaam in bloe - de, Schamel en bloot, Stierf hij den dood.

1. bezit

T. GUIDO GEZELLE. M. JOZEF RYELANDT. K. Zielezuchten, Nederlandse Zangstukken, Davidsfonds. — Deze zeer sobere melodie zal men zeer gebonden en met groten eenvoud voordragen. Dit lied zou goed passen op een passieavond.

ER WAS EEN MAEGDETJE

Allegretto grazioso

[d = 76]

330

Er was een maeg-de-tje zui-ver en
Er was een maeg-de-tje

net In Da-vids stad ge-bo-ren; Het
zui-ver en net in Davids stad ge-bo-ren;

staet ge-schre-ven al in-de-wet, Van
Het staet ge-schre-ven al in de

God was zy ver-ko-ren; Zij bleef ten
wet, Van God was zy ver-ko-ren; Zij

al-len ston-de Zui-ver van al-le
bleef ten al-len ston-de Zui-ver van al-le

zon-de; Zij is, voor-waer, een spie-gel
zon-de; Zij is, voor-waer, een

p rall.
klaer Voor u, o maeg-den eer.
p rall.
spie-gel klaer Voor u, o maeg-den eer.

3 *Einde* *p*
baer. *3* Een en-gel kwam met
baer. Een en-gel

groot eer-waerd Tot haer naer Gods be-ha-
kwam met groot eer-waerd naer Gods be-ha-

gen En sprakhaer toe: "O rei - ne maegd,
gen En sprakhaer toe: "O rei - ne maegd,
A - ve, gra - ti - a ple - na!" Zij was ver -
A - ve, gra - ti - a ple - na!" Zij
won - derd al zoo zeer, Dees tee - dre cre - a -
was ver - won - derd zeer, Dees tee - dre cre - a -
tu - re, Als zy daer zag in blank ge -
tu - re, Als zy daer zag in blank ge -
waed Gods en - gel glan - zend pu - re.
waed Gods en - gel glan - zend pu - re.

T. 1e str. (Er was) is een enigszins gemoderniseerde weergave van de 1^e str. van *Het was een maghet uit Veelderhande Schrifteurlijke leysenen*, Antwerpen (1587). De 2^e str. (Een Engel kwam) werd samengesteld door F. VAN DUYSE uit elementen van de volgende str. M. 1^e str. is de lichtelijk gewijzigde lezing van LOOTENS EN FEYS, Ch. pop. fl. (XVIIe eeuw). De 2^e str. is een compositie van F. VAN DUYSE, die trouwens ook de tweede stem en de klavierpartij schreef. K. 6 Oude Ned. Liederden, bewerkt door F. VAN DUYSE voor koor met begeleiding van harmonium. — Uit te voeren door twee gelijke stemmen. Men kan de oorspr. 6 str. vinden in O. N. L. n° 655; 4 gemoderniseerde str. in *Godvruchtige Zanger II*, R. GHESQUIERE. Zie daàr ook een andere klavierbegeleiding. Uitspr. Ned.

HET WAS EEN MAGHET UUTVERCOREN

♩ = 52

Eenvoudig

331

1. Het was een ma - ghet uut - ver
2. Heer Ie - sus sprac tot Ga - bri - el
3. Al tot ter ste - de van Na - za -
4. Groet - se mi met - ten na - me
15. Ma - ri - a viel ne - der op haer

1. co - ren, daer Ie - sus
2. schoon, hi sey - de: vaert
3. reth, daer woont een
4. myn² en - de segt, dat
15. knien: "den wil - le

1. af' wou - de syn ghe - bo - ren. Dies ben ick
2. ne - der uu - ten troon. Dies ben ick
3. ma - ghet on - be - smet. Dies ben ick
4. ic haer kint wil syn. Dies ben ick
15. Gods moet in my ghe - schien." Dies ben ick

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no.

1. uit, "waaruit Jezus wilde geboren zijn" — 2. uit mijnen naam.

T. en M. uit «Een dev. en prof. Boecxken», Antwerpen 1539, zoals weergegeven in S. B. Oorspr. 15 str. T. en M. schijnen tot de 14^e eeuw te behoren. Bemerkt de echt «Gregoriaanse» wending van deze melodie (eerste modus). K. O. N. L. D.: (VAN NUFFEL) of S. B. R. GHESQUIERE bezorgde een uitgave met uitbeelding. — Tamelijk maatvrij voordragen. Let op de aanpassing van den tekst aan de melodie. Uitspr. Oud-Vl.

MARIA-VISITATIE

$\text{♩} = 69$
332 Ingetogen *innig vertellend*

1. Ma - ri - a ging met
 2. E - li - sa - beth ging
 3. Ma - ri - a dien - de in

vlug - gen - tred dien gou - den mor - gen, te
 Haar te - moet en hoog aan 't prij - zen, haar
 stil - le - vlijt zo 't God be - geer - de, tot

die - nen nicht E - li - sa - beth die
 kind heeft Je - sum vroom be - groet op
 dat ze al - rei - ne wist haar tijd, en

zat in zor - gen. En of ze't Een' maar
 won - d're wij - ze. Ma - ri - a zag een
 huis - waarts keer - de. En on - der - weg ook

zeg - gen wou, bad lui - ster - stil de
 schoon ver - schiet en zong, ver - rukt, het
 ruis - te 't woord, dat aarde en he - mel

Lie - ve Vrouw:
 heer - lijk lied: Magni - fi - cat, a - ni - ma
 nog be - koort:

me - a, Do - mi - num.

1. aan Een, nl. God.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — Het einde van de twee eerste zinnen speciaal verzorgen: de laatste lettergreep zonder ruwheid, zo natuurlijk mogelijk neerzetten en toch correct rhythmieren en de maat niet breken! Het «Magnificat» is dit van onze Gregoriaanse zangboeken, 5e Modus. Een zeer fijn lied, met de geheimzinnig-klinkende klavierpartij, die onophoudelijk het Magnificat-motief herhaalt.

O. L. V. HEMELVAART.

$\text{♩} = 71$
333 Iets snel *p* licht en blijde

Al - le - lu - ia, Al -
 le - lu - ia As - sump - ta est Ma - ri - a! Al -
 le - lu - ia, Al - le - lu - ia As - sump - ta est Ma -
 ri - a! *(9) als gesproken*

1. Om - kleed met de zon en de
 2. Al - deen - ge - len zweef - den Haar
 3. Ten troon heeft Gods Zoon Zij - ne

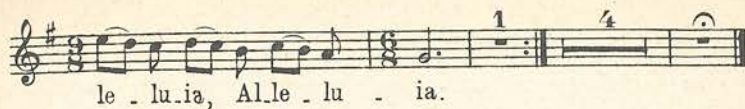
ster - ren tot kroon, ont - steeg Zij het graf op den
 te - gen in stoet, en heb - ben met zan - gen Gods
 Moe - der ge - leid, en Haar tot vor - stin van de

wenk van Haar Zoon. De heu - ve - len beur - den den
 Moe - der be - groet. Ze veel - den' en pre - zen hun
 we - reld ge - wijd. Al - hoge en Al - wij - ze, be -

top in die praal, de spar - ren ze neur - den 'n
 rei - ne Vor - stin, en ste - gen en re - zen Gods
 kom de ge - nâ dat we al door U prij - zen op

roe - rend ko - raal:
 hei - lig - dom in: Al - le - lu - ia, Al - le - lu - ia, Al -
 aar - de en hier - na:

1. met den "vedel" spelen

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — De ademhalingen mogen de schone, stijgende lijn van de melodie niet breken: ze wezen dus kort en bescheiden.

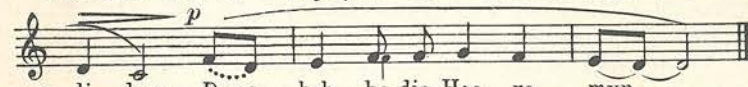
IC SIE DIE MORGHENSTERNE

1. Ic sie die mor-ghen-ster-ne! Heer
2. "Wat is daer dat mi we-cket? En-de
3. "Dat bin ic, rid-der coe-ne, Een
7. "Ghe-na-de, He-re, ghe-na-de! Och

1. Je-sus claer aen-schyn;— Hi we-cke-de mi mit
2. mi niet sla-pen laet?— Ic wil die we-relt
3. Heer die voor u strijt;— Wan-neer wil-di mi
7. lie-ve He-re myn, — Ic sou-de sogheerne vol-

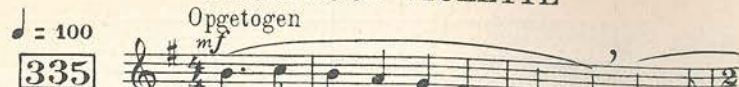

1. li-den: Danc heb-be die Hee-re myn.—
2. la-ten Ende al haer toe-ver-laet?"
3. lo-nen Al mi-nen ar-re-beit?"
7. brenghen Den lief-sten wil-len dyn?"

Morgenster — 2. (de minnende ziel spreekt) — 3. (Jesus spreekt) — 4. (de ziel spreekt)

T. Een dev. en prof. Boecxken, Antwerpen 1539. Oorspr. 10 str. M. Ontleend aan het wereldlijke lied «Ic sie die morgensterre», waarvan dit lied een «vergeestelijking» is. Komt voor in een 15^e-eeuws handschrift bewaard te Wenen K. S. B. en O. N. L. D. (VAN NUFFEL) — Deze bijna Gregoriaanse melodie (1^e Modus) moet met godsdienstig gevoel en wijding voorgedragen worden. Een schoon morgenbed! Uitspr. Oud-Vl. Echter in 3^e str. strijt doen rijmen met arbeits.

GLORIEUSE VIOLETTE

1. Glo-ri-eu-se vi-o-let-te, Ko-nin-
2. Pre-ci-eus paleys van troos-te Blinckend'
3. Al-der-hey-lich-ste Prin-cers-se, Ma-ri-

- ghinn'van he-mel-rijck, Suy-ver vat vry sonder
als den da-ghe-raet, Ster-re lichtend uyt den
a Gods moe-der reyn, Ons al-ler ad-vo-ca-

- smet-te, In den geur a-ro-ma-tijck! Soe-ti-
oos-te Als de son-ne claer op-gaet, U-wen
ters-se, Siet ons in dit droe-vich pleyn; Tot u

- cheyt son-der ghe-lijck, Sulck een vreucht ghy sijt, Die ver-
lof elck met-ter daet Hon-dert-fout ver-claert, Als een
roe-pen wy ghe-meyn⁶ Voor u die-naers doet Derghe-

- meucht al-tijt Smert'en leed te scheu-ren² Met vreucht, io-
goet bewaert⁴ In des he-mels throo-ne; Benaut, ver-
na-den vloed U-wenzoon ghe-denc-ken,⁷ Dat hy ons

- lijt³ verheucht, ver-blijt Ons weemoedich treu-ren.
vaert, verflaut, beswaert Is nu elck per-soo-ne.
't goet sijns rijc-ke⁸ soet Will' hier naemaels schenc-ken.

1. welriekend — 2. verdrijven — 3. blijdschap — 4. als een schat, die voor ons bewaard wordt in den hemel — 5. voorspreekster — 6. samen — 7. doet uw Zoon aan overvloed van genade denken — 8. van zijn rijk (den hemel)

T. en M. uit Het prieel der geestelicker melodie, Antwerpen 1617. — Een typisch voorbeeld van rederijkerspoëzie. K. S. B. — Uitspr. Ned.

DE VELDKAPEL

$\text{♩} = 50$
336

Vreedzaam
mf

1. Het we-melt in den Mei van blon-de
2. Een pa-ra-dijs van bloemen ziet men
3. Het koe-le dorpken a-demt niets dan

p klei-nen Na-bij de veld-ka-pel, — De
mf sprui-ten Na-bij de veld-ka-pel, — Ter-
vre-de Na-bij de veld-ka-pel, — Zijn

tak-ken van de gro-te lin-de dei-nen
wyl de vo-gels in de tak-ken flui-ten
slui-mer is een en-kle rei-ne be-de

p Ron-dom de veld-ka-pel. Ma-ri-a
mf Ron-dom de veld-ka-pel. Ma-ri-a
Ron-dom de veld-ka-pel. Ma-ri-a

hoort de zoe-te li-ta-nie-ën
hoort, in 'thei-lig a-vond-zwij-gen,
hoort, ter-wijl de ster-ren glan-zen,

II p
Der boe-ren-kin-dren en der ho-nig-bie-ën.
Een ju-bel-psalm van nach-te-galen stij-gen.
Den naklank van de laat-ste ro-zen-kran-sen.

mf A-ve Ma-ri-a! *rit. p* A-ve Ma-ri-a!

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zin-gende Harten III. — Een gemakkelijk tweestemmig lied. Het tweeledig rhythme zuiver houden, ook als de klavierbegeleiding triolen speelt! Aan «Maria hoort» geen tweede stem!

SA KOMT, 'T IS MEIDAGMORGEN

$\text{♩} = 108$
337

Vrolijk
mf

1. Sa komt, 'tis Mei-dag - mor - gen, Al
2. De bloemkens langs de be - ken Ver-
3. Met Mei-groen en lau - rie - ren, Met
4. Sa, laat ons al ge - din - ken Ma -

pp *mf*

1. vroeg eens op - ge-staan, gestaan, Voor bloemkens wil ik
2. to - nen hun fat-soen, fat-soen; En 'k hoor ze scho - ne
3. leel - jen lief - ge-tal, ge-tal, Wil ik Ma - ri - a
4. ri - a's na - me zoet, zo zoet, En, zin-gend, elk heur

1. zor - gen, Om naar de kerk te gaan.
2. spre - ken, Om mij 'nen dienst te doen.
3. vie - ren, De schoonste bloem van al!
4. schin - ken Een scho-nen wees-ge - groet!

REFREIN
lichtjes

Wel-wel-welkom zij Mei-dag Mei-dag-mor-gen mij!

f
Wel-wel-welkom zij Mei-dag-mor-gen mij!

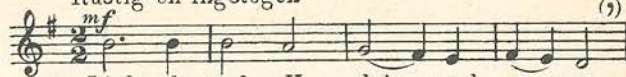
T. GUIDO GEZELLE. Oorspr. 6 str. M. Harba Iorifa. K. Godvruchtige Zanger II, R. GHESQUIERE. — Een naïef-fris Meiliedje. Kan ook al stappend gezongen worden, bijv. bij den optocht, met bloemen, naar een Maria-kapelletje. Uitspr. Ned.

O. L. V. VAN VLAANDEREN

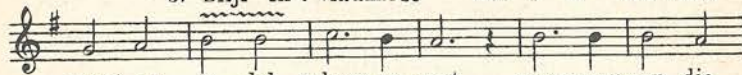
♩ = 56

Rustig en ingetogen

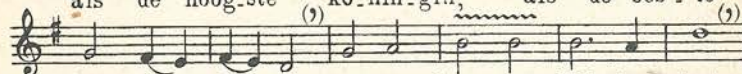
338

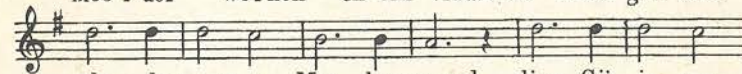
1. Lief - de gaf U dui - zend na - men
2. Waar men ga langs vlaam - se we - gen,
3. Blijf in't vlaam - se her - te tro - nen

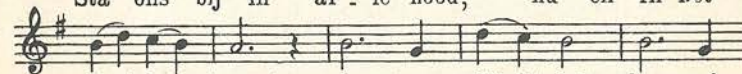
groot en e - del, schoon en zoet maargeen een die
ou - de hoe - ve, huis of tronk, komt men U, Ma -
als de hoog - ste ko - nin - gin, als de bes - te

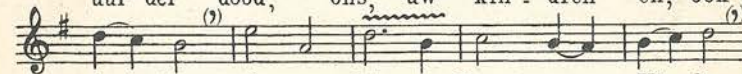
't hert der Vla - men e - ven hoog ver - blij - den doet
ri - a, te - gen, staat Uw beel - te - nis te pronk,
moe - der wo - nen in elk vlaam - se huis - ge - zin.

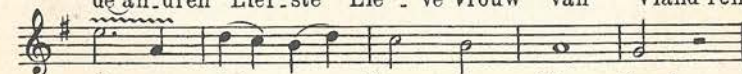
als de naam, o Moe - der, maagd, dien Gij in ons
lacht ons toe uit lin - de - groen, bloe - men - kran - sof
Sta ons bij in al - le nood, nu en in het

land - je draagt scho - ner klinkt hij dan al
blij fes - toen... mo - ge't nim - mer hier ve -
uur der dood, ons, uw kin - dren en, ook

de an - d'ren: On - ze Lie - ve Vrouw van Vland'ren
ran - d'ren O gij Lie - ve Vrouw van Vland'ren
de an - d'ren Lief - ste Lie - ve Vrouw van Vland'ren

On - ze Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!
O gij Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!
Lief - ste Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!

T. AUGUST. CUPPENS. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. Bode-Vinck, Sint-Jacobsmarkt 12, Antwerpen. Men gebruike, bij een uitvoering, altijd deze zeer mooie, zangerige klavierbegeleiding. G. Columbia DF 324, A. De Munninck. — De ingewortelde slordigheden in de uitvoering (zie *~*) uitroepen! De juiste toonhoogte bewaren: niet lager nemen en ook niet vals laten zingen! De uitspraak van de vele ie-klanken zuiver houden! Rustig en ingetogen voordragen, zoals de toondichter het vraagt: dus, geen grote cresc. of decr., maar van het begin tot het einde als in de hoogte zwevend.

LIEVE VROUWE VAN ONS LAND

♩ = 52

Met stille emotie

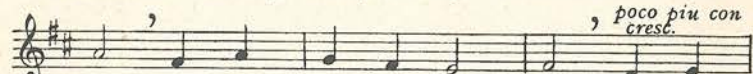
339

1. Lie - ve Vrou - we van ons land, met uw
2. Moe - der die op Vlaandren waakt, van zo
3. Gij hebt ons den vree ge - bracht na zo
4. Moe - der die ons Vlaandren mint, red uw

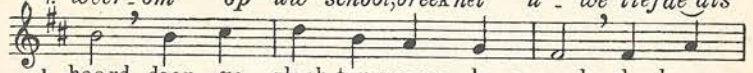
1. kroon of sleep van kant, en ge - torst door ru - we
2. ver onz' heug - nis raakt, al wat Vlaandrens grootheid
3. meen' ge ban - ge nacht: bij U vond ons volk de
4. dwaas en nuk - kig kind, als 'top vreem - de lus - ten

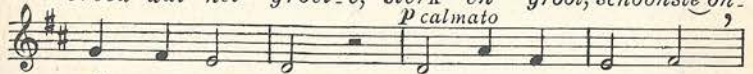
1. hand langs de vlak - ke we - gen, Lie - ve
2. maakt hebt Gij ons ge - ge - ven: een - voud,
3. kracht 't ei - gen huis te bou - wen: Lie - ve
4. zint: neem 'dan bij zijn han - den, trek het

1. Vrouw langs beemd en gaard, Lie - ve Vrouw - ke bij den
2. a - del van ge moed, moeder - weel - de, min - ne -
3. Vrou - we 'tal - len tijd blij - ve Vlaandren U ge -
4. weer - om op uw schoot, breek het u - we liefde als

1. haard, door ge - slach - ten vroom be - waard, schenk ons
2. gloed, rein - heid en den stil - len moed voor uw
3. wijd, in de ze - geals in den strijd in al
4. brood dat het groei - e, sterk en groot, schoonste on -

1. volk uw ze - gen.
2. Zoon te le - ven.
3. vreugd en rou - wen. A - ve Ma - ri - a
4. der de lan - den.

A - ve Ma - ri - a, A - ve Ma - ri - a.

T. L. MONDEN, S. J. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Sursum Corda*, Begeleidingsboek. — Let op het tempo: veel vlugger dan men doorgaans hoort; let ook op de maat in twee tijden: dit lied mag niet op slependen toon voorgedragen worden.

AENHOORT, ICK SAL BEGHINNEN

Gedragen doch niet slepend

$\text{♩} = 48$

340 *mf*

1. Aen - hoort, ick sal be - ghin - nen om te
 3. *Mi - nen tyt heb ick ver - sle - ten al in*
 4. Mocht ick doch troost ver - wer - ven, so

sin - gen een nieu - we liet; Ont - stelt ben ick van
son - den me - nich - fout; myns selfs heb ick ver -
 waer myn herte ont - last; maer ick duch - te voer dee - wich¹

bin - nen en myn hert lyt swaer ver - driet. Van
ghe - ten ey - laas, dat mi seer rout. Van
 ster - ven, want myn cranckheyd da - ge - lyx wast. Van

duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick
duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick
 duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick

mf

bloot; O schoonste bo - ven al - le
 bloot; O moe - der en - de ma - ghet
 bloot; O e - del be - slo - ten fon -

vrou - wen, troost mi in myn - der noot.
rey - ne, troost mi in myn - der noot.
 tey - ne, troost mi in myn - der noot.

1. het eeuwige — 2. Maria wordt in de H. Schrift "fons signatus" genoemd.

T. en M. komen uit « Een dev. en prof. Boecxken » Antwerpen 1539. Oorspr. 9 str. K. O. N. L., D. (FL. PEETERS). — In roerenden eenvoud spreekt de rouwmoedige ziel haar betrouwen uit op Maria; het lied zal in die stemming voorgedragen worden. Uitspr. Oud-Vl.; echter in 2^e str. in menichfout en rout, Ned. ou.

DE WIEDSTERS

$\text{♩} = 63$

341 *p* Devoet: langzaam en gedragen

1. Ma - ri - a gro - te rei - ne, U
 2. Ook Gij hebt op der aar - de ge -
 3. Ge - leid ons ar - me lie - den schier

lig - gen wij te voet. Wij zijn zo kwaad en
pijnd, ge - slaafd, ge - wroet; Ge - waar - digd door uw
 blind van zweet en bloed. En weer als Gij zult

klei - ne, Ma - ri - a wees ons goed.
waar - de der armen ar - re - moed. A - - ve
 wie - den ons uit der hel - len gloed.

pp heel zacht en langzaam

A - - ve Ma - ri - a, wees ge - groet.

T. RENE DE CLERCQ. M. FLOR PEETERS. Met toelating van uitgave De Ring, Laurierstr. 17, Antwerpen. K. Ibid. — In de uitgave met klavier zal men ook een bewerking vinden voor vierstemmig gemengd koor.

MARIALIEDEKEN

$\text{♩} = 63$

342 *Moderato p semplice*

Hoe schoon — zijt gij van -
 Hoe schoon — zijt gij van -

daag, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a! — Ik
 daag, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a! —

zie U, o zo graag, mijn lie - ve Maagd Ma.
Ik zie - U, o zo graag, mijn lie - ve Maagd Ma.

ri - a, Hier bij U voel ik mij vei - lig, Hier is
ri - a, Hier bij U, —

zoe - te rust om mij, O Ma - ri - a, drie - werv
is rust om mij, O Ma - ri - a, drie - werv

hei - lig, drie - werv hei - lig zijt — gij mij.
hei - lig, drie - werv hei - lig zijt gij mij.

Blij klopt mijn har - te, o zo
Blij klopt mijn har - te, o zo

blij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. — O,
blij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. —

al - les zingt en lacht in
O, al - les zingt en lacht in

mij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. De ge -
mij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. De ge -

be - den, die 'k U wijd, Ko - men uit mijn
be - den die 'k U wijd, — Ko - men uit mijn

kin - der - lijk ge - moed. 's Mor - gens vroeg zeg ik
kin - der - lijk ge - moed. 's Mor - gens vroeg zeg ik

U verblijd, Ver - blijd, mijn ver - he - ven groet.
U verblijd, Ver - blijd, mijn ver - he - ven groet.

T. GIZA RITSCHL. M. JEF VAN HOOF. K. Twee Marialiederen, « De Crans » Antwerpen. — Een Marialied dat naar woorden en muziek eerder voor de concertzaal bestemd schijnt. Men zal het dus best bij dergelijke gelegenheden kunnen gebruiken... ook in den huiskring natuurlijk. Zoals men ziet kan het driestemmig uitgevoerd worden, best door vrouwenstemmen.

AAN U, KONINGINNE

Fier
half sterk beginnen

♩. = 40

343

1. Aan U, Ko-nin-gin-ne, de
2. Nu voor-waarts, ten strij-de, met
4. Laat lui-de weer-kin-ken de

groet voor den strijd, aan U, on-ze schutsvrouw, de
krach-ti-gen moed, de lucht is zo hel-der, de
leu-ze te veld: de hei-li-ge strijdkreet maakt

wapens ge-wijd; aan U, on-ze Moe-der, zo
zon is zo goed, de trom-men ze roe-pen, ze
al-len tot held; de leu-ze is Ma-ri-a, haar

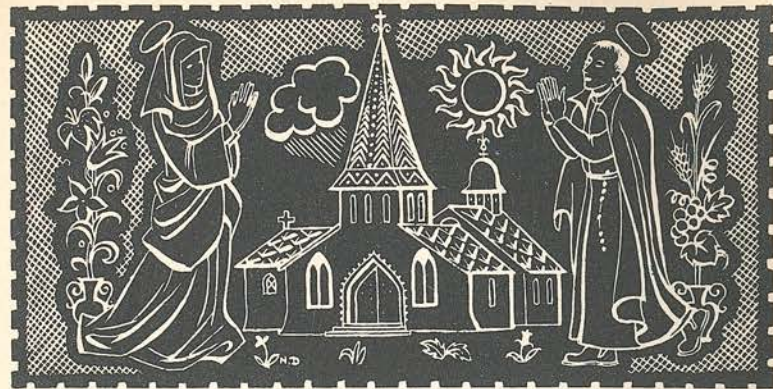
zacht en zo zoet, ons stre-ven, ons strij-den, ons
roe-pen ten slag: aan ons de vic-to-rie, aan
mach-ti-ge naam, Ma-ri-a, Ma-ri-a! Trekt

le-ven, ons bloed. Ma-ri-a, aan U! Ma-
ons zij de dag! Ma-ri-a, voor U! Ma-
op dan te zaam! Ma-ri-a, door U! Ma-

ri-a, aan U! ons
ri-a, voor U! aan
ri-a, door U! Ma-

stre-ven, ons strij-den, Ma-ri-a, aan U!
ons de vic-to-rie, Ma-ri-a, voor U!
ri-a, Ma-ri-a, Ma-ri-a, door U!

T. en M. uit «Kerkelijke Gezangen voor de Derde Orde». K. Ibid., Secretariaat der Derde Orde, Centraal Bureau, Weert (Nederland). — De maatstrepen en phraseringstekens zijn van ons. Men zal dit lied uiterst gebonden voordragen, het opgegeven tempo niet overschrijden en geleidelijk in sterkte toenemen tot het einde toe, zonder nochtans een theateraal effect te beogen.

SINT STEPHANUS

♩. = 104

350

Gaande *f* mannelijk fier

1. Vaan-de - rig der Mar-te-la-ren,
2. 't Eerst van al in't perk ge-treden
3. Leer ons Chris-tus' naam be-lij-den

Ste-pha-nus die vo-ren gaat — in den stoet der
hebt ge Christus, Zoon van God, — on-der ste-nen-
en, als gij, met hel-den.moed, — al-tijd voor de
nog sterker

hel-den-scharen met hun bloe-dig rood ge-waad...
storm be-le-den, spijs het woedend Jo-den.rot...
Waarheid strijden, ook ten prij-ze van ons bloed,

met hun bloe-dig rood ge-waad. —
spijs het woe-dend Jo-den-rot. —
ook ten prij-ze van ons bloed. —

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans I. — Flink rythmeren! Er zit iets krijgshaftigs in geheel dit lied: de klavier-begeleiding doet dit nog beter aanvoelen Een uitstekend K.A.-lied.

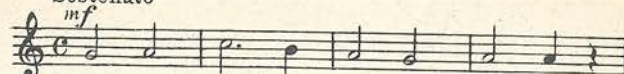
KAREL DE GOEDE-CHORAAL-MARSCH

[♩ = 63]

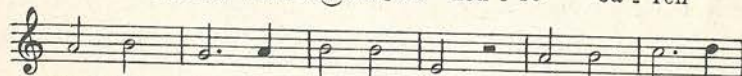
Sostenuto

mf

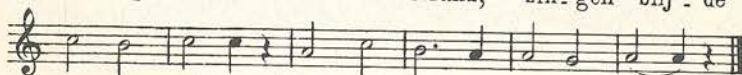
351

1. De - ne - mark¹ met blij - de gal - men,
2. Plant al - om - me groe - ne mei - en,²
3. Daar waar de Oost.zee heu - re ba - ren

groet zijn glo - rie - vol - len zoon; Vlaander - land met
lie - ve Maag - den, vro - me Jeugd: van de Schel - de
rolt op't Scan - di - naaf - se strand³ zin - gen blij - de

ze - ge - pal - men, kroont zijn Graaf als zijn Pa - troon.
tot der Lei - en viert ons Vlaander - land zijn vreugd.
Broe - der - scharen: Heil aan't Diet - se Va - der - land!

1. Karel de Goede was de zoon van de koning van Denemarken; echter langs moeders zijde verwant aan den graaf van Vlaanderen — 2. lover - takken — 3. Denemarken

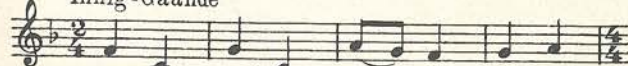
T. K. DE GHELDERE. M. A. REYNS. Gedicht en gecomponeerd voor den historischen stoet te Brugge in 1884. K. Van Marcke, Brugge. Ook te verkrijgen voor harmonie of fanfare. — Na elke str. wordt de eerste herhaald.

SINTE-LUTGARDISLIED

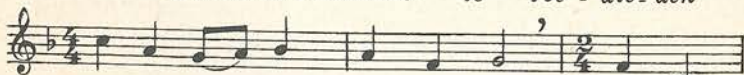
[♩ = 72]

Innig-Gaande

352

1. O Lut - gar - dis! Won - der - bloem en
2. Hei - lig - ste van Vlaandrens vrouwen,
3. Veer - tig ja - ren lang ver - toef - det
4. Volks - be - waarster is 'tbe - die - den

1. Pe - rel van ons Vlaam - se Land, bo - ven
2. om het Kruis - lam tээр - be - mind, om zijn
3. Gij ter land - streek van den Waal, zon - der
4. U - wes na - men oud en schoon: wil dan

1. al wat lie - den roe - men, bo - ven bag - gen,¹
2. lij - den, om Zijn rou - wen ween - det Gij uwe
3. dat Gij 't geen Gij hoef - det, ooit mocht noe - men
4. hoe - den land en lie - den uit Uw ho - gen

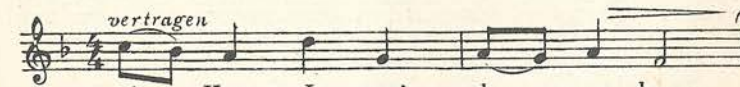
- toenemen*
1. di - a - mant, pronk - ju - we - len uit - de
  2. o - gen blind; doch Uw geest, waar - op - de
  3. in hun taal, zelfs geen brood en kondt Gij
  4. he - mel - troon; bid dat Vlaam - se taal en

1. schrij - nen door de We - reld aan - ge - boën,
2. stra - len schit - ter - den van 'thoog - ste Licht,
3. vra - gen dan in 't Diets, Uw moe - der - spraak;
4. ze - den blij - ven heer - sen in elk huis,

1. koost Gij gloed van bloed - ro - bij - nen
2. staarde al - o - ver de aard - se pa - len
3. toech vol - bracht Gij, al - die da - gen,
4. dat onz' toe - komst, lijk - 't ver - le - den,

- vertragen*
1. uit - Heer Je - zus' door - nen - kroon.
  2. naar - den glans van Gods ge - zicht!
  3. hei - lig, daar, Uw plicht en taak.
  4. voe - rein top het Chri - sti - kruis!

1. ringen (fr. bagues)

T. AUGUST. CUPPENS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Geestelijke Liederen.

H.H. PETRUS EN PAULUS

(29 Juni)

d = 60 **353** Plechtig *f met geestdriftige fierheid*

1. O Ro-me's roem en
 2. Ve-ro-raars der
 3. Gij, Her-der, wijs de

luis-ter, Uw stem, Uw lief-de, Uw daad, ont-
 Wij-zen, der vor-sten van dees aard', Ge-
 we-gen, Gij, Le-raar, spreek Gods woord, schenkt

sta-ken in het duis-ter Gods
 wont Gods Pa-ra-dij-zen door
 Kerk en Paus Uw ze-gen en

da-ge-raad. De we-reld-stee stond
 kruis en zwaard. En groot is Ro-me en
 hoedt ons voort. O redt ons in het

niet zoo sterk als op U bei staat
 blijft be-groot om-dat Ge'ta-delt
 eind-ge-richt en voert ons in Gods

Chri-stus Kerk, De we-reld-stee stond
 in uw bloed, En groot is Ro-me en
 Glo-rie-licht, O redt ons in het

niet zoo sterk als op U bei staat Christus Kerk
 blijft be-groot om-dat Ge'ta-delt in uw bloed.
 eind-ge-richt en voert ons in Gods Glo-rie-licht.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — Zeer geschikt voor massazang op K.A.-betogingen en vergaderingen.

SINT CECILIA

d = 44 **354** Rustig en ingetogen
p beschouwend

1. Rei-ne roos in Ro-me's ho-ven,
 2. Vro-me bruiden Gods be-min-de,
 3. God-ge-wij-de, zon-der be-ven

eed-le ziel, die elk ge.baar wist te stem-men
 hoe lief-tal-lic deed uw trouw, hem, die U be-
 hebt g'uw hals den beul ont.bloot en Ge loegt op

tot eensnaar om den goe-den God te lo-ven.
 twis-ten wou, 'trij-ker Hart van Je-zus vin-den.
 zwaard en dood, zin-gend steegt Ge'nt Eeuwig Le-ven.
 heel innig

Rei-ne Maagd Ce-ci-li-a, leen en leer me uw
 Vro-me Maagd Ce-ci-li-a, wat ooit mocht mijn
 Ster-ke Maagd Ce-ci-li-a, laat me al-les,

lie-ve wij-zen om al door den
 ziel be-ko-ren, help me im-mer
 al les der-ven, mo-ge ik maar den
 zacht en met warmte

Heer te prij-zen.
 God be-ho-ren. 1.-3.0 San-cta Cæ-
 he-mel er-ven.

ci-li-a, O San-cta Cæ-ci-li-a,
 O San-cta Cæ-ci-li-a!

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans IV. — Een lied voor soprano of tenor. De melodie beweegt zich voortdurend in de hoge noten : desnoods kopstem laten gebruiken en een halven toon lager nemen.

SINT-JAN-BERCHMANSLIED ♦

Iets bewogen

Jong-fris

♩ = 80
355

1. Schuts- engel van de Vlaam- se jeugd, strekk'
2. Lijk zij be- li- chaamd en he- zield, Gij
3. Het oog vol zon, de- ziel vol zang, ge- (s) toenem.

hun de glo- rie van uw deugd tot
hebt in bidde' en boet ver- niëd al
voer de uw stil- le tre- den langs het

wacht woord, schild en wa- pen! En zinge uw vroomheid
gis- ting uit den kwa- de, ter- wijl ge uw ziel te
pad des E- van- gelies, met in uw hand den
vol innigheid, tegenhouden

en uw vreugd in 'thart van on- ze kna- pen!
bla- ken hieldt aan 't vuur van Gods ge- na- de.
wit- ten glans en bloei van o- pen le- lies.

T. EMIEL FLEERACKERS, S. J. M. ARTHUR MEULEMANS. K.
Geestelijke Liederen. — Aan de maat $\frac{3}{2}$ blijft de $\frac{1}{2}$ dezelfde waarde
behouden: als in $\frac{4}{4}$. Zeer gebonden en gevoelvol voordragen. In de
derde str. na « langs » niet ademen.

DE KRUISDAGEN

Vroom medelijdend

♩ = 62
356

1. U ge- denk ik, ar- me wroe- ter,
2. U ge- denk ik, klei- ne bie- tjes,
3. U ge- denk ik, ble- ke knaap- jes,

Krom- ge- bo- gen o- ver schop of spa,
Die ver- le- den jaar geen ho- ning vondt,
Die het he- le jaar den hon- ger tart,

U ge- denk ik in de wij- de vel- den,
U ge- denk ik in uw le- ge kor- ven,
Kreu- nendkroost van sla- ven en sla- vin- nen,

En ik bid ont- roerd den pries- ter na:
En een be- de wett mij naar den mond:
En ik bid en smeek uit heel mijn hart:

He- mel, wil mijn war- me bee ver- ho- ren!
He- mel, laat de bie- tjes dar- tel brom- men
Zie hen aan de moe- der- aar- de han- gen!

Schenkden ar- men wroe- ter gol- vend ko- ren!
In een pa- ra- dijs van mal- se bloe- men!
He- mel, schenk hun bloeiend ro- de wan- gen!

O - ra pro no - bis. O - ra pro no - bis. —
O - ra pro no - bis. O - ra pro no - bis. —

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingen-
de Harten II. — Het refrein « Ora pro nobis » is ontleend aan de Litanie
van alle Heiligen, die onder de processie op de kruisdagen gezongen
wordt. Ook de klavierbegeleiding laat onophoudelijk dit motief horen
en klinkt als een « processiemarsch ».

ALLERHEILIGEN

Statig gaande

♩ = 69

357 *f* plechtig

1. Nu juicht het ho - ge Hemelhof —
 2. De hel - den zijn't di' triomfant —
 3. Gij die hun heerlijk - heid beschouwt,

— en zingt van koor tot koor, — om al zijn
 — ge - ste - gen uit den strijd, — in't glo - rie -
 — volgt na, zij gin - gen voor, — we staan ge -

cresc. heil - gen, Go - de lof, — de — ze - ge -
 licht van't za - lig Land — ge - kroond staan
 sterkt en stappen stout, — we stij - gen

mf *begeesterd* *stil -*
 zang breekt door —
 en be - vrijd. 1 3. En de aar - de zingt van
 in hun spoor —

aan toenemen (9) *f*
 zee tot zee, ze ju - belt mēe, ze jubelt na: Al - le -
 lu - ia Alle - lu - ia Alle - lu - ia

(9) 2 1
 Alle - lu - ia.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans IV. — Met volle, warme stem, in gebonden stijl voordragen.

KRISTUS-KONING

Iets breed

♩ = 63

358 *met fiere geestdrift* (9)

Heer - sen moet Hij, Kris - tus Ko - ning,
 heer - sen o - ver wil en daad, heer - sen in ons
 hart en wo - ning, heer - sen o - ver stand en staat,
 heer - sen o - ver stand en staat. 1. Lang ge - noeg werd
 2. Ko - ning was Hij
 3. Vol - ken, weet dat

Hij be - vocht en, lang ge - noeg die kroon van hoon
 vóór de tij - den, Ko - ning door ge - boor - te - recht,
 Hij den klui - ster van uw pol - sen springen deed,

(9)
 om zijn god - lijk hoofd gevloch - ten, wij zijn blij - e
 Ko - ning die door Lief - de - lij - den al - le men - sen
 treedt naar vo - ren uit uw dui - ster, Koningskin - d' ren,

vrij - gekoch - ten, wil - len Kris - tus op den troon!
 kwam verblij - den en zijn Rijk heeft toe - ge - zegd.
 kent uw luis - ter, staat en stapt in Zij - nen eed.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans IV. — Sterk rhythmieren! Let op de maatverandering in het midden. Men kan het eerste deel, als refrein doen zingen door de massa; het tweede deel door een groep voorzangers. Zeer geschikt voor K.A.-betogingen of vergaderingen.

AAN U, O KONING DER EEUWEN

359 $\text{♩} = 84$ Andante *mf*

1. Aan U, o Koning der eeuwen, aan
 2. Des Kruises glorie omfontelt o
 3. Hoor! jublend na de ren d'eeuwen met

U blijft de zegekroon, onsterflijk schittert Uw
 Koning uw doornehoed, in vlekloos stralenden
 psalmen vol hoger gloed; in brede koren weer-

glorie der wijzen spot ten hoon! De
 luis ter ge wonnen door het bloed. Ge-
 klin ken den Koning huld' en groet! Hoe

vol keren verdwijnen, maar luidder klinkt het
 wonnen door een lijden als nimmer d'aarde
 schaatren haar gezangen, langs aard' en lucht ge-

lied: De wereldzon blijft schijnen, Haar
 zag; Waar volgd' op zwaar der stor men Ooit
 bied! Den Koning aller eeuwen zij

glansen ster ven niet! De wereldzon blijft
 glorie vol ler dag! Waar volgd' op zwaar der
 le ven, liefd' en lied! Den Koning aller

schijnen, haar glansen ster ven niet!
 stor men ooit glorie vol ler dag!
 eeuwen le ven, liefde en lied!

T. Dr. SCHAEPMAN. M. J. VERHULST. K. Oorspr. klavierbegeleiding bij G. H. van Eck en Zoon, 's Gravenhage; in Sursum Corda staat een nieuwe, in sol groot. — Met grote statigheid voordragen; best in massazang.

O KERK VAN TWINTIG EEUWEN

360 $\text{♩} = 92$ Krachtig gaande *(mf)*

1. O Kerk van twintig eeuwen Die
 2. O Kerk der Martelaren, Ge-
 3. Ons katholieke vaders Zijn

vaststaat op de rots, Al kwam u'tschuim be-
 purperd in uw bloed, O Kerk der Maagden-
 wij hun zonen, waard: Hun bloed door stroomt onz'

sneeuwen Van 't loeiend golfgeklots. O
 scharen In lelieblanken stoet. O
 adren Van smetten vrij be waard. Wij

Moe der kerk van Ro men, Zo edel en zo
 kerk van alle talen, Van alle volken
 wil len't le ven der ven, Maar staan 't ge loof niet

groot, Van alle kanten stro men De
 tijd; Uw lof be reikt de pa len Der
 af, En zingen nog bij 't ster ven En

vol ken in uw schoot.
 wereld breed en wijd. O Moe der kerk van
 op den boord van't graf:

Ro men, Zo edel en zo groot, Van
 alle kanten stro men De vol ken in uw schoot.

T. LODEW. DE KONINCK. M. JAAK LEMMENS. K. Sursum Corda, Begeleidingsboek. — Goed lied voor de massa op K.A.-betogingen.

MISSIELIED VOOR DE JEUGD

$\text{♩} = 50$ Gaande
mf zielsinnig

361

1. Reeds bui-gen rij-pe hal-men in
2. Wel-aan door on-ze be-den de
3. En dan dien rijk-dom schu-ren en

gou-den o-ver-vloed, en wach-ten op den
sta-len zeis ge-wet, de rij-ke rei-ne
zan-ten op het veld, geen en-kel aar ver-

maai-er die 't ko-ren oog-sten moet.
gar-ven tot stui-ken saam-ge-zet! Wij
ge-ten: de zie-len zijn ge-teld!

zijn de Vlaam-se kna-pen, die
(meis-jes)

blij ten oogst in gaan, de groot-se taak voor

de o-gen, het Kris-ti-kruis voor-aan!

T. JEF BLOEMEN. M. ARTHUR MEULEMANS. K. De Hulst, Brussel.
— Uitstekend massalied voor missievergaderingen. Echter goed de enigszins vreemde wendingen van de melodie inoefenen! Breed en gebonden voordragen.

HOE WIJD HET LAND

$\text{♩} = 108$ Opgewekt
bezield

362

1. Hoe wijd het land waar
2. Naar nacht en nood, naar
3. Wij zijn 't ge-slacht dat
4. Aan-vaard ons nu, wij

1. zon-ne-brand ver-guldt het gol-vend
2. zon-den-dood, met ze-ge-nend er-
3. Je-zus' macht doet rij-zen door de
4. vra-gen't U, tot dra-gers van ge-

1. ko-ren: 't Is maai-ers-tijd, wij
2. bar-men; Met mor-gen-groot, met
3. lan-den; Dit is het uur: w'ont-
4. na-den; En zend den gloed die

1. staan be-reid, ons heeft de Heer ver-ko-ren:
2. o-ver-vloed van ze-genend ont-far-men. In
3. ste-ken't vuur en d'aar-de zal ont-bran-den.
4. 't le-ven voedt, op al-le-a-pos-tel-pa-den.

Oost en West zijn Rijk ge-vest, Wij

ma-ken de we-reld zijn win-ge-west!

T. E. JANSSENS, S. J. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Sursum Corda, begeleidingsboek. — Dit missielied kan tevens als K. A.-lied gebruikt worden.

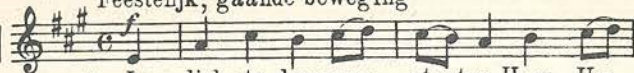

LIED VAN DEN EUCHARIST. KRUISTOCHT

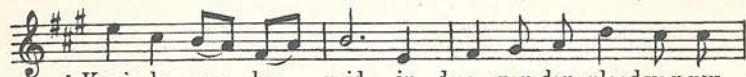
[♩ = 100]

Feestelijk, gaande beweging

363

1. In dich te drommen staat, o Heer, Uw
2. Met ij-zren wil ge - har-nast, staan Uw
3. Ons har-ten laa-ien van het vuur, Dat
4. De klok-ken lui-den fees-te-lijk Den

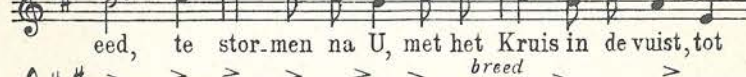
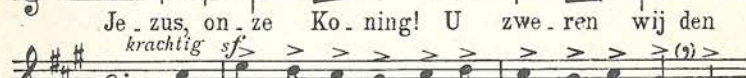

1. Kruis-le-ger be-reid, in de o-ge-nen gloed van uw
2. trou-we strij-ders pal, De lip-pen nog rood van uw
3. uit uw Har-te gloeit, Een vlammen-de zee, die de
4. heil gen Kruistocht in, God wil het! Te wa-pen! Ma-

REFREIN

1. o-ge-n gebrand, en ha-kend naar den strijd!
2. Kost-baar Bloed, Dat zwakken sta-len zal.
3. we-reld omspoelt, En stij-gend im-mer groeit. Heil,
4. ri-avoert aan Ten kampals Ko-nin-gin.

Je-zus, on-ze Ko-ning! U zwe-ren wij den
eed, te stor-men na U, met het Kruis in de vuist, tot
da-ve-rend dreune on-ze ze-ge-kreet!

5

De Kruisvlag wappert hoog, die ons
Naar't kleurende Oosten wijst:
Wijl boven ons hoofden de zegezon
De stralende Hostie rijst.

6

Vooruit! Harop! Den vijand in!
De stormklok nu geluid!
Door Hem die ons sterkt met zijn Lichaam en Bloed,
De zege is ons! Vooruit!

T. en M. E. H. DEVOS. K. Secretariaat van den E. K., Averbode.
G. Phonedibel 25019, koor, Averbode. — Desnoods een halven toon of
een toon lager nemen. Het rythme niet onderbreken op het einde
van de zinnen.

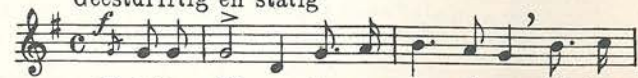

EVVIVA PIO XII

♩ = 112

Geestdriftig en statig

370

Ev-vi-va Pi-o du-o-de-ci-mo, Pa-dre

nos-tro e Pa-pa! Al nos-tro a-

mo-re lo con-ser-viil cie-lo Ev-vi-va

Pi-o du-o-de-ci-mo, Pa-dre nos-tro e

Pa-pa! Lo con-ser-vi al

nos-tro a-mo-reil cie-lo!

T. en M. uit den tijd der pauselijke zouaven (1870). Later ontstonden in sommige katholieke onderwijsinrichtingen, o. m. te Roeselare in het Klein Seminarie, onder leiding van Am. Vyncke, oud-zouaaf, «zouavenkorpsen» uitgedost met de uniform der pauselijke zouaven, als aandenken aan de zouaven, die toen den paus ter hulp gesneld waren, speciaal uit ons land. Zij hadden hun «oefeningen» en verbeeldden soms een «kleinen oorlog». Het doel was, katholieke strijdvaardigheid aan de zijde van den paus in de jeugd op te wekken. K.A. dus, «avant la lettre». Het pauslied ging als natuurlijk van die zouavenformaties over op de K.S.A.-formaties en werd weldra op het einde van elke vergadering gezongen. K. Destijds verschenen als bijlage bij *Hernieuwen*; zie ook *Zonneland*, Nummer van 19 Maart 1939, R. GHESQUIERE, met Ned. tekst. — Men zinge het pauslied niet te vlug, vooral niet de laatste maten. Bruikbaar als staplied.

K.S.A.-STRIJDLIED♦

♩ = 120
371 Strijdlustig

1. Ke - rels der Noordzee, Wi - kingsbloed,
2. Warm is ons lief - de, Stoer'tge - loof,
3. Pal spijs het loei end storm - ge weld,
4. God is ons schut - se: vaar noch vrees!
5. Ker - sten of ster - ven! Op ten strijd!

1. Schaart u ver - eend rond de vlag,
2. Kin - dren der Ker - ke ge - trouw,
3. Rid - de - ren vranc en - de vroed,
4. Of - fer ver - ij - zert ons daân,
5. Broe - ders slaat hand in de hand!

1. 't Gaat om uw ker - ste - ne Vlaam - se diet,
2. Wee die haar hei - lig - ste rech - ten krenkt!
3. 't Oog op de va - ne, de hand aan 't kruis,
4. Go - de is ons zwaard en ons hart ge - wijd,
5. Eens staat in 't hart van 'ther - re - zen diet

1. Reedt u ten koe - nen — slag.
2. Wee die haar ra - ken — zou!
3. Wij - ken noch vaam noch — voet!
4. Hij voert ons scha - ren — aan!
5. 't Win - nen - de kruis ge - plant

1. Noormannen die in de 9de eeuw de kust van Vlaanderen bezetten

Ha - rop, 't is strijd! Gij nieu - we - jeugd. Ten
kamp voor God! Ten kamp voor God!

T. en M. werden gemaakt in 1931 door Brugse seminaristen, tijdens het ontstaan van de K.S.A. onder de studenten van het bisdom Brugge. De oorspronkelijke wijze werd met hun goedkeuring door ons enigszins gewijzigd en — hopen wij — verbeterd. K. *Hernieuwen*-uitgaven, Roeselare. — De *♩* op *vlag* en *slag* zal flink, op haar volle waarde aangehouden worden. Evenzo in het refrein, op *strijd* en *God*. Zeer goed staplied.

JONGE GEZALFDEN♦

♩ = 120
372 Allegro

1. Jon - ge ge - zalf - den, de len - den om - gord,
2. Jon - ge ge - zalf - den, door gloeid en door vuur,
3. Jon - ge ge - zalf - den, nu kra - nig en fier!

Schalt de kla - roe - nen: "Te wa - pen!" Ziet toch hoe
wak - kert die vlam - an: ze stra - le! Spreidt o - ver
Fris stapt ons ven - del ten strij - de. Stra - lend voor.

scha - mel uw Vlaande - ren wordt, Weest er de
't volk dat in 't duiste - re stuurt, 't Licht van uw
aan flapt de Christus - ba - nier die ons ten

red - den de kna - pen. Jon - ge ge - zalf - den, de
Christi - sin - ja - len. Jon - ge ge - zalf - den door -
ze - ge zal lei - den! Jon - ge ge - zalf - den, nu

len - den om - gord, Schalt de klaroen o - ver Vlaande - ren!
gloed en door vuur, Schalt de klaroen o - ver Vlaande - ren!
kra - nig en fier, Schalt de klaroen o - ver Vlaande - ren!

T. C. LINDEMANS (gouwproost K.S.A., Brabant, toen hij dit «Klaroenslied» dichtte). M. AUGUST DE BOECK. K. Tijdschrift «De Klaroen», 1935, Maart. — Goed staplied. Zingt men het op marsch, dan niet vertragen op het einde.

WIE ZIJN DE KNAPEN ♦

♩ = 112

Flink gezongen

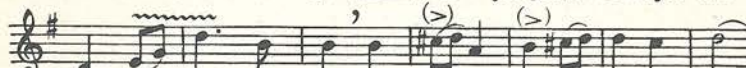
373

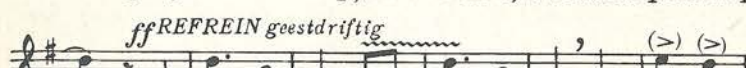
1. Wie zijn de kna-pen blij— en blon-de, die
2. *Wie zijn ze die in groots ver-lan-gen hun*
3. Wie zijn die wak-kre Chris-tus-kna-pen, met
4. *Wie zijn die kna-pen, zij— die'twagengans*

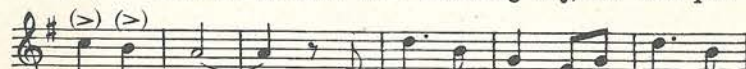
1. U den ker-sten-kamp— ver-ken-dende Hernieuwings.
2. *kranig volk aan 'thar-te pran-gen, hun volk dat*
3. ridders-pak en rid-der-wa-pen? Ze ren-nen
4. *Vlaandren weernaar God— te ja-gen? Wie zijn die*

1. kamp, die Vlaandrens val voor eeuwig, eeu-wig stuiten zal?
2. *in zijn ziel ont-kracht, op Kersten, Kersten kerels wacht?*
3. heen door zee en hei, de wereld, we-reld willen zij!
4. *kna-penflink en knap, wie't Kersten, Kersten knapen-schap?*

ff REFREIN *geestdriftig*
Jo-chei! Jo-chei! Vol-krachtig blij, die kna-pen

dat zijn wij! Jo-chei! Jo-chei! Vol-krachtig

blij, die kna-pen dat zijn wij! Jo-chei, Jo-chei!

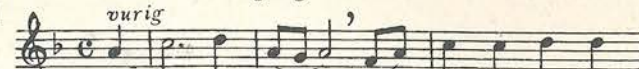
T. JAN KERCKELINCK (bekroond in een prijskamp, uitgeschreven in 1934 voor het maken van teksten voor K.S.A.-liederen) oorspr. 5 str.; 3e weggelaten. M. STAF NEES. K. Hernieuwen-uitgaven, Roel-selare. — Een mooi maar moeilijk lied. Bij het aanleren eerst de vaak terugkerende toonafstanden: *re-mi-sol-re* goed inoefenen. Zie overigens de waarschuwingstekens. Het woord *wij* midden het re-frein 3 tijden vasthouden; het voorlaatste *Jochei* echter kort! De str. worde « flink gezongen » d.w.z. met vol en goed doorgehouden stem-geluid; daarom ook flink ademen. Het refrein meer gerhythmeerd. Op de laatste noot kan men vierstemmig al de noten van het akkoord nemen. Bruikbaar als staplied.

PINKSTERKNAPEN ♦

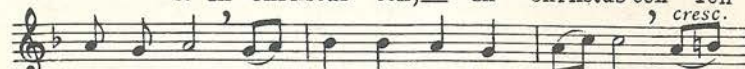
In marschbeweging

♩ = 116

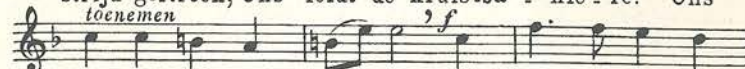
374

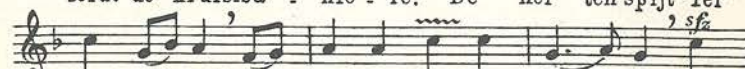
1. Voor-uit! Ten strijd! Voor-uit! Ten strijd! 'tis
2. *Het hei-lij werk, Het hei-lij werk Voor*
3. In Christus één, In Christus één Ten

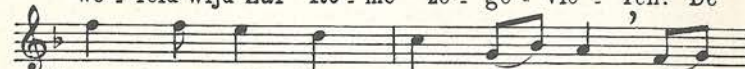
Ker-ke-tijd! De Paus ons roept te wa-pen! De
Christus'Kerk be-zielt ons jon-ge scharen, Be-
strijd ge-treen, Ons leidt de kruis-ba-nie-re! Ons

Paus ons roept te wa-pen! Door't storm-ge-weld Ter
zielt ons jon-ge scha-ren. Ons jeugd en kent De
leidt de kruis-ba-nie-re! De hel tenspijt Ter

steen-rots'snelt Een keur van Pinkster-kna-pen! Door
rots om-trent Noch rust, noch vrees, noch va-re! Ons
we-reld wijd Zal Ro-me ze-ge-vie-ren! De

't storm-ge-weld Ter steen-rots snelt Een
jeugd en kent De rots om-trent Noch
hel ten spijt Ter we-reld wijd Zal

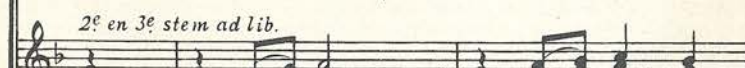

keur van Pinks-ter-kna-pen!
rust, noch vrees, noch va-re!
Ro-me ze-ge-vie-ren!

REFREIN
met begeestering

Voor-uit! Voor-uit in

2^e en 3^e stem *ad lib.*

Voor-uit!

Voor-uit in

1. de rots van Petrus

'tperk, Rond Paus en Kerk! Voo-ruit! Voo-

'tperk, Rond Paus en Kerk! Voo-ruit!

ruit! Wie volgt de Pink-ster-kna-pen?
Wie volgt ons Pink-ster-scha-ren?
Wie volgt ons Kruis.ba-nie-ren?

Voo-ruit! Wie volgt de Pink-ster-kna-pen?
Voo-ruit! Wie volgt ons Pink-ster-scha-ren?
Voo-ruit! Wie volgt ons Kruis.ba-nie-ren?

T. CONSTANT LINDEMANS. M. STAF NEES. K. J.V.K.A., Nonnenstr. 25, Mechelen. — In het refrein, de do op Kerk niet te lang houden en de maat niet breken! Een goed maar toch wel wat lastig staplied: het vraagt een goed gedrilde groep zangers.

STRIJZANG ♦

$\text{♩} = 60$ Krachtig

375

1. Kna-pen van Vlaandrende zwaarden ge-reed
2. 'tGlanzend ge.loof is het staal van ons zwaard,
3. Knaapwiende geest.drift in 'thar-te nog slaat,

om voor uw Ko-ning te vech-ten:
ste-vig is 'thandvest der ho-pe:
gooi toch uw jeugd niet ver-lo-ren,

Schou-der aan schou-der in zwij-gen den eed:
Komt met zijn lief-de die 'thart ons door.vaart,
Schaaru bij 'their dat ver-o-ve-ren gaat

't Gaat om uw heilig-ste rech-ten!
storm om den ko-ning ge-lo-pen!
Gods ei-gen gul-de-ne spo-ren!

Voor on-zen Ko-ning dood of tri-omf,
Voort spijs of-fers en lij-den; Voor on-zen Ko-ning,
dood of tri-omf, trek-ken de ven-dels ten strij-de.

T. L. MONDEN, S. J. M. IGN. DE SUTTER. — Kan als staplied goed gebruikt worden. Eerste deel met mannelijken ernst voordragen; tweede deel opgewekt-geestdriftig.

DON, DON, DIRIDON

$\text{♩} = 120$ Opgeruimd

376

1. Er groei-en i-de-a-len, de
2. Uit al-le Vlaam-se gou-wen rukt
3. De da-ge-raad blijft rij-zen voor
4. Komt ke-rels! hoort den strijd.kreet die

1. jeugd staat weer be-reid En ach-ter Chi-ro-
2. 'tJon-ge le-ger aan Om voor de Kerk en
3. zie-len sterk als brons Ons gaat de zon nooit
4. o-ver Vlaandren gaat: De nieu-we jeugd ver-

1. vaan-dels mar-cheert zij op ten strijd!
2. Vlaan-dren en Volk in 't vuur te staan!
3. on-der, want Kris-tus strijdt met ons!
4. wacht u, op u wacht ook de daad!

Don, don, don, don, di - ri - di - ri - don, di - ri - don;

Don, don, don, don, di - ri - di - ri - don.

T. E. H. CLEYMANS (?). M. Bekend jeugdlid. — Niet eerder tweestemmig zingen, dan aan het refrein *Don, don*. Een zeer gemakkelijk en dankbaar staplied.

CARITAS-LIED

377 $\text{♩} = 112$ *mf*

1. Wij staan in den rij - zen - den da - ge -
2. Wij heb - ben ons volk in z'n nood be -
3. Wij die - nen ons volk in ont - hou - ding
4. Komt, meisjes van Vlaanderen, volgt hand in (jongens)

1. raad, Wij staan in het wor - den - de licht. — Ons
2. mind, Wij heb - ben ge - zwo - renden eed: — Wie
3. rein, Met ons lichaams en zie - le - kracht, Wij
4. hand, De wen - ken - de lief - de - vlag. Wij

1. le ven wil zijn als ons jeugd - één - daad, En die
2. lief heeft wordt knecht, hij staat op en - dient, Zo —
3. schen - ken het we - der den lief - de - wijn, 't heeft zo
4. staan voort - al - taar en - trek - ken door 't land Met ons

1. daad is een lief - de - plicht. —
2. Chris - tus, de Mees - ter, het deed. —
3. lang te ver - geefs — ge - wacht. —
4. of - fer — dag — voor dag —

f REFREIN

Houdt hoog dan de vlam - men - de Ca - ri - tas, Houdt

hoog dan het stra - len - de kruis, — Houdt hoog dan, houdt

hoog dan het stra - len - de kruis! — *Einde*

T. ZUSTER MARIA-JOZEFA. M. REMI GHESQUIERE. K. Centrale Muziekhandel, Brussel. — Rhythme verzorgen: let op de breeknoten! De aanpassing van de woorden aan de melodie moet speciaal ingeefend worden: het verschilt van strofe tot strofe. Een goed staplied.

CARITAS CHRISTI

$\text{♩} = 52$ *mf* Statig

378

Ca - ri - tas Chris - ti, zon - nig en

rein! Ca - ri - tas Chris - ti, so - ber en sterk!

Ca - ri - tas Chris - ti, bid - dend en boe - tend!

Ca - ri - tas Chris - ti, voor volk en kerk!

K. Caritas, Leenstr. 46, Roeselare. — Een soort strijdkreet voor Caritasleden, waarin kort en kernachtig het doel en de geest van deze beweging uitgedrukt worden. Dienstig om gezongen te worden bij het begin van een Caritasvergadering. Kan ad libitum twee- of driestemmig gezongen worden. Bij uitvoering in twee stemmen, de tussen haakjes geplaatste noten weglaten.

EN HEBT GE NOG NIET DE KAJOTTERS GEZIEN

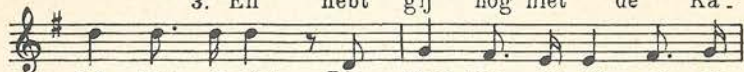
♩ = 112

Op stap en flink rhythmeren

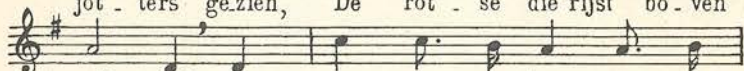
379

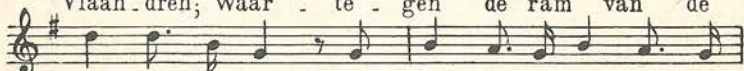
1. En hebt gij nog niet de Ka-
 2. En hebt gij nog niet de Ka-
 3. En hebt gij nog niet de Ka-

jot - ters gezien, Die stap - pen in rij - en na
 jot - ters ge - zien, Die zee met haargoud - ge - le
 jot - ters gezien, De rot - se die rijst bo - ven

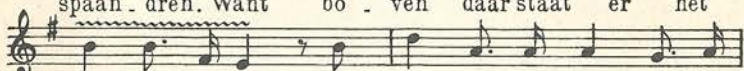
rij - en? De va - nen in top en de
 ba - ren, Die deint o - ver Vlaan - de - rens
 Vlaan - dren; Waar - te - gen de ram van de

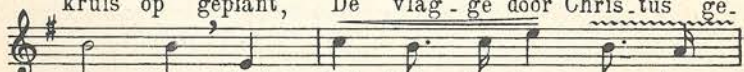
zon op 't gezicht, Van ho - pe het har - te zo
 vlak - ten zo breed, Dat d'o - gen zich moe - de er - op
 vij - an - den beukt, Waar - te - gen ze spet - tert aan

blij - e. Ze gaan in het licht van hun
 sta - ren. Dat is er de vloed die aan
 spaan - dren. Want bo - ven daar staat er het

die - pe geloof, Zo dich - te langs Vlaan - de - rens
 Vlaan - de - ren weer Zijn kracht en zijn macht zal her -
 kruis op geplant, De vlag - ge door Chris - tus ge -

we - gen. Want lief - de is hun leu - ze en hun
 ge - ven. Want lief - de is hun leu - zēen hun
 ge - ven, Wiens leu - ze was lief - de, wiens

standaard het Kruis, Zó gaan ze voor Vlaandren ten ze - ge
 standaard het Kruis, Daardoor moet weer Vlaandren her - le - ven.
 standaard het Kruis, Daardoor zal weer Vlaandren her - le - ven.

T. REMI VEN. M. FLOR PEETERS. K. Kajottersuitgaven, Poincaré-
 laan, Brussel. — Niet zo gemakkelijk, wegens enkele onverwachte
 toonafstanden. Goed staplied!

OVER DE GLOOIENDE LANDEN*

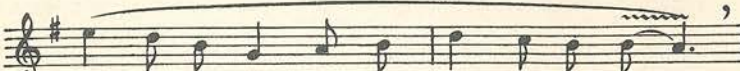
♩ = 100

Zangerig

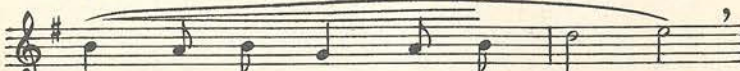
380

1. O - ver de glooi - en - de lan - den
 2. O - ver de sluim - ren - de da - ken
 3. O - ver de grij - zen - de ste - den
 4. O - ver de mist - grau - we stran - den

1. zei - len de wol - ken op jui - chenden wind.
 2. hou - den wij lief - de - vol bid - den - de wacht.
 3. waai - ert de bei - aard zijn dar - te - le vreugd:
 4. rijst tri - om - fe - rend het god - de - lijk licht.

1. Lich - ten - de toor - tsen ont - bran - den
 2. Rein wil - len meis - jes be - wa - ken
 3. Stem uit het gil - de - ver - le - den
 4. Hoog bo - ven ster - ven - de lan - den

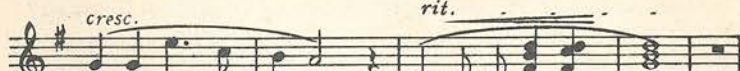
1. Jeugd viert! de va - nen: de tocht be - gint.
 2. 't vuur, dat in haar - den en har - ten lacht.
 3. groe - tend de volks - trou - we bur - ger - jeugd.
 4. hou - den wij't red - den - de kruis ge - richt.

REFREIN

plichtjes

Lich - te vu - ren branden in ons hart en oog

Kranke meisjes - handen Hef - fen de wereld hoog!

1. ontroft

T. MAURITS VAN ELSLANDE. M. PAUL FRANÇOIS. K. Secre-
 tariaat V.K.B.J. Hulstplaats, Tielt. Dit lied is nu het bondslied van
 de V.K.B. — De melodie breed uitzingen, goed phraseren en met
 warme bezieling voordragen!

TROUW

[♩ = 112] **381** *Krachtig*

1. Flap - prend slaat de vlag in top;
 2. Jong en - krach - tig, daad - pa - raat
 3. Heil de - ze - ge, die ons wacht!

Jui - chendstraalt de blij - e Zon - ne Al wie Vlaandren
 Blij - de schaar van Kris - tus Ko - ning; rein en fier, op
 Kris - tus we - ze Heer en Ko - ning; mid - dag - zon na
 mint, har - op! 't jon - ge - Diet mar - cheert op kop!
 stap en maat, langs de - vrij - e ba - ne gaat!
 mid - der - nacht, nieu - we - tijd en nieuw ge - slacht!
cresc.

Klok - ken lui - den wil - den stor - rem; kamp is 't, strijden!
 Ons de strijd om 't kwaad te we - ren, ons de ar - beid
 Steekt kla - roe - nen, slaat de trommen, hijst de vlag in

Nugeen mor - ren! Vreem - de - knechten wil - len dood,
 Hem de e - re! Sne - ven wil - len w'op het veld,
 dich - te drommen. Voor den roem van Vlaan - der - land

't diep ge - loof der Vlaam - se gou - wen; slag be - reid tot
 zo we vechtend mocht en le - ven; weg de laf - aard!
 staan de jon - ge dap - pre scharen, 't Volk ge - trouw en 't

zeeg' of dood, staat de jeugd bij - Vlaandrens Nood!
 heil de held, die de Kerk ter - hul - pe snelt!
 Kruis ge - stand, voet bij stek met - hand en tand!

T. A. AARTS, pr. M. F. ROOSBROECKX, pr. K. Secretariaat, J.V.K.A.,
 Nonnenstr. 25, Mechelen. — Goed staplied. Opgepast om in den loop
 van het lied het tempo niet te versnellen.

VLAGGELIED

[♩ = 120] **382** *Opgewekt*

1. Wij dra - gen een vlag den —
 2. Wij dra - gen een vlag met —
 3. Wij dra - gen een vlag als een —
 4. Wij dra - gen een vlag den —

1. heu - vel op! Wij dra - gen een vlag den
 2. blij ge - baar! Wij dra - gen een vlag met
 3. zin - gen - de groet! Wij dra - gen een vlag als een
 4. heu - vel op! Wij dra - gen een vlag den

1. heu - vel — op! Wij dra - gen een vlag tot den
 2. blij ge - baar, Wij dra - gen een vlag en wij
 3. zin - gen - de groet! Wij dra - gen een vlag, gaan de
 4. heu - vel — op! Wij dra - gen een vlag tot den

1. hoog - sten top! Een - steil - rechten stok en een
 2. zien er - naar! En - men - sen kij - ken en
 3. zon te ge - moet! Een - ho - ge - heu - vel, een
 4. hoog - sten - top! Laat - men - sen kij - ken, laat

1. kleu - ri - ge vaan.
 2. men - sen staan.
 3. stei - le - baan.
 4. men - sen staan.

Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij
 gaan! Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij gaan.

T. (?) M. TH. PEETERS. K. bij J.V.K.A., Nonnenstraat 25, Mechelen.
 — Een gemakkelijk en goed staplied.

ALLONS BERGERS

$\text{♩} = 72$ Gemoedelijk vertellend
mf.
 400

1. Al - lons, ber - gers, par - tons
 2. Quels pré - sents faut - il por -
 3. De nos plus char - mants con -
 4. Sa - tan au fond des en -
 5. Mais, pour bien fai - re la

1. tous, L'an - ge nous ap - pel - le, Un Sau -
 2. ter A ce roi des an - ges? Ro - bin,
 3. certs Que tout re - ten - tis - se, Le ciel
 4. fers Brû - lant dans les flam - mes, Vou - drait
 5. cour A ce nou - veau maî - tre, No - tre

1. veur est né pour nous, L'heu - reu - se nou - vel -
 2. pour l'em - mail - lo - ter Of - fri - ra des lan -
 3. à nos maux di - vers Est en - fin pro - pi -
 4. dans les mê - mes fers En - chaî - ner nos â -
 5. zè - le et no - tre a - mour Doit sur - tout pa - raî -

f.

1. le! U - ne é - table est le sé - jour Qu'a choi -
 2. ges, Gros Guil - lot un ag - ne - let, Moi, je
 3. ce, Ac - cor - dons en ce grand jour Le fi -
 4. mes, Ne crai - gnons plus ces com - bats, Tout son
 5. tre: Que cha - cun of - fre son cœur Tout brû -

p.

1. si ce Dieu d'a - mour; Cou - rons au... zau,
 2. por - té a - vec du lait, Le plus beau, beau,
 3. fre a - vec le tam - bour; Tim - ba - le et, let,
 4. pou - voir est à bas; Mal - gré sa, sa,
 5. lant de cet - te ar - deur, C'est la sain, sain,

1. zau, Cou - rons plus, plus, plus, Cou - rons au... cou - rons
 2. beau, Le plus fro, fro, fro, Le plus beau, le plus
 3. let, Tim - ba, trom, trom, trom, Tim - ba - le et, tim - ba
 4. sa, Mal - gré fu, fu, fu, Mal - gré sa, mal - gré
 5. sain, C'est la to, to, to, C'est la sain, c'est la

1. plus, Courons au plus vi - te A ce pauvre gê - te.
 2. fro, Le plus beau fro - ma - ge, Lui en - fai - s hom - ma - ge.
 3. trom, Timbale et trom - pet - te Pour lui fai - re fé - te.
 4. fu, Malgré sa fu - ri - e, Dieu nous rend la vi - e.
 5. to, C'est la sainte of - fran - de Que Jé - sus de - man - de.

T. Volkslied. M. Op de wijze: « Quand la mer Rouge apparut aux yeux de Grégoire ». T. en M. werden overgenomen zoals ze gepubliceerd werden in *Bulletin Paroissial et Liturgique*, 1924, Supplément de Noël. De orde van de strofen werd veranderd, om een meer logische volgorde van gedachten te krijgen. — Het is een luimig gezelschapslied voor Kerstavondviering in den huiskring. Eén zingt voor; het gehele gezelschap herhaalt de laatste verzen; men kan er ook gezamenlijke gebaren bij doen.

EN PASSANT PAR LA LORRAINE

♩. = 96

Lustig
mf EEN

1. En pas - sant par la Lor - rai - ne, A - vec mes sa - bots,
2. Ren - con - trai trois ca - pi - tai - nes, A - vec mes sa - bots,
3. Ils m'ont ap - pe - lé' vi - lai - ne, A - vec mes sa - bots,
4. Je ne suis pas si vi - lai - ne, A - vec mes sa - bots,
5. Puis - que le fils du roi m'ai - me, A - vec mes sa - bots,
6. Il m'a don - né pour é - tren - ne, A - vec mes sa - bots,
7. Un bou - quet de mar - jo - lai - ne, A - vec mes sa - bots,
8. S'il fleu - rit je se - rai rei - ne, A - vec mes sa - bots,

Koor

1. — En pas - sant par la Lor - rai - ne, A - vec mes sa -
2. — Ren - con - trai trois ca - pi - tai - ne, A - vec mes sa -
3. — Ils m'ont ap - pe - lé' vi - lai - ne, A - vec mes sa -
4. — Je ne suis pas si vi - lai - ne, A - vec mes sa -
5. — Puis - que le fils du roi m'ai - me, A - vec mes sa -
6. — Il m'a don - né pour é - tren - ne, A - vec mes sa -
7. — Un bou - quet de mar - jo - lai - ne, A - vec mes sa -
8. — S'il fleu - rit je se - rai rei - ne, A - vec mes sa -

EEN

1. bots, — Ren - con - trai trois ca - pi - tai - nes, A - vec
2. bots, — Ils m'ont ap - pe - lé' vi - lai - ne, A - vec
3. bots, — Je ne suis pas si vi - lai - ne, A - vec
4. bots, — Puis - que le fils du roi m'ai - me, A - vec
5. bots, — Il m'a don - né pour é - tren - ne, A - vec
6. bots, — Un bou - quet de mar - jo - lai - ne, A - vec
7. bots, — S'il fleu - rit, je se - rai rei - ne, A - vec
8. bots, — S'il y meurt, je perds ma pei - ne, A - vec

Koor

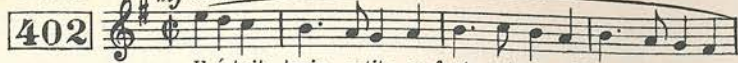

mes sa - bots, don - dai - ne, oh! oh! oh! — A - vec mes sa - bots!

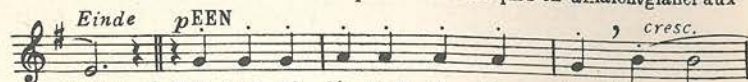
T. en M. volkslied uit Frans Lotharingen. De melodie werd verwerkt in de bekende « Marche Lorraine » van Louis Ganne. K. MOELLER, *Französische Volkslieder*, Ed. Schott. — Flink rhythmieren!

LA LÉGENDE DE SAINT-NICOLAS

♩. = 72

Vertellend
mf KOOR

Il était trois petits en fants qui s'en allaient glaner aux

- champs. 1. S'en sont al - lés chez le bou - cher: "Bou - cher,
2. Ils n'é - taient pas si - tôt en - trés Que le
3. Saint Ni - co - las au bout d'sept ans, Vint à
4. "En - trez, en - trez, Saint Ni - co - las, Pour de
5. "Dup'tit sa - lé je veux a - voir Qu'il y a
6. "Bou - cher, bou - cher, ne t'en - fuis pas! R'pens - toi,
7. "Pe - tits en fants, qui dor - mez là, Je suis
8. Le pre - mier dit: "J'ai bien dor - mi!" Et le

1. vou - drais - tu nous — lo - ger?" "En - trez, en -
2. bou - cher les a — tu - és, Les a cou -
3. pas - ser de - dans — ce champ, Al - la frap -
4. la pla - ce il n'en — man - que pas!" Il n'é - tait
5. sept ans qu'est dans — l'sa - loir!" Quand le bou -
6. Dieu te par - don - ne - ra!" Saint Ni - co -
7. le grand Saint Ni - co - las!" Et le Saint
8. se - cond dit: "Moi — aus - si!" Et le troi -

1. trez, pe - tits en - fants: Il y d'la pla - ce as - su - ré - ment!"
2. pés en p'tits mor - ceaux, Mis au sa - loir com - me pour - ceaux!
3. per chez le bou - cher: "Bou - cher, vou - drais - tu me lo - ger?"
4. pas si - tôt en - tré Qu'il a de - man - d'è - à sou - per.
5. cher en ten - dit ça, Hors de la por - te il s'en - fu - ya.
6. las al - la s'as - seoir Des - sus le bord de ce sa - loir.
7. é - ten - dit trois doigts: Les p'tits se re - lè - vent tous les trois!
8. siè - me ré - pon - dit: "Je cro - yais é - tre au Pa - ra - dis!"

T. en M. Volkslied, over de bekende legende van Sint-Niklaas en de drie kinderen. T. en M. zijn beide even bekoorlijk. K. MOELLER, *Französische Volkslieder*, Ed. Schott. — De eerste, hoge noot zuiver nemen! Voordragen met een tikje weemoed in de stem.

DRINK TO ME ONLY

♩ = 104

Met diep gevoel

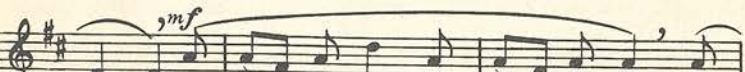
- 405
1. Drink to me on - ly with thine eyes, And
  2. I sent thee late a ro - sy wreath, Not

I will pledge with mine;— Or leave a kiss with
so much hon' ring thee,— As gi - ving it a

in the cup,— And I'll not ask for
hope, that there It could not wi - ther'd

wine; The thirst that from the soul doth rise Doth
be;— But thou there-on didst on - ly breathe, And

ask a drink di - vine;— But might I of love's
sent't it back to me;— Since when it grows and

rit.
nec - tar sip,— I would not change for thine.
smells, I swear, Not of it - self, but thee.

T. Ben Jonson. M. Volksmelodie. K. RICHARDS and HOWELL, *Fifty Songs for Schools*, published by The Associated Board of the Royal Schools of Music, London, Bedford Square 14. — Let op het langzame tempo! Zeer gebonden en met warm gevoel voordragen. Het is een voorbeeld van nobel gehouden liefdelied.

THE BRITISH GRENADIERS

♩ = 80

Levendig

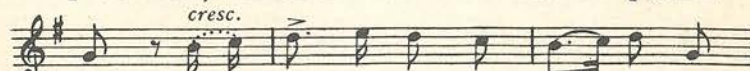
- 406
1. Some talk of Al - ex - an - der, And
  2. When - e'er we are com - man - ded To
  3. Then let us fill a bum - per, And

some of Her - cu - les, Of Hec - tor and Ly -
storm the pa - li - sades, Our lea - ders march with
drink a health to those Who car - ry caps and

san - der, And such great names as
fu - ses, And we with hand - gre -
pou - ches, And wear the lou - ped

cresc.
these; But of all the world's brave he - roes, There's
nades, We throw them from the gla - cis A -
clothes; May they and their com - man - ders Live

none that can com - pare, With a tow row row row
bout the e - nemies' ears, Sing tow row row row
hap - py all their years, With a tow row row row

row row To the Brit - ish Gren - a - dier.
row row The Brit - ish Gren - a - diers.
row row For the Brit - ish Gren - a - diers.

T. (?) M. uit de zestiende eeuw. De melodie is ook in ons land populair; denk aan het Guldensporenlied: « Daar kwamen preutse ridders ». K. RICHARDS and HOWELL, *Fifty Songs for Schools* (zie n° 405). — Dit Soldatenlied — zeer typisch in zijn soort — moet flink gerhythmeerd worden.

THE MILLER OF THE DEE

♩ = 104 Zeer opgewekt

1. There was a jol - ly mil - ler once lived
 2. "I lived by my mill, she is to me like
 3. Thus like the mil - ler, bold and free, let

on the ri - ver Dee, He work'd and sang from
 pa - rent, child and wife, I would not change my
 us re - joice and sing; The days of youth are

morn till night, no lark more blithe than he. — And
 sta - tion now for a - ny one in life. — No —
 made for glee, and time is on the wing. — This

this the bur - den of his song for
 la - wyer, sur - geon, or doc - tor, e'er
 song shall pass from thee to me, a -

e - ver used to be, — "I care for no - bo - dy,
 had a goat from me, — I care for no - bo - dy,
 long this jo - vial ring, — Let heart and voice and

no, not I, if no - bo - dy cares for me." —
 no, not I, if no - bo - dy cares for me." —
 all a - gree to say "Long live the King." —

T. uit « Love in a Village » 1762. M. Volksmelodie, 17^e eeuw. K. RICHARDS and HOWELL, *Fifty Songs for Schools* (zie n° 405). — Dit lied kan uitgevoerd worden bij rondedans (zie derde str.). Zelfde rythme als « Reuzelied », n° 36.

DER LINDENBAUM

♩ = 56 Gevoelvol

1. Am Brun - nen vor dem To - re, da
 2. Ich musst' auch heu - te wan - dern vor -
 3. Die kal - te Win - de blie - sen mir

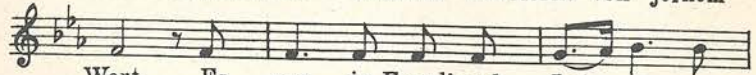
steht ein Linden baum; Ich träumt' in sei - nem
 bei in tie - fer Nacht, Da hab' ich noch im
 grad' ins An - ge - sicht, Der Hut flog mir vom

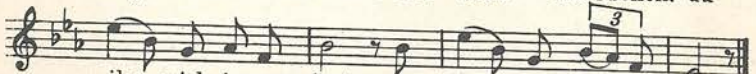
Schat - ten so man - chen süs - sen Traum. Ich
 Dun - keln die Au - gen zu - ge - macht; Und
 Kop - fe, ich wen - de - te mich nicht! Nun

schnitt in sei - ne Rin - de so man - ches lie - bes
 sei - ne Zwei - ge rauschten, als rie - fen sie mir
 bin ich man - che Stun - de ent - fernt von je - nem

Wort; Es zog in Freud' und Lei - de zu
 zu: Komm' her zu mir, Ge - sel - le, hier
 Ort, Und im - mer hör ich's rau - schen: du

ihm mich immer fort zu ihm mich im - mer fort.
 find'st du dei - ne Ruh'; hier find'st du dei - ne Ruh';
 fän - dest Ruhe dort, du fän - dest Ru - he dort!

T. WILHELM MUELLER, uit « Die Winterreise ». M. FRANZ SCHUBERT. In de oorspronkelijke compositie van Schubert heeft elke der drie strofen haar eigen melodie. Friedrich Silcher heeft het lied zó bewerkt, dat de drie strofen gezongen worden op de melodie van de eerste, echter met de eindcadans van de derde. Het is in dien vorm zó populair geworden, dat het lied van Schubert nu een echt volkslied is. K. *Deutsche Lieder*, Herder, Freiburg. G. Col. L 2136. — Een typisch lied uit de Duitse romantiek. Met romantisch gevoel en een tikje melancholie voordragen.

DER GUTE KAMERAD

$\text{♩} = 112$ Gemoedelijk
mf

411

1. Ich hatt' ei-nen Ka-me-
2. Ei-ne Ku-gel kam ge-
3. Will mir die Hand noch

ra-den, ei-nen bes-ern find'st du
flo-gen, gilt's mir o-der gilt es
rei-chen, der weil ich e-ben

nit. Die Trom-mel schlug zum
dir? Ihn hat es weg-ge-
lad? "Kann dir die Hand nicht

Strei-te, er ging an mei-ner
ris-sen, er liegt mir vor-den
ge-ben, bleib' du im ew'-gen

Sei-te in glei-chem Schritt und
Fü-ssen, als wär's ein Stück von
Le-ben, mein gu-ter Ka-me-

Tritt, in glei-chem Schritt und Tritt.
mir, als wär's ein Stück von mir.
rad, mein gu-ter Ka-me-rad!"

T. LUDWIG UHLAND. M. FRIEDRICH SILCHER. K. Deutsche Lieder, Herder, Freiburg. — Dit lied was eenmaal het meest populaire van alle D. soldatenliederen; het vertolkt bijzonder goed de gevoelens van trouwe, door vriendschap verbonden wapenbroeders. Het contrast tussen dit lied en de soldatenliederen van het «Derde Rijk» met hun kunstmatig afgebroken eindsylben en hun volkomen gemis aan stemming en gemoedelijkheid, is opvallend.

SANDMÄNNCHEN

$\text{♩} = 80$ Teder
p

412

1. Die Blü-me-lein sie schla-fen schon
2. Die Vö-ge-lein sie san-gen so
3. Sand-män-chen kommt ge-schli-chen und
4. Sand-män-chen aus dem Zim-mer, es

1. längst im Mon-den-schein, sie ni-cken mit den
2. süß im Son-nen-schein, sie sind zur Ruh ge-
3. guckt durchs Fen-ster-lein, ob ir-gend noch ein
4. schläft mein Herz-chen fein, es ist gar fest ver-

1. Köp-fen auf ih-ren Sten-ge-lein. Es
2. gan-gen in ih-re Nest-chen klein. Das
3. Lieb-chen nicht mag zu Bet-te sein. Und
4. schlos-sen schon sein Guck-äu-ge-lein. Es

1. rüt-telt sich der Blü-ten-baum, er
2. Heim-chen in dem Aeh-ren-grund, es
3. wo er nur ein Kind-chen fand, streut
4. leuch-tet mor-gen mir Will-komm das

1. säu-selt wie im Traum: Schla-fe
2. tut al-lein sich kund: Schla-fe
3. er ihm in die Au-gen Sand. Schla-fe
4. Äu-ge-lein so fromm! Schla-fe

schla-fe, schlaf du, mein Kin-de-lein!

T. J. W. VON GOETHE (?) M. Volksmelodie. Deze is ook ons land populair, aangezien er een kerstlied op gezongen wordt: «Te Bethlehem geboren». K. J. BRAHMS, Volkskinderlieder; Peters, Leipzig. G. Odeon, O-4836b, Lotte Lehmann. — Een zeer mooi wiegeliedje. Met groten eenvoud en teder gevoel voordragen.

ALPHABETISCHE INHOUDSTAFEL ¹

- Nrs.
343. Aan U Koninginne.
 359. Aan U, o Koning der eeuwen.
 340. Aenhoort, ick sal beghinnen.
 36. Al die daer zeidt : de reus die kom (Reuzelied).
 42. Al die willen te kap'ren varen.
 314. Alleluia ! Als de kleine kindren (Beloken Pasen).
 333. Alleluia ! Assumpta est (O.L.V. Hemelvaart).
 313. Alleluia ! Hemelen, breekt... (Pasen).
 164. Alles zwijgt nu (Canon).
 400. Allons, Bergers.
 11. Als de brem bloeit.
 167. Als de Kerels gaan op toer (Canon).
 312. Als de Paaszonne (Lied van Maria Magdalena).
 80. Als een vlijtig vrouwken (Klein Moederken).
 115. Als Grave Jan.
 78. Als kindeken (Kindeken bidt).
 220. Als met hun Leeuwenvlaggen (Het lied der VI. Meisjes).
 54. Als 't vaantje wappert (Het Liedje van den Beiaardier).
 410. Am Brunnen vor dem Tore (Der Lindenbaum).
 322. Armoede lief.
88. Been over been gheslaghen.
 120. Blij gemoed (Rondedans).
 7. Bloemen in de groene weiden (Bloemen overal).
 130. Bobbejaan klim die berg.
 169. Brand in Mokum (Canon).
 84. Broederken zit te schrijven.
 275. Broeders, weest blij in den Heer (Gaudete).
378. Caritas Christi.
265. Daar is een zucht (In Transvaal).
 116. Daar komen onz' huzaartjes.
 149. Daar kwam een muis gelooopen.
 301. Daer kwamen dry koningen.
 119. Daar ligt een dode krekel.
 143. Daar vaart een man op zee.
 99. Daar zat een stokoud moederkijn.
 92. Daer zat een sneeuw wit vogeltje.

1. Deze tafel geeft de eerste woorden van den tekst, met daarnaast den gebruikelijken titel.

260. Dan mocht de beiaard spelen (Beiaardlied).
 184. De avondwolken (Avondgroet aan de vlag).
 249. De beiaard speelt... (Het Blijheidslied).
 45. De boten varen op de zee (Van de Bootjes).
 114. De Dijkgraaf van Cadzand.
 221. De geestdrift die door Vlaandren slaat (Het Lied der Vl.
 293. De herdertjes lagen bij nachte. [meisjes]
 8. De Klaproos en de Korenbloem.
 171. De klokken van Haarlem (Canon).
 218. De Landsknechttrommen dreunen.
 161. De Lente komt (Canon).
 351. Denemark met blijde galmen (Karel de Goede-Choraal-marsch).
 18. De Noorderwind blaast.
 142. Den uyl die op den pereboom zat.
 29. Des morgens... (Het daget in den Oost).
 66. De starretjes blinken zoo helder (Wiegeliedje).
 305. De ster, de ster (Sterrenliedje) (Canon).
 123. De stoet komt aan.
 132. Des winters als het reghent (Het lose Visschertjen).
 201. De tijd spoedt heen... (Naar wijd en zijd!).
 216. De Trommel slaat.
 4. De vedel aan de zijde (De Zanger).
 295. De vlokkige sneeuw.
 31. De Zonne daalt (Avondlandschap).
 412. Die Blümelein sie schlafen (Sandmännchen).
 129. Die boer die zwoer hem blau (Die Kat kom weer).
 127. Die studentejare gaan verbij (Studenteliéd).
 25. Die winter is verganghen.
 67. Do, do, dijne (Wiegelied).
 225. Door de Nederlanden (De Schelde).
 95. Door mijn woning (Hemel-huis).
 302. Drie koningen met een ster.
 304. Dry koningen rijk en groot (Driekoningenlied).
 405. Drink to me only.
287. Een alre liefelicken een.
 50. Een boerken uit de Kempen (Jochempe!).
 137. Een kalemanden rok (Het Beiaardlied van Duinkerke).
 300. Een kindekyn is ons gheboren.
 83. Een kind, en een kind.
 284. Een kint gheboren in Bethlehem.
 128. Een muzikant flaneerde (O eedle musica!).
 283. Een seraphinsche tonghe.
 87. Een smidje in zijn smisse (Het Liedje van den Smid).
 26. Een vogel die vloog (De Herfstwind).

79. Elsje zit te breien (Breiliedeken).
 146. En den boom en den boom.
 379. En hebt ge nog niet...
 401. En passant par la Lorraine.
 138. En revenant... (La Bertrijote).
 85. En zaaien en maaïen...
 376. Er groeien idealen (Don, don, diridon).
 286. Er is een kindetje.
 303. Er kwamen drie koningen.
 290. Er kwam een kleine Kindeke.
 330. Er was een maegdetje.
 370. Evviva Pio duodecimo.
381. Flapprend slaat de vlag (Trouw!).
 257. Fred'rick Hendrick van Nassou.
126. Gaudeamus igitur.
 316. Geeft den Heiland lof en eer (Jubilate).
 96. Geen zoeter stem (Moeder).
 93. Ghequetst ben ic van binnen.
 335. Glorieuse violette.
 239. God, onze Heer! (Psalm).
 247. Goedendag!
 172. Groote klokken (Canon).
259. Heb je van de Zilveren Vloot... (Een triomfantelijk Lied van
 150. Hedde niet gehoord (De Zevensprong). [de Zilvervloot].
 77. Heel alleen aan 't tafelke (Het Wafeleterke).
 38. Heer Halewyn sanc een liedekijn.
 321. Heer Jesus heeft een hofken.
 319. Heer Jezus is gezeten (Christus triumphator).
 358. Heersen moet hij (Kristus-Koning).
 203. Heil den Koning! (Koningsmarsch).
 202. Heil 't Vaderland!
 98. Heil U, Moeder.
 254. Helpt nu u self.
 168. Hemel en aarde (Vrolijke musici-Canon).
 276. Herderkens, herderkens (Vigilie van Kerstmis).
 292. Herders brengt melk en soetigheid.
 291. Herders hy is geboren.
 43. Het breed gebruis der baren (Het lied van de Baren).
 91. Het daghet in den Oosten.
 297. Het Dezeke schuddelt... (Kinderkerstlied).
 173. Het is slechts langs de rechte baan (Canon).
 170. Het Kloksken van Kafarnaom (Canon).

3. Het regent (Canon).
 27. Het regent!
 94. Het strooien dak.
 278. Het viel eens hemels douwe.
 246. Het Vlaamse heer staat immer pal (Groeninge).
 90. Het waren twee conincskinderen.
 331. Het was een maghet uutvercoren. (Marialied)
 277. Het was een maghet uutvercoren. (Kerstlied)
 336. Het wemelt in den Mei (De Veldkapel).
 89. Het wies in Denemarken (Sage van Koning Hagen).
 46. Het zonneken rijst (Speldewerksterslied).
 187. Hier staan tot afscheid (Afscheidslied).
 125. Hier staat nu fris (Lied der Wandelknappen).
 183. Hijst de vlag!
 261. Hij vleide geen groten der wereld (Van Rijswijckmarsch).
 288. Hoeleit dit kindeken.
 238. Hoe minnic di (O myn Dietsc!).
 211. Hoera (Strijdkreet!)
 28. Hoe schoon de morgendauw.
 342. Hoe schoon zijt gij vandaag (Marialiedeken).
 362. Hoe wijd het Land.
 20. Hoor nu het vrolijk vinkenlied (Lentelied).
 310. Hosannah! (Palmenzondag).
 217. Houdt u Fier.
411. Ich hatt' einen Kameraden (Der gute Kamerad).
 186. Ick seg adieu.
 39. Ick wil te lande rijden.
 334. Ick sie di morghensterne.
 235. Ic wil van den kaerle singhen (Het Kaerelslied).
 33. Ieper, o Ieper (Ieper-Tuyndagliedeken).
 52. Ik ben de zwarte smeder (Van den smeder).
 44. Ik ben een kind der duinen (Zeejongensliedje).
 111. Ik ben zo blij!
 266. Ik hou van 'n man (Trouw).
 110. Ik jeune mi daarin.
 230. Ik kan U niet vergeten.
 86. Ik ken een lied.
 97. Ik min het lied van bloemen (Moeder).
 232. Ik zie er dat Vlaandren zo geren! (Het lied van Nele).
 402. Il était trois petits enfants (La légende de saint Nicolas).
 16. In de schone lentedagen (Karrekiet).
 363. In dichte drommen (Lied van den Eucharist. Kruistocht).
 298. In Jesus name.
 162. In Mei! (Canon).

258. In naam van Oranje (Een liedje van Koppelstok denveerman)
 1. In reinen eenvoud klinkt het (Het Lied).
 237. In Vlaandren.
222. Ja knapen, 't hoofd omhoog! (Het lied der Knapenschap).
 131. Jan Hinnerk.
 144. Jan myne man zou ruiter worden.
 318. Jesu, allerliefste kind.
 117. John Anderson.
 372. Jonge Gezalfden.
 248. Jutho, vooruit (Willem van Saeftingen).
371. Kerels der Noordzee (K.S.A.-Strijdlid).
 82. Kindertjes staan buiten (Sint-Niklaas).
 299. Kindje lief (Ons-Heren Besnijdenis).
 133. 'k Kwam lestmael door een groene wei.
 375. Knapen van Vlaandren (Strijdzang).
 135. Komt hier al' by (Pierlala).
 134. Komt, vrienden, in de ronde (De Schereslied).
 3. Kunst is de Kracht.
 148. 'k Was zo lange schipman.
160. Laat liederen horen (Canon).
 49. Laet ons den landtman loven.
 74. Lamtietie, damtietie (Afrikaans wiegeliidje).
 145. Langs een nauw wegeltje. [neken].
 308. Lestmael op eenen somerschen dagh (Van Jezus en St-Jan-
 338. Liefde gaf U duizend namen (O.L.V. van Vlaanderen).
 339. Lieve Vrouwe van ons Land.
 317. Looft uwen God (H. Sacramentsdag).
 47. Losjes, losjes (Vóór 't kantkussen).
 2. Luidt op, gij Vlaamse Liederzang.
279. Maria die zoude naer Bethlehem gaen.
 332. Maria ging met vluggen tred (Maria-Visitatie).
 341. Maria, grote reine (De Wiedsters).
 53. Miele, Miele, Mielke (De Zeeldraaier).
 5. Mijn hert is als een blomgewas (Weemoed).
 14. Mijn kleine vogeltjes.
 226. Mijn Vlaandren heb ik hartlijk lief.
 81. Moeder zit te driegen (Klein Moederke).
206. Naar Congoland (Ver over de golven).
 205. Naar Oostland togen... (Over de Golven).

40. Naer Oostland willen wy ryden.
 245. Neemt my inder hand (Canon).
 37. Nos irons vir l'car d'or (El Doudou).
 118. Nu gaan ze hem begraven (Marcia Funebre).
 214. Nu het lied (De Blauwvoet) Hullebroeck.
 215. Nu het lied (Vliegt de Blauwvoet) De Boeck.
 280. Nu is die roe van Jesse ghebloeyt.
 357. Nu juicht (Allerheiligen).
 294. Nu sijt willekome.
 75. Nu zal ik mijn poppekind wiegen.
200. O dierbaar België (Brabançonne).
 289. O herderkens, al soetjens.
 360. O Kerk van twintig eeuwen.
 281. O Kerstnacht, schooner dan de daegen.
 352. O Lutgardis, wonderbloem.
 236. O Moederspraak (Myn Mōederspraak).
 255. O Nederland! let op u saeck.
 285. Ons is gheboren een kindekyn.
 231. Onthout (Vlaenderen, dijn recht is out!).
 165. Ontwaakt gij luie slapers (Canon).
 136. Op enen boom een koekoek zat (De Koekoek en de Jager).
 76. Op zijn blote voeten (Het groetend Kindje).
 353. O Rome's roem en luister (H.H. Petrus en Paulus).
 12. O! 't ruisen van het ranke riet.
 112. Oud Peken zegt... (Daar was ne keer).
 380. Over de glooiende landen.
361. Reeds buigen rijpe halmen (Missielied voor de Jeugd).
 354. Reine roos (Sint Cecilia).
337. Sa, komt, 't is Meidagmorgen.
 139. Sa, laat ons vroolijk wezen.
 309. Schoon boven alle schoone.
 219. Schoon klaart de dag (Wij zijn bereid).
 355. Schutsengel van de Vlaamse jeugd (Sint-Jan Berchmans-
 122. Siert nu 't hoofd... (Lentedans) [lied].
 71. Slaap, kindeken, slaap.
 69. Slaapt, slaapt, kindje, slaapt (Wiegelied).
 68. Slape, slape doe (Wiegeliedje).
 406. Some talk of Alexander (The British Grenadiers).
 124. Stijg uit (Goedheil!).
 282. Stille Nacht.
 250. Strooit bloemen.
 73. Suze naanje (Canon).

55. Te Mechelen woont een wonderman (De Klokkenman).
 296. Toen de herderkes in 't Kempenland (Kerstvertelling).
 6. Tot allen tiden (Heden en immer).
 34. 't Ros Beyaert.
 23. 't Was in de blijde Mei.
 315. 't Was op enen Maandag.
 228. 't Zijn weiden... (Vlaanderen) Veremans.
 229. 't Zijn weiden... (Vlaanderen) Meulemans.
 166. 't Zonnetje schijnt (Canon).
356. U gedenk ik (De Kruisdagen).
 72. Une poule blanche (Berceuse).
 262. Uw land lag droef en duister (Consciencielied).
 51. Uw vader, lief kindje (De Wiegende Mijnwerker).
350. Vaanderig der Martelaren (Sint Stefanus).
 185. Vaarwel, mijn broeder.
 234. Van waar koms du getreden? (Het Kerelski d).
 227. Vlaenderen, dach en nacht (Vlaenderen boven al).
 374. Vooruit! Ten strijd! (Pinsterknapen).
 306. Vredeking (Driekoningenlied).
 30. Vuurrood aan den westerkant (Avondlied).
233. Waar de kerelen woonden (Kerlingaland).
 224. Waar de Maas en Schelde vloeien (Ons Vaderland).
 223. Waar Maas en Schelde vloeien (Het Lied der Vlamingen).
 213. Waarom (Omdat ik Vlaming ben).
 24. Waar 't voetpad langs de heining vlucht (Muggendans).
 22. Wanneer in de lente (Van de meikevertjes).
 35. Wat voor vijand (Het « Vier-gebroederslied » van Mechelen).
 32. Wat zijt gij schoon (De Kempen).
 70. Wees braaf nu, mijn kindje.
 320. Wees zonder vrees (Geen zorgen voor morgen).
 113. We hadden een harlekijntje.
 147. We zijn nu de eerste maand.
 253. Wie dat sich selfs verheft.
 41. Wie gaat mee?
 19. Wie heeft er het lied van de tortel gehoord?
 251. Wie herbracht hier de rust? (Arteveldelied).
 65. Wie zal er ons kindeke douwen? (Moederke alleen).
 373. Wie zijn de knapen?
 100. Wij danken (Dankliedje).
 382. Wij dragen een vlag (Vlaggelied).
 48. Wij drijven den ploeg (Het lied van den Landman).
 307. Wij gaan er, de kleuterkoningskes.

121. Wij lopen naar de groene weide.
377. Wij staan in den rijzenden dageraad (Caritaslied).
212. Wij stappen geren (Al zingen 't vrije lied).
252. Wilhelmus van Nassouwe (Wilhelmus).
140. Willen wij ('t Haesken).
256. Wilt heden nu treden.

9. Zaaiers en wiesters (Het Lied van het Vlas).
204. Zegen het land, o Heer! (Vaderlands Gebed).
141. Zeg, Kwezelken, wilde gij dansen ?
13. Zeven bruine beuken spoken (Bruine beuken).
174. Zie broeder 't spel der vlammen (Canon).
10. Zie de mooie bremmebloemen (De bremmebloemen).
15. Ziet gij 't lustig vinkje springen (Het Nestje).
210. Zij zullen hem niet temmen (De Vlaamse Leeuw).
21. Zoet jaargetij (Lentelied).
17. Zodra het madeliefje piept (De Koekoek).
311. Zusters, ontwaart ge... (Heilige Vrouwen).

IMPRIMI POTEST :
Brugis, 26 Septembris 1945
JER. MAHIEU
Vic. Gen.

